

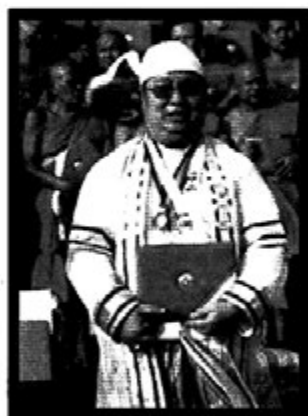
ကျွန်တော်သိသော

ဒေါက်တာခင်ရွှေ

မောင်ပန်းမွှေး

ကျွန်တော်သိသော
ဒေါက်တာခင်ရွှေ

မောင်ပန်းမွှေး

ကျွန်တော်သိသော ဒေါက်တာခင်ရွှေ

ပုံနှိပ်မှုတိတမ်း

စီစဉ်သူ

မောင်မန်းဓမ္မ (အယ်ဒီတာချုပ်)
သာသနာ့အလင်းဂျာနယ်
ဌာနမှူး၊ သတင်းနှင့်ပြန်ကြားရေးဌာန၊
မြန်မာနိုင်ငံလုံးဆိုင်ရာ ထေရဝါဒ
ဗုဒ္ဓဘာသာအဖွဲ့ချုပ်နှင့် နယ်စပ်
တောင်တန်းဒေသ သာသနာ့နဂ္ဂဟအသင်း

ပုံနှိပ်ခြင်း

ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေး (၂၀၀၀)

ထုတ်ဝေသည့်ကာလ

၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ မတ်လ။

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မျိုးမျိုးလတ် (၀၅၀၈၉)

ရွှေခေတ်စာပေ

အမှတ် (၂၀)၊ ဝါနလမ်း၊ သာယာကုန်း၊

မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်။

အတွင်းနှင့်မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးကျော်စန်းလင်း (မြ-၈၆၉)

EVERGREEN OFFSET

အမှတ် (၁၉၉)၊ လမ်း (၅၀)၊

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကွန်ပျူတာ

စုရည်မွန် (သာသနာ့အလင်းဂျာနယ်)

ဟော်ပန်းပွေ	CIP - 294.3
ကျွန်တော်သိသော ဒေါက်တာခင်ရွှေ · ရန်ကုန်	
စာ - ၃၆၀ ၊ ထု x ၂၀ စင်တီမီ	

မြန်မာနိုင်ငံ ပဋိပတ္တိသာသနာဝင် ရဟန္တာနှင့်
ရဟန်းထူး ပေါင်းချုပ်ကြီး ပထမတွဲ၊ ဒုတိယတွဲ၊
တတိယတွဲ

အပါးပေါင်း (၃၀၀)၊ မြန်မာနိုင်ငံ ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ်ကြီး။
ကျိုက်ထီးဆောင်းဋီကာ ပေါင်းချုပ်ကြီး စသည်
ရေးသားပူဇော်သော

ဝိဇ္ဇာအထွေထွေဂုဏ်ထူး၊ မဟာဝိဇ္ဇာဘွဲ့ထူး ရ၊
ကဗျာဆရာ၊ စာရေးဆရာ၊ ကျမ်းပြုဆရာ

မောင်ပန်းမွှေး

၏

ကျွန်တော်သိသော ဒေါက်တာခင်ရွှေ

မိတ်ဆက် အမှာစကား

အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးဆောင်၊ အများ
အကျိုးဆောင်၊ ဘုရားဒါယကာကြီး အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ
ဇနိဇောတဓရ၊ ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏အကြောင်း
ကို ခရစ်နှစ် (၂၀၀၀) အထိ စာတွေ့ ငါတွေ့ ကျွန်တော်မှတ်မိ
သမျှ ပြန်လည် ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကြွင်းကျန်သော
အကြောင်းအရာများ ရှိပါလိမ့် ဦးမည်။ ခရစ်နှစ် (၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်
မေလ ၅ ရက်နေ့ (၂၀၀၃) အထိ များစွာကျန်ပါသေးသည်။ ထို့ကြောင့်
သုခစာ ကား နိဒါန်းမျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ အကျိုး မိတ်ဆက်မျှသာ
ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ကျွန်တော် သိသမျှ အချက်အလက်များ(ဝါ) လူမသိသေးသော (ဝါ) လူသိနည်းသော အချက်အလက်များမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါ သည်။

(၁) တပုဿ၊ ဘလ္လိကလက်ထက်တွင် ဘုရားရှင် သက်တော်ထင်ရှားရှိစဉ်အချိန်က မြန်မာနိုင်ငံသို့ (ဝါ) သုဝဏ္ဏဘူမိ သို့ ပထမအကြိမ် သာသနာတော်ကြီး ရောက်တော်မူပါသည်။ ထိုစဉ်က တပုဿ၊ ဘလ္လိက ကုန်သည် ညီနောင်တို့သည် ရွှေတိဂုံ စေတီတော် မတည်မီအချိန်ကဖြစ်၍ ဒလတောကြီးတန်း တစ်လျှောက် ယခု ကွမ်းခြံကုန်းမြို့နယ်၊ ကော့မှူးမြို့နယ်၊ တံတေး မြို့နယ်တို့တွင် ဆံတော်ကြိုစေတီ (၉) ဆူ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ ပါသည်။ ထိုဆံတော်ကြိုစေတီ (၉) ဆူ အပါအဝင် ရန်ကုန်တိုင်း ဒေသကြီးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် စေတီပုထိုးများနှင့် သာသနိကအဆောက်ဦများ နာဂစ်မုန်တိုင်းကာလ (၂၀၀၈) ခုနှစ်က ပြိုလဲပျက်စီးခဲ့သည်ကို တစ်ဦးတည်းပဓာန ဒါယကာပြု၍ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ၏ ဦးဆောင် ညွှန်ကြားမှုဖြင့် ဘက်စုံ ပြန်လည် ပြင်ဆင်မွမ်းမံသော ဘုရားဒါယကာကြီး ဖြစ်ခြင်း ဟူသော အကြောင်းတစ်ချက်။

(၂) ဘုရားရှင် (၄) ဝါမြောက်ကာလတွင် အရှင် အနုရုဒ္ဓါ ဦးဆောင်သော ရဟန္တာ (၆) ပါးတို့အား ဆံတော် (၆) ဆူ ပေးသနားတော်မူခဲ့ရာတွင် ထိုဆံတော် (၆)ဆူတို့သည် မည်သည့် နေရာ၊ မည်သည့် တိုင်းပြည်၊ မည်သည့် မြို့နယ်တွင် တည်ထား ကိုးကွယ်ခဲ့သည်ကို သာသနာတော်သက္ကရာဇ် နှစ်ပေါင်း (၂၅၀၀)

အထိ မည်သူမှ ဖွင့်ဖော်နိုင်ခဲ့ခြင်း မရှိသည်ကို ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်က နေရာဌာနနှင့်တကွ တိတိကျကျဖွင့်ဖော်ခဲ့သည်ကို ဇေယျာ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဘက်စုံ ပဓာနဒါယကာ ပြု၍ ဖွင့်ဖော်ခဲ့သော ဘုရားဒါယကာဖြစ်ခြင်းတည်း ဟူသော အကြောင်း တစ်ချက်။

(၃) ဘုရားရှင် (၈) ဝါမြောက်ကာလ မဟာသက္ကရာဇ် (၁၁၁) ခုနှစ်တွင် အရှင်ဂဝံပတိရဟန္တာ မထေရ်မြတ် ပင့်ဆောင် တော်မူသောကြောင့် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် ကြွတော်မူ၍ မြသပိတ်တောင်တွင် ခြေချပြီး ကေလာသတောင် ဘုတ် ရသေ့ (၆) ပါးတို့အား ဆံတော်ရှင်များ ပေးသနားတော် မူခဲ့ပြီးနောက် သုဝဏ္ဏဘူမိတစ်ခွင်တွင် တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်၊ ကေလာသဆံတော်ရှင်၊ မြသပိတ် ဆံတော်ရှင်၊ ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်၊ ကုသိနာရုံဆံတော်ရှင်၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင် အစရှိသည်ဖြင့် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်က တစ်ကျော့ ပြန် ပြန်လည် ဖွင့်ဖော်ရာတွင် ပျောက်ဆုံးနေသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များနှင့်တကွ ဆံတော်ရှင်စေတီ အားလုံးလိုလို ငွေ ဝမ်းပေါင်းများစွာ အကုန်ကျခံလျက် စေတီပေါင်း (၂၂၂) ဆူ နှင့်အတူ ဖွင့်ဖော်ခဲ့သော တစ်ဦးတည်းသော ပဓာန ဘုရားဒါယကာကြီး ဖြစ်သည် ဟူသော အချက်ကြီးတစ်ချက်။

(၄) မနုဟာမင်းလက်ထက်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ သာသနာ ဆောင်ကြီး မွေးမြိုန်၍ သာသနာတော် အထက်အညာ ပုဂံသို့ ဆန်တက်ရာတွင် တည်ထား ကိုးကွယ်တော်မူသော မောင်းတီး

စေတီတော်သည် သုဝဏ္ဏဘူမိ သာသနာ၏ အဆုံးနိဂုံးစေတီ
တော် ဖြစ်ခဲ့သည်ကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ နာဂစ်
ကာလတွင် တစ်ကျော့ပြန် ဖွင့်ဖော်ရာ၌ ဘက်စုံ ဒါယကာ
ပြုခဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အချက်ကြီးတစ်ချက်။

(၅) ၂၀၀၈ ခုနှစ်၊ မေလ၊ (၄/၅) ရက်နေ့က ဖြစ်ပွား
ခဲ့သော နာဂစ်မုန်တိုင်းဒဏ်ကြောင့် ပျက်စီးခဲ့ရသော ရန်ကုန်တိုင်း
ဒေသကြီးနှင့် ဧရာဝတီတိုင်းဒေသကြီးတို့တွင် စေတီတော် (၁၇၈)
ဆူတို့ကို ငွေသန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံလျက် သဒ္ဓါ
သန့်သန့်၊ စေတနာသန့်သန့်ဖြင့် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်
ဦးဆောင်ညွှန်ကြားမှုကို ခံယူလျက် ကလေးဝ နာဂလိုဏ်ဂူ ဆရာ
တော် ဘဒ္ဒန္တဇာဂရာဘိဝံသ၏ကူညီမှုဖြင့် ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပ ဆရာ
တော်၏ အနီးကပ်ကြီးကြပ်မှုဖြင့် ဇေယျာ ၂၀၀၅ ဒေါက်တာ
ခင်ရွှေက ငွေသန်းပေါင်းများစွာ အကုန်ကျခံပြီး စေတီတော်
(၁၇၈) ဆူနှင့်တကွ သာသနိက အဆောက်အဦများ ပျက်စီး
သည်ကို ပြင်ဆင်ခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း၊ အသစ်ဆောက်ခြင်း
စသည်တို့အပြင် ရွှေထီးတော်၊ ရွှေငှက်မြတ်နားတော်၊ စိန်ဖူး
တော်များ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်လည်တင်ဆောင်ရာတွင် ပဓာန
ဘုရား ဒါယကာကြီးအဖြစ် သာသနာ့အကျိုး ဆောင်ရွက်ခဲ့ခြင်း
တည်း ဟူသော အကြောင်းကြီးတစ်ချက်။

(၆) ၎င်းအပြင် ကေလာသ သုဝဏ္ဏဘူမိက စူဠသီရိမာ
သောက တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့ပြီးနောက် ဧကရီ ဘုရင်မကြီး
ရှင်စောပုနှင့်ဓမ္မစေတီမင်းခေါင်တို့ ဉာဏ်တော် မြင့် ပြန်လည်
ပြုပြင်တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့သော ကျိုက်ဓနုတ် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်

မြတ်ကြီးသည် လျင်ဒဏ်ကြောင့် လုံးဝ ဂျုံးဂျုံးကျ မြေခလျက်
 ပျက်စီးယိုယွင်းခဲ့သည်ကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏
 ဦးဆောင်လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဘဒ္ဒန္တနာဂဒီပ၏ အနီးကပ် ကြီးကြပ်၍
 ငါးသုံးလီအဖွဲ့သားတို့၏ ပံ့ပိုးကူညီမှုဖြင့် ဇေကမ္ဘာ ဥက္ကဋ္ဌ
 ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ပဓာန ဒါယကာကြီးအဖြစ်ခံယူ၍
 ငွေသန်းပေါင်းများစွာ အကုန်အကျခံကာ ဘက်စုံမွမ်းမံ ပြန်လည်
 တည်ဆောက် ဖွင့်ဖော်ပူဇော်လျက် ရှမ်းထီးတော်၊ မွန်ထီးတော်၊
 မြန်မာထီးတော်တည်း ဟူသော ထီးတော်သုံးဆင့်ဖြင့် ရွှေထီး
 တော်၊ ရွှေငှက်မြတ်နားတော်၊ စိန်ဖူးတော်များကို သဒ္ဓါသန့်သန့်
 ဖြင့် အများပြည်သူတို့ ပူဇော်နိုင်ရန် ပဓာန ဒါယကာကြီးအဖြစ်
 ခံယူခဲ့ခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြီး တစ်ချက်။

(၇) ယခုလည်း ကျိုက်ခနုတ်ဆံတော်ရှင်နှင့် မြေကြော
 တင်ကြောတည်းဆက်လျက်ရှိသော ဓမ္မစေတီ ခေါင်းလောင်းကြီး
 တို့ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်က အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် ပူဇော်လျက်
 ငါးနှာနည်းဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်ထားကာ ဘုရားဂုဏ်တော်၊ တရား
 ငုဏ်တော်၊ သံဃာ့ဂုဏ်တော် တန်ခိုးတော် အာနုဘော်ဖြင့်
 ငြိန်လည် တူးဖော် ကယ်တင် ဆယ်ယူ မ၊တင် ပူဇော်သည်ကို
 တွန့်ကျစရိတ် ရာနှုန်းပြည့် ခံယူလျက် ပဓာနဒါယကာပြုပြီးလျှင်
 ငါး ခေါင်းလောင်းတော်ကြီးကို တူးဖော် ကယ်တင် ဆယ်ယူ
 တောင်၍ ရွှေတိဂုံကုန်းတော် ပေါ်မြေမြတ်ပေါ်သို့ မူလနေရာတွင်
 ငြိန်လည် ပူဇော်ပြီးနောက် ထိုခေါင်းလောင်းကြီးကို စကြဝဠာ
 တံတစ်သောင်း ကြားရအောင် ခေါင်းလောင်းထိုး ပူဇော်ပြီး
 သဏ္ဍမအကြိမ် သင်္ဂါယနာတင်ရန် ရည်စူး ရည်မျှော် စိတ်အား

၈

ထက်သန် သဒ္ဓါပေါက်လျက်ရှိသော သုဝဏ္ဏဘူမိ သာသနာ့
ဒါယကာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ လူမသိသေးသော အကြောင်း
အရာများကို အကြိုမိတ်ဆက်တင်ပြခြင်းဖြင့် အမျိုး၊ ဘာသာ၊
သာသနာကို အထောက်အကူပြုလိုသောကြောင့် ဤစာအုပ်ကို
ပြုစုခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မောင်ပန်းမွှေး

မာတိကာ

၁။	မိတ်ဆက်အမှာစကား	၃
၂။	ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာ (သို့မဟုတ်) ပန်းချီကားတစ်ချပ်အတွက် ပုံကြမ်းများ	၁၅
၃။	ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ဒူးရင်းသီးရောင်းသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်အကြောင်း	၁၇
၄။	ဒေါက်တာခင်ရွှေ (သို့မဟုတ်) နွဲ့ထဲကကြာ	၂၄
၅။	သစ္စာပြုလိုက်သော ငှက်ကလေးတစ်ကောင် အကြောင်း	၃၀
၆။	ဘဝအရုဏ်ဦးမှာ တံခါးလာခေါက်သော အခွင့်အရေး	၃၂
၇။	အိပ်မက်ထဲကဇေကမ္ဘာ	၃၃
၈။	ဒွဲကောင်းသော လူတစ်ယောက်	၃၉
၉။	ငွေမှာ ခြေလေးချောင်းရှိသည်၊ လူမှာ ခြေနှစ်ချောင်းရှိသည်။ ငွေနောက် မလိုက်ပါနှင့်။	၄၄
၁၀။	ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကိုယ်တိုင်ပြောအတ္ထုပ္ပတ္တိ	၄၅
၁၁။	လက်ထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်နှင့် ဘဝကိုစတင်ခဲ့သော ကျေးတောသားတစ်ယောက်	၆၄
၁၂။	အသက်(၅)နှစ်မှစ၍ ယနေ့ထိ Holiday မရှိသူ	၆၇
၁၃။	ဇေကမ္ဘာအဆောက်အဦးသစ်ဖွင့်ပွဲနှင့် ဦးပွားရေးသောချက်များ	၇၃
၁၄။	ဆယ်နှစ်တာ ရုပ်ပုံလွှာ	၇၇
၁၅။	ဆယ်နှစ်တာ ဇေကမ္ဘာခရီး	၈၃
၁၆။	အမေးကျွဲကျောင်း အဖြေဘုရားလောင်း	၈၇
၁၇။	၁၃ (၅၀၀၀)ကို နေ့စဉ် ထမင်းကျွေးနေသူ	၉၀

- ၁၇။ ကလေးများကို ပိုက်ဆံပေး၍ တရားဟောခြင်း ၉၄
- ၁၈။ မြန်မာပြည်တွင် ပထမဦးဆုံးဖြစ်ပုံရသော
ကလေးတရားပွဲ ၉၈
- ၁၉။ ပင်လယ်ထဲမှာ စာသင်ကျောင်းဆောက်ခြင်း ၁၀၂
- ၂၀။ ဆရာ ဆရာမတစ်ယောက်လျှင်
တစ်လတစ်ထောင်နှင့် ဆယ်နှစ်စာငွေအလှူ ၁၀၅
- ၂၁။ ဦးပဋ္ဌင်းဦးခင်ရွှေ တရားဟောကောင်းသောကြောင့်
ပျံလွန်တော်မူသွားသော ဦးပဋ္ဌင်းတစ်ပါးအကြောင်း ၁၀၉
- ၂၂။ ၁၉၈၉ခုနှစ်က ဖိတ်စာအဟောင်းကလေးတစ်စောင် ၁၁၇
- ၂၃။ နိုင်ငံသစ်တည်ဆောက်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ၏
အားကစားကဏ္ဍနှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကူညီခွင့် ၁၂၀
- ၂၄။ ဝေါမှာ တစ်ထောက်နားစဉ်က ၁၂၆
- ၂၅။ ဗဟင်းရွာမှ ရှင်တစ်ထောင် ၁၃၀
- ၂၆။ ကံထူးသော ၁၉၉၈ ၁၃၈
- ၂၇။ နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်ကြီးများမှ ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့
(၂)ကြိမ်တိတိ ဆိုးမြင့်ခံရသော မြန်မာတစ်ဦး ၁၄၂
- ၂၈။ အမေရိကန် ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်မှ ဆိုးမြင့်သော
ထိပ်တန်းအဆင့်မြင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ကို
မြန်မာတစ်ယောက်ရရှိခြင်း ၁၄၆
- ၂၉။ တောင်ထိပ်ပေါ်မှကြည့်၍မြင်သော မြင်ကွင်းများ ၁၄၇
- ၃၀။ ဒါနပါရမီ ၁၅၁
- ၃၁။ မြန်မာအားကစားလောကသို့ အသစ်ဝင်ရောက်
လာသော မြားပစ်အားကစားနှင့်စပ်လျဉ်းသော
ဒါနခန်းကြီး ၁၅၄
- ၃၂။ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ်
မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ အောင်မြင်မှု ၁၅၈

၁၁၁	ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် မြရိပ်ညို မြန်မာပြည်တံခွန်စိုက် ကြက်တောင်ရိုက်ပြိုင်ပွဲ ရုပ်ပုံလွှာ	၁၆၂
၁၁၂	ဇေယျာဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် တွေ့ခဲ့ရသော အင်တာဗျူးများ	၁၆၆
၁၁၅	ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် သူ၏ဝါသနာ	၁၆၉
၁၁၆	နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်တစ်ဦး၏ ဒေါက်တာခင်ရွှေအပေါ် အမြင်	၁၇၃
၁၁၇	ဈေးကွက်စီးပွားရေးနှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏အမြင်	၁၈၁
၁၁၈	ယခုတစ်ခေါက် သင်ကျွက်ထီးရိုးသို့ ရောက်လာပါလျှင်	၁၈၆
၁၁၉	ကျွက်ထီးရိုးအလှူတော် သာဓု (၂၇)ကြိမ် ခေါ်ခဲ့ ရခြင်း အကြောင်းရင်း	၁၈၇
၁၂၀	ရွှေဘုံသာဆုတောင်းပြည့် စေတီတော်မြတ် ငွေပဒေသာပင်အလှူ	၁၉၀
၁၂၁	ဘုရားတစ်ခါနှင့် ဘုရားတကာ	၁၉၂
၁၂၂	ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ကေလာသဋီကာ	၁၉၅
၁၂၃	ဇုတ်သုတ်သားနှင့် ရဟတ်ယာဉ်	၁၉၆
၁၂၄	ကေလာသတောင်တော်ကို တစ်ခေတ်ပြောင်းလိုက်သူ	၁၉၉
၁၂၅	ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး	၂၀၁
၁၂၆	ပေပေါင်း ၁၆၅၀ မြင့်သော ကေလာသတောင်	၂၀၂
၁၂၇	နေရစ်တော့ခေတ်ဟောင်း	၂၀၄
၁၂၈	ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းက အောင်ဗောဓိစေတီတော်မှ အမျှဝေသံ သာဓုခေါ်သံများ	၂၀၁
၁၂၉	မေ့နိုင်သော နေ့တစ်နေ့ (သို့မဟုတ်) အောင်ဗောဓိ စေတီ ထီးတင်သောနေ့	၂၀၄
၁၃၀	သူသိနည်းသော လုပ်အားခါနများ	၂၀၇
၁၃၁	သူလည်းမအိပ် နေ့လည်းနေပူ	၂၀၉

၅၂။ မယုံချင်နေ တစ်ပတ်အတွင်းအပြီးတည်လိုက်သော မော်ကွန်းစေတီတော်၊ မော်ကွန်းကျောက်စာ	၂၂၂
၅၃။ ကျိုက်ထီးရိုး သမိုင်းစာမျက်နှာ အသစ်များ	၂၂၄
၅၄။ လူမသိသေးသော ကျိုက်ထိုက် သာသနာ့အစည်းအဝေးကြီး	၂၂၈
၅၅။ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် ထီးတင်သောနေ့	၂၃၁
၅၆။ ပင်လယ်ထဲမှာ ဘိုးရဟန်းကို သွားကန်တော့သော ဇွဲဘိုးတော်	၂၃၃
၅၇။ ဘိုးရဟန်းပူဇော်ပွဲကြီးတွင် ဗွက်တောထဲနစ်ခြင်း	၂၃၅
၅၈။ ပင်လယ်ထဲတွင် ရှင်ဥပဂုတ္တပြာဿဒ်ကြီး တည်ဆောက်ရန် ဒေါက်တာခင်ရွှေ ကြံစည်ခြင်း	၂၃၇
၅၉။ ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကြီး ဘယ်မှာရှိသလဲ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သဘောထား	၂၄၀
၆၀။ နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)ကျော်က ဂဝံယဉ်ကျေးမှုကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သူတစ်ဦး	၂၄၂
၆၁။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင် အပူဇော်ခံတော်မူသည့် ဂဝံဆင်းတုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မဟာအတုလ ရာဇသုခနှင့် ဂဝံရဟန္တာဆင်းတုကိုးဆူ ပင့်ဆောင်လာသူ	၂၄၅
၆၂။ သာသနာ (၅၀၀၀) ရောင်တော်ဖွင့်	၂၄၇
၆၃။ ဆံတော်ရှင် (၆)ဆူ နေ့ချင်းဖူးနိုင်ရန် စီစဉ်နေသောသူ	၂၄၉
၆၄။ ဆံတော်ရှင် (၆)ဆူကို နေ့ချင်းပြီး ပထမဆုံးဖူးခဲ့ရသူများ	၂၅၀
၆၅။ သာသနာ့အကျိုးတော်ဆောင်	၂၅၄
၆၆။ ကေလာသတောင်ထိပ်က ဇေကမ္ဘာမိသားစု	၂၅၆
၆၇။ ကေလာသနှင့် ဇေကမ္ဘာ	၂၅၉

၆၈၊	မူလပထမ မနုဿိဟကြီးကို ပြုပြင်ခြင်း	၂၆၁
၆၉၊	ကွက်တိကြိုတင်၍ ပေးသောအိပ်မက်ကြောင့် ဘုရားဒါယကာဖြစ်လာရသူ	၂၆၃
၇၀၊	ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် တစ်ပိုင်းတစ်စမှတ်စုများ	၂၆၉
၇၁၊	ပြည်မြန်မာက ဇေကမ္ဘာ	၂၇၅
၇၂၊	သာသနာပြုဇေကမ္ဘာ	၂၈၁
၇၃၊	ဒေါက်တာခင်ရွှေလာလျှင် ပုန်းနေရင်ကောင်းမလား	၂၈၇
၇၄၊	ပင်လယ်ဝတွင် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းခြင်း	၂၉၀
၇၅၊	ညညတွင် ခြင်္သေ့ဟိန်းသံကြားရသည်ဆိုသော စေတီညီနောင်	၂၉၄
၇၆၊	ရဟန္တာသမုတ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်းကလျာဏီ သိမ်ကြီးကို ဒေါက်တာခင်ရွှေပင် ဒါယကာဖြစ်ပြန်သည်	၂၉၇
၇၇၊	ဆင်တပ် မြင်းတပ်ရှိသော ဘိုးရဟန်းရွာတွင် တပ်တော်ဦးစေတီ တည်ပြန်ခြင်း	၂၉၉
၇၈၊	ပြည်နယ်ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ဒါနခန်းများ	၃၀၂
၇၉၊	ဘာသာရေးကြောင့် လောကီရေးရာ စီးပွားရေးမှာ လုပ်ဆောင်မှုများ အားနည်းသွားနိုင်ပါသလား	၃၀၄
၈၀၊	မြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့သို့ အစုရှယ်ယာများလှူဒါန်းခြင်း	၃၀၈
၈၁၊	အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီလီမိတက်တွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခြင်း	၃၁၂
၈၂၊	အာရှဒေသတွင် စီးပွားရေးနဂါးများ အမောက်ထောင်လျက်ရှိစဉ် မြန်မာ့စီးပွားလောက၏ ဆင်ကြီးများ	၃၁၅
၈၃၊	ပြည်အင်အားသည် ပြည်တွင်းမှာသာရှိသည်ဟု သက်သေပြလိုက်သော အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက်	၃၁၈

- ၈၅။ မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ
လုပ်ငန်းရှင်များ အသင်းဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏
သဘောထားအမြင် ၃၂၀
- ၈၆။ ရတနာဆင်ဖြူတော်နှင့် လေးပြင်လေးရပ်မှ
ဒါယကာ နီးမောင်နှံများ ၃၂၇
- ၈၇။ ရန်ကုန်မြို့တော်၏ ဦးခေါင်းပိုင်းမှ
ထူးခြားသော ကုသိုလ်များ ၃၃၀
- ၈၈။ အစဉ်အလာကောင်းသော မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော် ၃၃၄
- ၈၉။ စေတနာမှန်၍ ကံကောင်းသူ ၃၃၇
- ၉၀။ ဆေးရုံပေါ်က လူမမာနှင့် ရွှေတိဂုံစနေထောင့်က
ဗောဓိပင် ၃၄၀
- ၉၁။ သဒ္ဓါတရားကို တိုင်းတာနိုင်သော ပြဒါးတိုင်
သိပ္ပံဆရာတို့ မထွင်နိုင် ၃၄၂
- ၉၂။ သာသနာ ၂၅၀၀ တစ်ဝက် ၅၀၀၀သို့ဆက်နိုင်ရန်
ရည်စိတ်သန်၍ ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးခြင်း ၃၄၆
- ၉၃။ အမျှဝေသံ သာဓုခေါ်သံနှင့်တကွ နိဂုံးအမှာစကား ၃၅၄

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ရုပ်ပုံလွှာ

(သို့မဟုတ်)

ပန်းချီကားတစ်ချပ်အတွက် ပုံကြမ်းများ

သူ၏ ရုပ်ပုံလွှာမှာ အလွန်များပြားပါသည်။ မိုးကောင်းကင်တွင်
 နင်းကြယ်သောအရုပ်များ ရေးဆွဲထားသကဲ့သို့ ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်
 အနေဖြင့် ပုံကြမ်းများ သွန်းလောင်းရာတွင် အရုပ်ရှစ်မျက်နှာကို ကြည့်၍
 ရေးဆွဲရသကဲ့သို့ သူ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးဆွဲရာတွင် မိုးအထိ ကျယ်ပြန့်ပေ
 သည်။

ယခု ရေးဆွဲလိုက်လျှင် အင်ဂျင်နီယာတစ်ယောက်၏ ရုပ်ပုံလွှာကို
 ရေးခဲ့၏။ နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲလိုက်ပြန်လျှင် အုပ်ချုပ်သူ လူကြီးတစ်
 ယောက်၏ ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်၏။ နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲရန် ကြံစည်
 နှစ်ပြန်လျှင် နိုင်ငံတော် ဧည့်ခံပွဲကြီးများတွင် ဧည့်ခံပြုစုနေသောသူ
 တစ်ယောက်၏ ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲ
 ရန် ကြံစည်လိုက်ပြန်သောအခါ ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၏ ခြေတော်ရင်းတွင်
 ထိုင်နေသော တပည့်တစ်ဦး၏ ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်လေသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲရန် ကြံစည်ပြန်သောအခါ စက်ရုံများ တည်ဆောက်နေသော ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲရန် ကြံစည်ပြန်သောအခါ ကိုးပါးသီလနှင့် သက်သတ်လွတ်စားနေသော ဝတ်ဖြူစင်ကြယ်နှင့် သူတစ်ဦး၏ ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်လေသည်။ နောက် တစ်ကြိမ်ရေးဆွဲရန် ကြံစည်ပြန်သောအခါ ရတနာ ရွှေမိုး၊ ငွေမိုး ရွာသွန်းပြီးရန် ဒါယကာပြုနေသော ဘောဂရာဇာအသွင်ဖြင့် တွေ့ရပြန်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ် ရေးဆွဲရန်ကြံစည်ပြန်သောအခါ စက်မှုဇုန် ဖန်တီးသူအဖြစ် တွေ့ရပြန်လေသည်။ နောက်တစ်ကြိမ်ရေးဆွဲရန် ကြံစည်ပြန်သောအခါ ဥယျာဉ်ကြီး တစ်ခုထဲတွင် ပန်းပင်ကလေးများ ပြုစုနေသော သူအဖြစ် တွေ့ရပြန်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကောက်ကြောင်းဆွဲရန် ပုံကြမ်းသွန်းလောင်းနေသော ပန်းချီဆရာတစ်ယောက်အဖို့ သူ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အဖမ်းရခက်လှပေသည်။ သို့သော်လည်း ပန်းချီဆရာသည် ပန်းချီဆရာ ဖြစ်၏။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လောက၏ အလှ၊ လောက၏ သဘာဝကို သူ၏ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ထဲတွင် အလုံးစုံ ရိပ်မိအောင် ထည့်သွင်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ လောကကြီးသည် မည်၍ မည်မျှ ကျယ်ပြန့်စေကာမူ ပန်းချီဆရာသည် သူ၏ ပန်းချီကား သေးသေးကလေးထဲတွင် တတ်နိုင်သမျှ ရုပ်ပုံပေါ်အောင် ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ပေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဖန်ဆင်းသူသည် သူ့ရသာတိနတ်ဒေဝီ၏ မစခြင်းခံရသူ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဦးခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် ခြယ်မှုန်း၍ ပြီးစီးခဲ့လေသည်။

ဦးရင်းသီးရောင်းသော မိန်းမကြီးတစ်ယောက်နှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေအကြောင်း

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ခရီးအတူတူသွားဖူးသည်မှာ ဆရာမြတ်ခိုင်
ကော့လူကြောင့်ဖြစ်သည်။ ကျွန်ထီးဆောင်းကို သွားကြစို့ဟု ဆရာ
မြတ်ခိုင်က အဖော်စပ်သည်။ ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်နှင့် ဆရာ
မြတ်ခိုင်အဖေနှင့်က သူငယ်ချင်းတွေတဲ့။ ငယ်ငယ်တုန်းက အတူတူကျင့်ကြ
တဲ့ အချိန်တွေကုန်၊ အရွယ်တွေကုန်လာတော့ မြတ်ခိုင်အဖေက လောကီ
နယ်ပယ်ထဲပြန်ပြီး ခြေဦး လှည့်ခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ယခု ကျွန်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ဖြစ်မည့် ပုဂ္ဂိုလ်က တောကျင့်တောင်ကျင့် ဆက်၍ကျင့်သည်ဟု
ဆိုသည်။

သည်လိုဆိုလျှင် ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကို ဖူးလိုက်ရလျှင်
အသိထူး၊ အမြင်ထူးများ လင်းခနဲ လက်ခနဲ မုချရမှာပဲဟုလည်း
ဆိုသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းမရောက်ခင် လမ်းသွားတုန်းမှာ လမ်းမှာပဲ ကားကို ခဏခဏ ရပ်ရသည်။ အထူးသဖြင့် လမ်းဘေးမှာ မြန်မာမုန့် ကောင်းကောင်း တွေ့လျှင်ပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ပြောင်းဖူးပြုတ်၊ မြေပဲပြုတ် စသော အရောင်းသမားကို တွေ့လျှင်ဖြစ်ဖြစ် သို့တည်းမဟုတ် ခူးရင်းသီးသည် တွေ့လို့ပဲဖြစ်ဖြစ် ကားကို ဖျတ်ခနဲ ထိုး၍ရပ်ခိုင်းသည်။

ကားဆရာကလည်း သူ့ဆရာ၏ သဘောသဘာဝကို သိသည်။ ထို အသည်များ အနားရောက်လျှင် သူ့ဆရာက ရပ်လိုရပ်ငြားဟု ကားကို အရှိန် လျှော့၍ မောင်းတတ်သည်။

တစ်ရံရောအခါ ခူးရင်းသီးသည်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ ကျွန်တော်တို့လည်း ကေလာသ၊ ကေလာသဖသို့ ကားနှင့်အတက်ဖြစ်သည်။ အတက်လမ်းဖြစ်သဖြင့် ကားကို သတိနှင့်မောင်းရသည်။ ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင် ခူးရင်းသီးတောင်းကြီးကို ရွက်၍ တောင်ပေါ်တက်နေသော မိန်းမတစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။ လူတောင် မနည်း လေးဘက်ပစ်ပြီး တက်နေရတာ။ ဒီလောက်တောင်လေးသည့် တောင်းကြီးရွက်နေရတော့ ဘယ်လိုနေမလဲ၊ စဉ်းစားသာကြည့်ပါတော့။

ခါးတစ်ခြမ်းစောင်းနေသော ထိုမိန်းမကြီးသည် နောက်က ကားလာသည့်အသံ ကြားသဖြင့် သတိထားပြီး တောင်းကြီးကို ပင်ပင်ပန်းပန်းထိန်းကာ လမ်းဘေးသို့ဆင်း၍ ရပ်ပေးရှာပါသည်။

တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ “ရပ်... ရပ်” ဆိုပြီး ကားဆရာကို ကားရပ်ခိုင်းပါသည်။ ကားဆရာကလည်း အလွန်ကျွမ်းပါသည်။ ကွက်တီပါပဲ။ ခူးရင်းသီးသည် အနားသို့ ထိုးရပ်လိုက်သည်။ ထိုအခါ ခူးရင်းသီးသည်က ကားချောင်ချောင်ချိချိသွားရအောင်ဟု လမ်းဘေးသို့ နောက်ထပ်ပို၍ ဆင်းပေး လိုက်သည်။ သနားစရာပါပဲ။

ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ခူးရင်းသီးတစ်လုံး ဘယ်လောက်လဲဟု မေးပါသည်။ တစ်လုံး ၃၀၀ ဟု ပြောပါသည်။ ကောင်း၊ မကောင်းလည်း မကြည့်ပါ။ ဒေါက်တာခင်ရွှေက မိန်းမကြီးကို ကြည့်လိုက်သည်။

ဈေးသည်ကြီးကလည်း စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်ကြီး၊ ပုံကလည်း နွမ်းနွမ်း

သူလျှကြီး။ ဒေါက်တာခင်ရွှေက သူ့တောင်းကိုကြည့်၍ ဒူးရင်းသီး ဘယ်နှစ်လုံး လောက်ပါသလဲ ဟု မေးလိုက်ပါသည်။ မိန်းမကြီးက မသိပါဟု နှိုးနှိုးပဲ ဖြေပါသည်။

ဤတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဒူးရင်းသီးတွေ ဘယ်နှစ်လုံးပါပါ အရေးမကြီးပါဘူး။ တစ်တောင်းလုံး ဝယ်မယ်၊ ဘယ်လောက်လဲဟု မေးပါ သည်။

မိန်းမကြီးက မော့၍ ကြည့်ပါသည်။ နားကို မယုံလို ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ အခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “အစ်မကြီး ရောင်းမှာလား” ဟု မေးတော့မှ “ဟုတ်ကဲ့ . . . ဟုတ်ကဲ့” ဟု ပြောပြီး သူ့ ဒူးရင်းသီးများကို ဘယ်နှစ်လုံးရှိ သလဲဟု ရေတွက်ပါတော့သည်။ ပြီးမှ အလုံးရေကို မှုတည်ပြီး တစ်လုံး ၁၀၀ နှင့်၊ အင်း . . . (၁၀) လုံးဆိုတာ ၃၀၀၀ ပေါ့ဟု သူ့ဟာသူ ပြောပါ သည်။

ပြီးတော့ . . . မလုံမလဲနှင့် ကားပေါ်က ဆရာကြီးကို လှမ်းကြည့်ပါ သည်။ သိန်း (၁၀၀၀) ကျော်တန်သော အကောင်းစားကားကြီးနှင့်ဆိုတော့ ဆရာသည် စိတ်ထဲ ဘယ်လိုထင်မလဲ မသိ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တစ်တောင်းလုံး ဝယ်မယ်ဆိုတော့ ဟုတ်ပါ့မလားဆိုပြီး တွေးပူပုံရသည်။

ကောင်းတာ ရွေးပေးမယ်လေဟု စကားချိုသွေးပါသည်။ သို့သော် ဒေါက်တာခင်ရွှေက “အစ်မကြီး . . . အားလုံးယူမှာ၊ ရေမနေနဲ့တော့၊ ဘယ် သောက်ကျလဲပြော” ဟုဆိုပါသည်။ ထိုအခါမှ ဈေးသည်မကြီးက စိတ်ချလက်ချ ငွေတွက်ပါတော့သည်။ “အင်း . . . ဟိုဘက်ခြံက လေးလုံး၊ ဒီဘက်ခြံက ခြောက်လုံး” စသည်ဖြင့် လက်ချိုးရေ ရေတွက်ကာ ငွေကို တွက်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေက တစ်ထောင်တန်အထုပ်ကို ကိုင်၍ “ရော ဆော့ . . . သုံးထောင်” ဟု ငွေပေးလိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ငွေကို တုန်တုန် သပ်သပ်နှင့် လှမ်းယူပြီး သူ့ဒူးရင်းသီးများကို ပြန်၍ကြည့်ပါသည်။ အားလုံး ဝယ်မည်ဆိုတော့ ဟုတ်ပါ့မလား၊ ကမန်းကတန်း အမြတ်အစွန်းကို စိတ်

တွက်၊တွက်လိုက်သည်။ “အင်း... ငါးရာ” ဟု စိတ်ချလက်ချ တွက်လိုက်သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကြားသွားတော့... ဘာလဲ အမြတ်လားဟု ပြောပါသည်။ မိန်းမကြီးက “ဟုတ်ပါတယ်” ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “ကလေး ဘယ်နှစ်လောက်ရှိသလဲ” ဟု ဈေးသည်မကြီးကို မေးပါသည်။ ဈေးသည်မကြီးက “ကလေး ခုနစ်ယောက်” ဟု ပြန်ပြောပါသည်။

ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “အတူတူပဲ ... ကျွန်တော့်မှာလည်း ငယ်ငယ်တုန်းက ညီအစ်ကို မောင်နှမ ခုနစ်ယောက်ရှိတာပဲ” ဟု ဖြည့်စွက်၍ ပြောပါသည်။

“ကဲ... ကဲ အမြတ်ငါးရာပဲဆိုရင် နည်းသေးတယ်။ ရောင်းလို့ ကုန်သွားရင် အိမ်ကို စောစောပြန်မှာလား” ဟု ပြောနေပါသည်။ မိန်းမကြီးက “ဟုတ်ပါတယ်... အိမ်စောစောပြန်မှာ” ဟု ဝမ်းသာသော မျက်နှာထားဖြင့် ပြောကြောင်း ကောင်းစွာ အကဲခတ်လိုက်မိပါသည်။

ကျွန်တော်တို့မှာ ပွဲကြည့်ပရိသတ်ဖြစ်သဖြင့် ဘာမျှဝင်၍ မပြောပါ။ သူ ဘာလုပ်မလဲဟုသာ ဇာတ်လမ်းကို ဖြတ်လမ်းက ကြည့်နေပါသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “ရော... ရော... အမြတ်များသွားအောင် တစ်ထောင်ထပ်ယူဟု ငွေတစ်ထောင် ထပ်ပေးပါသည်။ ထိုမျှသာမကသေး။ ကားဆရာ ကိုကျော်အောင်ဘက်သို့လှည့်၍ “ဟေ့... ကျော်အောင်၊ ဒူးရင်းသီးရော၊ ခြင်းရော တစ်ခါတည်းတင်ကွာ၊ တောင်ပေါ်ရောက်တော့ လမ်းဖောက်နေတဲ့ လုပ်အားပေး ကိုရင်လေးတွေ၊ ဦးခင်းလေးတွေကို လှူရတာ ပေါ့ကွာ” ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုအခါ ဒူးရင်းသီးသည် မိန်းမကြီးက “ခြင်းတောင်းတော့ မရဘူး” ဟု ပြောပါသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “ကဲ... ရောဗျာ ငွေတစ်ထောင် ထပ်ယူ၊ အစ်မကြီး လူသစ်စိတ်သစ်နဲ့ တောင်းအသစ်ထပ်ဝယ်ဗျာ” ဟု ငွေ တစ်ထောင် ထပ်၍ပေးပါသည်။ ထိုအခါ ဈေးသည်မကြီးက တုန်တုန်ယင်ယင်ဖြင့် လှမ်း၍ယူပါသည်။

ထိုအခါ မိန်းမကြီးလက်ထဲမှာ တစ်ထောင်တန်ငါးရွက် ရောက်ရှိ သွားပါသည်။ ကားကလည်း ပြန်ထွက်ခါနီးမှာ မိန်းမကြီးက တွေဝေ ငေးမော၍ ကြည့်နေပါသည်။ သူ၏ ဈေးသည်သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဤကဲ့သို့ ဈေးရောင်းကောင်းသော၊ ငွေရွှင်သောနေ့ကို ဘယ်နှစ်ရက် လောက်ရှိမလဲဟု တွေးတောနေပုံရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့လည်း အတွေးကိုယ်စီနှင့် ကားကို ဆက်မောင်းခဲ့ပါ သည်။ ဤရွှေ ဤမျှအထိ ကျွန်တော်၏စိတ်တို့သည် အဖြေမရှိသေးပါ။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဈေးဝယ်ပုံဝယ်နည်းကိုသာ တွေး၍နေပါသည်။ သူဌေး ဆုံးတော့ ငွေကပေါတော့ ဝယ်နိုင်တာပေါ့လေ ဟု တိတ်တခိုး တွေးမိတွေးရာ နည်းမိပါသည်။

ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဇာတ်လမ်း စပါသည်။ “ဒီလိုဗျာ... ဒီမိန်းမေးကတော့ သိမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီလို ဒီလို ဈေးတောင်း ခေါင်းရွက် ငေးရောင်းစားနေရတဲ့ ဈေးသည်တွေကိုတွေ့ရင် ကျွန်တော် သိပ်ပြီး စိတ် ခြိမ်းခြောက်တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက သိပ်ဆင်းရဲတော့ ဈေးရောင်း စားရတယ်။ အဖေက နောက်မိန်းမယူသွားတော့ အမေ... ကလေး (၇) နောက်နဲ့ ကျန်ခဲ့တယ်။ ကလေးထဲမှာ ကျွန်တော်က အကြီးဆုံးဆိုတော့ အမေကို လုပ်ကျွေးရတယ်ဗျာ။”

အမှတ်မထင် ကြားလိုက်ရသော စကားများကြောင့် ကျွန်တော် ငည်း ဘာဆက်ပြောရမှန်းမသိပါ။ အသာကလေးငြိမ်၍ နားထောင်နေ ထိုင်ပါသည်။

“ဒီတော့... ကျွန်တော်... မြန်မာမုန့်မျိုးစုံ ထွက်ရောင်းရ တယ်ဗျာ။ ကျွန်တော် မရောင်းဘူးတဲ့မုန့် မရှိပါဘူး။ ဒူးရင်းသီးလည်း ခောင်းဖူးပါတယ်ဗျာ။ ကျွန်တော်က မော်လမြိုင်သားဆိုတော့ ဒူးရင်းသီး အကြောင်း ကောင်းကောင်းနားလည်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု... ဒူးရင်းသီး တွေကိုတော့ ကောင်း၊ မကောင်း ကြည့်မနေတော့ပါဘူး။”

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် တွေဝေငေးမောသော မျက်နှာအနေ အထားရှိကြောင်း အလွယ်တကူ အကဲခတ်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းက ဈေးရောင်းတော့ ခံစားမှုရှိတယ်။ ဈေးရောင်းကောင်းလို့ အိမ်ကို စောစောပြန်ရရင် သိပ်ပျော်တာပဲ။ အမေ လုပ်သူကလည်း 'ဟယ်... အစောကြီး ပြန်လာပါလား' ဆိုပြီး သိပ် ဝမ်းသာတယ်။ ကျွန်တော်ကလည်း လက်ထဲက ငွေတွေကို အမေကို အပ်လိုက်တော့ သိပ်ပြီး ဝမ်းသာတယ်။ ဒီလိုနဲ့ အမေကို ရှာကျွေးလာတာ။ အခုလည်း ဒီမိန်းမကြီးက သူ့ပစ္စည်းတွေရောင်းလို့ကုန်ရင် အိမ်ကို အစော ကြီးပြန်လိမ့်မယ်။ သူ့ကလေးတွေနဲ့ သူနဲ့ စောစောပြန်တွေ့ရမယ်။ သူတို့ မိသားစု ပျော်ကြလိမ့်မယ်။ ဒီနေ့ ဘယ်လောက်မြတ်တာလဲလို့ လက်ခိုးရေ ပြီးတော့ ဝမ်းသာနေလိမ့်မယ်။ လမ်းမှာ မော်တော်ကားနှင့် လူကြီး တစ်ယောက်က အမေ ဖူးရင်းသီး တွေကို ဘာမပြော ညာမပြော အကုန် ဝယ်သွားတယ်။ ပြီးတော့ ဈေးမဆစ်ဘူး။ အမြတ်နည်းနေသေးလားဆိုပြီး နောက်တစ်ထောင် ထပ်ပေးသေးတယ်။ ပြီးတော့... ခြင်းတောင်းပါ ယူသွားသေးတယ်။ ခြင်းတောင်းဖိုးလည်း ငွေ တစ်ထောင်ပေးခဲ့သေးတယ် ဆိုပြီးတော့ မိသားစုတွေ အိပ်ရာမဝင်ခင်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် ပြောနေကြ လိမ့်မယ်။ သူတို့ဘဝမှာ ဒီလို ရွှေ့ရောင်တောက်တဲ့ နေ့ရက်တွေ ဘယ် နှစ်ရက်ရှိမှာလဲ။ ဒါကြောင့် သူတို့မိသားစု ဒီလို ဒီလိုတွေးပြီး၊ ဒီလို ဒီလို ပျော်ပါစေတော့ဆိုပြီး ကျွန်တော် ဖူးရင်းသီးတွေ အကုန်ဝယ်လိုက်တာပါ ပျာ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဒီလောက် အများကြီး စားနိုင်မှာလည်းပျာ။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တုန်းက ဖူးရင်းသီးရောင်းဖူးတော့ ကိုယ်ချင်းစာတာပါ။ ကျွန်တော် အခုလို ချမ်းသာနေတုန်းမှာ ဒီလောက်ငွေလေးက ကျွန်တော့် အတွက် ဘာမျှမဟုတ်ပါဘူး။ သူတို့မိသားစုအတွက်ကတော့ ဒီနေ့ ထိပေါက် တာပါပဲ။ အဲဒီလို မိသားစုတွေဟာ စကားစုပြောပြီး သူတို့ နာမည်မသိတဲ့ လူဝဝကြီးတစ်ယောက်က ငွေတွေပေးပြီး ဖူးရင်းသီးတွေ ဝယ်သွားတာ ကေန္တ တော့ လူနိုးနိုးမဟုတ်နိုင်ဘူး။ မိုးပေါ်က သိကြားမင်းကြီး လူယောင် ဖန်ဆင်းပြီး ငါတို့ကို လာမသွားတာ။ ကဲ... ဒီတော့ ဒီနေ့ ဘုရားစောစော ရှိခဲ့ပြီး စောစော အိပ်လိုက်ကြပါစို့လို့ သူတို့တွေပြောနေကြလိမ့်မယ်လို့ ကျွန်တော့် စိတ်မျက်စိထဲ မြင်ယောင်မိပါတယ်လို့ ဒေါက်တာခင်ရွှေက သူ့ဘဝ သံသရာဇာတ်လမ်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို ရှည်ရှည်ဝေးဝေး

လွမ်းလွမ်းဆွေးဆွေး၊ တမ်းတမ်းတတ၊ မှတ်မှတ်ရရ ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ကဗျာဆရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ ဆောင်းပါးဆရာလည်း ဖြစ်ပါသည်။ စာတမ်းရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။ တက္ကသိုလ်က ဆရာကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သူ တွေးသလို မတွေးမိခဲ့ပါ။ သူ ပြောသလိုလည်း မပြောတတ်ခဲ့ပါ။ ထို့ကြောင့် ဘဝကို သိသော၊ ဘဝကို နားလည်သော၊ ဘဝကို အောက်က စခဲ့သော ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စကားများကို ကြားလိုက်ရသောအခါ...

“ဆရာမြတ်ခိုင် ခဏ ခဏ ပြောတတ်သလိုပါပဲ။ တစ်ခါတုန်းက လူကြီးတစ်ယောက်ရှိဖူးတယ်။ အဲဒီလူကြီးဟာ ငွေတစ်ထောင်သာ ထက်ထဲမှာ အရင်းအနှီးရှိတယ်။ အဲဒီငွေတစ်ထောင်နဲ့ မြို့ကို တက်ခဲ့တယ်။ မြို့ကို ရောက်လာတဲ့ ကျေးတောသား တစ်ယောက် ပေါ့။ အဲဒီလူကြီးဟာ အောက်ထပ် နှစ် (၂၀) ကြာတဲ့အခါမှာ ကမ္ဘာကျော်တဲ့ “ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီ” နဲ့ ဥက္ကဋ္ဌကြီးပေါ့။ သူဟာ တစ်ရံရောအခါက အဲဒီလို ဒူးရင်းသီးသည် ဆင်ယောက်နဲ့ တွေ့တော့ ...”

... စသည်ဖြင့် လွမ်းစရာ ဇာတ်လမ်းကလေးကို တွေးမိတိုင်း ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဒူးရင်းသီး ဝယ်ပုံဝယ်နည်းများမှ ဆင်ဆင် လောကကြီးကိုလည်း ရှင်းရှင်းကြီးမြင်သွားပါသည်။ လောကကြီး ဆင်ကိုလည်း ရှင်းရှင်းကြီး ကြားသွားပါသည်။ ထိုအခါမှစ၍ ကျွန်တော်၏ ဇာတ်ယဗျာကို ထဲတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် အသိထူး၊ အမြင်ထူးရှိသော သူ ဘစ်ဦးဟု ဦးဦးဖျားဖျား တွေးမိလိုက်ပါတော့သည်။ ထိုအခါမှစ၍ သူ အဗျာဗျာ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားပြုစုရန် အားသန်မိပါတော့သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ

(သို့မဟုတ်)

ဇွဲထဲက ကြွား

၁၉၉၉ ခု၊ ဇွန်လတွင် ဩစတြေးလျနိုင်ငံ၊ ဆစ်ဒနီမြို့မှ ထုတ်ဝေသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်ရပါသည်။ ထိုစာအုပ်မှာ Peter Church ဆိုသူ ရေးသားသော Added Value ဟူသော စာအုပ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် The Life Stories of Leading South East Asian Business People ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် အရှေ့တောင်အာရှတွင် ထင်ပေါ်ကျော်ကြား၍ ကမ္ဘာ့အဆင့်ထိ ရောက်သွားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ရေးသားဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ထိုစာအုပ်ထဲတွင် စာမျက်နှာ (၂၅၅) ၌ Dr. Khin Shwe, Founder & Chief Executive Zaykabar Co., Ltd, Myanmar. ဟူ၍ တွေ့ရရာ ဖတ်ကြည့်မိပါသည်။ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖွယ်ရာ ကောင်းလှပါသည်။ ကမ္ဘာ့ကသိအောင် ရေးသောစာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။ ကမ္ဘာကတော့ သိသွားပါ လိမ့်မည်။ သို့သော် ထိုအထဲတွင် မြန်မာများကိုယ်တိုင် မသိသေးသော ဒေါက်တာခင်ရွှေအကြောင်းကို တွေ့ရှိရပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဘဝ တစ္ဆေတစ်စောင်း

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ဇေယျာ ကုမ္ပဏီကို ၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် တည်ထောင်ခဲ့သည်။ သူ တည်ထောင်ခဲ့စဉ်က မြန်မာနိုင်ငံတွင် စီးပွားရေး ဘက်စုံဖွင့် မူဝါဒများ စတင်ကျင့်သုံးစဉ်ကာလက ဖြစ်သည်။ ဒေါက်တာ ခင်ရွှေသည် ဟိုတယ်လုပ်ငန်းများ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်း များနှင့် စီးကရက်ထုတ်လုပ်မှုလုပ်ငန်းများတွင် အရင်းအနှီးပေါင်း ဆောက်မြားစွာ စိုက်ထုတ်ရင်းနှီးထား၍ မြန်မာပြည်တွင် အကြီးအကျယ်ဆုံး သော လုပ်ငန်းပိုင်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း ထိုအထက်ဖော်ပြပါ စာအုပ်၏ ကဏ္ဍနာ (၂၅၅) တွင် ဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် တနင်္လာသား ဖြစ်သည်။ ဇန်နဝါရီလ ၂၀ ရက်နေ့တွင် ဖွားမြင်သည်။ ဖွားသက္ကရာဇ်မှာ ခရစ်နှစ် ၁၉၅၂ ခုနှစ်ဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင်သားဇာတိ ဖြစ်သည်။

မော်လမြိုင်မှာ မွန်ပြည်နယ်က မြို့တော်ကြီးဖြစ်သည်။ မွန်ပြည်နယ် တွင် မြန်မာပြည်၏ တောင်ပိုင်းမှာ ရှိသည်။ မွန်ပြည်နယ်သည် ယိုးဒယား နှင့်မြန်မာတို့ကို ထင်ထင်ရှားရှား ပိုင်းခြားထားသော တောင်တန်းမြေပြန့် နှင့်ထွေရောသော ပြည်နယ်ကြီး ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့မြေပုံအရဆိုလျှင် မလေးကျွန်းဆွယ်ကြီး၏ ထိပ်ဆုံးပိုင်းတွင် မွန်ပြည်နယ်ရှိသည်ဟု လွယ်လွယ်ကူကူ ပြောနိုင်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ဖခင်မှာ အလွန်ချမ်းသာသော ကုန်သည်ကြီး တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ စက်လှေပေါင်းများစွာ၊ ရွက်လှေပေါင်းများစွာ ပိုင်ဆိုင်သူ ဖြစ်သည်။ ထိုစက်လှေ၊ ရွက်လှေတို့ဖြင့် အကြီးအကျယ် ကုန်ကူး ဆိုလည်းဖြစ်သည်။

သူ၏ဖခင်သည် ကုန်သည်ကြီးဖြစ်သည်။ မော်လမြိုင်က ကုန် မြေဦးများကို မလေးရှား၊ ပလောပီနံတို့သို့လည်းကောင်း၊ ရန်ကုန်သို့လည်း ကောင်း အကြီးအကျယ်တင်ပို့သော မိုးမိုးကုန်သည်ကြီး ဖြစ်သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ အဖေရော အမေပါ မျိုးရိုးစဉ်လာမပျက် မြန်မာတိုင်းရင်းသားစစ်စစ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဖခင် မှာ စီးပွားရေးခြေလှမ်းကျဲသူဖြစ်သည့်အလျောက် တစ်လမှာ (၅) ရက် လောက်သာ အိမ်ကို ကပ်နိုင်သည်။ ဤရွှေ့ဤမျှ အလုပ်များပါသည်ဟု ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောပြပါသည်။

လွတ်လပ်သော ငယ်စဉ်ကာလ ကလေးဘဝကို ဒေါက်တာခင်ရွှေ သည် မကြာခဏ သတိရလေ့ရှိသည်ဟု ပြောပြပါသည်။ ဖျော်ရွှင်စွာနေထိုင် ခဲ့သော အပြစ်ကင်းမဲ့သည့် ကလေးဘဝသည် ၁၉၆၂ ခုနှစ်လောက်တွင် ကုန်ဆုံးသွားကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဝမ်းနည်းစွာ ပြောပြတတ်ပါ သည်။ ထိုစဉ်က သူသည် အသက် (၁၀) နှစ်လောက်မျှသာ ရှိပါသေးသည်။

“ပုံပြင်ထဲကလိုပဲပေါ့။ အပြစ်ကင်းတဲ့ ကလေးလေးဘဝဟာ သူ့ အဖေ နောက်အိမ်ထောင်ပြုသဖြင့် သူ့ အမေကို စွန့်ခွာ၍ သွားသောအခါ ကုန်ဆုံးသွားပါသည်ဟု သူက ပြောပြပါသည်။ ထိုစဉ်က မိသားစု (၆) ယောက် ရှိကြောင်း ပြောပြပါသည်။ သူ့အဖေ နောက် အိမ်ထောင်ပြုသည် မှစ၍ ကလေး (၆) ယောက်နှင့် ကျန်ရစ်ခဲ့သော သူ့အမေအတွက် သူ သည် အမေနှင့် ဘဝတူ ခံစားခဲ့ရကြောင်း”

သူက ပြောပြပါသည်။

“ကျွန်တော်အဖေက ကျွန်တော်တို့ကို အဆက်အသွယ် ဖြတ် လိုက်တယ်။ လူချင်းလည်း ဖြတ်လိုက်တယ်။ ငွေလည်းမပို့တော့ဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ ဘဝဟာ မော်လမြိုင်မှာ အချမ်းသားဆုံး ဘဝကနေ ပြီးတော့ နေ့ချင်းညချင်းဆိုသလို မြင်မကောင်းအောင် ဆင်းရဲတဲ့ အဆင်းရဲ ဆုံးဘဝကို ရောက်သွားတာပါပဲ”

ဟုလည်း တမ်းတမ်းတတ ပြောပြတတ်ပါသည်။

“အသက် (၁၂) သားလောက်ကအချိန်တွေကို ကျွန်တော် မကြာ ခဏ ပြန်စဉ်းစားမိပါတယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော်အမေ ဝယ်လာခဲ့ တဲ့ သစ်သီးတွေ၊ ဟင်းရွက်တွေကို ဘယ်လိုဘယ်လို အမေ့ကိုကူပြီး

းောင်းခဲ့ရတယ် ဆိုတာတွေပါ သတိရနေပါတယ်။ အမေဟာ မော်လမြိုင်
 ဘဲနေပြီးတော့ ရွာနီးချုပ်စပ်မှာရှိတဲ့ နေရာတွေကို အသီးအနှံတွေ၊
 ဘင်းသီးဟင်းရွက်တွေ ရောင်းခဲ့ပါတယ်။ လောကရဲ့၊ ဘဝရဲ့ဒဏ်ကို
 အမေနှင့်အတူ ကျွန်တော်ဟာ ရုန်းကန်ရင်း အမေကို လုပ်ကျွေးခဲ့တဲ့
 အတွက် ငယ်စဉ်က ဘဝတွေကို ဘယ်လိုပဲ ပြန်တွေးတွေး အမေအိုကို
 နဲ့ သံပင်ပန်း၊ စိတ်ပင်ပန်းခံပြီး လုပ်ကျွေးခဲ့ရတဲ့အတွက် တစ်ခါမျှ
 နောင်တမရခဲ့ပါဘူး။ ဒီလိုရှာကျွေးခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော်ဟာ ဘဝပေး
 ဘဝခံကျေခဲ့သလို အမေကျေးဇူးတွေကိုလည်း ဆပ်နိုင်ခဲ့တယ်လို့ အခုလို
 ဆန်းသားတဲ့အခါ ကျတော့ ကျွန်တော် ရင်ကျောပြီး ပြန်ပြောနိုင်ခဲ့ပါတယ်။
 သောကဓံတရားက ထုထောင်းလို့ ကျွန်တော်သာ အခုလို လူတစ်လုံး
 သူတစ်လုံး မဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ကျွန်တော့်အမေဟာ ကျွန်တော့်အတွက်
 သိပ်ပြီး ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှာပါပဲ။ အခုတော့ နွဲ့ထဲက ကြာပွင့် တစ်ပွင့်
 သိပ်ပဲ။ ကျွန်တော်ဟာ ဘဝရဲ့ ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်၊ လောကဓံရဲ့ မှန်တိုင်း
 တော့ကြား ထဲကနေပြီးတော့ ရွှံ့ထဲနွဲ့ထဲကပေါက်တဲ့ ကြာပွင့် တစ်ပွင့်လို
 ပါပဲ။ ရေကို အခြေခံလို့ မြေမှာ ဘဝကို မမေ့မလျော့ အမြစ်တွယ်ပြီးတော့
 နေထိုင်ဖြတ်ပြီး အခုအခါ လေထဲမှာ ကြားကြားဝင့်ဝင့် ဝင့်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။
 အဟာလည်း အမေ ကျေးဇူးကြောင့်ပါပဲ။ အမေဆီကရခဲ့တဲ့ ရိုးသားမှု
 ဂုဏ်ဟာ ကျွန်တော့်ဘဝရဲ့ ဂုဏ်ပါပဲ”

ဟု ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြန်ပြောပြလေ့ရှိပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဘဝများသည် လောကဓံတရားကြောင့်
 နေ့ကို လွယ်သောအခြေသို့ ရောက်ခဲ့သည်။ အချောအမော့၊ အယုအယ
 ကြားခွဲသာ နေခဲ့ရလျှင် ဤရွှေ ဤမျှ ဘဝပေးအသိ ကြွယ်ဝနိုင်စရာ
 အကြောင်း မရှိပါဟုလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ခံယူပါသည်။

“ငယ်စဉ်က သင်ခန်းစာတွေဟာ ကြီးလာတော့လည်း သင်ခန်းစာ
 တွေ ပြင်လာတာပါပဲ။ လောကရဲ့ အခက်အခဲတွေကိုဖွင့်ဖို့ အောင်မြင်မှု
 တွေ သာဟာ ဘဝက ရခဲ့တာပါပဲ။ ဒီရွှေသော့ကတော့ ရိုးသားမှု ဂုဏ်ရည်
 တို့ နှင့် ရိုးသားမှုကို ကြိုးစားမှုနဲ့ ပေါင်းလိုက်တော့ ရွှေ၊ ငွေ၊ စိန်၊ ကျောက်

ဇယ်တောက် ကစားနိုင်တဲ့ ဘဝရောက်ခဲ့တာပါပဲ။”

“ငွေတစ်ထောင်နဲ့ ဘဝကို စခဲ့တာပါပဲ။ ဒီနေ့ ကျွန်တော်ပိုင်ဆိုင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေကို အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် အကုန်လှူပစ်လိုက်လည်း ကျွန်တော် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လည်းဆိုတော့ ကျွန်တော့်ဘဝကိုစခဲ့တုန်းက လက်ထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်သာ ရှိခဲ့လို့ပါပဲ။”

“တကယ်လို့ လက်ထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်သာ ကျန်မယ်ဆိုရင်လည်း ကျွန်တော်မမူပါဘူး။ အရင်းပါပဲ။ မော်လမြိုင်ကိုပြန်ပြီး တောမှာ တောင်မှာ သဘာဝအတိုင်း နေလိုက်ရုံပါပဲ။ ပြုခဲ့သမျှ ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ် အစုစုအဖို့ကို နောင်တ မရပါဘူး။ လုပ်ခွင့်ရလို့ လုပ်ခဲ့ရတာ ပါရမီနဲ့ ကုသိုလ်ချည်းပါပဲ။”

“လုပ်ခွင့်ဆိုတဲ့ စကားက အလွန်ထူးဆန်းပါတယ်။ ကျွန်တော် ယခု အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဆိုတဲ့ အမြင့်ဆုံးဘွဲ့ထူးကြီး ရခဲ့ပြီးပါပြီ။ နိုင်ငံတကာက ပေးအပ်တဲ့ စီးပွားရေး ပါရဂူဘွဲ့ကြီးက နှစ်ဘွဲ့၊ လူမှုထူးချွန်ဆု စတဲ့ ဘွဲ့တွေအပြင် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ကျွန်တော် မော်ကွန်းတိုင်တွေ စိုက်ခဲ့ပြီးပါပြီ။ ဒီတော့ နောင်တ မရကြေးဟု သဘောထားကာ လှူခဲ့ပြီးပါပြီ။ နောက်ထပ် ဘွဲ့လည်း မျှော်လင့်စရာ မရှိတော့ပါဘူး။ အခု ကျွန်တော် လုပ်နေတာတွေဟာ ဘွဲ့ထူး ဂုဏ်ထူးအတွက် မဟုတ်ပါဘူး။ သံသရာက လွတ်မြောက်မှုအတွက် သက်သက်ပါပဲ” ဟူ၍ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ခဏ ခဏ ပြောဖူးပါသည်။

တည်ငြိမ်အေးဆေးသော ရေပြင်နှင့် ရွံနွံတို့အကြားမှာ ပေါက်၍နေသော ကြားဖူးကြားစွယ် ကြာငုံတို့နှင့်တကွ ထည်ထည်ဝါဝါ ပွင့်နေသော ကြာပန်းပွင့်ကြီးများကိုတွေ့တိုင်း ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စကားကို သတိရ၍ နေတတ်ပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စကားကို ကြားတိုင်းလည်း ရေကန်ထဲက ကြာပွင့်များကို စိတ်မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင်ယောင် ဖြစ်နေပါသည်။ အမှန်စင်စစ်မှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ

ဗုဒ္ဓ၏ သီလဝါဒါနိကာယ

၂၉

အတွက် စကားကလေးတစ်လုံး ရှိပါသည်။ ထိုစကားမှာ အခြားမဟုတ်
“ဒေါက်တာခင်ရွှေ (သို့မဟုတ်) နွဲ့ထဲက ကြာ” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

သစ္စာပြုလိုက်သော ငှက်ကလေးတစ်ကောင်အကြောင်း

“ဗုဒ္ဓဘာသာတစ်ယောက်အနေနဲ့ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ကံ၊ကံ ဇာတိ အကျိုးကို ယုံတာပါပဲ။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကံကိုဘယ်သူမှ အံ့တုလို့ မရပါဘူး။ ကံဟာ လောကကြီးကို ခြယ်လှယ်နေတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးပါပဲ။ အားလုံးဟာ သူ့သဘော အတိုင်းဖြစ်တာပါပဲ” ဟု ဦးခင်ရွှေက သူ့အဖေ အကြောင်း ပြန်၍ ပြောပါသည်။

“အဖေဟာ ကျွန်တော်တို့မိသားစုကို စွန့်ခွာသွားပြီးတဲ့နောက် အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကံဆိုးမိုးမှောင် ဝင်တော့တာပါပဲ။ သူ့အလုပ် တွေကလည်း အဆင်မပြေဘူး။ ပြီးတော့ ဆင့်ကဲဆင့်ကဲ ငှက်တွေ ပေါ်လာ ပါတယ်။ သူ့ထောင်ထားတဲ့ စက်လှေတွေကလည်း တစ်စင်းပြီးတစ်စင်း နှစ်လို့ ဆုံးရှုံးပျက်စီးသွားတာဟာ စီးပွားပျက်တော့တာပါပဲ။ စီးပွားပျက် တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်းပါပဲ ဘဝလည်းပျက်တော့တာပါပဲ” ဟု ဦးခင်ရွှေက သူ့အဖေအကြောင်း ပြန်၍ ပြောပါသည်။

“ကျွန်တော့်အဖေဟာ ဘဝမှာဆောက်ထားတဲ့ သံတိုင်တွေဟာ သံမခိုင်တော့ ပျက်ကုန်တာပေါ့။ ဒီတော့ ဘဝပေးဒဏ်ကို မခံနိုင်တော့ဘဲ

အရက်သမားတစ်ပိုင်း ဖြစ်တော့တာပါပဲ။ အလောင်းအစားကလည်း
သနာပါတော့ ပိုဆိုးတာပေါ့။

ဟူ၍ ဦးခင်ရွှေက သံဝေဂစကား ဆိုပါသည်။

သူ၏အဖေသည် ဒုတိယအိမ်ထောင်ပြုလိုက်သော အိမ်ထောင်
မပြုကွဲသွားပြန်သည်။ ထို့ကြောင့် ဒုတိယအိမ်ထောင်ကိုစွန့်ပြီး ပထမ
အိမ်ထောင် ဆီသို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြန်သည်။ “ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူဟာ
အရင်ကလို ဘဝအမှန် မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကျိုးသွားတဲ့ သစ်သား
ကပ်ချောင်းလိုပေါ့။ ပြန်ဆက်ဖို့ မလွယ်ပါဘူး။ ဆက်တော့လည်း အဆက်
မကြီးနဲ့ပေါ့။ အရင်လိုတော့ အကောင်းပကတိ မဟုတ်တော့ဘူးပေါ့။”

ထို ၁၉၆၈ ခုနှစ်မှာပဲ မောင်ခင်ရွှေဟူသော လူငယ်လေးတစ်ယောက်
သည် အထက်တန်းကျောင်းကို အောင်မြင်ခဲ့ပါသည်။ မေမြို့သို့ ကျောင်း
သွား၍ တက်ရပါသည်။ မေမြို့ရှိ စက်မှုကျောင်းကို တက်ရသည်။ တက်ခွင့်
ရသည်။ ဤသို့ဖြင့် မောင်ခင်ရွှေဟူသော လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်သည်
အတောင်မစုံသော ငှက်ငယ်ဘဝမှ အတောင်စုံသောဘဝသို့ ပြောင်းလဲ၍
အလကတစ်ခွင် အာကာပြင်၌ သွားလာကျက်စားနိုင်သော ဘဝသို့
အရောက်ရှိလာသည်ဟု ကဗျာဆန်ဆန် ပြောလိုက်လျှင်ပင် ထိုအချက်ကို
ဦးခင်ရွှေသည် မှန်ပါပေသည် ဟု ရယ်မောပျော်ရွှင်စွာ ပြန်၍ ပြောလေလိမ့်
မည်လား မသိပါ။

ဘဝအရုဏ်ဦးမှာ

တံခါးလောခေါက်သော အခွင့်အရေး

၁၉၇၀ ခုနှစ်တွင် ကျောင်းသားကလေး မောင်ခင်ရွှေသည် ကိုခင်ရွှေဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုနှစ်မှာပင် သူသည် အင်ဂျင်နီယာသင်တန်းများအောင်မြင်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၇၀ ခုနှစ်မှ ၁၉၇၈ ခုနှစ်အထိ တပ်မတော် အင်ဂျင်နီယာ တပ်ခွဲတွင် လုပ်ငန်းပြ အင်ဂျင်နီယာအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပါသည်။

ထို ၁၉၇၈ ခုနှစ်မှာပင် ရန်ကုန်သို့ အလုပ် ပြောင်းရွှေ့လာခဲ့သည်။ ဆည်မြောင်းဌာနသို့ ရောက်လာသည်။ ကွင်းဆင်းရသော အင်ဂျင်နီယာ ဖြစ်လာသည်။

“မော်လမြိုင်မှာ (၈) နှစ်ကြာလုပ်ခဲ့ရတော့ အင်ဂျင်နီယာဘဝနှင့် ကြုံခဲ့ရတဲ့ အတွေ့အကြုံတွေဟာ ဘဝပေးအသိကြောင့် ကံပွင့်လာတယ်

ဆုံးမောပါပဲ။ ဘာကြောင့်လည်းဆိုတော့ အလုပ်ကျွမ်းကျင်လာတာနဲ့အမျှ အကွက် အကွင်းကလည်း မြင်လာတော့ ပုဂ္ဂလိက ကန်ထရိုက်တာအလုပ်ကို လုပ်လိုက်ရလျှင်ဖြင့် ကောင်းမှာပဲ” ဟူသော အသိတို့က လှောင်အိမ်ထဲက နောက်ကလေးကို မျက်စိဖွင့်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ အင်ဂျင်နီယာ ဦးခင်ရွှေကို မျက်စိဖွင့်ပေးလိုက်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ၁၉၇၉ ခုနှစ်တွင် သူသည် အလုပ်လျှင်ကို စွန့်ခွာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ အချိန်ပြည့် ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းရှင် ဘဝတည်း ဟူသော ဘဝလမ်းကို စတင်လျှောက်လှမ်းခဲ့ရ လေသည်။

သူ့ဘဝတွင် ကြီးမားသော အပြောင်းအလဲတို့သည် ၁၉၈၈ ခုနှစ် တွင် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် တစ်နိုင်ငံလုံးအနေအထားဖြင့် နေထိုင်မှုကိစ္စများစေ့စပ်သည့် ပြောင်းလဲလိုက်သည်မှာ ကမ္ဘာသိဖြစ်ပါသည်။ ထိုကာလတွင် ဦးခင်ရွှေသည် ဦးထိန်ဝင်းဆိုသူနှင့်တွဲဖက်၍ အမေရိကန် နိုင်ငံသို့ လေ့လာရေးခရီး ထွက်ခဲ့ရသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း စီးပွားရေး လုပ်ငန်းဆိုင်ရာ အကွက်အကွင်းများ၊ လုပ်နည်းလုပ်ဟန်များ၊ အခွင့်အလမ်း များ ငှားဝယ်ရှာဖွေ လိုခြင်းဖြစ်သည်ဟု ပြောလိုက်လျှင် မမှားနိုင်ပါ။

ဦးခင်ရွှေသည် ဦးထိန်ဝင်းနှင့်တွဲဖက်၍ ကုမ္ပဏီတစ်ခု ထောင် ထောင်သည်။ ထိုကုမ္ပဏီတွင် အခြားသောလုပ်ငန်းရှင်နှစ်ဦးလည်း ပါလာပါ သည်။ ကုမ္ပဏီ၏အမည်မှာ “ပတ္တမြား ကုမ္ပဏီ” ဖြစ်ပါသည်။

“ပတ္တမြား ကုမ္ပဏီ” တွင် ဦးခင်ရွှေသည် မိမိတတ်သမျှ မှတ်သမျှ အသိအကျွမ်း ပညာအားလုံးကို အကုန်သုံး၍ ကိုယ်ရောစိတ်ပါ မြှုပ်နှံလိုက် ထိသည်။ မြို့ပြအင်ဂျင်နီယာဘဝဖြင့် စက်ရုံများဆောက်လုပ်ခြင်းသည် သူ့အတွက် စီးပွားရေးမျက်စိ ပွင့်လာစေပါသည်။

ထိုဘဝအစသည် တိုးတက်မှုလမ်း၏ လမ်းစဖြစ်ကြောင်းကို ဦးခင်ရွှေသည် ဘဝပေးအသိအရ ချက်ချင်းရိပ်မိလိုက်သည်။ ထို သို့မဟုတ်ပြန်လှန်မှုကို ဘယ်ကရသည်ဟု သူ မစဉ်းစားမိ။

“ပတ္တမြားကုမ္ပဏီဟာ ကျွန်တော့်ကို အခွင့်အလမ်းတွေ ဖွင့်ပေးခဲ့ပါသည်။ စင်္ကာပူ အစရှိသည့် နိုင်ငံများသို့လည်း ပို့ပေးခဲ့ပါသည်။ အမေရိကန် အစရှိတဲ့ နိုင်ငံများမှာလည်း လေ့လာခွင့်ရအောင် ဖန်တီးပေးခဲ့ပါသည်။ ဒီတော့ ဘာတွေမြတ်ခဲ့သလဲ ဆိုတော့ ကျွန်တော့် ဘဝမှာ တောင့်တခဲ့တဲ့ နည်းသစ်၊ ပညာသစ်တွေပါပဲ။ ဒါတွေဟာ ငွေနဲ့ဝယ်လို့ မရပါ။ ဘဝနှင့်ရင်း၍ ဝယ်ခဲ့ရပါသည်။ အချိန်သည် အကောင်းဆုံးသော တရားသူကြီး ဖြစ်ပါသည်။”

ဟူ၍ ဦးခင်ရွှေသည် မိမိ၏ ဘဝအစကို နှစ်နှစ်ကာကာ မြတ်မြတ် နိုးနိုး ပြန်ပြောတတ်ပါသည်။

ဘဝဆိုသည်မှာ အလွန်ဆန်းကြယ်ပါသည်။ အခွင့်အရေးသည် တံခါးလာ၍ ခေါက်တတ်၏။ သင် ဘယ်သူလဲဟု မေးသောအခါ ကျွန်တော့် နာမည် အခွင့်အရေးပါဟု ပြောတတ်သည်။ ထိုအခါ အိပ်မောကျနေသူ တစ်ယောက်က အိပ်ရေးမဝသဖြင့် ခင်ဗျားကြည့်ရတာ ပျင်းစရာဗျာဟု ပြောကာ ခေါင်းမြီးခြိုကာ ပြန်အိပ်လိုက်တတ်ပါသည်။

ထိုအခါ အခွင့်အရေးသည် ပြန်၍ လှည့်ထွက်သွားပါသည်။ ထိုသူ အိပ်ရာနိုးသောအခါ ထိုအခွင့်အရေးသည် ဘယ်တော့မှ ပြန်၍ မလာတော့ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။

အခွင့်အရေးသည် တစ်သက်မှာ တစ်ခါလာသည်။ တစ်ခါမတစ်အခါခါ လာတတ်သည်။ သိသူက ဉာဏ်ပျက်စိရှိဖို့လိုသည်။ အခွင့်အရေးသည် ကတုံးပြောင်နေ၏။ သူ၏ သျှောင်ကိုမိအောင် ဆွဲနိုင်ဖို့လို၏။

ဒေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်လာမည့် “ဇေကျော” ဥက္ကဋ္ဌလောင်းသည် မင်္ဂလာဒုံ စက်မှုဥယျာဉ်တည်ဆောက်သော အတတ်ပညာများကို ထိုတည်းက စိတ်ထဲမှာ တတ်မြောက်ခဲ့လေသည်။ အင်ဂျင်နီယာကလေး ဦးခင်ရွှေသည် ဉာဏ်ပျက်စိဖြင့် အခွင့်အရေးဟူသော တံခါးလာခေါက်

သူကို အမိဖမ်းနိုင်ခဲ့လေသည်။ ဤအချက်ကို လူငယ်တို့ သဘောပေါက်ရန် အရေးကြီးလှပါသည်။

အိပ်မက်ထဲက ဇေကမ္ဘာ

အိပ်မက်ထဲက ကမ္ဘာလေးတစ်ခုကို အပြင်ဘက်မှာ လက်ထဲ
ဖန်ဆင်းလိုက်သောအခါ ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီဟူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာပါသည်။

၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် “ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီ” ဟူသော အမည်ဖြင့် ဦးခင်
သည် ကုမ္ပဏီတစ်ခု ထောင်လိုက်လေသည်။ ဇေဟူသော စကားမှာ သူ့သား
နှင့် သမီးထံမှရသော စကားဖြစ်သည်။ သူ့သား၏အမည်မှာ “ကိုဇေသီဟ”
သမီးမှာ မဇေဇင်လတ် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ထို “ကိုဇေသီဟ” နှင့် သား
မဇေဇင်လတ် မှ “ဇေ” ကို ယူရခြင်း ဖြစ်၏ဟု သူက ပြန်ပြောပြပါသည်။
“ကမ္ဘာ” မှာကား အများသိပြီးသော စကားလုံး ဖြစ်ပါသည်။

ကုမ္ပဏီထောင်ခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာလည်း သူ၏ သားသမီးများ
ကို လက်ဆင့်ကမ်း၍ လွှဲပြောင်းပေးနိုင်သော လုပ်ငန်းတစ်ခုကို လုပ်
သော သဘောဖြစ်ကြောင်း သူက ပြန်လည်ပြောကြားပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးသည် စီးပွားရေးအရှိန်အဟုန် မြင့်လာသည်
နှင့် အမျှ မိမိတို့ ကုမ္ပဏီသည်လည်း စီးပွားရေးအရှိန်အဟုန် မြင့်လာလိ

သည်ဟု သူက ယုံကြည်၏။ သူတို့၏ စီးပွားရေးအရှိန်အဟုန် မြင့်မားလာ
သည်နှင့် အမျှလည်း “ရေမြင့် ကြာတင့်” ဆိုသကဲ့သို့ နိုင်ငံတော်ကြီးသည်
သည်း တဖြည်းဖြည်း မြင့်မားလာလိမ့်မည်ဟု သူက ယုံကြည်ထားပါသည်။

နိုင်ငံတော်က ရေကန်ကြီးတစ်ကန်ဆိုပါလျှင် သူတို့သည် ကြာပွင့်
ကြီးမာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ရေသည် ကြာရှိမှ တင့်တယ်၏။ ကြာသည်
ရေရှိမှ တင့်တယ်၏။ ရေပြာပြာသည် ရွှေကြာရှိမှ တင့်တယ်၏။ “ရေပြာနှင့်
ရွှေကြာ” ခွဲ၍ မရပါ။ “ရွှေကြာနှင့် ရေပြာ” လည်း ခွဲ၍ မရပါ။

တစ်နေ့သောအခါ ကျွန်တော်၏ မိုးဆက်သစ်သားသမီးများသည်
သည်း မြန်မာပြည်၏ ကောင်းကျိုးကို ကျွန်တော်ဆောင်ရွက်သကဲ့သို့
ဆောင်ရွက်စေလိုသော နမူနာအဖြစ် ဖခင်အဖြစ် ရပ်တည်လိုပါသည်။
ကျွန်တော်၏ မိသားစုအတွက် “ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီ” ကို တည်ထောင်ရာတွင်
သည်းတည်ထောင်လိုသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို စင်ကာပူနိုင်ငံသား တစ်ယောက်
သည်း ချစ်၍ လျှပ်တစ်ပြက် အသိဉာဏ်ပွင့်ခဲ့ပါသည်ဟု သူကဆိုပါသည်။

သူ၏ စီးပွားရေးဆိုင်ရာ အတွေးအခေါ် အယူအဆများသည်
သည်းကောင်း၊ ဆုံးဖြတ်ချက်ချရာတွင် တိကျခြင်း၊ မှန်ကန်ခြင်း၊ မြန်ဆန်
ခြင်း စသော အရည်အချင်းများသည်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော်အား များစွာ
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ကျွန်တော်သည် မိသားစုကမ္ဘာကလေးကို
ငြိမ်းငြိမ်းချမ်းချမ်း တည်ထောင်လိုသောသဘောဖြင့် “ဇေကမ္ဘာ” ဟူ၍
အိမ်မက်ထဲက ကမ္ဘာကလေးတစ်ခုကို လက်တွေ့အကောင်အထည်
ဆော်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု သူကဆိုပါသည်။

ယနေ့ “ဇေကမ္ဘာ” သည် မိသားစုအတွက် ချမ်းမြေ့ခြင်းဖြစ်စေ
သည်သာမက အဖိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုး သယ်ပိုးဆောင်ရွက်ရာ
တွင် ရှေ့တန်းရောက်နေပါသဖြင့် “ဇေကမ္ဘာ” ကလုပ်လျှင် သေချာသည်။
“ဇေကမ္ဘာ” ကလည်း သေချာမှလုပ်သည်။ မသေချာလျှင် မလုပ်ဟူ၍
ထုပ်ဝန်းသဘော နာမည်ကောင်းလက်မှတ် ရရှိနေပါသည်။

ယနေ့ “ဇေယျာ” သည် မြန်မာများအတွက် တစ်စိမ်းဆန်သော “ဇေယျာ” မဟုတ်ပါ။ စီးပွားရေးလောကမှာလည်း ဇေယျာ၊ ထိုမျှသာ မက ပညာရေးလောက အကျိုးဆောင် “ဇေယျာ”၊ ဘာသာ သာသနာမှာလည်း အကျိုးဆောင် “ဇေယျာ” အဖြစ် ဇေယျာသည် အသေအချာ ရှည်ကြာစွာ နေရာရလျက် ပွင့်လင်းလျက် ရှိနေပါသည်။

ရွဲကောင်းသော လူတစ်ယောက်

၁၉၈၉ ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်၊ စင်ကာပူ စသော နိုင်ငံများသို့ သွားလိုက်ခြင်းသည် စေးကွက်စီးပွားရေးမျက်စိများ ပွင့်လင်းလာကြောင်း ဦးခင်ရွှေက ဝန်ခံပြောဆိုပါသည်။

သူ အတုယူခဲ့သည်ဆိုသော စင်ကာပူနှင့် သူ့ကို စီးပွားရေးမျက်စိ ပွင့်လင်းအောင် လမ်းညွှန်ခဲ့သော အမေရိကန် စီးပွားရေးသမားတို့ အကြား တွင်း ကွာခြားမှုရှိပါသည်။ ထိုအချက်မှာ တခြားမဟုတ်။ စင်ကာပူနိုင်ငံသား တို့သည် အနာဂတ် ကို အကောင်းမွန်၍ ကြည့်ကြသည်။ သို့သော်လည်း အမေရိကန်တို့သည် အတိတ်ကို ငေးမော၍ ကြည့်တတ်သည်ဟု ဦးခင်ရွှေ က ပြောပြတတ်ပါသည်။

၁၉၇၅ ခုနှစ်တွင် ဦးခင်ရွှေသည် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့လေသည်။ သို့သော် ကွမ်းဆွေနှင့်ပင် မော်လမြိုင်မှာ ပြန်လည်တွေ့ဆုံခဲ့ရာ အိမ်ထောင်ပြု ခြင်း ဖြစ်ပါသည်ဟု ဦးခင်ရွှေက ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။ ထိုအိမ်ထောင်ရှင် ဦးခင် သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ထွန်းကားခဲ့ပါသည်။

သားဖြစ်သူမှာ “ကိုဇေသီဟ” ဟု ခေါ်ပါ၏။ သမီးဖြစ်သူမှာ “မဇေဇင်လတ်” ဟု ခေါ်ပါ၏။

ဦးခင်ရွှေ မျှော်မှန်းသည့်အတိုင်းပင် သားနှင့်သမီးတို့သည်လည်း လုပ်ငန်းရှင်လောကထဲ ခြေတစ်လှမ်းချခဲ့သည်ဟု ဆိုနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုချခဲ့သော ခြေလှမ်းကလည်း အောင်မြင်သောခြေလှမ်းများဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဇနီးဖြစ်သူ ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်မှာ မြရိပ်ညိုဟိုတယ်များအုပ်စုတွင် မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာအဖြစ် အောင်မြင်စွာဆောင်ရွက်နေခြင်းကပင် ဦးခင်ရွှေ၏အိမ်မက်များသည် အောင်မြင်နေခြင်းကြောင့် ဦးခင်ရွှေ ဝမ်းသာနေလိမ့် မည်ဟု မှန်းဆနိုင်ပါသည်။

ထို့အတူ အသက် (၂၂) မျှသာရှိသေးသော သမီးဖြစ်သူ မဇေဇင်လတ် ကလည်း မြရိပ်ညိုကလပ်တည်းဟူသော လုပ်ငန်းကြီးကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုလုပ်ရုံရာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များလောကတွင် အသက်အငယ်ဆုံးသော လုပ်ငန်းရှင် မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာအဖြစ် လူသိများလှပါသည်။

ထို့အတူပင် အသက် (၂၅) နှစ်မျှသာရှိသေးသော သားဖြစ်သူ ကိုဇေသီဟကလည်း ကရဝိက်နန်းတော်တည်းဟူသော ကမ္ဘာ့အကောင်းဆုံး ဟိုတယ်များထဲတွင် မြန်မာသိ ကမ္ဘာသိ ဖြစ်နေသော ကရဝိက်နန်းတော်ကြီး၏ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာအဖြစ် ဆောင်ရွက်နေကြောင်း သိရပါသည်။

သမီးနှင့်သား၊ ဇနီးမယားအတွက် အောင်မြင်မှု အောင်ဆုပေးချင်သော ဆန္ဒဖြင့် မျိုးဆက်သစ်များကို မြေလောင်းပေါင်းသင်ချင်သော ဇေကမ္ဘာ ဦးခင်ရွှေသည် အိမ်မက်ထဲတွင် တည်ဆောက်ထားသော ကမ္ဘာကလေးသည် အပြင်ဘက်တွင် ပကတိမျက်စိဖြင့် ထင်ထင်ရှားရှား မြင်နိုင်နေပြီဖြစ်ရာ အသက်အရွယ် (၅၀) ကျော်လာပြီဖြစ်သော ဦးခင်ရွှေ၏ ရွှေထီးဆောင်းသော စီးပွားရေးလောကနေ့ရက်များသည် သားသမီးများသို့ စတင်လွှဲအပ် မြေတောင်မြှောက်ရနေပြီဖြစ်သောကြောင့် မိမိလည်း

ဆဲးသက်ထမ်းပိုး တိုး၍ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးသယ်ပိုးလျက် နှိပ်သည်ဟု နိုင်ငံတော်ကို ကျေးဇူးဆပ် စကားအဖြစ် ယခင်တစ်လောက နှင့်လှစ်သွားသော "ဇေယျာကုမ္ပဏီ အဆောက်အဦသစ် ဖွင့်ပွဲအခမ်း အစား" တွင် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၏ ရှေ့မှောက်၌ ဖွင့်ဟဝန်ခံသွား ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဦးခင်ရွှေ၏လုပ်ငန်းများထဲတွင် မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော် စီမံကိန်း သည် အကြီးကျယ်ဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ဧကပေါင်း (၃၅၀၀) ပါဝင်၏။ အိမ်ပေါင်း (၃၀၀၀) ကျော်မှန်းထား၏။ (၁၈) ကျင်း ဂေါက်ကွင်းလည်း ပါ၏။ နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာ ကျောင်းတစ်ကျောင်းလည်း ရည်စူးထား၏။ ဦးခင်ရွှေ၏လုပ်ငန်းများအဖြစ် လျာထားလျက်ရှိပေသည်။

ကုသိုလ်ကံသည် အလုပ်ကို ပို၍ ကောင်းစေသည်ဟုလည်း ဆိုပါ သည်။ ဦးခင်ရွှေအနေနှင့်ကား ကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ခြင်းသည် ကောင်းသောကံကို ဖြစ်စေ၏ဟု ယုံကြည်ပါသည်။ အလုပ်ကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည်ဟု ဆိုလိုပုံရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ကောင်းသောအလုပ်ကို ကောင်းသော စိတ်ထားဖြင့် ကောင်းအောင်လုပ်ခြင်းသည် ကောင်းသောကံ ထံသို့ ချိတ်ခေါ် လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရိုးသားခြင်းသည် အကြီးဆုံးဂုဏ် ဖြစ်၏။ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသည် အကောင်းဆုံး အောင်မြင်မှုကို ဖြစ်စေ၏။ ထို့ကြောင့် ရိုးသားခြင်းနှင့် ဖြောင့်မတ်ခြင်းကို အသည်းရတနာ၊ ဇွဲရတနာအဖြစ် ဦးခင်ရွှေက သက်မှတ် ယုံကြည်ပါသည်။

မြန်မာပြည်သူပြည်သားများသည် မြန်မာပြည်ကြီး ကြီးပွားဖို့ အလို့ရှိသူများ ဖြစ်ကြသည်။ ထိုအထဲတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ငွေဦးဆုံး၏ ပထမအဖြစ် ထိပ်တန်းတစ်နေရာတွင် ပါဝင်နေမည်ဟု ထင်ရှားစွာ သက်သေခံယူလျက်ရှိပါသည်။ ထိုသို့ဖြစ်အောင်လည်း ကိုယ်၊ နှစ်၊ နှလုံး သုံးပါးစလုံးကို အမွန်မြတ်ဆုံးဖြစ်အောင် ဆောင်ရွက်လျက်

နိုင်ငံကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်အောင် စိတ်ထား နေ့စဉ်လွတ်ထားကြောင်း သိရသည်။

မြန်မာနိုင်ငံသည် ကမ္ဘာ့ထိပ်တန်းရောက်ရန်အတွက် သို့မဟုတ် ကမ္ဘာ့ အဆင့်မီနိုင်ငံတော်အဖြစ် လျင်မြန်စွာရောက်ရှိရန်အတွက် ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးအောင် ဆောင်ရွက်ဖို့လိုကြောင်း၊ နိုင်ငံခြား ရင်းနှီးမြှုပ်နှံငွေများ ဖိတ်ခေါ်ရန် လိုအပ်ကြောင်း၊ နည်းပညာများရရှိရန် နည်းပညာရှင်များ၊ အသိပညာရှင်၊ အတတ်ပညာရှင်များ လူရောစိတ်ပါမြှုပ်နှံရန် အားထုတ် သင့်ကြောင်း သူ ယုံကြည်ပါသည်။ ထိုသို့ ကြိုးပမ်းရာတွင်လည်း ဇိုးသားမှု၊ ဖြောင့်မတ်မှုတို့ အသွေးထဲ အသားထဲမှာစွဲမြဲလျက် ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှသာ အောင်မြင်မှုသည် တာရှည်ခံပေလိမ့်မည်။ သို့မဟုတ်ပါက အောင်မြင်မှု သည် နေ့မြင်ညပျောက် ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု သူ ယုံကြည်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘာသာ မြန်မာလူမျိုးပီပီ အလှူအတန်း ရက်ရောသူများထဲ တွင် သူသည်လည်း ထိပ်တန်းက ပါဝင်နေပါသည်။ ကောင်းသောအမှုကို မပြုဘဲ အတိတ်က ကောင်းသောကံသည် ပွင့်လင်းလာရန် ခက်ခဲလှပေ သည်။

ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် မြန်မာပြည်တွင် ရှင်တစ်ထောင်ကို ရှင်ပြု ပေးခဲ့သည်။ ဦးခင်ရွှေ ရဟန်းခံပေးသော ရဟန်းလောင်းများမှာ (၃၅၀၀) ကျော် ရှိပေသည်ဟု သိရသည်။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတ ဓရ ဟူသော ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးကို နိုင်ငံတော်မှ ခိုးမြှင့်ခဲ့ပေသည်။ သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင်ကား ဦးခင်ရွှေသည် မြန်မာ့သာသနာရေးလောက တွင် အမြင့်မားဆုံးဖြစ်သော အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရဘွဲ့ကို ရရှိခဲ့ပေသည်။

ထို့ကြောင့် အတိအကျသာပြောရပါလျှင် အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရ သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဦးခင်ရွှေဟု ခေါ်ရပေလိမ့်မည်။ သို့သော်လည်း စီးပွားရေးဆောင်ရွက်ချက်များကြောင့်လည်းကောင်း လူမှုရေး၊ ဘာသာရေး ဆောင်ရွက်များကြောင့်လည်းကောင်း အကောင် ဟူသမျှ စုနေသောကြောင့် အမေရိကန်နိုင်ငံတက္ကသိုလ်ကြီးများက စီးပွားရေး

အလှူအတန်းကို (၂) ကြိမ်တိုင်တိုင်ဆွဲမြှင့်ခဲ့ခြင်းကြောင့် ပါရဂူ (၂) ထပ်ကွမ်း ရရှိခဲ့
ပေသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏အမည်ကို ရှည်ရှည်လျားလျား ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောရ
သည့် အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမင်္ဂလာတေရ၊ သီရိသုဓမ္မမင်္ဂလာတေရ
ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဟု ပြောရပေလိမ့်မည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ မယုံနိုင်သောဝါသနာတစ်ခုမှာ မြင်းစီးခြင်း
ဝါသနာ ဖြစ်ပါသည်။ သူ့တွင် မြင်းကောင်ရေ (၂၀) ကျော် ပိုင်ဆိုင်သော
ပုဂ္ဂိုလ်ရည်ရှိသည်။ ပြိုင်မြင်းအကောင် (၂၀) မွေးထားကြောင်း အမြဲဂုဏ်ယူ
နေတတ်သည်။ ဤ၍ဤမျှ မြင်းဝါသနာပါသည်။ သို့သော် ထိုမြင်းမွေး
ဝါသနာကို နောင်သောအခါ သူ၏သားဖြစ်သူ ကိုဇေသိဟထံသို့ ဝါသနာ
အမွေပေးဝေရောက်ရှိသွားခဲ့လေသည်။

မြင်းကိစ္စပြီးသောအခါ မြားကိစ္စပေါ်လာပြန်သည်။ မြန်မာပြည်
သည် မရှိသေးသော မြားပစ်အဖွဲ့ကြီးကို စတင်တည်ထောင်သူ ပထမ
ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်သည်သာမက မြားအဖွဲ့ချုပ်၏ ပထမဦးဆုံးသော ဥက္ကဋ္ဌကြီး
အဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက် ငွေကုန်ကြေးကျခံပြီး နိုင်ငံတော်မျှက်နှာရှိအောင်
ပထမဦးစွာ စပွန်ဆာ ပြုလုပ်ခဲ့သူဖြစ်ပေရာ၊ မြန်မာ့အဆင့်သည် အာရှ
အဆင့်ကျော်၍ ကမ္ဘာ့အဆင့်မှာပင် တတိယနေရာလောက် ရှိသွားခဲ့ဖူးလေ
သည်။ ထိုခွဲကိုလည်း စီးပွားရေး နယ်ပယ်မှာသာမက သာသနာရေးနယ်ပယ်
အပေါ် သုံးသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အဆောင် ဆံတော်ရှင် သာသနာ့နယ်မြေ
သည် ဒွဲဘိုးတော်ကြီးအဖြစ် ကျွန်ုပ်တို့အဆောင် ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တိုင်က
ပင် ဖွင့်ဟ ဆွဲကျူးရလေသည်။ ခွဲကိုပင် အတည်မြဲကြမှ အောင်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပါလော။

ငွေမှာ ခြေလေးချောင်းရှိသည် လူမှာ ခြေနှစ်ချောင်း ရှိသည် ငွေနောက် မလိုက်ပါနှင့်

၁၉၉၉ ခုနှစ်ထုတ် Added Value စာအုပ်ကိုပြုစုသူ Peter Church နှင့်တွေ့ဆုံရာတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေပြာသော စကားတစ်ခွန်းမှာ လူငယ်များအတွက် မှတ်သားလောက်ပေသည်။ ထိုစကားမှာ အခြား မဟုတ်။ “ငွေနောက် သို့ မလိုက်ပါနှင့်” ဟူသော စကားဖြစ်လေသည်။

ငွေနောက်သို့ မလိုက်ပါနှင့်။ လူသည် ခြေနှစ်ချောင်းသာ ရှိသည်။ ငွေသည် ခြေလေးချောင်းရှိပေသည်။ ထို့ကြောင့် ခြေနှစ်ချောင်းရှိသောလူက ခြေလေးချောင်းရှိသော ငွေနောက်သို့ တစ်ကောက်ကောက်လိုက်သော် လည်း ဘယ်တော့မှ မမီနိုင်ပါ။ မမီနိုင်ပါ။ မောရုံသာ အဖတ်တင်ပါလိမ့် မည်။ သို့သော် သင်သည် ငွေနောက်သို့မလိုက်တော့ဘဲ ဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ကိုယ့် အလုပ်ကိုသာ ကိုယ်ကောင်းအောင် ကြိုးစားလိုက်ပါလျှင် ငွေသည် သင့် နောက်သို့ ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်လာပေလိမ့်မည်။ ဖိတ်ခေါ် စရာ မလိုပါ။ သူ့အလိုလို လာပါသည်။ စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း သည်။ ကံကောင်းလျှင် ငွေကောင်းကောင်း လာပါသည်။ ဤကား ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ခံယူချက် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစကားကို စာရေးဆရာ Peter Church သည် သူ၏ နာမည်
 ကော် စာအုပ်ကြီးဖြစ်သော အရှေ့တောင်အာရှကို ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြုနေ
 သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအကြောင်း စာအုပ်ထဲတွင် စာမျက်နှာ
 (၅၅) တွင် အတိအလင်းဖော်ပြထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ဤအချက်
 သည် ငွေမှ ငွေ၊ ငွေရှိမှ လူရာဝင်သည်။ ငွေသာ အမိ၊ ငွေသာ အဖ၊
 ငွေသည်သာ ကိုးကွယ်ရာ ဟူသော ပုဂ္ဂိုလ်များတို့၏ အယူမှား အတွေးမှား
 သမီးမှားကြောင့် နောက်လာ နောက်သားတွေ အတွေးမှား အယူမှား
 မဖြစ်ရအောင် ပြောပြလိုက်သော ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စကားများ ဖြစ်ပါ
 သည်။ ထိုစကားများသည် မျိုးဆက်သစ် လူငယ်များ အတွက် အတုယူစရာ
 သံဝရီများ ဖြစ်သင့်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကိုယ်တိုင်ပြော အတ္ထုပ္ပတ္တိ

ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိဟူ၍ ရှိ၏။ တစ်ဆင့်ခံရေးသော အတ္ထုပ္ပတ္တိ
 ဟူ၍ ရှိ၏။ ယခု အတ္ထုပ္ပတ္တိကား တစ်ဆင့်ခံလည်း မဟုတ်၊ နှစ်ဆင့်ခံ
 လည်း မဟုတ် မိမိကိုယ်တိုင် ပြောပြသော ကိုယ်ရေးအတ္ထုပ္ပတ္တိ ဖြစ်၏။
 သို့သော် ကိုယ်တိုင် ရေးသည်မဟုတ် ကိုယ်တိုင်ပြောသည်ဖြစ်သော ကြောင့်
 ကိုယ်တိုင်ပြော အတ္ထုပ္ပတ္တိ ဟု စကားအသစ် တင်စားရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။
 ပြောသောနေ့မှာ ၁၆-၂-၂၀၀၂ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ပါ၏။ ပြော
 သော နေရာမှာ မင်္ဂလာဒုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်ဦးရှိ ဇေယျာအဆောက်အဦ
 ဝင်ကြီးတွင် ဖြစ်ပါ၏။ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် အဆောက်အဦသစ် ဖွင့်ပွဲတွင်

အများက မမျှော်လင့်ထားဘဲ ရုတ်တရက် သဒ္ဓါပေါက်၍ အတွင်းရေးမှူး (၁)နှင့်တကွ အများပရိသတ်ရှေ့မှောက်တွင် ဖွင့်ဖော်လိုက်သော မိမိ၏ ကိုယ်တိုင်ပြော အတ္ထုပ္ပတ္တိကြီး ဖြစ်၍ အကျိုးများလှပါ၏။ အောက်တွင် အသေးစိတ် ဖတ်ရှုတော်မူကြပါ။

အခုလို မအားလပ်တဲ့ ကြားထဲကနေပြီးတော့ ကျွန်တော်ရဲ့ “ဇေကမ္ဘာ” ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကို အားပေးတဲ့ အတွင်းရေးမှူး (၁) နှင့်တကွ ဧည့်သည်တော် အပေါင်းတို့သည် မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံကြပါစေလို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ နှုတ်ခွန်းဆက်သလိုက်ရပါတယ် ခင်ဗျား။

ကျွန်တော့် ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ တင်ပြရမယ်ဆိုရင် နိုင်ငံတော်ဟာ တံခါးဖွင့်ဝါဒ စတင်ကျင့်သုံးတဲ့ ၁၉၉၀ ခုနှစ် အစပိုင်းလောက်ကတည်းက ကျွန်တော်ဟာ စတင်ထူထောင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုကတော့ သန်း (၁၀၀၀) “သန်း တစ်ထောင်” သိန်းပေါင်း (၁၀၀၀၀) “သိန်းပေါင်း တစ်သောင်း” ဖြစ်ပါတယ်။ ကုမ္ပဏီမှာ ကုမ္ပဏီခွဲလေးတွေ ကျွန်တော်လုပ်ထားပါတယ်။ ဒီကုမ္ပဏီ ခွဲလေးတွေအနေနဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ တင်ပြရမယ်ဆိုရင်တော့ “ဇေကမ္ဘာ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီ” ဆိုပြီးတော့ တည်ထောင်ခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ မြရိပ်ညိုဟိုတယ်ဆိုပြီး လုပ်ဆောင်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ ကရဝိက်နန်းတော်ဆိုပြီးတော့ ကရဝိက်နန်းတော်ကိုလည်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။

တစ်ပြည်လုံးမှာရှိတဲ့ ဟိုတယ်တွေကို ဆပ်ပြာတို့ ဘာတို့ ဟိုတယ်သုံး ပစ္စည်းတွေကိုဖြန့်ဖြူး ကုမ္ပဏီတစ်ခုကိုလည်း ၁၉၉၁ ခုနှစ်ကတည်းက တည်ထောင် ပြီး ဖြန့်နေခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ “ဇေကမ္ဘာ ခရီးသွားလုပ်ငန်း” ဆိုပြီးတော့ “ဇေကမ္ဘာ

ထိန်းသိမ်းပေးပြီးတော့ ကျွန်တော်လုပ်ထားပါတယ်။ ပြီးတော့ Myanmar Sampoena Tobacco Co., Ltd. ဆိုပြီးတော့ သန်လျင်ဘက်မှာ စက်ရုံ ထူထောင်ပြီးတော့ ဒီနေ့ Vegas wdk Y Sampoena ဆိုပြီးတော့ ထုတ်ပြီး ဆောင်ရွက်နေပါတယ်။

ပြီးတော့ (Zaykabar Landscape & Design) ဆိုပြီးတော့ ထိန်းသိမ်းပေးက ကျွမ်းကျင်သူတွေနဲ့ပေါင်းပြီးတော့ အထူးသဖြင့် ဟိုတယ်တို့၊ ငါးကမ်းတို့၊ မန္တလေး အင်တာနေရှင်နယ် အယားပွဲတို့ ဘာတွေ ညာတွေမှာ တွေ့ဆုံတော်လို့လုပ်လုပ်ပါတယ်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်လောက်မှာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ကျေးဇူးပါပဲ။ အိုးအိမ်ဦးစီး ဌာန နှင့်ပေါင်းပြီးတော့ ဥယျာဉ်မြို့တော် ထူထောင်ပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ အိုး ဥယျာဉ်မြို့တော်မှာပဲ Royal Mingalardon Golf and Country Club ဆိုပြီး တော့ စတင်တည်ဆောက်နေပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့ ၂၀၀၀ ခုနှစ်ကနေ စပြီးတော့ ကျွန်တော်တို့ Crisis ဖြစ်နေ တဲ့အခါမှာ စက်မှုလုပ်ငန်းလုပ်တာလည်း နိုင်ငံကို ထူထောင်တာ ဆိုပြီး တော့ ရန်ကုန်စက်မှုဇုန်ကြီး ထူထောင်ရမယ်ဆိုပြီး ခွင့်ပြုချက်ရလို့ ရန်ကုန် စက်မှုဇုန်ကြီးကို ထူထောင်လိုက်ပါတယ်။

ရန်ကုန်စက်မှုဇုန်ကြီး အောင်မြင်မှုကြောင့်လည်း ဒီနေ့ ဒီရုံးခန်း ကြီး ခွင့်ပြု ဒီအခြေအနေမှာ ကျွန်တော် နလန်ပြန်ထူပြီလို့ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဇေယျာကုမ္ပဏီရဲ့အောက်မှာရှိတဲ့ ဒီ ဇေယျာ အောက်လုပ်ရေးကို ၁၉၉၁ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် စတင်ပြုလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဆင်ဆုံး ကျွန်တော် Shell နဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ အဖြောင့်လမ်းမကြီးတွေ ထူထောင်ခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ပဲ ဥတိုအထိ (၄) (၅) ရက် လမ်းလျှောက်ရှာ ပြီးတော့ ရေနံတူးတဲ့နေရာမှာ (၄၅) ရက်နဲ့အပြီး (၇) မိုင် (၁၀) ပေ

လောက်မြင့်တဲ့ တာကြီးတွေပိုပြီးတော့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒေါ်လာ (၁၀) သန်း လောက် Shell ရေနံကုမ္ပဏီက ကျွန်တော်ရခဲ့ပါတယ်။ ၁၉၉၈ လောက် ကပါ။

၁၉၉၁ ခုနှစ်လောက်မှာ Sedona ကျွန်တော် တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ဆောက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘိုးဘွားရိပ်သာဘေးနားက Japan Project YKK ကိုလည်း ကျွန်တော် ဆောက်ခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ စက်ရုံတွေ တစ်ပြည်လုံး လိုက်ဆောက်ပါတယ်။ မန္တလေး မှာရော၊ စစ်ကိုင်းမှာရော။ အခုလည်း ကျွန်တော်တို့ လေကမ္ဘာ Construction ကုမ္ပဏီနှင့် စက်ရုံများ ဆောက်လျက်ရှိပါတယ်။

ပြီးတော့ ဒုတိယအနေနဲ့ ကျွန်တော် Mya Yeik Nyo Hotel နဲ့ ပတ်သက်လို့ တင်ပြပါရစေ။ တံခါးဖွင့်ဝါဒ စတင်ကျင့်သုံးတဲ့အခါမှာ နိုင်ငံခြား က တခြားဟိုတယ်တွေ ဝင်ရောက်လာမယ်။ ဒီတော့ အညှီ အဟောက် ဘာညာ ဝင်လာပြီး ယဉ်ကျေးမှုကို မထိန်းဘဲ ပိုက်ဆံရှာကြမယ်။ မြန်မာမှုကို ထိန်းကြမှာ မဟုတ်ဘူး။

ဒီတော့ မြန်မာမှုကို ထိန်းသိမ်းရင်းနဲ့လည်း ပိုက်ဆံရှာလို့ ရတယ်ဆို တဲ့ ကြီးမားတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်နှင့် ကြီးမားတဲ့အမြော်အမြင်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ မြရိပ်ညိုဟိုတယ်ကို လုပ်ဆောင်ပါတယ်။

ပထမတော့ ကျွန်တော် အမှတ် (၁) စက်မှုဝန်ကြီးဌာနနဲ့ အကျိုးတူ ပူးပေါင်းပြီးတော့ မြရိပ်ညို ဆူပရင်းဟိုတယ်နှင့် မြရိပ်ညို ဒီလပ်စ်ဟိုတယ် များ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ မြရိပ်ညိုရွှင်ရွယ် အကောင်းဆုံးနေရာမှာ မြန်မာမှုကို ထိန်းပြီးတော့ မြရိပ်ညိုရွှင်ရွယ်ကြီးကို ကျွန်တော့်ကို လုပ်ခွင့်ပေး ပါတယ်။

အဲ့ဒီလိုပေးတဲ့အချိန်မှာ တခြားဟိုတယ်တွေက နိုင်ငံတော်တို့ အများဆုံး Three to Five Percent လောက်ပေးတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော် ကိုယ်တိုင်ပဲ Offer လုပ်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဝင်ငွေရဲ့ (၅၀) ရာနှုန်းကို ပေးပါမယ်ဆိုပြီးတော့ ဒီနေ့အထိပေးပြီးတော့ ကျွန်တော် Operate လုပ်ပိ တယ်။

လုပ်တဲ့အချိန်မှာလည်း ကျွန်တော် လူကြီးတွေရဲ့ ကြီးမားတဲ့ နှလုံးချက်ဖြစ်တဲ့ မြန်မာမှုကို ထိန်းသိမ်းရတဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ပါတယ်။ အကောင်အထည်ဖော်တဲ့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို အဓိက ထိန်း ယုံတယ်။ သရုပ်ဖော်လမ်းကြောင်းကို လုံးဝမသွားဘဲ နေခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့အထိ ယဉ်ကျေးမှုကိုထိန်းတဲ့ ဟိုတယ်တစ်ရပ်အနေနဲ့ ကြံ့ကြံ့ခိုင်တည်နေခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့အထိ ဂုဏ်ယူစွာ ရပ်တည်နေခဲ့ပါတယ်။

ပြီးတော့ တင်ပြချင်တာကတော့ ကရပိက်နန်းတော်ပါပဲ။ MIC နေပြီးတော့ နှစ် (၂၀) လွဲပြောင်းပေးတဲ့အချိန်မှာ ကျွန်တော့်ကို ဒါကြီး တော့ ငါ ဦးစီးပြီးလုပ်မယ် ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော်ရင်းလိုက်တာ သိန်းပေါင်း (၂၀၀) ကုန်ခဲ့ပါတယ်။

ပြင်တာ ဒီလောက်ကုန်ခဲ့ပါတယ်။ မူလ ဆောက်တုန်းကတောင် နှစ်ပေါင်း သူ့အခါက သိန်း (၄၀၀) ကျော်လောက်ပဲ ကုန်ပါတယ်။ ပြင်တာ က သိန်း (၂၀၀၀) ကျော် ကုန်ပါတယ်။

နိုင်ငံခြားသားလုပ်တာနဲ့စာရင် ငါတို့လည်း လုပ်တတ်တယ်ဆိုပြီး တော့ ပြုပြင်ပြီးလုပ်တာ။ စီးပွားရေးအရ မကိုက်ပါဘူး။ နဂိုကတည်းက ငါတို့အတွက် Restaurant အတွက်လုပ်တဲ့ အဆောက်အဦ မဟုတ်တဲ့ အတွက်ကြောင့် တစ်ခန်းမှာမှ လူ (၂၀၀) ကျော်လောက်ပဲ ဆန့်ပါတယ်။

ဒီနေ့ဆိုရင် ပြင်ပက လာသမျှ နိုင်ငံခြားသားအကုန်လုံး Hundred percent လောက်နီးနီး ကရပိက်ကို လာကြပါတယ်။ မရောက်ရင် မဖြစ် တော့လောက်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်။ ညတိုင်းလိုလို Tour တွေကလည်း နေထိုင်နေပါတယ်။

မြန်မာ့ယဉ်ကျေးမှုကိုလည်း ပြုချင်တော့ ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာနက အရေးတွေကိုခေါ်ပြီးတော့ ထိန်းထားတဲ့အတွက်ကြောင့် ကရပိက်ဟာ အခုအခါ ကမ္ဘာမှာ နာမည်ကြီးနေပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ ကမ္ဘာမှာ လျှောက်လည်တော့လည်း ဟောင်ကောင် နဲ့ ပြင်သစ်တို့ နိုင်ငံတွေမှာ သူတို့ထုတ်ဝေတဲ့ Tour စာစောင်တွေမှာ

ကရဝိက်ကြီးကို ပြပြီးတော့ ဆွဲဆောင်နေတဲ့ အနေအထားဖြစ်နေပါတယ်။

နိုင်ငံတော်ကချထားတဲ့ ကြီးမားတဲ့ရည်ရွယ်ချက်ကြီးကို ကျွန်တော် အကောင်အထည်ဖော်ခွင့်ရတဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော် နိုင်ငံတော်ကို လည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ကူညီရတဲ့အတွက်လည်း ဝမ်းမြောက်တဲ့အကြောင်း တင်ပြရင်းနဲ့ ကရဝိက်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ကဏ္ဍကို တင်ပြပါရစေ။

ကျွန်တော်တို့ ဆက်ပြီးတင်ပြချင်တာကတော့ ကမ္ဘာ့ ကုမ္ပဏီပီ၊ ကမ္ဘာ့ ကုမ္ပဏီကို ၁၉၉၇ ခုနှစ်လောက်ကတည်းက တည်ထောင်ခဲ့တာပီ၊ ကမ္ဘာ့ ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ ပြင်သစ်က Group G.M နဲ့ပေါင်းပြီးတော့ လုပ်ပါတယ်။ တစ်ကမ္ဘာလုံးမှာမှ အဖွဲ့ဝင် (၃၄) နိုင်ငံသာ ရှိပါတယ်။

ရေမွှေးက အစ၊ ဆပ်ပြာက အစ၊ ဘီးက အစ တင်သွင်းခဲ့ပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့အပတ်က ကျွန်တော့်အမျိုးသမီးနဲ့ သမီးတို့ ပြင်သစ်သွားပြီး စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ဆွေးနွေးခဲ့ပါတယ်။ ဒီမှာ ဒီစက်ရုံထောင်ပြီးတော့ ဖြန့်ဖြူးခဲ့ပါပဲ။ ဒီမှာလာပြီးတော့ စက်ရုံဆောက်ဖို့ ဟိုတယ်တွေကို Supply လုပ်နိုင်အောင် ရေမွှေးအစ ဒီမှာထုတ်ဖို့ လုပ်နေကြောင်း တင်ပြအပ်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ တဆက်တည်းမှာပဲ “ဇေကမ္ဘာ ခရီးသွားလုပ်ငန်း” ကို ဟိုတယ်နှင့်ဆက်စပ်ပြီးတော့ ကျွန်တော် ထူထောင်ခဲ့ပါတယ်။ ထူထောင်ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ဟိုတယ်မှာ တည်းပြီးတော့ ပုဂံတို့၊ မန္တလေးတို့ စတဲ့ နေရာတွေ ကို ပို့ပေးပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ Myanmar Sampoena Tobacco Co. Ltd ဆိုပြီး ထူထောင်ပြီးတော့ အခု တော်တော်များများ London နှင့်ယှဉ်ပြီးတော့ ထုတ်လုပ်နေတဲ့ Vegas ဆိုတာ ရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီမှာ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ (၃၅) ရာနှုန်းတွေ ပါဝင်ပြီးတော့ အင်ဒိုနီးရှားက ကျွန်တော့်ရဲ့ ပါတနာ Sampoena က (၆၅) ရာနှုန်းပါပြီးတော့ စီးကရက်စက်ရုံကြီးကို စီးပွားရေး တစ်ရပ်အနေနဲ့ ကျွန်တော်လုပ်နေပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ ကျွန်တော်တို့ ဇေကမ္ဘာ Landscape လုပ်ငန်းပါပဲ။ Zay Kabar Landscape လုပ်ငန်းကိုတော့ ကျွန်တော် မက်ဆင်

သူ့ဆက်နှင့်ပေါင်းပြီးတော့ ကျွန်တော် တော်တော်များများလုပ်ပါတယ်။ အလုပ်သမားတွေလည်း တော်တော်များများ ခန့်ပြီး မင်္ဂလာခွင့်ယူချင် မြို့တော်ကစပြီး လုပ်နေပါတယ်။

ကျွန်တော်စောစောကတင်ပြခဲ့သလို မန္တလေးအဲဒါပဲ အပါအဝင် ငါတယ် တော်တော်များများမှာ လိုက်လုပ်ပါတယ်။ ဒီမှာလည်း စိုက်ပျိုး ညည်း ထောင်ထားပါတယ်။

နောက်တစ်ခုကတော့ မင်္ဂလာခွင့်ယူချင်မြို့တော်ဆိုပြီးတော့ ၁၉၉၇ ခုနှစ်လောက်တည်းကစပြီး ထူထောင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ အဓိက ရည်ရွယ် ဆက်ကတော့ မင်္ဂလာခွင့်ဆိုပြီးတော့ မြို့တွေရှိသေးတော့ အိမ်တွေလည်း ခန့်ပါဘူး။ ဆေးရုံနှင့် တပ်ပဲရှိပါတယ်။ ဒီတော့ ဒီနေရာမှာ develop ထပ်ခွဲခေါ်ပြတော့ စီးပွားရေးသမား အတော်များများက မကြိုက်ပါဘူး။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သင်္ချိုင်းနဲ့ နီးလို့ပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်က Mitsui Industry Parkကို လာလုပ်ရင်းနဲ့ ကျွန်တော်က ကြိုက်လို့ ကျွန်တော် အကြီးကို Negotiate လုပ်ပြီးတော့ ဒီနေရာကို ကျွန်တော် ဖော်ပါတယ်။

၁၉၉၇ မှာ ကျွန်တော်စပြီး ဖော်ကာစက (၆) လပိုင်းအထိကို ကျွန်တော် မြေကွက်ပေါင်း (၅၉၀) ကျော် ရောင်းခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလို (၂၉၀) ကျော် ရောင်းပြီးတော့ Crisis ဖြစ်တဲ့အချိန်မှာ လူတွေအားလုံးက အကြောင်းကြောင်းကြောင့် ကျွန်တော့်ဆီ ပြန်လာပြီး ငွေပြန်လာထုတ်ကြ ပါတယ်။

တချို့ကလည်း မြို့ထဲက တိုက်ခန်းတွေရောင်းပြီးတော့ ဒီမှာလာပြီး နေထိုင်ချင်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ပါ။ ဒါပေမဲ့ အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ငွေပြန် ထုတ်ကြပါတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ကျွန်တော်က ငွေပြန်ထုတ်ပေးရ တယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း ကျွန်တော်က ရင်းထားရတယ်။

တစ်ဖက်က ဆက်လုပ်ရမယ့်လုပ်ငန်းအနေနဲ့ ရှိပါတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ၁၉၉၉ မှ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်လောက်အထိ ကျွန်တော် တော်တော် ဒုက္ခရောက် ကြပါတယ်။

ဖွင့်ပေးပြီး (၆) လအတွင်းမှာ မြေကွက်ပေါင်း (၅၀၀) ကျော် စံချိန်တင် ရောင်းချခဲ့ရလို့ သိန်းပေါင်း (၄၀၀၀၀) ကျော် ရရှိခဲ့ပါတယ်။ အားလုံးဟာ စရန် (၂၅) ရာနှုန်း ယူထားတဲ့အတွက်အကြောင့် အကြောင်း အမျိုးမျိုးကြောင့် Crisis ဖြစ်တဲ့အခါမှာ ဆက်ပြီးရောင်းလို့ မရတော့တဲ့ အတွက် ယူထားတဲ့ ငွေတွေ ပြန်ပြီးပေးလိုက်ရပါတယ်။

ကျွန်တော့်ရဲ့ မူလ Plan ကိုကတည်းက စနစ်တကျနဲ့ Apartment ပြင် ဆောက်မယ်၊ Golf ကွင်းတွေ ဆောက်မယ် စတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေ အများကြီးရှိပါတယ်။ ရည်ရွယ်ချက်ကလည်း ကြီးပါတယ်။

ဒီလိုနဲ့ ဆက်သွယ်ရေးစခန်းတွေ၊ ရဲစခန်းတွေ ဆောက်မယ်။ ပြီး တော့ အလုပ်သမားတွေအတွက် အလုပ်သမား တန်းလျားတွေဆောက်မယ် ဆိုတဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ ဆောက်ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ရဲ့ အိမ်မက်ဟာ (၂) နှစ် (၃) နှစ်လောက် ပျက်သွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ Royal Mingalardon Golf and Country Club ကို လုပ်ပါတယ်။ MIC ခွင့်ပြုချက် တင်ပါတယ်။

နောက်ဆုံး ကျွန်တော်တင်ပြချင်တာကတော့ ရန်ကုန်စက်မှုဇုန်ကြီး ပါ။ စောစောက ကျွန်တော်တင်ပြသလို ကျွန်တော့်အတွက် ကျွန်တော်ပြော ပြီး နလန်ထူလာနိုင်စေခဲ့တဲ့ စက်မှုဇုန်ကြီးအဖြစ် ကျွန်တော် တင်ပြလို့မရ တယ်။

ကျွန်တော် တကယ်တမ်း အခက်အခဲဖြစ်နေတဲ့အချိန်မှာ စက်မှုဇုန် လုပ်ချိန်တော့ ခွင့်ပြုတဲ့အတွက်ကြောင့် စက်မှုဇုန်ကြီး ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို စက်မှုဇုန်ကြီးဖြစ်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် ကျန်တဲ့ အိမ်ယာများလည်း မကြာခင် ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ကျွန်တော် မှန်းပါတယ်။

စည်းကမ်းအနေနဲ့ Infrastructure က စပြီးတော့ ရေမီးကအစ Landscape က အစ ကျွန်တော် အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် လုပ်ထားပါ တယ်။ တစ်ချိန်ကျရင် နိုင်ငံတော်ဧည့်သည်များရောက်လာခဲ့ရင် စက်မှုဇုန်ကြီး ဆောက်ထားတာကို ဧည့်သည်တွေကို ရှင်းပြမယ်။ ပြီးတော့ လူငယ်တွေလာ

ဆောင်ရွက်ရန်လည်း ရှင်းပြမယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်လုပ်နေတဲ့ Infrastructure ထိန်းသိမ်း ပြုမယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လိုလုပ်ရတယ်ဆိုတာလည်း ပြမယ်။ ဒီလို နည်းနည်းချက် ကြီးကြီးနဲ့ လုပ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ကျွန်တော် ခက်ခဲနေတဲ့ Crisis ကာလကြီးဆိုတဲ့ ၁၉၉၈ ခုနှစ်ကနေ နောက် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အထိ အခက်ခဲဆုံးကာလတွေတောင်မှ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ပင်ကိုယ်စံချိန်ကို ထိန်းပြီးတော့ နေခဲ့ပါတယ်။ ဟိုစစ်စစ် ဒီစစ်စစ် နိုင်ငံလုပ်ငန်းတွေကို သွားမလုပ်ခဲ့ပါဘူး။

ဒီနေ့အထိဆိုရင်လည်း သိတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ကားပါမစ်ဆိုလည်း တစ်ဖိစီး ကျွန်တော် မယူဖူးပါဘူး။ စားအုန်းဆီဆိုလည်း တစ်ပိဿာမှ ကျွန်တော် မယူဖူးပါဘူး။ ကျွန်တော့်ရဲ့ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းဖြစ်တဲ့ ဆောက်လုပ်ရေး နဲ့ ပြန်ပြီးတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို ပြန်ပြီးတော့ နလန်ထူအောင် လုပ်ခဲ့တယ် ဆိုတာလည်း အားလုံးအသိပါပဲ။

ကျွန်တော် ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်နိုင်သလဲ။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်မှာ ကျွန်တော် အပါအဝင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များအားလုံးဟာ ဘာမျှမရှိ မိလား။ (၁၀) သိန်း၊ သိန်း (၂၀) နဲ့ စတဲ့သူဟာ တော်တော်ချမ်းသာတဲ့သူပါ။

အဲဒီနောက်ပိုင်းမှာ နိုင်ငံတော်က တံခါးဖွင့်လိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့် ကျွန်တော်ရဲ့ ကျေးဇူးဟာ အများကြီး ကြီးမားလှပါတယ်။ အဲဒါကို ကျေးဇူး ဆောင်တဲ့အနေနဲ့ ကျွန်တော်အပါအဝင် ကျွန်တော့်ရဲ့ လုပ်ငန်းရှင်များ အားလုံး ကို နိုင်ငံတော်က ဦးဆောင်လုပ်တဲ့ လုပ်ငန်းတွေအားလုံး ဝိုင်းလုပ် ကြည့်တယ်။

အထူးသဖြင့် ကျွန်တော့် ကုမ္ပဏီအနေနဲ့ကတော့ နိုင်ငံတော်က နှစ်စဉ် လုပ်ငန်းတွေပေါ်မှာ ပါဝင်ခဲ့ပါတယ်။ နံပါတ် (၁) က ပညာရေး အဖွဲ့ ဖြစ်ပါတယ်။

ပညာရေးကဏ္ဍကဆိုလျှင်လည်း ကျွန်တော်စောစောက တင်ပြခဲ့ ကြောင်း ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စိန်ရတုသဘင် အဆောက်အဦ ဓာတ်လှေကား အိမ်ကားတို့၊ ဟိုဌာန ဒီဌာနကို လှူတာတို့၊ တာမွေထဲမှာ စာသင်ကျောင်း

အသစ် ဆောက်လှူတာတို့၊ ပြီးတော့ အဲဒီဆရာမတွေကို (၁၀) နှစ်လုံးလုံး တစ်ယောက်ကို တစ်လ (၁၀၀၀) နှုန်းနဲ့ ဒီနေ့အထိ လစာပေးခဲ့တာတို့ ပြီးတော့ မြောက်ဥက္ကလာမှာရှိတဲ့ အထက်တန်းကျောင်း တစ်ကျောင်းနဲ့ မူလတန်း ကျောင်းတစ်ကျောင်းကိုလည်း ဆရာ၊ ဆရာမ တစ်ဦးကို တစ်လ (၁၀၀၀) နှုန်းနဲ့ ဒီနေ့အထိ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ လှူခဲ့တဲ့ ငွေအနေကတော့ ဒီနေ့အထိ ကျပ်ပေါင်း (၅၈၁) သိန်းနဲ့ ဒေါ်လာ (၄၀၀၀၀) လှူခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အားကစားကဏ္ဍအနေနဲ့ကတော့ ပထမဦးဆုံး တံခါးဖွင့်လိုက်တာ နဲ့ ပထမဦးဆုံး ကျွန်တော်ရဲ့ ပြေးခုန်ပစ် မာရသွန်အဖွဲ့ကို (၃) နှစ်လုံးလုံး ဘန်ကောက်ကို ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီမှာ လူ (၂၀) လောက်သွားရင် အနည်းဆုံး ရွှေ (၁၀) ခုကနေ (၂၀) ကြားလောက် ရအောင်ယူပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါကတော့ ၁၉၉၂ ခုနှစ်၊ ၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ ၁၉၉၄ ခုနှစ် (၃) နှစ်လုံးလုံးမှ ရွှေအများဆုံးယူနိုင်ခဲ့တဲ့ အားကစားအနေနဲ့ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ဘောလုံးအသင်းကြီးကို မကာအိုအထိ ကျွန်တော် ခေါ်သွားခဲ့ပါတယ်။ စပွန်ဆာလုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဘောလုံးလေ့ကျင့်တဲ့နေရာမှာ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင် ထမင်းကျွေးခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံး စင်္ကာပူမှာ ဒုတိယရတဲ့ ပွဲပေါ့လေ။ အဲဒီပွဲကြီးကို ကျွန်တော် ဘောလုံးကိစ္စလုပ်ပြီးတော့ ဘောလုံးအဖွဲ့ချုပ်ကနေပြီးတော့ ကျွန်တော် မြားဘက်ကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်။

အခုလည်း ကျွန်တော့်မြားပစ်အဖွဲ့ဟာ ဘန်ကောက်မှာ ဒီနေ့ ပြိုင်နေပါတယ်။ ပြီးခဲ့တဲ့ပွဲမှာ ဆီးမီးဖိုင်နယ်အရောက်မှာ ရှုံးခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်တော် မကျေမနပ်နဲ့ အခုနည်းပြတွေ ထပ်သွင်းပြီး ဘန်ကောက်မှာ ပြိုင်နေပါတယ်။

အဲဒီအခေါက်ပေါင်း (၂၀) ကျော်မှာ စရိတ်စကခံတဲ့အပြင် အားထုတ်ပေါင်း ဒေါ်လာပေါင်း (၃) သိန်း၊ မြန်မာငွေ သိန်း (၃) (၄) ထောင်လောက် အကုန်ခံထားပြီးဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် အားကစားကဏ္ဍ

ကျွန်တော် အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃) သိန်းခွဲနဲ့ မြန်မာ
ငွေ သိန်း (၄၀၀၀) အားကစားကဏ္ဍမှာ လှူခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

လူမှုရေးကဏ္ဍအနေနှင့်က ပဲခူးတိုင်း ရေဘေးကိစ္စတို့၊ မိခင်နှင့်
အသင်းများအသင်း အဆောက်အဦကိစ္စ ထောက်ပံ့တာတို့ မှတ်မိ သလောက်
ထောက်ပံ့ဆောင်ထား သိန်းပေါင်း (၂၃၀) ခန့် လှူဒါန်းပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ သာသနာရေးလုပ်ငန်းအနေနှင့်
ကျွန်တော် အများဆုံးလှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ သာသနာကို နိုင်ငံတော်ကလည်း
အထူးအားပေးနေပါတယ်။ ဒီတော့ သာသနာတော် ပြန့်ပွားထွန်းကားရေး
အတွက် အဓိက လှူဒါန်းပါတယ်။

တံခါးဖွင့်ဝါဒ ကျင့်သုံးပြီးတဲ့နောက် ပြီးခဲ့တဲ့ အရေးအခင်းကာလ
အပြီးမှာ သန်လျင်မြို့မှာရှိတဲ့ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာမှာရှိတဲ့ ဖောင်တော်ဦး
အဖေ တည်ခဲ့ပါတယ်။ ထီးတော်တင်ခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီအချိန်မှာပဲ (၅)
အပိုကြီးမှာ ကျွန်တော် ကျောင်းဆောက်လှူခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်
အလုပ် ရဟန်း တက်ခဲ့ပါတယ်။

(၇) ရက်လုံးလုံး အလှူပေးခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီကနေ့အထိ
အလှူအတန်းကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။ လှူလေလေ တစ်ဖက်
အလုပ်ဆောင်လေလေ ဖြစ်ပါတယ်။ ၁၉၈၈ နောက်ပိုင်းမှာ အလှူများ
အကြီးအကျယ်လုပ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဒီနေ့ ဒီလိုအခြေအနေမျိုး ရောက်ခဲ့တယ်လို့
အမည်တမ်း ယုံကြည်နေပါတယ်။

ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ပုဂံက “မဟာစေတီ” နှင့် ပုဂံမျှော်စေတီ
အပို ကြီးလည်ပြုပြင်ခဲ့ပါတယ်။ ပဲခူးက “မဟာစေတီ” ဝတ္ထုကမြေအတွင်း
အလုပ် သိန်း (၇၀၀) လောက် အကုန်ခံပြီးတော့ “မဟာအာနန္ဒာစေတီ” ကို
အလုပ်ထားခဲ့ပါတယ်။

ပြီးခဲ့တဲ့နှစ်က ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးရဲ့ အသက် (၉၀) နှစ်မြောက်
အရေးအခင်းမှာ “အောင်ဗောဓိစေတီ” ကိုလည်း ကျွန်တော် ဦးဆောင်ပြီးတော့
သိန်း (၂၀၀) ကျော် အကုန်ခံပြီးတော့ အဓိက မတည်လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။

ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းမှာရှိတဲ့ “ရွှေတုံသာမုန့်” မှာ ကျွန်တော် သိန်း (၁၀၀) မတည်ခဲ့ပါတယ်။ ဘုရားနဲ့ပတ်သက်တဲ့ လှူဒါန်းခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ရဟန်းခံရှင်ပြုအနေနဲ့ ပထမဦးဆုံး မြန်မာနိုင်ငံမှာ ရှင် (၁၀၀၀) ပြုခဲ့ပါတယ်။ မကွေးတိုင်းဒေသကြီး၊ ပြင်ပျို့နယ်၊ ဗဟင်းရွာမှာ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ထူးထူးခြားခြားဖြစ်အောင်ဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော် နေတဲ့နေရာနဲ့ အဝေးဆုံးတစ်နေရာမှာ သွားလုပ်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီကနေပြီးတော့ ငါးသလောက် ကား (၂)စီး၊ ခြောက်တန်လောက် ရှိတဲ့ ငါးသလောက်ပေါင်းကို သွားကျွေးခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီလို သွားကျွေးတဲ့ အတွက် ဗဟင်းကျေးရွာမှာ ရွာ (၉) ရွာလောက်ရှိတယ်။ ရွာပေါင်း (၉) ရွာနဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်က အကုန်လာရောက်တဲ့အတွက် ပရိသတ် (၆၀၀၀) လောက် ရှိပါတယ်။ အဲ့ဒီပရိသတ်ကို တစ်ခါကျွေးရင် (၃၀၀၀)၊ (၃၀၀၀) စီစဉ်ရပါတယ်။

ငါးသလောက်ပေါင်းတဲ့ လူကစပြီး ရန်ကုန်က ခေါ်သွားပါတယ်။ စက်ချုပ်တဲ့ စက်ချုပ်သမားတွေကိုလည်း ခေါ်သွားပါတယ်။ ဒါကလည်း ကျွန်တော်လုပ်လို့ မရပါဘူး။ တပ်မတော်ထောက်လှမ်းရေးက ဗိုလ်ချုပ် ကျော်ဝင်းတို့က ကူညီပေးတာပါ။ ဒီကနေပြီးတော့ စက်ချုပ်သမားက အ ငါးသလောက်ပေါင်းတဲ့လူအထိ လူတွေ တကူးတကခေါ်သွားပြီး ဗဟင်းမှာ ရှိတဲ့ တကယ့် ဆင်းရဲသားတွေကို ကျွန်တော် ရဟန်းခံပေးလိုက်နိုင်ပါတယ်။

ထိုနည်းလည်းကောင်းပဲ မြောက်ဥက္ကလာမှာရှိတဲ့ ဆင်းရဲတဲ့လူတွေ ကို ရဟန်းခံပေးတယ်။ ပြီးတော့ အင်းစိန်မှာရှိတဲ့ ဆင်းရဲသူတွေကိုလည်း ရဟန်းခံ ပေးတယ်။ ပြီးတော့ လသာ အ-ထ-က (၂) က ကျောင်းသူပေါင်း (၂၃၄) ဦးကိုလည်း သီလရှင်အဖြစ် ကျွန်တော် လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်။ သိန်း (၁၅၀) လောက် သုံးခဲ့ရပါတယ်။

ဒီတော့ အထွေထွေလှူဒါန်းမှုအနေနဲ့ကတော့ ကျောင်းတို့၊ ဇရပ်တို့ စာသင်တိုက်တို့ ကလေးဝဆရာတော်ကျောင်းတိုက်တို့ ပြီးတော့ ပြို့ဦးစေ

အလုပ်အကိုင်အဖွဲ့အစည်းကို အားလုံးပေါင်းလိုက်ရင် သိန်းပေါင်း (၄၂၃၁) လှူဒါန်းခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

နောက်ဆုံး ကျွန်တော်တင်ပြချင်တာကတော့ ကျွန်တော်တို့ ယခု ကျွန်ုပ်တို့အားဆောင်ရွက်ထားသော သာသနာပြုနေပါတယ်။ အဲဒီမှာတော့ ဆရာ တော်ခွဲ သာသနာ (၅၀၀၀) ရောင်တော်ဖွင့်လုပ်ငန်းတွေ လုပ်နေပါတယ်။

မြတ်စွာဘုရားလက်ထက်က တော်ဝင်ခဲ့တဲ့ ကေလာသ၊ မြသပိတ်၊ ဇာလီ၊ ကုသိနာရုံ စတဲ့ စေတီများ၊ စေတီတွေ၊ တောင်တက်လမ်းတွေ လုပ်ခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီလို လုပ်ခွင့်ရတဲ့အတွက်ကြောင့် အင်မတန်ကုသိုလ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဆရာတော်ကြီးဟာ အခုဆိုရင် သက်တော် (၇၅) နှစ်ရှိပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့အနေနဲ့ ပိုက်ဆံ လုံလုံလောက်လောက်ရှိမှပြုမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်အနေနဲ့ ကုသိုလ်တွေ နောက်ကျသွားနိုင်ပါတယ်။ ဆရာတော် အနေနဲ့ကလည်း နောက်ထပ် အလွန်ဆုံး လှူရှားနိုင်မှ (၁၀) နှစ်ပေါ့။ အခုဆုံးဆုံး (၈၅) (၉၀) အထိပဲ လှူရှားနိုင်မှာပေါ့။ အဲဒီတော့ ကျွန်တော် အတွက်လည်း နောက်ကျမယ်။ ဆရာတော်အတွက်လည်း နောက်ကျသွား နိုင်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် သူလုပ်ချင်တာလေးတွေ လုပ်မသွားရမှာကို ကျွန်တော် နှစ်ခြိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နောင်တ မရကြေးဆိုပြီး ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း ကောင်းနဲ့ ဆရာတော်လုပ်ချင်တဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေမှာ အရင်းကျကျ အကူအဖြစ် ကျွန်တော် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

အမြင့်ဆုံးဖြစ်သော အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မဇာတိဇောတဓရဘွဲ့ကို ကျွန်တော် ရပြီးသားပါ။ ကျွန်တော်လှူခဲ့တဲ့ ငွေကလည်း အတော်ကလေး မှေးနေခဲ့ပါပြီ။ အဲဒီတော့ တကယ်တမ်း နောင်တမရကြေးဆိုပြီး လုပ်ခဲ့တာ မပါ။ ဦးတော့လည်း လုပ်ခွင့်ရတုန်းရခိုက်ကလေး ကျွန်တော်လုပ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီတော့ ဆရာတော်အတွက်လည်းကောင်း၊ ကျွန်တော် အတွက်လည်း ကောင်းပါပဲ။

တကယ်က ဘုရားတစ်ဆူတစ်ဆူ တည်ဖို့ဆိုတာ မလွယ်တဲ့ကိစ္စပါပဲ။ အခု ဆရာတော်ဟာ အဆူပေါင်း (၄၀) ကျော် တည်ထားခဲ့ပြီးဆိုတော့ အံ့ဩစရာတစ်ခုပါပဲ။ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်တော့်အနေနှင့်လည်း ဆရာတော်ကြီး ရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများမှ မရှိ၊ ရှိတာ ရှာပြီး ပါရမီ ဖြည့်ခဲ့တာပါပဲ။

တကယ်လို့ ကျွန်တော့်မှာ မရှိရင်လည်း ရှာပြီး လှူမှာပဲ။ ဒီငွေတွေက နောင် (၁၀) နှစ် (၁၅) နှစ်အတွင်း ကျွန်တော် ပြန်ဆပ်လို့ရပါတယ်။ ဒီအတိုင်းပဲ ကျွန်တော် ခံယူပါတယ်။ အဲဒီခံယူချက်ကိုလည်း ဆရာတော်ကြီး ကို လျှောက်ထားပြီးသားပါ။ ဒါ့ကြောင့် ဒီနေ့ပဲကိုလည်း ဆရာတော်တ ဦးစီးပြီး လုပ်တဲ့ သာသနာရေးကိစ္စမှန်သမျှကို ပါခဲ့တာပါပဲ။ ရွှေတိဂုံဘုရား မှာ ပြုလုပ်တဲ့ ဆရာတော်ရဲ့ သာသနာရေးကိစ္စတွေကလည်း သိန်း (၁၀၀၀) ကျော် (၁၅၀၀) လောက် ကုန်ခဲ့တာပါပဲ။

ဝင်းကြီးတစ်ခုလုံးကို လုပ်မယ်ဆိုလျှင် အများကြီး ကုန်မှာပါပဲ။ အရင်ကလည်း ဒီမင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်က ရွှေတိဂုံ ပုံတော်စေတီက သိန်း (၃၀၀) ကျော် မြှုပ်ပြီးသားပါ။ နောက်လည်း သိန်း (၁၀၀၀) ကျော် ကုန်ဦး မှာပါပဲ။ သိန်း (၁၀၀၀) အထက် ကုန်ဦးမှာပါပဲ။ ဒီရွှေတိဂုံ ပုံတော်စေတီ ပြီးသွားရင် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ထီးလာတင်မှာပါ။

ကျွန်တော့်အနေနဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ ဆရာတော်ကြီး ဆင် လုပ်နိုင်ဖို့ လာတိုင်းလာတိုင်း ဘီးလင်းမြို့က ဘဏ်ကို ဒီကနေပြီး သိန်း (၁၀၀) (၁၀၀) အမြဲတမ်း ဘီးလင်းဘဏ်ကို လှမ်းပြီးတော့ ထည့်ဖေးပြီး လှူနေပါတယ်။ ဘီလပ်မြေဆိုလည်း လှူလျက်ပါပဲ။ ဘာလိုလို သာသနာပြု လုပ်ငန်းမှာ ဆရာတော်အရွယ်ရှိတုန်း အချိန်ရှိတုန်းမှာ နောင်တ မရချင်ဘူး။ သာသနာရေးကိစ္စတွေမှာ ကျွန်တော်လှူလိုက်တာ အခုဆိုရင် သိန်းပေါင်း (၉၄၇၀) လှူဒါန်းပြီး ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အကျဉ်းချုပ် ချုပ်ပြီး တင်ပြ မယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ရဲ့ အစိုးရ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီအစိုးရ တက်လာပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ အစိုးရရဲ့ အခြေ

အမည်ကြီးမားစွာနဲ့တံခါးဖွင့်လိုက်တာရယ် . . ပြီးတော့ မှန်ကန်တဲ့
ထင်သွန်ချက်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ကို လုပ်ခွင့်ပေးလိုက်တာရယ်. . . အဲဒါ
ကြောင့် ကျွန်တော်အပါအဝင် ကျွန်တော့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်အားလုံး
စီးပွားရေး လုပ်နိုင်တဲ့အတွက် အားလုံးလျှင်တန်းနိုင်ခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

အဲဒီတော့ ချုပ်ပြီး ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ၁၉၈၈ က စပြီး ၂၀၀၂
အထိ ကျွန်တော့်ငွေစာရင်းက ထုတ်ပေးခဲ့တဲ့ငွေ၊ ကျွန်တော်လှူခဲ့တဲ့
အသုံးစရိတ်ဟာ ပညာရေးကဏ္ဍမှာ (၅၈၁) သိန်းနှင့် အမေရိကန်ဒေါ်လာ
(၁၁၀၀၀) ကတော့ ဓာတ်လှေကားလှူလို့ ကုန်တာ။

အားကစားကဏ္ဍမှာ သိန်း (၅၀၀) ကျော်၊ ပြီးတော့ အမေရိကန်
ဒေါ်လာ (၃၅၀၀၀၀)၊ လူမှုကဏ္ဍမှာ သိန်းပေါင်း (၂၃၀)၊ သာသနာရေး
ကဏ္ဍမှာ (၉၄၇၀) ဖြစ်တဲ့အတွက်ကြောင့် ဒီနေ့အထိ ကျွန်တော့်ကုမ္ပဏီက
လှူဒါန်းပြီးငွေဟာ သိန်းပေါင်း (၁၀၇၈၂) သိန်း၊ အမေရိကန်ဒေါ်လာ
(၃၉၀၀၀၀)။

ဒါတွေ လှူလိုက်တဲ့အတွက်ကြောင့်မို့လို့ လွယ်လွယ်တူတူ မဟုတ်
ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ဒီနေ့ ကုမ္ပဏီဖွင့်ပွဲနေ့ကလည်းဖြစ်တော့ ကျွန်တော်
ကြီးဝေခွင့်တာကတော့ ကျွန်တော့်မိဘ၊ ကျွန်တော့်အဖေဟာ နဂိုက စက်လှေ
(၄ ဇံ လောက်ပိုင်ပေမယ့် အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် နောက်မိန်းမ ယူသွား
တဲ့ အတွက် ကျွန်တော်က (၅) နှစ်သားကတည်းက အမေ့ကို လုပ်ကျွေး
ခဲ့ရတယ်။

ဒါကြောင့် အမေ့ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်တော် ဒီဘဝရောက်တယ်။
ပြီးတော့ ၁၉၇၀ လောက်ကနေစပြီးတော့ တပ်မတော် (ကြည်း) မှာ ကချင်
(၂) ဘွဲ့၊ လှိုင်းဘွဲ့တို့၊ ဖာပွန်တို့မှာ (၂) နှစ် (၃) နှစ် သွားနေပြီးတော့ ခဲရာ
အင် လုပ်ကိုင်စားသောက်ခဲ့ရပါတယ်။

မော်တော်ဆို (၂) ခါ မှောက်ဖူးပါတယ်။ ကားအက်စီးဒင့်ဆို (၂)
ခဲသောက် ဖြစ်ဖူးတယ်။ သူပုန်တွေနဲ့လည်း ခဏခဏ တွေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။
ပြီးတော့ ရန်သူတွေက ဝိုင်းပစ်တာလည်း ခဏခဏ ခံခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၇၈ ခုနှစ်မှာ ရန်ကုန်ရောက်လာပြီး ၁၉၈၈ အထိကို ဆယ်နှစ် အတွင်းမှာ စက်ရုံပေါင်း (၄၀) ကျော် ဆောက်ခဲ့ရပါတယ်။ ဆောက်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်တော် အများဆုံးဆောက်ခဲ့ရပါတယ်။

သန်လျင်မှာရှိတဲ့ ကျိုက်ခေါက်ဘုရားအနားကရှိတဲ့ လမ်းကစပြီး တော့ သီလဝါ ဖွံ့ဖြိုးရေးဆိုပြီးတော့ အထည်ချုပ် (၃) (၄) (၅) တွေ စပြီးတော့ ကျွန်တော် ဆောက်ခဲ့ရပါတယ်။

နောက်ပြီးတော့ ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ ဇူတို့ သရေတို့ ထုတ်ဖို့တို့၊ ပြီးတော့ ပြည်ထောင်စုနေပြခန်း စသည်တို့ကို ၁၉၇၈ က စပြီးတော့ ၁၉၈၈ အထိ ပြည်ထောင်စုကွင်းမှာ ကျွန်တော် ဆောက်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ တွန်းတွန်းတိုက်တိုက်နဲ့ ဗိုလ်ချုပ်တင်ဆွေဆီက နည်းစနစ် တွေ ရခဲ့ပါတယ်။ ဘာလုပ်လုပ် အကောင်းဆုံးလုပ်ပါ။ အဲဒီစကားလုံးလေး ကို ဗိုလ်ချုပ်တင်ဆွေဆီက သင်ယူတတ်မြောက်ခဲ့ပါတယ်။

လစဉ် လာပြီးတော့လည်း ကျွန်တော့်ကို သွန်သင်ဆုံးမပါတယ်။ မနေ့ကတောင် ဒီကိုလာပြီး ဆုံးမပါသေးတယ်။ နည်းပေးပါသေးတယ်။ ဘာလုပ်လုပ် အကောင်းဆုံးလုပ်ပါ။ မြို့တော်ကြီး တည်ထောင်တဲ့နေရာမှာ လည်း ဥယျာဉ်မြို့တော်လို့ ပြောထားတဲ့အတွက် ရေရှိရမယ်၊ အပင်ရှိရမယ် ဆိုတာတို့၊ ပြီးတော့ Infrastructure နဲ့ အမိုးပေါင်းရမယ်ဆိုတာတို့ နည်းလမ်း ပေးပါတယ်။ အဲဒါတွေကြောင့်လည်း ကျွန်တော်ဒီနေ့ စီးပွားရေးလောကမှာ အောင်မြင်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ ဒါဟာလည်း ဆရာကောင်း ဆီက နည်းကောင်းလမ်းကောင်း ရခဲ့လို့ပါပဲ။

အဲဒီတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စီးပွားရေးအရ အောင်မြင်တယ် ဆိုတာ ကျွန်တော့်မှာ “စံ” ရှိပါတယ်။ အဓိကတိုင်းတဲ့ “စံ” ကတော့ ကျွန်တော် မိဘကို လုပ်ကျွေးခဲ့တဲ့ “စံ” ပါပဲ။ ကျေးဇူးပါပဲ။

ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်အမေကို (၅) နှစ်သားကတည်းက စပြီး လုပ်ကျွေးခဲ့တာ ယခုအထိပါပဲ။ ပြီးခဲ့တဲ့ (၈) နှစ်လောက်က အမေဆုံးတဲ့

အသံပါပဲ။ အမေဆုံးပေမယ့် အမေ့ကို အမြဲသတိရနေပါတယ်။ ကျွန်တော် ဒီနေ့အထိ အမေ့ကို လုပ်ကျွေးဖို့စိတ်က လုပ်ကျွေးလို့ကို မဝသေးဘူး။

ဒီတော့ လူတစ်ယောက်ရဲ့အောင်မြင်မှုဟာ ဘာနဲ့တိုင်းသလဲ ဆိုတော့ စံချိန်က... သူဟာ သူ့အမေအပေါ် ဘယ်လောက်ကောင်းခဲ့သလဲ ဆိုတော့ အပေါ်မှာ မူတည်ပြီးတော့ တိုင်းရမှာပါပဲ။ ကျွန်တော့် မောင်နှမထဲမှာ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်အမေ့ကို လုပ်အကျွေးရဆုံး အခွင့်ရခဲ့တဲ့လူပါပဲ။

ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ နိဂုံးချုပ်အနေနဲ့ တင်ပြချင်တာက တော့ ကျွန်တော်ဟာ “ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီ” ဆိုပြီးတော့ အဓိက ထူထောင် ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကျွန်တော်ရဲ့ စံချိန်ကို ကျွန်တော် ထိန်းပြီးတော့ နေခဲ့ပါတယ်။

တရားတော်နှင့်အညီ မလုပ်သင့် မလုပ်ထိုက်တာ မှန်သမျှ ကျွန်တော် မလုပ်ခဲ့ပါဘူး။ ထိန်းထိန်းသိမ်းသိမ်း နေခဲ့ပါတယ်။ လုပ်သင့်တာ မလုပ်တော့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။

မင်္ဂလာခုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်ကြီး ထူထောင်ရာမှာ ကျွန်တော့်မှာ အများ ပြီး အတွေးရှိပါတယ်။ ကျွန်တော်ပထမဆုံး တွေးမိတာကတော့ ကျွန်တော့် ဆင်းပေါ်မှာ လေယာဉ်ပျံကြီး ဖြတ်နေတယ်။ အဲ့ဒီတော့ ကျွန်တော် ဆင်းတာက ရောက်တယ်၊ အမေရိက ရောက်တယ်။ ဘယ်ကိုပဲရောက် တယ် ကျွန်တော်ကြည့်တာကတော့ အဲ့ဒီလေယာဉ်ပျံဆင်းတဲ့မြို့ဟာ လှလား ဆိုတာ ကြည့်ပါတယ်။

အဲ့ဒီလို ရောက်တဲ့အခါမှာ ဒီမြို့လှလားဆိုပြီးတော့ ကျွန်တော် မြင်ပြီး ကြည့်တတ်ပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် စဉ်းစားမိတာက တော့ ကျွန်တော့် မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်မှာ လေယာဉ်ပျံကြီး ဖြတ်ဖြတ် ချောင်းပါ။ ဒီတော့ အမျိုးသားစိတ်နဲ့ တွေးပါတယ်။ အမျိုးသားစိတ်မရှိရင် ချောင်းပါ။ စီးပွားရေးအရ ကြည့်မယ်ဆိုရင်တော့ Crisis ကာလမှာ Low ခြေကတော့ ဆောက်သွားတာတို့ ဘာတို့ဆိုပြီး စီးပွားရှာလို့ ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် စီးပွားမရှာခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော်ရဲ့ စံချိန်အတိုင်းပါပဲ။ ဒီနေရာမှာတော့ ဒီလိုဖြစ်သင့်တယ်။ ဒီလိုဆောက်သင့်တယ်ပေါ့။ ဒီလိုပဲ တွေးပါတယ်။ ငါတို့နိုင်ငံမှာတော့ လေယာဉ်ပျံကြီး ဖြတ်သွားတဲ့အခါ First Impression အဖြစ်နဲ့ ရပ်တည်ပြီး တော့ လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ အဲ့ဒီလို အမျိုးသားစိတ်နဲ့ နိုင်ငံဂုဏ်ရှိအောင် လုပ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့လည်း မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်ကြီးကို လှအောင် လုပ်တာလည်း ပါပါတယ်။

နိုင်ငံခြားသားတွေလာလို့ လေယာဉ်ပျံပေါ်ကနေ အောက်ကို ပုံကြည့်လိုက်တဲ့အခါဟ . . မြန်မာပြည်ကြီး တယ်လှပါလားဟု ထင်သွားရင် ကျွန်တော် လုပ်ရကျိုးနပ်ပါပြီ။ အဲ့ဒီလို First Impression ဖြစ်အောင် ကျွန်တော် ကြိုးစား ခဲ့တာပါပဲ။ ဒါဟာလည်း နိုင်ငံတော်ကို တစ်နည်းတစ်နည်း ကျေးဇူးဆပ်တာပါပဲ။

တစ်ခါတလေ ည (၁၀) နာရီ (၁၁) နာရီ ညလုံးပေါက် ပြင်ဆင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နံနက်စောစော ထရပြန်ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း (၅) နှစ်သားက စပြီးတော့ ဒီနေ့အထိ Holiday ဆိုတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။

ဥပမာအားဖြင့် ဖျားနေရင်တောင်မှ ညဘက်မှာသာ ဖျားပြီး နေ့ဘက်ဆို အလုပ်လုပ်ရပါတယ်။ အဖျားကိုလည်း နေ့မှာ ရွှေ့ထားရပါတယ်။ ညမှာမှ ဖျားခိုင်းပါတယ်။

ဒါကြောင့် ကြီးပွားဖို့ဆိုတာက Honest ဖြစ်ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲ့ဒီလို ရိုးသားမှုသာမက ကြိုးစားမှုလည်း လိုပါတယ်။ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယလည်း လိုပါတယ်။

ပြီးတော့ ကျွန်တော့်ကို ပံ့ပိုးတဲ့ ကျေးဇူးရှင်များကလည်း ရှိပါသေးကြောင်း ကျွန်တော့်အနေနဲ့ ကျေးဇူးရှင်များဖြစ်သော ကျွန်တော့်ကို ပံ့ပိုးကူညီခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ကို ကျေးဇူးတင်ဂါရဝပြုပါကြောင်း ပြောကြားရင်း နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ် ခင်ဗျား။”

အထက်ပါအကြောင်းအရာတို့မှာ ဇေယျာအဆောက်အဦးသစ် ဖြင့် နေ့တွင် အများပရိသတ်ရွှေ့မှောက်၌ ခေါက်တာခင်ရွှေကိုယ်တိုင် ခြောက်ကြားခဲ့သော ခေါက်တာခင်ရွှေ၏ ခေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ဖွယ် နည်းယူဖွယ်တို့ များလှပါသည်။

လက်ထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်နှင့် ဘဝကို စတင်ခဲ့သော ကျေးတောသားတစ်ယောက်

၂၀၀၂ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၆) ရက်နေ့တွင် မင်္ဂလာဒုံ ဥယျာဉ်မြို့တော် ရန်ကုန်စက်မှုဇုန် Mingalardon Garden City, Yangon Industrial Park Royal Mingalardon Golf & Country Club တို့တို့ ဦးဆောင်ဖွင့်လှစ်လျက်ရှိသော ဇေယျာတော ကုမ္ပဏီအဆောက်အဦး နှံ့သစ်ကြီး ဖွင့်ပွဲကို နံနက် (၁၀) နာရီခွဲတွင် ကျင်းပခဲ့ရာ ဒေါက်တာခင်ရွှေတင်ပြသော ဖြစ်စဉ်အရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာသည် အများစုတွင် ထင်သာမြင်သာ ရှိလာ ခဲ့ပါသည်။

စီးပွားရေးမျက်စိဖြင့်ကြည့်လျှင် အတုယူဖွယ် များစွာရှိသကဲ့သို့ ဘာသာ၊ သာသနာရှုထောင့်မှ ကြည့်လျှင်လည်း သာသနာ့အကျိုးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်၊ နိုင်ငံ့ အကျိုးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ် သူ၏ရုပ်ပုံလွှာက အထင်သာပေါ်လွင်လျက်ရှိပါသည်။

ပြောကြားနေစဉ်ကာလမှာပင် သူ့ရုပ် သူ့အသွင် သူ့အသံတို့ကို ခန့်မှန်း ကြည့်ရုံဖြင့် သူ၏ နိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှု၊ ပွင့်လင်းမှုတို့ကို သူ၏ ဝန်ခံချက်၊ ရှင်းလင်းချက်များနှင့်အတူ သိမြင်ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ သူ ဖွင့်သော ပြောကြားခြင်းများသည် အမှန်က သူ၏ဖြစ်ရပ်မှန် ရင်ဖွင့်သံများ ဖြစ်သည်ဟုဆိုလျှင် မမှားနိုင်ပါ။

သူ ခဏခဏ ပြောလေ့ရှိသော စကားအရ သူ့ဘဝဇာတ်လမ်းကို နောက်တစ်ထောင်နှင့် သူ စခဲ့သည်။ ရန်ကုန်ရောက်စက လက်ထဲမှာ နောက်တစ်ထောင်သာ ပါရှိခဲ့ပါသည်။

သို့သော်လည်း စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်းမည် ဟူသော စကားအရ ကြိုးစားခဲ့ရာ ထိုငွေတစ်ထောင်ပိုင်ရှင်သည် ယနေ့ သိန်း ထောင်သောင်း သန်းတစ်ထောင်ပိုင်ရှင်ဘဝသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအကျိုးအတွက် ရှိသမျှငွေတွေ အကုန် အလုံးပေးပြီး ငွေတစ်ထောင်သာချန်ပြီး တောသို့ပြန်သွားလျှင်လည်း အရင်း မပါဘဲ အမြဲပြောလေ့ရှိသည်။

လူငယ်တို့ အတုယူစရာ အချက်တစ်ချက် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက် မှာ သူ၏ ချမ်းသာကြွယ်ဝမှု မဟုတ်ပါ။ သူ၏ စီးပွားရေးအောင်မြင်မှု မဟုတ်ပါ။ ထိုသို့ အောင်မြင်ရာတွင် သူ့မှာ သော့ချက်ရှိ သည်။ ထို သော့ချက်ဖြင့် သော့ခလောက်ကို ဖွင့်သည်။ ထို သော့သည် အခြားမဟုတ် ရိုးသားခြင်း၊ ကြိုးစားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို သော့ချက်ကို အရောင်တင်ပေးသောအရာ သို့မဟုတ် သံချေး မထက်အောင် ပြုလုပ်ပေးသောအရာလည်း ရှိနေသေးသည်။ ထိုအရာ သည် အခြားမဟုတ်။ မိဘကျေးဇူးသိခြင်း၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးခြင်း၊ ခင်ပွန်း ကြီး ပြုသင့်ပုံကို အမြဲတသ အောက်မေ့နေခြင်းတို့ကြောင့် ပြန်၍ပြန်၍ စုဆောင်းတတ်ခြင်း တို့ပင် ဖြစ်သည်။

ထိုအချက်တို့သာမရှိခဲ့လျှင် ရိုးခြင်းတစ်ဝက်မှာ အခြင်းတစ်ဝက် အထက်ရှိနေမည်ဖြစ်သောကြောင့် ရိုးရိုးအဘဘဝသို့ ရောက်နိုင်စရာရှိ မည်။ ရိုးရိုးအဘ မဖြစ်ဘဲ၊ ရိုးရိုးထက်ထက် ဖြစ်ရခြင်းမှာ ကံ၊ ဉာဏ်၊ စိတ် သုံးပါးစလုံးနှင့် ဆိုင်လေသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်မှ ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၁၅) ရက်နေ့အထိ အောင်သာဘိဝေဒနာ လှူဒါန်းခဲ့သော ငွေများမှာ ပညာရေးကဏ္ဍအတွက် အသုံး သိန်းပေါင်း (၅၈၁) (ငါးရာရှစ်ဆယ့်တစ်သိန်း) ရှိ၏။ အမေရိကန်

ဒေါ်လာ (၄၀၀၀၀) (လေးသောင်း) ရှိ၏။ ၎င်းအပြင် နိုင်ငံတော် အားကစားအတွက် လှူဒါန်းငွေမှာ ကျပ်ငွေသိန်းပေါင်း (၅၀၀) ရှိ၏။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၃၅၀၀၀၀) ရှိ၏။ ၎င်းအပြင် နိုင်ငံတော် လူမှုရေး ကဏ္ဍအတွက် ကျပ်သိန်း ပေါင်း (၂၃၀) ကျော်ကျော်ရှိ၏။ ၎င်းအပြင် ယေရုဇာလမ် သာသနာတော် ဖွံ့ဖြိုးရန်အတွက် လှူဒါန်းငွေစုစုပေါင်းမှာ သိန်းပေါင်း (၁၀၇၈၂) ကျော်၏။ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၀၀၀၀၀) ရှိ၏။

ဤသို့ဖြင့် စုစုပေါင်းလှူဒါန်းငွေသည် မြန်မာငွေ သိန်းပေါင်း (၁၀၀၀၀) ကျော်၏။ အပေါင်း အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၀၀၀၀၀) ကျော် ရှိ၏။ ကဲ... ဘယ်နှယ်ရှိပါစ။

လက်ထဲ ငွေကျပ် တစ်ထောင်နှင့် လုပ်ငန်းစခဲ့သော ကျေးတော် သားတစ်ယောက်က ဤ၍ဤမျှ အလှူဒါန်းပြခဲ့၏။ မြန်မာနိုင်ငံတွင် လှူဒါန်း မကုန်ခမ်းနိုင်လောက်အောင် အတွင်းပစ္စည်း၊ အပြင်ပစ္စည်း၊ မရေမတွက် နိုင်အောင် များစွာရှိသောပုဂ္ဂိုလ်တို့ မြန်မာပြည်တွင်ရှိကြောင်း ကျွန်တော် သိသင့်သလောက် သိပါသည်။

ငွေကို လေလို သုံးနိုင်သူများ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ငွေကို ရေလိုသုံးနိုင်တဲ့ များရှိခဲ့ကြောင်း သိသင့်သလောက် သိပါသည်။ သို့သော် ဤကဲ့သို့ နိုင်ငံ ကျေးဇူးသိတတ်သူတစ်ယောက် ပေါ်ထွန်းခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်မသိခဲ့လျှင် ကျွန်တော် သည် တော်တော်ညံ့သောသူ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။

ဤကဲ့သို့သော သဒ္ဓါထက်သန်သောသူတစ်ယောက်အဖို့ စေတနာ အိုး မခမ်းခြောက်သမျှ အသပြာမိုးသည်လည်း ရွာမြဲရွာနေပါလိမ့်မည်။ မိုးဆက်သစ်ကလေးများ သိစေချင်ပါသည်။

“ကောင်းမှုဖြတ်နိုး၊ ကောင်းအောင်ကျိုး၍ ကောင်းကျိုးကို သိ တည်ပါစေ” ဟု မိုးဆက်သစ်များကို မှာကြားလိုက်ပါသည်။

အသက် (၅) နှစ်မှစ၍

ယနေ့အထိ

Holiday မရှိသူ

“အရင်းရှိမှ အမြတ်ရှိသည်” ဟူသော စကားသည် အမှန်ပင် ဖြစ်လေသည်။ အရင်းမရှိက အမြတ် မရှိနိုင်ပါ။

ငွေမှာ ခြေလေးချောင်းရှိသည်

ငွေရှိမှ လူရာဝင်သည်ဟု လူတွေက ငွေကို ရှာကြသည်။ ငွေမှာ ခြေလေးချောင်းရှိသည်။ လူမှာ ခြေထောက်နှစ်ချောင်းသာ ရှိသည်။ ငွေကြောင့် ငွေကို မိအောင် မလိုက်နိုင်ပါ။ ငွေသည် အလွန်အပြေးမြန်၊ အပြေးသန်၏ဟု သူကဆိုပါသည်။

အလုပ်ကောင်းလျှင် ကံကောင်းသည်

သို့သော် ဉာဏ်ရှိသူက ငွေနောက်သို့ မလိုက်။ ရိုးသားမှုနောက်သို့ မလိုက်။ ကြိုးစားမှုနောက်သို့ လိုက်၏။ စေတနာနှင့် ငါးကို မြှား၏။ ငါးစာသည်။ ထိုအခါ ငွေသည် အစာကို လာ၍ ဟပ်လေသည်။ အစာသည် ကြိုးစားမှုဖြစ်၏။ သူ့နောက်မှာ ကံပါ၏။ ကံနောက်မှာ ဉာဏ်ပါသည်။ ဉာဏ်ကောင်းသူသည် ကောင်းသောအလုပ်ကို လုပ်ရန်လိုပါသည်။ ကောင်းသောအလုပ်သည် ကံကို ကောင်းစေပါသည်။ အလုပ်ကောင်းလျှင်

ကံကောင်း၏။ စေတနာကောင်းလျှင် ကံကောင်း၏ဟု သူကဆိုပါသည်။

ဘာလုပ်လုပ် အကောင်းဆုံးလုပ်

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏သဘောမှာ အကောင်းဆုံးဖြစ်အောင် အမြဲ လုပ်ခြင်းဖြင့် အကောင်းဆုံး သဒ္ဓါတရားကို ပြုလိုက်ခြင်းအားဖြင့် ငွေထို စောင့်သောနတ်သည် အလိုလို ရောက်ရှိလာရလေသည်။

(၅) နှစ်သားအရွယ်လောက်ကတည်းက အမေနှင့် တစ်ထမ်း တစ်ရွက်အတူတူ လုပ်စားရ၏။ ထို့ကြောင့် (၅) နှစ်သားအရွယ်ကစ၍ အမေကို ကူညီလုပ်ကိုင်ပေးခဲ့ရာ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ်ပြောရလျှင် (၅) နှစ် သားအရွယ်မှစ၍ မိဘကို လုပ်ကျွေးခြင်းဖြစ်သည်ဟု စာဆန်ဆန် ခုံခုံညားညား ပြောနိုင်ပါသည်။

ခွေဖြင့် ဝယ်၍မရ

အတွေ့အကြုံသည် ဝယ်၍မရနိုင်ပါ။ (၅) နှစ်သားကစ၍ ဟင်းခွေ ရောင်း၊ သစ်သီးရောင်း၊ ဈေးရောင်းဈေးဝယ် လုပ်ခဲ့ရသော ကလေးသူငယ် တစ်ယောက်အဖို့ ရင်ထဲမှာ ဘယ်ကိုကြည့်ကြည့် သူ့ထက်မှာ သူ့ထက်သာ သော သူတွေကိုသာ တွေးတော အားငယ်စရာများအဖြစ် မြင်မိနေလိမ့်မည်။

ငါးနှစ်သားမှ ယနေ့အထိ

သို့သော်လည်း (၅) နှစ်သား မောင်ခင်ရွှေသည် မိဘကို တွယ်တစွာ လုပ်ကျွေးခဲ့သည်။ ဇေယျာ အဆောက်အဦသစ် ဖွင့်လှစ်လိုက်သော အခါ ဝန်ခံပြောဆိုသည်မှာ သူသည် (၅) နှစ်သားမှစ၍ ယနေ့ အထိ (၅၁) နှစ်အထိ တစ်ရက်မှ Holiday ဟူ၍ မရှိခဲ့ပါဟု ဆိုပါသည်။

အလုပ်ဦးစားဝေး

ထိုစကားသည် မှန်ပါလိမ့်မည်။ ညကို အလုပ်ပြီးမှ အိပ်ရသည် မနက်ကို အလုပ်ပြီးအောင်ဟု စောစောထရသည်။ နေ့ကို အလုပ်ပြီးအောင် လုပ်ရသည်။ အိပ်ချိန်မရှိ၊ စားချိန်မရှိ၊ အိပ်ချိန်မသိ၊ စားချိန်မသိ။ သင့်သား

အား၏။ သင့်သလို နေရ၏။ ဤရွှေ ဤမျှ အလုပ်ကို ဦးစားပေးရသည်။
သူဌေးသည် သူဌေး မဟုတ်။ သူဌေးသားသည်သာ သူဌေး ဖြစ်
သူဌေးသည် သူဌေးဖြစ်အောင် လုပ်နေရသဖြင့် မအားပါ။ သူဌေး
သားသည်သာ သူဌေး၏ သားဖြစ်သောကြောင့် သူဌေးစည်းစိမ်ကို အပြည့်
ခံစားရပါသည်။

ကရင်ပြည်နယ်မှာ

ကရင်ပြည်နယ်၊ ဘားအံ၊ ဖားပွန်၊ ကမမောင်းမြို့နယ်များရှိ
မတော် အဆောက်အအုံပေါင်းများစွာကို တပ်မတော်ဆောက်လုပ်ရေး
အဖွဲ့သရိုက်တာတစ်ဦးအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရခဲ့ပါသည်။

စက်ရုံပေါင်း (၄၀)ကျော်

ထိုအတွေ့အကြုံများကိုအခြေခံပြီးလျှင် နောင်သောအခါ အင်ဂျင်
နီယာဦးခင်ရွှေသည် စက်ရုံ အလုပ်ရုံပေါင်း (၄၀) ကျော်ကို ဆောက်လုပ်
ခဲ့သော အတွေ့အကြုံများ ထပ်မံရရှိပြန်ပါသည်။

အတွေ့အကြုံသစ်

အမှတ် (၁) စက်မှုဝန်ကြီးဌာနလက်အောက်ရှိ အင်းစိန်၊ သံမဏိ
စက်ရုံ၊ သမိုင်းစွပ်ကျယ်စက်ရုံ၊ သားရေစက်ရုံ၊ အထည်ချုပ်စက်ရုံ စသော
စက်ရုံပေါင်း များစွာဆောက်လုပ်ခဲ့သော အတွေ့အကြုံများသည် မင်္ဂလာဒုံ
စက်မှုဇုန်ကြီး မဆောက်မီက ရရှိခဲ့သော အတွေ့အကြုံများဖြစ်ပါသည်။

ပါတီဌာနချုပ်အဆောက်အအုံနှင့်တကွ အကောက်ခွန် သို့လျှောက်
ခံများတို့သည်လည်း အင်ဂျင်နီယာဦးခင်ရွှေ၏ လက်ရာများ ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိပွင့်လာ

၁၉၈၉-၉၀ ခုနှစ်များတွင် နိုင်ငံတော်မှ တံခါးဖွင့် စီးပွားရေးမူဝါဒ
ကုန်သွယ်လိုက်ပါသည်။ ထိုအခါ ဈေးကွက်စီးပွားရေးကို အကောင်အထည်
ဆောင် ဆောင်ရွက်လာခဲ့ကြောင်း အများသိပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ

အင်ဂျင်နီယာ ဦးခင်ရွှေသည် ကိုယ်ပိုင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုထောင်ရန် မျက်စိပွင့်လာ၏။ ဉာဏ်ပွင့် လာ၏။ ဉာဏ်ကလည်း ရင့်လာ၏။

မအိပ်မနေ အသက်ရှည်

အခွင့်အလမ်းကို အမြဲတမ်း နားစွင့်နေသူအဖို့ အခွင့်အလမ်းသည် အောင်စည်အောင်မောင်းတီး၍ မိုးကောင်းကင်မှ ကျရောက်လာတတ်ပါသည်။ အိပ်ပျော်နေသူများအဖို့ကား အခွင့်အလမ်းက တံခါးလာခေါက်သောအခါ အိပ်မောကျနေသဖြင့် မနိုးပါ။ မအိပ်မနေ အသက်ရှည်သူများအဖို့ကား ကွက်တိဖြစ်ပါ၏။

ကိုယ်ပိုင်ဇေယျာ

အင်ဂျင်နီယာ ဦးခင်ရွှေသည် ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်တွင် မိမိကိုယ်ပိုင် “ဇေယျာ” ကုမ္ပဏီလီမိတက်ကို ထောင်လိုက်၏။ နိုင်ငံတော်မှ လမ်းဖွင့်ပေးသည့်အတိုင်း ဘက်စုံစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။ ဇိုးသားမှုကြီးစားမှု၊ ဇွဲ . . . ဇွဲ . . . ဇွဲရှိမှ အောင်နိုင်မည်ဟူသော စကားအရ ဇွဲအင်ဂျင်နီယာ ဦးခင်ရွှေသည် “ဇေယျာ” ကုမ္ပဏီ၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်လာသည်။

ထိပ်သို့ရောက်

ဤသို့ဖြင့် နောက် (၁၀) နှစ်ကြာသောအခါ “ဇေယျာ” ကုမ္ပဏီသည် တိုင်းရင်းသားပိုင် ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်သည်သာမက မြန်မာနိုင်ငံ၏ ထိပ်ဆုံးသော ကုမ္ပဏီကြီးအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာကြောင်း စီးပွားရေးလောကသားအားလုံးက ဝန်ခံကြရ၏။

အရှေ့တောင်အာရှအထိ လူသိ

အရှေ့တောင်အာရှ၏ စီးပွားရေးဦးဆောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများစာရင်းတွင် ဦးခင်ရွှေသည် ပွဲဝင်ဆုံလာလေသည်။ နိုင်ငံတော်၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် ခွင့်ပြုထားသော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများမှ ရရှိသည့်ငွေများမှ ကျပ်သိန်းပေါင်းများစွာကိုလည်း နိုင်ငံတော်၏ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးလုပ်ငန်းများသို့ ထာဝရ လှူဒါန်းလျက်ရှိကြောင်း အများသိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်ကျေးဇူး

“မိမိသည် အိမ်မပျော်သော နေ့ရက်များကို ကျော်လွန် လာခဲ့ရသည် မှ မိမိ၏ကြီးစားမှုကြောင့်သာမက ခင်ပွန်းကြီး (၁၀)ပါး၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုများ ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော် ၏ လမ်းစဉ်လမ်းကြောင်းမှာ တစ်သေဝေ မတိမ်း သောကံခဲ့ကြောင်း၊ မိဘကို ဦးထိပ်ထားကြောင်း ဝန်ခံရင်း မိမိ သည် နိုင်ငံပေါင်း (၅၀)လုံးလုံး နားရက်မရှိ Holiday မရှိ လုပ်ခဲ့ရကြောင်း”

ပြောဆိုလိုက်သည်မှာ အံ့ဩစရာ ဖြစ်ပါသည်။

နောင်တမရစတမ်း

“ကောင်းကောင်းအိပ်မှ ကောင်းမည်။ ကောင်း ကောင်းစားမှ လူ့ဘဝပီသသည်။ ဒီကနေ့ အိပ်ရေး မဝသေးလို့ပါ။ ဒီအလုပ်က မနက် မလုပ်လည်း ရတာပဲ။ နောက်တစ်နေ့မှလုပ်လည်း ရတာပဲ စသည်ဖြင့် အချိန်ကို ရွှေ့၍ ရွှေ့၍နေကြသူများ၊ ယနေ့ နေပူသေးသည်၊ အလုပ် မလုပ်သေး၊ ယနေ့ မိုးရွာသေးသည်၊ အလုပ် မလုပ်သေး၊ ယခုစောသေး သည်၊ အလုပ် မလုပ်သေး၊ ယခုမှောင်သွားပြီ၊ နောက်တစ်နေ့မှ လုပ်မည် ဟူ၍ ဟူ၍ နေ့ရွှေ့ညရွှေ့ အချိန်ကို ရွှေ့သောသူများအတွက် အခွင့် အလမ်းဆိုတာ လုပ်ခွင့်ရှိမှ လုပ်ရတာ။ လုပ်ခွင့်ရတုန်းမှာ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာတွေကို လုပ်ရမယ်။ နောင်တ မရစတမ်း”

ဟု ဦးခင်ရွှေက အတိအလင်း ပြောဆိုကြွေးကြော်ခဲ့ပါသည်။ မျိုးဆက် သစ်များ အတုယူသင့်သည်ဟု ထင်ပါသည်။

ဤတွင် အံ့ဩစရာစကားတစ်ခွန်းမှာ “နောင်တ မရစတမ်း” ဟူသော စကားဖြစ်ပါသည်။ ထိုစကားလုံးကလေးကို သူသည် အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာကိစ္စတွင် မကြာခဏ သုံးစွဲလေ့ရှိကြောင်း သတိထားမိ ပါသည်။ တစ်ခါတရံ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၏ ရှေ့မှောက်၌ပင်လျှင်

သူသည် ရိုးသားစွာ သုံးစွဲခဲ့ပါသည်။ နိုင်ငံတော်၏ ကူညီမှုကြောင့်သာ သူသည် ဆင်းရဲသားဘဝမှ ယခုကဲ့သို့ ကြီးပွားလာရကြောင်း။ ထို့ကြောင့် ထိုငွေများမှာ မိမိလက်ထဲမှာရှိသော်လည်း ကိုယ်ပိုင်မဟုတ်ကြောင်း။ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာအတွက် မိမိက ခေတ္တခဏ ကိုင်တွယ်ထိန်းသိမ်းထားရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း။ ထို့ကြောင့် မိမိလက်ထဲကငွေများကို အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် ပြန်လည်အသုံးပြုခြင်းဖြစ်ကြောင်း။ အကယ်၍ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် အကျိုးရှိရှိ ထိုက်ထိုက်တန်တန် သုံးပစ်လိုက်သောကြောင့် မိမိရှိသမျှ ငွေများအားလုံး ကုန်သွားလျှင်လည်း မိမိ နောင်တရလိမ့်မည် မဟုတ်ကြောင်း။ အကယ်၍ လက်ထဲမှာ လက်ကျန် ငွေ (၁၀၀၀) သာရှိခဲ့လျှင် မိမိ မူလကရင်းခဲ့သော အရင်းဖြစ်သဖြင့် နောင်တမရစတမ်းဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ကြောင်း။ အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဖွင့်ဟပြောဆိုသည်မှာ နှုတ်ခမ်းဖျားမှထွက်သောစကားမဟုတ်။ အသည်းနှလုံးကြားမှ ထွက်သော စကားလုံးများ ဖြစ်ကြောင်း အကဲခတ်နိုင်ပါသည် ဟုဆိုလျှင် ကျွန်တော် မှားလိမ့်မည် မထင်မိပါ။ ကျွန်တော် သည့်လောက် မည့်ပါ။

ဇေယျာအဆောက်အဦသစ်

ဖွင့်ပွဲနှင့်

စီးပွားရေး သော့ချက်များ

ဇေယျာ ကုမ္ပဏီလီမိတက်ရုံးချုပ် အဆောက်အဦသစ်ဖွင့်ပွဲသည် ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက်နေ့တွင် အဆောက်အဦအသစ် ဖွင့်ပွဲမည်ရုံသက်သက်မဟုတ်။ ကံ၊ ငွေ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဝိသုဒ္ဓိ၊ သက်သေကောင်းအဖြစ် မျိုးဆက်သစ်တို့အတွက် နေရာပြ အောင်မြင်မှု အဆောက်အဦသစ်ကြီးတစ်ခု ဖွင့်ပွဲဟူ၍ ယူဆစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဇေယျာသည် ကာရန်သဘောအရ သေချာသည်ဟု ကဗျာဆန် ဆန် တွေးမိပါသည်။ မသေချာလျှင် မလုပ်၊ သေချာမှလုပ်သော ဇေယျာ၏ သဘောထားများမှာလည်း အားလုံးအတွက် သေချာသည်၊ ရေရာသည်၊ အကျိုးပြုသည် ဤသို့ တွေးမိပါသည်။

နိုင်ငံသစ်နှင့် ဇေယျာ

၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီ (၁၆) ရက်က ဖွင့်လိုက်သော ဇေယျာ ကုမ္ပဏီအဆောက်အဦသစ်ကြီးသည် နောက်ထပ်နှစ်ပေါင်း (၅၀၀)၊ (၁၀၀၀) ကြာသည့်တိုင်အောင် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် အမှတ်တရ ဖြစ်နေပေ သိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဇေယျာ၏အောင်မြင်မှုသည်

မီးပွားရေးသက်သက်၊ အောင်မြင်မှုသက်သက်မဟုတ်သေးဘဲ နိုင်ငံတော်ကို အထောက်အကူပြုနေသော ဇေယျာ၊ နိုင်ငံသစ်ကို ကျေးဇူးဆပ်နေသော ဇေယျာ၊ နိုင်ငံတော်၏ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ အားကစား၊ သာသနာရေး စသည်တို့ကို အထောက်အကူပြုနေသော ဇေယျာ။ ဤသို့သော ဇေယျာ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆံတော်ရှင် သာသနာပြု

သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော် တစ်ကျော့ပြန် ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်အောင် ကြိုးစားလျက်ရှိသော ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာ တော်ကြီး အဘိဇေအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ၏ ဦးဆောင်မှု ဖြင့် နိုင်ငံတော်က ပါဝင်ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော သာသနာပြု လုပ်ငန်းကြီး ကို အဓိက အထောက်အကူပြုနေသော မဏ္ဍိုင်ကြီးတစ်ခုမှာ ဇေယျာ ကုမ္ပဏီ၏ အုပ်ချုပ်မှု ဒါရိုက်တာကြီးဖြစ်သော အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဖြစ်ပါသည်။

ဒါနသုဓဋ္ဌးကြီး

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စွမ်းဆောင်မှုများအပြင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာအတွက် ပါရမီဖြည့်ဘက်များကို ရှာဖွေစုစည်း ရာ တွင်လည်း ဇေယျာသည် ထိပ်တန်းမှ ပါဝင်လျက်ရှိကြောင်း ဘုရား ပေါင်းများစွာ ကျောင်းပေါင်းများစွာ၊ တန်ဆောင်းပေါင်းများစွာ၊ လမ်းပေါင်း များစွာတို့က သက်သေအဖြစ် ပြသလျက်ရှိပါသည်။

တစ်နိုင် ကျေးဇူးဆပ်

ဇေယျာ၏ စတင်တည်ထောင်ပုံမှစ၍ ယနေ့ယခုအထိ အောင်မြင်မှု၏ ဇာတ်ကြောင်းများကို ဒေါက်တာခင်ရွှေကိုယ်တိုင် ရင်ဖွင့် ပြောကြားချက်များသည် မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များအတွက် များစွာ အတုယူ ဖွယ်၊ အားကျဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံ၏ကျေးဇူးကို တစ်နိုင်တစ်ပိုင် ဆပ် လျက်ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်လည်း မြင်သာနိုင်ပါသည်။

ပါရမီဖြည့်နဲ့

ဇေယျာ ကုမ္ပဏီက ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများ၊ ဟိုတယ်လုပ်ငန်းများ၊ ခရီးသွားလုပ်ငန်းများ၊ မြေယာပြုပြင်မှု
လုပ်ငန်းများ၊ မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်စီမံကိန်းနှင့် ရန်ကုန်စက်မှုဇုန်
တည်ဆောက်ရေးလုပ်ငန်းများ စသည့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အခြေအနေ
များ နိုင်ငံတော်၏ ပညာရေး၊ လူမှုရေး၊ အားကစားနှင့် သာသနာရေးကဏ္ဍ
အသီးသီးတို့တွင် ဇေယျာကုမ္ပဏီက ပါဝင်၍ ပါရမီဖြည့်ခဲ့ပုံများကို
ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဗီဒီယိုဖြင့် ရှင်းရှင်းကြီးတင်ပြခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇေယျာသည် မိမိ၏ ကိုယ်ပိုင်စီးပွားရေးဖြစ်သော်လည်း
နိုင်ငံတော်ကို ပါရမီဖြည့်လျက်ရှိသည်ဟု ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာဖြစ်သည်။ အတုယူ
နှုတ်ချာလည်း ဖြစ်သည်။

သာဓု သာဓု သာဓု

ထိုထို ဤဤ အလီလီသော ကောင်းမှုကုသိုလ်များမှာ အခမ်း
အနားဖွင့်ပွဲသို့ တက်ရောက်သူများအားလုံးအတွက် အမျှဝေ၍ သာဓု
ခေါ်စရာများ ဖြစ်ကြရပါသည်။

သာဓုသံများအကြားတွင် သင်ခန်းစာများလည်း များစွာရရှိပါ
သည်။ တိတိကျကျပြောရလျှင် ဇေယျာ၏ အကြီးအမှူးဖြစ်သော
အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေထံမှခြင်းဖြစ်ပါ
သည်။

ဦးထိပ်ထား

မိမိသည် ဤသို့အောင်မြင်ရသည်မှာ ရတနာသုံးပါးဦးထိပ်ထား
သော ကြောင့်ဖြစ်ကြောင်း၊ ခင်ပွန်းကြီး (၁၀) ပါးကို ထာဝရကျေးဇူးဆပ်၊
ကျေးဇူးတင်၊ တမ်းတ၊ သတိရ၍ ထိုဂုဏ်တို့ကို မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်မှ ထုံမွမ်း
သားသောကြောင့် မိမိသည် အောင်မြင်ရကြောင်း၊ ငယ်စဉ်ကတည်းက
ခင်ကြီးကို ရှာဖွေကျွေးမွေးရသော ကျေးဇူးတို့ကို မိမိယခု ခံစားရခြင်း

ဖြစ်ကြောင်း၊ မိမိ၏ ပထမ ကျေးဇူးရှင်၊ ဒုတိယကျေးဇူးရှင်၊ တတိယကျေးဇူးရှင် စသည်တို့ကို အမည် နာမနှင့် တပ်၍ တိတိကျကျ အများရှေ့မှာ ဝန်ခံဖော်ထုတ်လိုက်ခြင်းသည်ပင် လျှင် အလွန်အမင်း အံ့ဖွယ်ဖြစ်၏။ အတုယူဖွယ်ဖြစ်၏။ အားကျဖွယ်ဖြစ်၏။

အောင်မြင်မှု သော့ချက်

ထို့ကြောင့် ဇေတုမ္ဘာ ကုမ္ပဏီလီမိတက်နဲ့ချုပ် အဆောက်အဦသစ် ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနားကြီးသို့ တက်ရောက်လိုက်ရသော အကျိုးကျေးဇူးများထဲ က သင့်ရင်ထဲမှာ စွဲသွားလောက်သော ရင်တုန်စရာ၊ ခံစားမှုတစ်ခုကို ပြောပြပါဟုဆိုလျှင် ကျွန်တော်ပြောပြချင်သည်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။

မိဘကို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်း၊ ဘုရားကို ဦးထိပ်ထားခြင်းတို့အပြင် ကျေးဇူးရှင်ခင်ပွန်းကြီး (၁၀) ပါးကို ထာဝရချစ်သော မျက်စိဖြင့် ကြည့်၍ ထာဝရချစ်သော အသည်းနှလုံးဖြင့်ခံယူကာ မိမိလုပ်ငန်းကို (၀၁) ကောင်း သော၊ မွန်သော၊ မြတ်သောလုပ်ငန်းကို လုပ်နေသမျှကာလပတ်လုံး မြေကြီးကို လက်ခတ်လွဲချင် လွဲပါလိမ့်မည်။ အောင်မြင်မှုသည်က လွဲလိမ့် မည်မဟုတ် ဟူသော အောင်မြင်ရေးသော့ချက်ကို ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် အများကို ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ရင်ဖွင့်ဝေငှလိုက်ပါသည်။

ထိုအောင်မြင်မှု ဝိဇ္ဇာသော့ချက်ကို အလုပ်လုပ်သူအပေါင်းတို့ ရကြပါစေဟူသော စေတနာကို ကျွန်တော်က စိတ်မျက်စိဖြင့် မြင်မိလိုက်ပါ ကြောင်း။

ဆယ်နှစ်တာရုပ်ပုံလွှာ

ပတ္တမြားသည် ယနေ့မှာသာ ပတ္တမြားဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။ ယနေ့ ပတ္တမြားဟုခေါ်နေသော ပတ္တမြားသည် ပတ္တမြားဟု လူတွေက ဂုဏ်မတင် မှတ်ပင်လျှင် ပတ္တမြားသည် ပတ္တမြား ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

ပါရဂူဘွဲ့ နှစ်ကြိမ်ရခဲ့

ယနေ့ ဦးခင်ရွှေသည် မနေ့က ဦးခင်ရွှေနှင့် မတူပါ။ ယနေ့ ဦးခင်ရွှေ သည် ပါရဂူဘွဲ့ (၂) ဘွဲ့ရ ဦးခင်ရွှေ ဖြစ်နေပါသည်။ ယနေ့ ဦးခင်ရွှေသည် ၅ တန်းကျောင်းသားဘဝက မောင်ခင်ရွှေ မဟုတ်ပါ။ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ ကိုဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဖြစ်နေပါသည်။ သို့သော်လည်း ယနေ့ ကည်သော သန္ဓေသည် ငယ်ကတည်းက ကည်ခဲ့လေသည်။

အပွင့်ကိုမြင် အပင်ကိုကြည့်

အပွင့်ကိုမြင်လျှင် ပင်စည်ကိုကြည့်၊ ပင်စည်ကိုကြည့်လျှင် အမြစ်ကို ကြည့်ရသည်။ အပွင့်ရှိက အပင်၊ အပင်ရှိမှ အပွင့်ဖြစ်၏။ အမြစ်ရှိလျှင် အပင် ဖြစ်၏။ အပင်ဖြစ်လျှင် အမြစ်ရှိ၏။ အပွေးကိုမြင်လျှင် အသွင်ကိုသိ ခံဟု ဆိုပါသည်။

ဘဝဆိုတာ ဝက်ပါ

ယနေ့ လူသိများသော ဦးခင်ရွှေသည် (၅) နှစ်သားကတည်းက သန္ဓေတည်ခဲ့သော အမြူတေကြောင့် ဘဝဝက်ဘာထဲမှာ ရုန်းထွက်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

အမှန်က ဘဝဆိုတာ ဝက်ပါဖြစ်ပါသည်။ အချို့လည်း ဒီမှာရစ်နေကြာခဲ့လေ၏။ ဝက်ပါထဲ တဝဲလည်လည် မထွက်နိုင်သည်က များပါသည်။ ဥမှအခွံပေါက်သကဲ့သို့ အတောင်အလက်ပုံပြီးနောက် လူတစ်လုံး သူတစ်လုံး ဖြစ်ရန်ကား ကံဇာတ်ဆရာ၏ ဖန်တီးမှုသာ ဖြစ်ပါသည်။

ငယ်ငယ်တုန်းက ရုပ်ပုံလွှာ

ဦးခင်ရွှေ၏ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ် ရုပ်ပုံလွှာမှ နောက်သို့ပြန်လှည့်လိုက်လျှင် ၁၉၆၈ ခုနှစ်တွင် (၁၀) တန်းအောင်စ ဘဝရုပ်ပုံလွှာ။ ပြီးတော့ မေမြို့ အင်ဂျင်နီယာကျောင်းသားဘဝ ရုပ်ပုံလွှာ။ ပြီးတော့ မော်လမြိုင် ပြန်ရောက်ပြီး အိမ်ထောင်ရှင်ဘဝ ငယ်ချစ်ဦးနှင့် ရုပ်ပုံလွှာ။ ပြီးတော့ သားတစ်ယောက်၊ သမီးတစ်ယောက် ထွန်းပေါက်ပြီး မိသားစုဘဝ ရုပ်ပုံလွှာ။ ပြီးတော့ ဆောက်လုပ်ရေး ကန်ထရိုက်တာတစ်ဦး၏ ဘဝရုပ်ပုံလွှာ။

၁၉၈၀ မှ ၁၉၉၀ အထိ

၁၉၈၀ မှ ၁၉၉၀ ကာလအတွင်း ရုပ်ပုံလွှာမှာ တပ်မတော် ဆောက်လုပ်ရေး ကန်ထရိုက်တာတစ်ဦး၏ တဝဲလည်လည် ရုပ်ပုံလွှာသာ ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၀ နောက်ပိုင်းရုပ်ပုံလွှာသည် ယနေ့ရုပ်ပုံလွှာ၏ ပထမခြေလှမ်းများ ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်သိသော ရုပ်ပုံလွှာမှာ ယနေ့ ရုပ်ပုံလွှာကို အထောက်အကူပြုနေသော မနေ့တစ်နေ့က ရုပ်ပုံလွှာများ ဖြစ်ပါသည်။ ပစ္စုပ္ပန်တည့်တည့်ကို ရှုသည် မှန်ပါသည်။ သို့သော် ယနေ့ ပစ္စုပ္ပန်ကို မနေ့က အတိတ်က အထောက်အကူပြုနေသည်။ ယနေ့ သူ ဘာလုပ်သလဲဟုသိလျှင် မနက်ဖြန် သူ့အကြောင်းကို မှန်းဆနိုင်ပါသည်။

၁၉၈၉ ခုနှစ်မှာ

၁၉၈၉ ခုနှစ်လောက်တွင် ဗဟန်း (၅) ထပ်ကြီး စာသင်တိုက် အထူးမှားမှာ “မင်္ဂလာကောကောောင်းဆောင်” ကို ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ဆုံးရှုံးသော ဦးခင်ရွှေသည် ယနေ့ ဦးခင်ရွှေ၏အစ ဖြစ်၏။

ယနေ့ ဦးခင်ရွှေသည် သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင်များ သာသနာကို နှင်နှင် ဖော်ထုတ်လျက်ရှိသော ကျွဲကံထီးဆောင်းဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ၏ ဦးဆောင်မှုဖြင့် သာသနာပြုနေ သော မြင်းထွေးတစ်ဦး ဖြစ်လေသည်။ ထိုခြေစလက်စကို ၁၉၈၉ လောက် တည်းက ငါ့အဖေတစ်စောင်း အကဲခတ်နိုင်ပါသည်။

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင်

၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် သန်လျင်မြို့ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာရှိ ရှေးဟောင်း ဆောင်တော်ဦး စေတီတော်ကြီးအား အသစ်ထီးတော် တင်ပြီးခဲ့သော ဦးခင်ရွှေသည် ယနေ့ သာသနာရေးခြေလှမ်းများကို ထိုကတည်းက စခဲ့ ကြောင်း သိရှိနိုင်ပေသည်။

တွံတေးစောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်

ပခုံးတစ်ဖက်က သာသနာ့တာဝန်များကို အသိစိတ်ဓာတ်ဖြင့် ဆမ်းဆောင်နိုင်အောင် စတင်နှိုးဆော်သူမှာ တွံတေးမြို့ စောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း မကြာခဏ သူက ပြောလေပြောထ ရှိပါသည်။ စောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်သည် အလွန်ကြည်ညိုဖွယ်ရာကောင်းကြောင်း၊ ဆရာကောင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာကောင်းနှင့် ပေါင်းမိသဖြင့် မိမိလည်း ဘပည့်ကောင်းဖြစ်အောင် ကြိုးစားခဲ့ရကြောင်း သူက မကြာခဏ ပြန်လည် ဘသ ပြောပြလေ့ရှိပါသည်။

အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာ

အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာတွင် ဖော်တော်ဦးစေတီတည်စဉ်က တွေ့ကြုံ ခဲ့ရသော အခက်အခဲများကြောင့် ဘာသာရေးမျက်စိတည်း ဟူသော

တတိယမျက်စိသည် သူ့ဝယ်ရရှိလာအောင် ဟောင်းတော်ချုပ်ဆရာတော်ကပင် ကြပ်မတ်ပေးကြောင်း အမြဲဂုဏ်ဖော် ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။

ဘာသာရေးကောင်းမှုကြောင့် အောင်မြင်မှုလမ်းကြောင်းမှာ ပထမခြေလှမ်း လှမ်းနိုင်ခဲ့ကြောင်း၊ မိုင်ပေါင်း တစ်ကုဋေချီတက်ရာတွင် ပထမခြေလှမ်းသည် ခိုင်မြဲဖို့ အရေးကြီးကြောင်း၊ ထိုစဉ်က မအောင်မမြင် ဆုံးရှုံးနေသော ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများသည် ဟောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်၏ သာသနာရေးဆိုင်ရာ သွန်သင်ဆုံးမမှုများကြောင့် အစစအရာရာ ပွင့်လန်းလာရကြောင်း အမြဲကျေးဇူးတင်စကား ဦးထိပ်ထား ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။

တံခါးဖွင့်ခါခ

၁၉၈၉-၉၀ ခုနှစ်များတွင် နိုင်ငံတော်မှ စီးပွားရေးမူဝါဒများ တံခါးဖွင့်ကျင့်သုံးပြီးလာသောအခါ ထိုရေစီးကြောင်းထဲတွင် ဦးခင်ရွှေသည် ဦးစွာဝင်ရောက်ခဲ့သူများတွင် ဦးဦးဖျားဖျား ဖြစ်လေသည်။

၁၉၉၀ လောက်မှ စတင်ပြီးလျှင် Myanmar Shell B.V ရှေ့နံ ကုမ္ပဏီအတွက် Drill Site ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများ၊ ယာဉ်၊ ယန္တရားများ သယ်ယူပို့ဆောင်နိုင်မည့်လမ်းများနှင့် အဆောက်အအုံများကို ဦးခင်ရွှေ ပါဝင်ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

အပျောက်မြို့ တစ်ခေါက်

ဧရာဝတီတိုင်း၊ အပျောက်မြို့ဆိပ်ကမ်းမှ Drill Size သို့ ပို့ဆောင်ရေး ယာဉ်များနှင့် လုပ်ငန်းသုံး ယန္တရားများအတွက် အဝင်လမ်းကို အချိန်တိုအတွင်း အမြန်တည်ဆောက်ပေးရန် အလုပ်အပ်နှံ တာဝန်ပေးချက်အရ ဦးခင်ရွှေ ဆောက်လုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဇေကျောအစ

ထိုအချိန်တွင် ဇေကျောကုမ္ပဏီဟူ၍ ကုမ္ပဏီတည်ထောင်ပြီး ဖြစ်ပါ

သည်။ ဇေယျာ ကုမ္ပဏီလီမိတက်ကို ၁၉၉၀ ခုနှစ်၊ စက်တင်ဘာလ (၁၉) ရက်နေ့တွင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။

မတည်ငွေ သန်း (၁၀၀)

နိုင်ငံတော်မှ စီးပွားရေးအခွင့်အလမ်းများ တိုးမြှင့်ချမှတ်ပေးခဲ့ချိန် တွင် မြန်မာ့ကလုပ်ငန်းရှင်များကလည်း လုပ်ငန်းများ တိုးချဲ့ဆောင်ရွက်လာ ပြန်သည်။ ပွင့်လန်းလာမည့် အခွင့်အလမ်းများကလည်း မျက်စိရှေ့တွင် ဖြစ်လာ နေပါသည်။ ကုမ္ပဏီသည် မတည်ငွေကျပ် သန်းပေါင်းတစ်ရာ အထိ တိုးမြှင့်နိုင်ခဲ့သည်မှာ သဘာဝကျပါသည်။

(၄၅)ရက်နှင့် အပြီး

ဇေယျာကုမ္ပဏီသည် အရှည် ၆. ၅ ကီလိုမီတာရှည်သော ကျောက်လမ်းကြီးကို ရက်ပေါင်း ၄၅ ရက်အတွင်း အပြီးတည်ဆောက်ပေး နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် Myanmar Shell B.V ရေနံကုမ္ပဏီက ဝမ်းသာအိုးကျမှု ထောက်ခံမှုပေးခံရသော ဇေယျာ ကုမ္ပဏီဟူ၍ စီးပွားရေး သောကတွင် ခိုင်မြဲသော ခြေတစ်လှမ်း ချနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ပထမခြေလှမ်းများ

အလားတူပင် အခြားရေနံရှာဖွေရေး ကုမ္ပဏီများအတွက်လည်း အညံ့ဆောက်ရေးနှင့်ပတ်သက်သည့် လုပ်ငန်းများစွာကို ဇေယျာကုမ္ပဏီက သေချာအောင် စေတနာနှင့် ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့ပါသည်။ ဇေယျာ ကုမ္ပဏီ နှင့် ပူးတွဲ၍ ရေနံရှာဖွေရေးလုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် ကုမ္ပဏီများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည် -

- ၁။ Myanmar Shell B.V
- ၂။ Pacific Thailand Limited (PTL)
- ၃။ Clyde Exploration Myanmar Limited
- ၄။ Hallibarton Geophysical Services (HGS)
- ၅။ Croft Exploration Myanmar Limited

ပြင်ပကုမ္ပဏီများနှင့် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်လိုက်ခြင်းသည် အတ္တပရ
 အကျိုး ထင်ရှားပါသည်။ ယင်းသို့ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ပေးမှုကြောင့်
 နိုင်ငံတော် အတွက် အထူးလိုအပ်လျက်ရှိသည့် နိုင်ငံခြားငွေ အမြောက်
 အမြားကိုလည်း မိမိနိုင်ငံအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာအောင် ဆောင်ရွက်ပေး
 နိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီသည် စီးပွားရေးလောကတွင် ခိုင်မာ
 သော ပထမခြေလှမ်းကြီးကို လှမ်းနိုင်ခဲ့ပါသည်။

ဆယ်နှစ်တာ လေကမ္ဘာခရီး

၁၉၉၀ ခုနှစ်တွင် စတင်ခဲ့သော လေကမ္ဘာ ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများသည် အထူးအောင်မြင်ခဲ့ကြောင်း သိသာနိုင်ပါသည်။ ၁၉၉၁
ဇူလိုင်လ ၂၀၀၁ ခုနှစ်အထိ (၁၀) နှစ်တာ ကာလအတွင်းတွင် လေကမ္ဘာ
ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီမှ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများမှာလည်း များပြားလှပါသည်။

လေကမ္ဘာ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းနှင့် အင်ဂျင်နီယာလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီ
တို့ကို သီးခြားဖွဲ့စည်းထားသည်။ လေကမ္ဘာကုမ္ပဏီသည် ဆောက်လုပ်ရေး
လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ရန် အထူးကျွမ်းကျင် စွမ်းရည် ထက်မြက်သော
အင်ဂျင်နီယာများကို ရှာဖွေစုစည်း ဖွဲ့စည်းထားနိုင်ခဲ့ပါ သည်။

နိုင်ငံခြား ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီကြီးတစ်ခုဖြစ်သော Mitsui
ကုမ္ပဏီနှင့် ပူးပေါင်းပြီးလျှင် ရန်ကုန်မှာသာမက ယနေ့ ကမ္ဘာသိဖြစ်နေ
သော Sedona Hotel Yangon ကိုလည်း တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်။
ဆယ်ကကြည့်ကြည့် ခုံညားသည်။ ထည်ဝါသည်။ မြန်မာဆန်သည်။
သို့သော် ခေတ်မီသည်။ အရှေ့တိုင်းဟန်နှင့် အနောက်တိုင်းဟန်ကို

အဆင်ပြေစွာ ပေါင်းစပ်ထားနိုင်သည်။ ဤသို့သော စိတ်နေစိတ်ထားကို Sedona Hotel ကို မြင်တိုင်း လူတိုင်း ခံစားမိပါသည်။ ထိုဟိုတယ်ကြီး၏ လက်ရာရှင်မှာ ဇေကျွန်ကုမ္ပဏီနှင့် Mutsui ကုမ္ပဏီ ဖြစ်ကြောင်း သိသူတို့ သိကြပါသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်တွင် ဇေကျွန် ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများသည် ပိုမို ထက်မြက်လာသည်။ Myanmar Sampoena Tobacco ကုမ္ပဏီ အတွက် စက်ရုံနှင့် ကုန်သိုလှောင်ရုံများကိုလည်း တည်ဆောက်ပေးနိုင်ခဲ့ သည်။ ၎င်းအပြင် Yangon Commercial Tower အတွက် လည်းကောင်း၊ Mingalardon Industrial Park အတွက်လည်းကောင်း၊ ရုံးများ၊ လမ်းများ တည်ဆောက်ပေးခဲ့ သည်မှာလည်း ဇေကျွန်ပင် ဖြစ်လေသည်။

၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် Marina Residence၊ မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော် နှင့် YKK Golden Hill Tower တို့ကို တည်ဆောက်ပေးခဲ့သည်မှာလည်း ဇေကျွန် ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့နောက် ၁၉၉၈ ခုနှစ်ကား အလွန်ထူးခြားပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဇေကျွန်သည် Myanmar Fujitsu Factory ကို ဂုဏ်ယူ ဝင့်ကြားစွာ တည်ဆောက်ပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၉ ခုနှစ်သည်ကား လုပ်ငန်း များပြားလှပါသည်။ စက်ရုံ အလုပ်ရုံပေါင်း (၉) ခုကို ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ခမ်းခမ်းနားနား တည်ဆောက် ပေးခဲ့ပါသည်။ ထိုအထဲတွင် Mikko Factory လည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။

သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်နှင့် ၂၀၀၁ ခုနှစ်များတွင်ကား ဇေကျွန် ၏ ဂုဏ်သိက္ခာသည် အလွန်ကြီးကျယ် မြင့်မားလာပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် ထိုနှစ်ထဲတွင် အလုပ်ရုံပေါင်း (၁၀) ရုံတည်ဆောက်ပေးခဲ့ရာ အထည်ချုပ် စက်ရုံကလည်း (၂) ရုံ ပါ၏။ ဖွဲ့နုဆီစက် စက်ရုံကလည်း (၂) ရုံ ပါ၏။

ဤသို့အားဖြင့် မကြာမြင့်လှသော (၁၀) နှစ်တာကာလအတွင်း တွင် ဆောက်လုပ်ရေးစီမံကိန်းလုပ်ငန်းကြီးများ အပါအဝင် စက်ရုံ အလုပ်ရုံပေါင်း ၂၆ ရုံကို ခုံညားထည်ဝါစွာ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သောကြောင့် ဇေကျွန်ုပ်တို့ သေချာသည်ဟု လူတိုင်းသိလာကြပါသည်။

၁၉၉၁ မှ ၂၀၀၁ ခုနှစ်အထိ (၁၀) နှစ်တာကာလအတွင်း ဇေကျွန်ုပ်တို့မှ တည်ဆောက်ပေးခဲ့သော ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းများကို မြန်မာ့အလင်းတိုင်းဒေသကြီးနှင့် ယူဆသောကြောင့် အောက်တွင် ဖော်ပြ ထားပါသည်။ နောင်လာနောက်သား မျိုးချစ်လူငယ်များ နာခံ မှတ်သား ထားကြပါစေတည်း။

Year	Project
1991-92	Drill site and accsee road for Myanmar Shell B.V (Netherland) Construction and supplying of materials
1991-92	Drill site and accsee road for Croft Exploration (U.K.)
1994-96	Materials supply & construction of Sedona Hotel Project
1996-97	Construction of factory and warehouses for Myanmar Sampoerna Tobacco Company
1996-97	Construction of Yangon Commercial Tower
1996-97	Construction of Mingaladon Industrial Park
1998	Construction of Myanmar Fujitsu Computer Factory
1997-99	Marina Residential Apartment
1997-99	Construction of Minagaladon Garden City Project
1999	Mikko Factory (South Dagon) (120 ft x 200 ft)

- 1999 Wire Nait & Binding Wire factory Hlang
- 1999 Showroom and Sale Centre (Thingankyun)
(51 ft x 76 ft two storey)
- 1999 Hong Pang Textile Factory (Sagaing)
(200 ft x 240 ft)
- 1999-20 Myanmar Texcamp Industires Ltd
(200 ft x 200 ft factory with mezzanine floor
4000 sq. ft)
- 1999-20 Sea Food Factory (Son Life Co. (88 m x
24.4m)
- 1999-20 Dyeing Factory (Pakokku) (60 ft x 100 ft)
Dyeing Factory (Monywa) (120 ft x 160 ft)
Rice Bran Oil Mill (Mawlamyaing Kyun)
(80 ft x 45 ft) .
- 2000 Hong Pang Group of Factories (Sagaing)
(200000 sq. ft)
- 2000 Construction of Pearl Garment Factory
(26 m x 88 m) & mezzanine floor 26 m x 36
m
Construction of Peral Carton Box Factory
(180' x 360') & mezzanine floor 2700 sq. ft
Construction of Factory (Polymer)
(110' x 200') & mezzanine floor 3080 sq. ft
Construction of Saw Mill (Woodland)
(110' x 310')
Warehouse Building (Polymer) (60' x 100')
- 2000-01 Rice Bran Oil Mill (Bogalay) (80' x 45')
Myanmar Postraion Garment Factory
(20 m x 100 m)
Glue Plant (Wataya) (15 m x 28 m)
Garment Factory (150 ft x 150 ft storey)

အမေးကျွဲကျောင်း အဖြေ ဘုရားလောင်း

ကျွန်တော်ထီးဆောင်းဆရာတော်အား ဖူးတွေ့သောအခါ ဒေါက်တာ
ခင်ကျွဲက စကားအထူးအဆန်းတစ်ခု လျှောက်ထားသည်။

“တပည့်တော်က ဘာသာရေးတွေချည်း သိပ်ပြီး ဖိလုပ်နေရင်
ဦးပွားရေးဘက်မှာ စိတ်ဓာတ်အား လျော့သွားမလား မသိဘူး။ ဒီဘက်က
သောတာပညာရတဲ့ အလုပ်၊ ဟိုဘက်က လောဘနဲ့ လုပ်ရတဲ့အလုပ်။
အဖြေ အမည်း ဆန့်ကျင် ဘက်ဖြစ်နေတယ်”ဟူ၍ လျှောက်ထားလိုက်
သည်။

စိတ်ထဲတွင် စီးပွားရေးနှင့် ဘာသာရေး ခွန်တွဲလျှောက်ထားလိုက်
သော မေးခွန်းဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။ ဘာသာရေးကလည်း သံသရာ
မှ လွတ်ရေးအတွက် နေ့ရောညရော လုပ်ချင်သည်။ သို့သော်လည်း တစ်ဖက်
ကလည်း လုပ်လက်စလုပ်ငန်းကြီးများကလည်း သူ မရှိလျှင် မဖြစ်။ ဤသို့
ပြင်၍ စီးပွားရေးလုပ်နေသောအခါ မအားလပ်သည့်ကြားထဲက ကျွန်တော်ထီး
ဆောင်းဆရာတော်ထံကို ကြိုးစား၍ ကမန်းကတန်း အရောက်သွားရ
သည်။

မနက်စောစော ဝေလီဝေလင်း (၅) နာရီ (၆) နာရီလောက် ထသွားရသည့်အခါများလည်း ရှိပေသည်။ သို့မှသာ နေ့ချင်းပြန်ခရီး ဖြစ်မည်။ သို့ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ရန်ကုန်သို့ မိုးကြီးစုံးစုံးချုပ်မှ ပြန်ရောက်တတ်သည်။

ဆရာတော်ကလည်း ဒကာခင်ရွှေ ရောက်မလာလျှင် ဖွင့်မပြောသော်လည်း အကြောင်းအားလျော်စွာ မျှော်နေတတ်သည်။ လမ်းတွေက ဖောက်လက်စ၊ တံတားတွေက ဆောက်လက်စ။ အချို့က အသစ်ဖောက်ဆဲ၊ အချို့က အကြမ်းကိုင်ပြီး။ ဤသို့ဖြင့် တစ်ခါတလေ ဘိလပ်မြေ လို၏၊ တစ်ခါတလေ သံလို၏။ တစ်ခါတလေ ငွေလို၏။

သို့သော်လည်း ဆရာတော်က ဘယ်တုန်းကမျှ ဘယ်သူ့ကိုမှ အလှူခံလေ့မရှိ။ သူ့ဟာသူ လာလှူလျှင်တောင် လက်မခံတတ်။ ဒီမှာ ပြည့်စုံပြီး သားပဲ။ ဒီက တောထဲ တောင်ထဲနေတာပဲ။ ဘာမျှမလိုပါဘူး စသည်ဖြင့် ပြောတတ်သည်။ မိန့်ကြားတတ်သည်။

ယခုလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက လျှောက်ထားလိုက်သော မေးခွန်းမှာ အတော်ခဲယဉ်း၏။ စီးပွားရေးသည် လောဘရှိမှ ဖြစ်၏။ ဘာသာရေးသည် လောဘ မရှိမှ။ ထိုနှစ်ချက်သည် လွန်ဆွဲလျက် ရှိ၏။ အားပြိုင်လျက် ရှိ၏။ ဘယ်သူက နိုင်မည်နည်း။

ဆရာတော်က ဖြေလိုက်ပုံမှာ ကွက်တိ ဖြစ်ပါသည်။

“ဒကာရယ်... ဒီက ဘုရားတွေ တည်နေတာ၊ လောဘ မရှိလို့ ဘယ်မှာလာပြီး တစ်ချွဲပြီး တစ်ဆူ ရှိမှာလဲ”

ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။

အမေး ဒေါက်တာခင်ရွှေ။ အဖြေ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဖြစ်၏။ မေးသူကလည်း ဒွိဟနှင့် မေး၏။ ဖြေသူကလည်း ဒွိဟမရှိအောင် ဖြေ၏။ အမေးကွဲကျောင်း အဖြေဘုရားလောင်း မဟုတ်ပါလော။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ အလွန်ကျေနပ်သွားသည်။ ဒီကလည်း သေချာမှ

ရတနာတော် သီသော ဒေါက်တာခင်ကျော်

ထပ်တဲ့ဇေယျာပုံပဲ။ ဇေယျာပုံဆိုတာ မသေချာလျှင် မလုပ်ဘူး။ ဒီက ပြောတာ
ပဲ။ ဒီက သဘောပေါက်မှာပေါ့။ ပါရဂူ နှစ်ထပ်ကွင်းတောင် ရထားတာပဲ
ပဲ။ ကျွန်ုပ်တို့ဆောင်းဆရာတော်က ထပ်ဆင့်၍ မိန့်ကြားလိုက်ပြန်သည်။

“ရှင်းပါပြီ ဘုရား။ လောဘဆိုတာ ကောင်းသောလောဘ
ပဲ။ ထားအပ်သော လောဘ ဖြစ်ပါတယ်။ မကောင်းသော လောဘ
ပဲ။ မထားအပ်သော လောဘဖြစ်ပါတယ်။ သာသနာပြုရာမှာ ကောင်း
သော လောဘ ဖြစ်ပါတယ်။ ထားအပ်သော လောဘဟာ ဘာလဲ၊ မထား
အပ်သော လောဘဟာ ဘာလဲဆိုတာ သိပါပြီဘုရား”

ဟု ဒကာခင်ရွှေက လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။ မေးသူနှင့်ဖြေသူ
တို့ကတိပါပဲ။

လူ (၅၀၀၀) ကို နေ့စဉ် ထမင်းကျွေးနေသူ

ယခုတစ်ခေါက် ကေလာသသို့ အရောက်မှာ ပဋ္ဌာန်းပွဲတော် အောင်ပွဲနှင့် ဆုံ၍နေလေသည်။ ကေလာသတောင်ထိပ်မှ ပဋ္ဌာန်းအောင်သံတွေ အရပ် (၁၀) မျက်နှာသို့ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိစဉ် ကျွန်တော်တို့လည်း အနီးအနားမှာ ရှိပါ သည်။

ပဋ္ဌာန်းပွဲအပြီးမှာ ကျောက်လှေကားဘက်သို့ ဆင်းသွားကြပါသည်။ ဆရာတော်သည် သောက်ရေကန်ပေါ်မှာ တည်ဆောက်ထားသော ကျောင်းကလေးပေါ်မှာ ထိုင်ရင်း “ဒကာ . . . လာ” ဟု ခေါ်ပါသည်။ ဒကာ ဦးခင်ရွှေသည် မခေါ်မီကပင် ခေါ်ရန် စောင့်နေသောသဘော ဖြစ်သည်။

မနက်စောစော ငါးနာရီကတည်းကထ၍ ကေလာသသို့ လာခဲ့ ကြရသည်။ ပဋ္ဌာန်းပွဲတော်ကြီး အောင်ပွဲကို ကေလာသတောင်ထိပ်တွင် ပြုလုပ် မည်ဖြစ်သဖြင့် အမျှဝေသံတွေအကြားမှာ သာဓုခေါ်ချင်သော ကြောင့် လာရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဆရာတော်နှင့်တွေ့လျှင်ပင် ဦးခင်ရွှေက လျှောက်ထားပုံမှာ ဤသို့ ဖြစ်ပါသည်။ “တပည့်တော် လမ်းလာရင်း စဉ်းစားနေမိပါတယ်။ အရှင်ဘုရားရဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေမှာ လုပ်အားပေးနေတဲ့လူတွေဟာ ကိုယ့်ထမင်း နှံ့တံ့စားပြီး လုပ်အားပေးနေတဲ့လူတွေပါပဲ။ အင်မတန်ချစ်ဖို့ ကောင်းပါတယ်။ ဒီလူတွေရဲ့ စားဝတ်နေရေးဟာ မရေရာပါဘူး။ သူတို့ လုပ်အားပေးနေတဲ့ အတွက် အရှင်ဘုရားဟာ လုပ်အားပေးဖို့လူကို အထွေ အထူး မရှာရပါဘူး။ မောင်းထုလိုက်လျှင် လူစုပြီးသား ဖြစ်သွားတာပါပဲ”

ဦးခင်ရွှေက ဆက်၍ လျှောက်၏။

“ဒီလူတွေဟာ အရှင်ဘုရားရဲ့ သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင် သာသနာ ဆက်ကြီး တစ်ကျော့ပြန် ပေါ်ထွန်းလာအောင် ဆောင်ရွက်တဲ့ကိစ္စမှာ အထောက်အကူဖြစ်နေပါတယ်။ ဒီလူတွေအတွက် တပည့်တော် ရေရှည် လုပ်အားရှင် တွေဖြစ်အောင် စီမံချင်ပါတယ်” ဟု လျှောက်ထားသည်။

ဆရာတော်က နားထောင်နေသည်။

“ဒီတော့ သူတို့အတွက် တစ်လ ငါးသိန်း၊ ဆယ်သိန်းလောက်ဝင်နိုင် ဆို အလုပ်တစ်ခု တပည့်တော် ထွင်ပေးပါမယ်။ အဲ့ဒီငွေကို သူတို့ ဝေခြမ်း စားသောက်ရင်းဖြင့် သာသနာ့အကျိုးကိုလည်း ပိုပြီး သယ်ပိုးနိုင်မယ်။ ခံ့သားစုအတွက်လည်း နောက်ကြောင်းအေးမယ်” ဟု ဦးခင်ရွှေက လျှောက်ထားပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဦးခင်ရွှေကို အံ့ဩစွာ ကြည့်နေလေသည်။ ဦးတော့ ကျေနပ်နေပုံလည်း ရပါသည်။

“တချို့က ကျောင်းလျှူတယ်ဆိုတာ လျှူတုန်းလေးလာတာ တစ်ခါ ပဲပဲ။ အချို့ကတော့ တစ်သက်လုံးပဲ ဒကာဖြစ်သွားကြပါတယ်။ ဒီတော့ သူတိုင်းတစ်ခါနှင့် ကျောင်းဒကာဆိုတာ အသံထွက်ချင်း နီးစပ်ပေမယ့် အဓိပ္ပာယ်ချင်း ကွာပါတယ်” ဟု ဆရာတော်က လေးလေးနက်နက် မိန့်ကြား ပြန်သည်။

“တပည့်တော် ရန်ကုန်မှာ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ ကုသိုလ်လည်း ရ၊ ဝမ်းလည်းဝပါတယ် ဘုရား။ ကိုယ့်ဝမ်းဝသလို သူများဝမ်းလည်း ဝစေပါတယ် ဘုရား။ တပည့်တော် ရန်ကုန်မှာ အလုပ်သမားသဘောနဲ့ မဟုတ်ဘဲ မေတ္တာသဘောနဲ့ စေတနာထားပြီး ငါ့အလုပ်သမားတွေကို ငါ ရှာဖွေ ကျွေးမယ် ဆိုတဲ့ သဘောမျိုးနဲ့ တပည့်တော် လုပ်တာပါဘုရား”

“ဥပမာအားဖြင့် မြစ်ရပ်ညှိဟိုတယ်မှာဆိုရင် ဝန်ထမ်း (၄၀၀) လောက် ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ ကရဝိက်နန်းတော်မှာလည်း လက်ရှိဝန်ထမ်း (၃၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ ဇေယျာဝတီခရီးသွားလုပ်ငန်းမှာလည်း ခန့်ထားတဲ့ လူတွေ ရှိပါသေးတယ်။ Myanmar Sampoerna ကုမ္ပဏီမှာ ဆိုလျှင် ဝန်ထမ်းပေါင်း (၆၀၀) ကျော်ရှိပါတယ်။

ပြီးတော့ ဇေယျာ မြေခင်း အလှပြုပြင်ရေး လုပ်ငန်းဆိုတာက လည်း လူပေါင်း (၄) (၅) ရာ ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော် တည်ဆောက်ရေးစီမံကိန်းမှာလည်း လူပေါင်း (၅၆၀) လောက် ရှိပါတယ်။ နေ့စားလုပ်သားရော၊ လက်ရှိ ဝန်ထမ်း အပါအဝင်ဆိုရင်တော့ စုစုပေါင်း (၂၅၀၀) လောက်ရှိပါတယ်။ ပြီးတော့ Royal Mingalardon Golf and Country Club မှာလည်း ဝန်ထမ်းပေါင်း ရာကျော်ရှိပါတယ်။ စက်မှုလုပ်ငန်းမှာလည်း အလုပ် သမားပေါင်း (၁၀၀၀) ကျော် ရှိပါတယ်”

“ဒီတော့ ရှိသမျှ အလုပ်သမားတွေ အားလုံးပေါင်းလိုက်လျှင် တပည့်တော် နေ့စဉ်နေ့စဉ် ထမင်းအိုးကြီးတည်ပြီး ကျွေးနေတဲ့ လူပေါင်း ဟာ တစ်နေ့ တစ်နေ့ (၅၀၀၀) ကျော် ရှိပါတယ် ဘုရား။ ဒီလိုကျွေးနေတဲ့ အတွက်လည်း တပည့်တော် သဒ္ဓါလည်း ထက်သန်ပါတယ်။ ကျွေးလည်း ကျွေးချင်ပါတယ်။ ကျွေးလည်း ကျွေးနိုင်ပါတယ်။ တပည့်တော် ငယ်ငယ်က ချမ်းသာ တစ်လှည့် ဆင်းရဲတစ်လှည့်ဖြစ်ခဲ့တော့ လောကဓံကို နားလည်ပါတယ်။ တပည့်တော်မှာ အမြင့်ဆုံးဘွဲ့ကိုလည်း အကုန်ရပြီးပါပြီ။ တပည့်တော် သံသရာက လွတ်မြောက်မှုအတွက် အလုပ်လုပ်တာပါ ဘုရား”

ခေါက်တာခင်ရွှေ၏ စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်း ဆရာတော်
တို့ကြီးသည် မည်သို့ မည်မျှ စိတ်ထဲဝမ်းသာကြည်နူး ကျေနပ်နှစ်သိမ့်နေ
မည်ကို မစဉ်းစားတတ်ပါ။ ကြားနာလိုက်ရသော ကျွန်တော်၏ စိတ်ထဲမှာ
မဆီမဆိုင် ဝမ်းသာလွန်းသဖြင့် ဆို့တို့တို့ကြီး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ကလေးများကိုပိုက်ဆံပေး၍ တရားဟောခြင်း

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ပိုက်ဆံပေးပြီး တရားဟောတယ်ဆိုတော့ အတော်ကလေး တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေသည်။ အချို့ကလည်း နားထောင်မည့်သူ မရှိလို့ဘဲ ပိုက်ဆံပေးရသလား၊ သို့တည်းမဟုတ် ဖိုးဟောချင်မို့ ဟောချင်လွန်းလို့ မနေနိုင်မထိုင်နိုင် ပိုက်ဆံပေးရသလား။ ဤသို့ဤသို့ သောင်းပြောင်းထွေလာ စဉ်းစားပါလိမ့်မည်။ အမှန်မှာ ဤသို့ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်တို့တစ်တွေ ဘုန်းကြီးဝတ်ကြစဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ဇာတ်လမ်းမှာ မဟာကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီးကို ဖွင့်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ သောဏုတ္တရ စေတီညီနောင်အနီးတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဒကာပြု၍ ACE ဆောက်လုပ်ရေးမှ ဆရာဦးတင့်ဆန်းတို့က ပညာဒါနပြုလုပ်သော မဟာကလျာဏီ သိမ်တော်ကြီးဖွင့်ပွဲတွင် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး (၁) ကောင်းမှု (၁၀၈) ပါးသော ဒုလ္လဘရဟန်းများ ရဟန်းခံပွဲတွင် ကျွန်တော်တို့ (၆) ဦးလည်း ရှေးဦးစွာ အထူးပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ထို(၆) ဦးတို့မှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဦးစောနောင်၊ ဦးဇော်ဖေ၊ ဦးလေသီဟ၊ ဦးနန်းမွှေး စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။ ထို (၆) ဦးတို့သည် ဆံတော်ရှင်တစ်ဆူ ငါ့ဆီသို့ တစ်ညတစ်ည အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခဲ့ကြသည်။ ဆံတော်ရှင် (၉) ဆူ၊ ကောင်ကြီး (၉) တောင်၊ (၉) ည၊ (၉) ဘုရား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်စဉ်က ဖြစ်ပါသည်။ ငါ့အဖို့က ကျွန်တော်တို့သည် ဇုက္ကလိ မြသိန်းတန် ဆံတော်ရှင်သို့ ရောက်သွားကြပါသည်။

ဇုက္ကလိ မြသိန်းတန် ဆံတော်ရှင်သည် တံငါရွာကလေးတစ်ရွာတွင် ငါ့အဖို့ နေထိုင်ခဲ့ပါသည်။ ရွာသူရွာသားများသည် ငါးဖမ်းခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်း ကောင်း ပြုကြသည်။ မပြုလို့ကလည်း မရ။ ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက် ငါ့အဖို့နေသော ရွာကလေးမှာ ငါးဖမ်းစားတဲ့အလုပ် မလုပ်လျှင် ဘာအလုပ် လုပ်လဲဟု သာသာထိုးထိုး တွေးမိပါသည်။ အပြစ်မတင်ပါ။

ထိုစဉ် ကျွန်တော်တို့ အသစ်စက်စက် ရဟန်း (၆) ပါးမှာ ထိုညက ဆံတော်ရှင် ဇုက္ကလိမြသိန်းတန်မှာ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ဖို့ ရောက်သွားကြပါသည်။

ထိုအခါ ရွာက ကလေးတွေတစ်အုပ်ကြီး ကားနောက်သို့ ပြေး၍ ထိုင်ကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ တွေ့ဖူးသော ကလေးများမှာ ငွေတောင်း ငါ့အဖို့ ပြီးတော့ ရေရောင်းသည်။ ဤသို့ ရထားလမ်းတစ်လျှောက်၊ ကားလမ်း တစ်လျှောက် တွေ့နေကျဖြစ်သည်။ မဆန်းပါ။

ယခု ကလေးတွေကတော့ အဆန်း။ ဘုန်းဘုန်းတို့ ဒီမှာ ညအိပ် မကောင်းဟု မေးပါသည်။ အိပ်မည်ဟုပြောသောအခါ အော်ဟစ်ကာ ခုန်ပေါက် ထုတ် ပြေးဆင်းသွားကြပါသည်။ ဘယ်က ကလေးတွေလဲဟု မေးတော့ နှုတ်က ဟု ပြောပါသည်။ မူလတန်းကျောင်းက ကျောင်းသားကလေးတွေ ငါ့အဖို့ ပြောပါသည်။

ဟဲ့... စာမသင်ဘူးလားဟု မေးတော့၊ ကျောင်းပိတ်ထားသည့် အခါ ဒီလိုဆို ဘာလာလုပ်တာလဲဟု မေးတော့၊ ဘုန်းကြီးတွေကို လာကြည့် တာဟု ပြောပါသည်။ အဆန်းပဲဟု တွေးမိပါသည်။

တော်တော်ကြာတော့ ကလေးတစ်အုပ်ကြီး ရေအိုးကိုယ်စီနှင့် တောင်ပေါ်တက်လာကြသည်။ ဟ. . . ဘာလုပ်တာတုန်းဟု မေးတော့ ရေ လာလျှာတာဟု ပြောပါသည်။

ဟုတ်ပါသည်။ ဘုန်းကြီးတွေ ညဘက်တည်းမှာဆိုတော့ ချိုးစရာ ရေလို့ပေလိမ့်မည်။ ထိုအချက်ကို ကလေးတွေက စဉ်းစားမိသတဲ့။ တစ်ယောက်ယောက်က ပြောလိုက်သလား မသိ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် လက်တွေ့တော့ ရေတွေ သယ်လာကြသည်။

ကလေး သေးသေးလေးက ချိုင့်ကလေး သေးသေးလေးနှင့် သယ်လာသည်။ ကလေးကြီးကြီးက အိုးကြီးကြီးနှင့် သယ်လာသည်။ အိုးကလည်း တကယ့် အိုးမဟုတ်။ အိမ်မှာ ထမင်းချက်တဲ့ ဒန်အိုး။

ကလေးများ ရေသယ်ဖို့ ရေပုံးကြီးကို မခိုင်။ နိုင်ပုံမရ။ ထို့ကြောင့် ကလေးတွေက ရုရာအိုးကို ရေသယ်ဖို့ ယူလာဟန်တူပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိခွန်အားအလိုက် ကလေးကြီးကြီးက အိုးကြီးကြီးရွက်လာသည်။ ကလေး သေးသေးက အိုးသေးသေး ရွက်လာသည်။ ကြည့်လို့ပဲ ကောင်းသေးတော့

တောင်ထိပ်မှနေ၍ ကြည့်နေရာ လမ်းတစ်လျှောက် စိတန်း၍ တက်လာသော ကလေးအုပ်ကြီးမှာ မနည်း။ ရွာလုံးကျွတ်ဖြစ်ပုံရသည်။ အနည်းဆုံး နှစ်ရာ၊ သုံးရာ ရှိပေလိမ့်မည်။ အလွန်အံ့ဩဖို့ ကောင်းပါသည်။ ကလေးတွေ ဒီလောက်အများကြီး လိုက်လံစုဆောင်းတယ်ဆိုတာ အတော် ကလေး ခက်ပေ လိမ့်မည်။

ဘုန်းကြီးဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျွန်တော့်ကိုလှမ်း၍ . . . ကြည့်မိပြီးလင်းပန်းမွှေး ဘယ်လောက်အံ့ဩဖို့ကောင်းသလဲ။ အနာဂတ် သာသနာတို့ ဒီကလေးတွေ လက်ထဲမှာရှိတယ်။ မိဘတွေကတော့ တံငါဖို့ ထားလိုက်တော့ ဒီကလေးတွေလက်ထက်မှာ ဒီဆံတော်ရှင်ဘုရားကြီး သာသနာဖွံ့ဖြိုးဖို့ လိုတယ် ဒီတော့ ဒီကလေးတွေကို အားရှိအောင် လုပ်ပေး ရမယ်ဟု ပြောပါသည်။

ကျွန်တော်လည်း အလိုက်သင့် ခေါင်းညိတ်၍ နေလိုက်ပါသည်။

အလင်းတော် ရေသယ်နေပုံကိုတော့ ဓာတ်ပုံဆရာကို ဓာတ်ပုံရိုက်ခိုင်းရပါ သည်။
အလင်းတော် ရှိဖို့ လိုပါသည်။ အလွန်ထူးသည် မဟုတ်ပါလော။

ကလေးတွေ တစ်မနက်လုံး ရေသယ်လိုက်ကြတာ နေ့လယ်ရောက်
အထူး အုတ်ကန်ကြီးတစ်ခုလုံး လျှံသွားပါလေရော။ ဒီတော့ ဦးဇင်း
ခေါက်တာခင်ရွှေက ဝမ်းသာပီတိဖြင့် အံ့ဩဖို့ကောင်းလိုက်တာဟု ဆိုပါသည်။
အလင်းတော် အံ့ဩခြင်းနောက်တွင် ဆုလာဘ်များ ပါလာလေသည်။ ကလေးအားလုံး
အလင်းတော် ခံစားခိုင်းလိုက်သည်။ ပြီးတော့ ကလေးတစ်ယောက် လျှင် ငွေ (၅၀၀)
အလင်းတော် တစ်ရွက်စီ ဝေငှလိုက်သည်။

ရေအိုးကိုယ်စီနှင့် (ဝါ) ခွက်ကိုယ်စီနှင့် (ဝါ) ရေပုံးကိုယ်စီနှင့်
အလင်းတော် ခုန်ပေါက်ကာ တောင်အောက်သို့ ပြေးဆင်းသွားကြသည်ကို
အလင်းတော် ဦးဇင်း ခေါက်တာခင်ရွှေက... "အေးဗျာ ဒီကလေးတွေ
အလင်းတော် ဘုန်းကြီးတွေကို ငါတို့ ရေလျှံလိုက်လို့ ဒီလိုဒီလို ဆုတွေ၊ လာဘ်
အလင်းတော် ဆိုပြီး မိဘတွေကို ပြောလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ကျန်နေသေးတဲ့
အလင်းတော်က ထပ်ပြီး လာကြဦးမယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ဒီနေ့အဖို့ ဆံတော်ရှင်
အလင်းတော် နောင်တော်ပေါ်ကို သူတို့ (၂) ခေါက် (၃) ခေါက် ရောက်ပြီးသား ဖြစ်သွား
အလင်းတော်

ဒီလိုဆို သူတို့လည်း ရေအကျိုးကြောင့် ကုသိုလ်ဆန်းဆန်းကလေး
အလင်းတော် ရကြရောဗျာ။ ဘုရားပေါ်ကို သူတို့ တက်ရကောင်းမှန်းသိအောင်
အလင်းတော် ကို ရှိခိုးရမှန်းသိအောင် ကျွန်တော် ဆုချလိုက်တာပါ" ဟု ဆိုပါသည်။

ဦးဇင်း ခေါက်တာခင်ရွှေမှာ ဤသို့ နူးညံ့သော၊ သိမ်မွေ့သော
အလင်းတော် အခေါ်ရှိမှန်း ကျွန်တော် မသိသည်မှာ ညံ့ရာရောက်ပါသည်။
အလင်းတော် ခေါ်ခေါ်တုန်းက ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကလေးတရားပွဲ

မြန်မာပြည်မှာ ကလေးတွေချည်းသက်သက် ဟောတဲ့ တရားပွဲ ရှိသလားဟု ဦးဇင်း ဦးခင်ရွှေက မေးပါသည်။ ကျွန်တော် သိသလောက် တော့ မရှိပါဘူး ထင်ပါသည်ဟု ကျွန်တော်က ဖြေခဲ့ပါသည်။

ဘာစိတ်ကူးဖြင့်မေးမှန်း ကျွန်တော်မသိပါ။ ဒီလိုဆို ကလေးတရားပွဲ လုပ်လိုက်ရအောင်ဟု ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောပါသည်။ လူကြည့်တော့ ခိုးခိုးကြီး။ စိတ်ကူးကျတော့ ခပ်ဆန်းဆန်း။ ဤသို့ တွေးမိသည်။

မနက်စောစော ရေသယ်သော ကလေးတွေက ရွာထဲက လက်ကန် ကလေးတွေကို ထပ်ခေါ်ပြီး တောင်ပေါ်တက်လာကြသည်မှာ ပုရွက်ဆိတ် ခံကြီးအတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်က လှမ်း၍ ပြောလိုက်ပါသည်။

ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက အတော်ပဲဗျာဟုပြောကာ ကလေးတွေကို တရားဟောမည်။ နားထောင်သူကို တစ်ယောက် ၂၀၀/-ပေးမည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအခါ သတင်းက ဘယ်လိုပျံ့သွားသည် မသိ။ ကလေးတွေ သာမက ကလေးအမေတွေပါ ပါလာသည်။

ကလေးတွေချည်းပဲ ဟောမှာ။ လူကြီးတွေ မပါဟု ဖယ်ရှားပစ်ရသည်။ ကလေးတွေကို ဇရပ်ထဲအားလုံး ဝင်စေပါသည်။ ကျွန်တော်တို့ ဦးဇင်း (၆)ပါးက ထိပ်မှာထိုင်လိုက်ကြပါသည်။ ဦးဇင်း ဦးခင်ရွှေက တရားဟောရန် မတ်တပ်ရပ်ပါသည်။ ဘာတွေ ဟောမလဲဟု တွေးနေမိသည်။

ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ကလေးများကို ငြိမ်ခိုင်းလိုက်သည်။
ကလေးတွေ ငြိမ်သွားသောအခါမှစ၍ ဟောရသည်။ ကလေးတွေက
ငြိမ်ဆဲရမယ်ဆိုတော့ တိုးကြ၊ ဝှေ့ကြတာ ကျောင်းကြီး ကိန်းကျလုမတတ်ပါပဲ။

လောကကြီးမှာ ဘာအရေးကြီးဆုံးလဲသိလားဟု ဦးဇင်း ဒေါက်တာ
ခင်ရွှေက မေးပါသည်။ ကလေးတွေက မသိပါဘူးဟု အသံပြကြီးနှင့် စု၍
ပြန်အော်ကြသည်။ ထိုအခါ ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက အေး . . .
ဆင်ဆင် ပြောမယ်။ နားထောင်ဟု ပြောကာ ဆက်ပြီး တရားဟောပါသည်။

မင်းတို့မှာ ဆရာ ရှိတယ်။ ဆရာမ ရှိတယ်။ သူတို့ကို ရိုသေရမယ်။
သူတို့က စာသင်ပေးမယ်။ မင်းတို့က လိုက်နာရမယ်။ ဒါမှ မင်းတို့ ချမ်းသာ
မည်။ ထိုအခါ ကလေးတွေက ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ် ဟု အော်၍
ပြောပါသည်။

မင်းတို့အိမ်မှာ သားတို့သမီးတို့အိမ်မှာ အမေ အဖေ ရှိမယ်။ အမေ
အဖေကို ရိုသေရမယ်။ ညညကျရင် ရှိခိုးရမယ်။ အဖေ အမေရှေ့မှာ၊
ဘုန်းကြီး ရှေ့မှာ ခါးကလေးကုန်းပြီး သွားရမယ်။ ဘုန်းကြီးကို ခွမကျော်
အဖေ၊ အမေ အဖေကို ခွမကျော်ရဘူး။ ဆရာ ဆရာမကို ခွမကျော်ရဘူး။
ခေတ္တပြီးပါတယ်ဟု ဦးဇင်း ဦးခင်ရွှေက ဟောပါသည်။ ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါ
တယ်ဟု ကလေးတွေက ပြန်၍ အော်ပါသည်။

သူ့ဟာနဲ့သူတော့ ဟုတ်နေတာပဲဟု စိတ်ထဲ တွေးမိပါသည်။ ပြီး
တော့လည်း ကလေးတွေ နားလည်အောင် ပြောနေပုံကိုလည်း စဉ်းစားနေ
မိပါသည်။

ပြီးတော့ . . . သားတို့သမီးတို့ ဒီဘုရားကို လာကြရမယ်။ ရှိခိုးကြရ
မည်။ ဒီဘုရားထဲမှာ ဘုရားဆံတော်ရှိတယ်။ (ထိုအခါ ကလေးများက
ဆယ်နေရာမှာလဲဟု ပြန်၍ မေးကြပါသည်။)

သားတို့သမီးတို့ အသွားမှာတစ်ခါ ဘုရားကန်တော့မယ်။ အပြန်မှာ
တစ်ခါ ကန်တော့ကြရမယ်။ ဒီတော့ ကုသိုလ် နှစ်ခါရကြမယ်။ တစ်ခါ
သာရင် ကုသိုလ် နှစ်ခါရမယ်။ နှစ်ခါသာရင် ကုသိုလ်လေးခါ ရမယ်။

(ထိုအခါ ကလေးများ သုံးခါလာရင် ကုသိုလ်ခြောက်ခါရမယ်ဟု ဆက်၍ ပြောကြပါသည်)

ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ရယ်မောလျက် ဟုတ်တယ်. . . ဟုတ်တယ်ဟု ဆိုကာ ဆက်ဟောပါသည်။

ဒီမှာ ဘုန်းကြီးရှိတယ်။ ဘုန်းကြီးကို သံဃာလို့ ခေါ်ပါတယ်။ (ထိုအခါ ကလေးများက သိပါတယ်. . . သိပါတယ်ဟု ဆိုပါသည်။) ထိုအခါ ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ရယ်မောမပျက် ဆက်၍ ဟောပါသည်။

သားတို့သမီးတို့ ငါးသုံးလိကို သိသလား။ (မသိပါဘူးဟု ဖြေပါသည်) ကဲ. . . မသိရင် လိုက်ဆိုဟုဆိုကာ ဦးဇင်း ဦးခင်ရွှေက ငါးပါးသီလကို ချပေးပါ သည်။ ပြီးတော့ သူများအသက်ကို မသတ်ရဘူး။ သူများ ပစ္စည်းကို မခိုးရဘူး။ သူများ အိမ်သာ မပြစ်မှားရဘူး။ လိမ်မပြောရဘူး။ အရက် မသောက်ရဘူး။ (သိပါပြီ. . . သိပါပြီဟု ကလေးများက အော်၍ ပြန်ပြောပါသည်။)

ပြီးတော့. . . သားတို့သမီးတို့ ကျွဲသား၊ နွားသား မစားရဘူး။ ဝက်သား မစားရဘူး။ မြင်းသား မစားရဘူး။ ဆင်သား မစားရဘူးဟု ဆက်ပြောပါသည်။ (မစားပါဘူး မစားပါဘူးဟု ကလေးများက အော်၍ ပြန်ဖြေပါသည်။) တရားပွဲ မြန်မြန်ပြီးမှ မြန်မြန်ပိုက်ဆံရမှာဟု ကလေးတွေ တွေးနေပုံရပါသည်။

ထိုအခါ ဦးဇင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက လိုက်ဆိုဟုဆိုကာ ရွှေတံတိုင်ပေးပါသည်။ ကလေးတွေက လိုက်၍ ဆိုပါသည်။

- “ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
- သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊

တတိယမို့ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယမို့ ဓမ္မံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ၊
တတိယမို့ သံဃံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ။”

ဤသို့ဖြင့် ကလေးပေါင်း လေးရာကျော်လောက်က စုပေါင်း၍ သဘာဝသံဖြင့် တစ်ညီတည်း တစ်ပြိုင်တည်း အော်လိုက်သော ရွတ်လိုက်သော ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ဟူသော အသံသည် ဇရပ်ကိုကျော်၍၊ တောင်ကို ကျော်၍၊ တောကို ကျော်၍၊ မြန်မာပြည် နယ်နိမိတ်ကို ကျော်၍ ကမ္ဘာ့ နယ်နိမိတ်အထိ စကြဝဠာနယ်နိမိတ်အထိ ပျံ့နှံ့သွားလိမ့်မည်လား မသိပါ။

တရားပွဲပြီး၍ ကလေးတွေ တန်းစီကြသည်။ လူတိုင်းလူတိုင်းကို မှီငြမ်းဆောင်ပေးသည်။ ကလေးတွေက တစ်ခါမက၊ နှစ်ခါမက ဝင်၍ တန်းစီကြသည်။ ကလေးတွေသာမက ရွာထဲက လူကြီးတွေပါ ဝင်၍ တန်းစီကြသောကြောင့် မနည်းကြီး တားထားရသည်။ ကလေးတွေပွဲပါဟုပြောတော့ ငါတို့က ကျေနပ်ပုံမရကြပါ။

ကလေးမိဘတွေက သူ့သားသမီးကိုယ့်သားသမီးလက်ထဲမှ ငွေတွေ နှုတ် ပျောက်မှာ၊ ရှုမှာ စိတ်ပူလို့ ဖေးဖေးမမ သာသာယာယာ အိမ်သို့ ပြန်၍ ခေါ်သွားကြသည်ကိုကြည့်ရင်း ဦးစင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ငြီးငွေ့သက်ရှိပါသည်။ သူ၏ အပြုံးသည် ထိုသူတို့၏ ခန္ဓာကို ဖောက်ထွင်း ထုတ် စိတ်ထဲအထိ သိနေပုံရသောအပြုံး ဖြစ်ပုံရပါသည်။

ထိုနေ့က ငွေ (၂) သိန်းကျော် ကုန်သွားသည်ဟု သိရပါသည်။ “ကုန်ချင်ကုန်ပါစေဗျာ။ ဒီလို ကလေးတွေရဲ့စိတ်ထဲမှာ ဗုဒ္ဓံ သရဏံ ဂစ္ဆာမိ ထုံး ချွတ်လိုက်လို့ ပိုက်ဆံရတာဟု တွေးချင် တွေးနေပါစေ။ သူတို့ စိတ်ထဲမှာ ဒီလိုရွတ်လို့ ဒီလိုရတယ်ဆိုပြီး နောင်သောအခါ အိပ်မက်ထဲမှာတောင် မသောင်လို့ရွတ်နေရင် ကျွန်တော် ကုသိုလ်ရနေပါပြီဗျာ။ ဒီလို ကုသိုလ် ဆန်းဆန်းယူချင်လို့ ကျွန်တော် ငွေလှူတာပါ။ ငွေပေါလို့ လှူတာ မဟုတ်ရ ဟူး။ ဘုရားသာသနာ သူတို့စိတ်ထဲ ရှိစေချင်လို့ သာသာနာပြုခြင်း ဘစ်မိုး ပါပဲဗျာ”ဟု ပြောသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

ပင်လယ်ထဲမှာ စာသင်ကျောင်း ဆောက်လုပ်ခြင်း

ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းဆရာတော်သည် ပင်လယ်ကိုဖြတ်၍ လမ်းဖောက်ခြင်းဟု ကျွန်တော် ရေးဖူးပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ပင် ယခုလည်း ပင်လယ်ထဲမှာ စာသင်ကျောင်းဆောက်ခြင်းဟု ရေးရပြန်ပါသည်။

ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက်ကျွန်းပေါ်တွင် တည်နေသော ဆံတော်ရှင် (၃) ဆူရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ဆံတော်ရှင်တစ်ဆူမှာ ပုသိမ်ခရိုင် ငပုတောမြို့နယ်က မော်တင်စွန်း (ခေါ်) နာဂရေအငူ၌ရှိသော ဆံတော်ရှင် မော်တင်စွန်းဘုရား ဖြစ်ပါသည်။

ထိုနေရာသည်လည်း ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက်ဖြစ်သည့် ရေငန်ပိုင် ဦးရှင်ကြီးနေသော မိန်းမလှကျွန်းနှင့် နီးသည်။ လူသိများ၍ အရောက်အပေါက် များလှသည်။

အခြား မြတ်စွာဘုရားတစ်ဆူမှာ ကျွန်ုပ်တို့မိရေလယ်ဘုရား ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားမှု ရှိပါသည်။ ဆံတော်ရှင်တော့ မဟုတ်ပါ။

အခြား တစ်ဆူမှာ ယခု ဇုတ္တလီ မြသိန်းတန်ဆံတော်ရှင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဘုရားမှာ ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက်ရှိနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့အစည်းဆရာတော်က တိမ်ကောသွားသောကုန်းမြေကို မြေဖို့တာ

အဖော်ဟောပါသည်။ တံတား ဆောက်ပါသည်။ ဤသည်ကို တင်စား၍
အောက်က ပင်လယ်ကိုဖြတ်၍ လမ်းဖောက်သည်ဟု ရေးခဲ့ဖူးပါသည်။
ဤသို့ဒကာ ဘုရားကြီး လှူသော ဒကာမှာလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်
အောင် ရောက် မသိခဲ့ပါ။ ယခုမှ သိရပါ သည်။

သုဝဏ္ဏဘူမိတစ်ခွင်မှာ ဆံတော်ရှင်တွေ တစ်ကျော့ပြန် ဖွင့်ဖော်ရာ
အောက်ထီးဆောင်းဆရာတော်က ဆရာပြု၏။ ဒေါက်တာခင်ရွှေက
အထူးပြု၏။ ဆရာကလည်း သာသနာကို ပြုနိုင်သမျှ ပြု၏။ ဒကာက
အထူး နောင်တမရကြေးဟု ဒါနအမှု ဒါယကာပြု၏။ ဆရာနှင့်ဒကာ
အိတ်ဖက်ပါ၏။

ဒကာပြုသမျှကိုလည်း ဇနီးသည်မှစ၍ သမီးနှင့်သားတို့ကလည်း
ပြုခြင်းမရှိ။ စောင်းမြောင်းခြင်းမရှိ။ ဖြူစင်၏။ သဘောတူ၏။ နတ်ဖက်တဲ့
သော့စုပါပဲဟု တွေးမိ၏။

ယခုလည်း ဇုတ္တလိက မြသိန်းတန် ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီး
အရံဌာန်ဝင်နေရင်း ရေလှူသော ကလေးတွေနှင့် တွေ့ရ၏။ ထိုကလေး
တွေ မျက်နှာမှာ အပြစ်ကင်း၏။ ကြည်လင်နေ၏။ ဖြူစင်နေ၏။ သို့သော်
အထူး ထိုကလေးတွေ နေသောကျောင်းမှာ အပေါက်နှင့်အပြု အကျိုးနှင့်
အပုံ အယိုင် နှင့် အရွဲ့။

ထိုအခါ သွားရင်းလာရင်း မျက်စိခလုတ်တိုက်သလို ခံစားရသဖြင့်
ဒေါက်တာခင်ရွှေက ထိုကလေးများနေသော ကျောင်းစုတ်ကြီးကို လုံးဝ
ကြီးပျက်ပြီးလျှင် ကလေးများအတွက် နောင်ရေးစိတ်အေးရအောင် မူလတန်း
ကျောင်း အသစ်စက်စက်လှူမည်ဟု အာမခံခဲ့ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

ကလေးတွေရဲ့ ကုသိုလ်ပါပဲ။ သို့မဟုတ် ဦးခင်ရွှေရဲ့ ကုသိုလ်ပါပဲဟု
အော်ရမလား မသိပါ။ ကံကလည်း ဆိုလွန်းလှသည်။

ထို့နောက် ထိုကိစ္စ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ရှိနေခဲ့ပါသည်။ သို့သော်
အိတ်ဖက်လောက ကေလာသတောင်ခြေ ဝင်းကကျေးရွာ၊ ယက္ကန်းသည်မ

ကျေးရွာတို့တွင် ရာဇမုနိ (ခေါ်) ရာဇကုမာရစေတီတော်နှင့် ရွှေစာ
 စေတီတော်တို့ ရွှေထီးတော်၊ ရွှေငှက်မြတ်နားတော်၊ စိန်ဖူးတော်တင်လွှာ
 အခမ်းအနားကို ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ မေလ (၁၁) ရက်၊ စနေနေ့က ကျင်းပခဲ့
 ထို အလှူတော် မင်္ဂလာ အခမ်းအနားတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်
 ဘုရားမှ ကျောင်းဆောင် လွှဲပြောင်းပေးအပ်လွှာ မင်္ဂလာအခမ်းအနား
 တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ရှေးက ပဉ္စင်းဝတ်တုန်းက အဖြစ်အပျက်များ
 ပြန်လည်တွေးမိပါသည်။

ကလေးတွေကို ငွေပေး၍ ဘုရား၊ တရား ဝါသနာထုံအောင် ပါရမီ
 ဖြည့်ခဲ့သော ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ယခု ဘုရားဒကာသာမက စာသင်
 ကျောင်း ဒကာပင် ဖြစ်နေပါပကောဟု တွေးတောနေမိပါသည်။

ထိုသို့တွေးတောနေခိုက် ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးနေချိန်က
 ငွေတစ်ထောင်တန် အသစ်စက်စက်များကို လိုက်လံ၍ ကောက်ယူနေသူ
 များ ကိုယ့်ကို တက်မနင်းမိအောင် အပြေးအလွှား ရှောင်ရှားလိုက်ရပါ
 သည်။

ဆရာ၊ ဆရာမ တစ်ယောက်လျှင် တစ်လတစ်ထောင်နှင့် ဆယ်နှစ်စာ ငွေအလှူ

တစ်ယောက်တစ်ထောင်ဆိုတော့ သိပ်များသော ငွေတော့ မဟုတ်ပါ။ ထူးသောသတင်း ဖြစ်သဖြင့် သတင်းရေးပြန်ပါသည်။ ကုသိုလ်မင်းဆန်းကလေးတွေ လုပ်တတ်သော လူတစ်ယောက်အဖြစ် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို မြင်နေမိပါသည်။

ကျွန်တော် အိမ်ပြန်လျှင် တာမေ့၊ ကျောက်မြောင်းဘက်မှ လှည့်၍ ငြိမ်နေကျ ဖြစ်ပါသည်။ ကျောင်းမြောင်း ပွဲစားတန်းတွင် အသိဆရာမ ဘစ်ဦး ရှိပါသည်။ သူ့ထံမှ သတင်းတစ်ခုကြားရရာ အလွန်စိတ်ဝင်စားစရာ ဖြစ်ပါသည်။

ဟိုးလွန်ခဲ့သော (၃) နှစ်လောက် ဇေတုမ္မာကုမ္ပဏီနှင့် ဇေတုမ္မာ ဆောက်လုပ်ရေးဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျောင်းဆောင်သစ်ဆောက်၍ လှူခဲ့ကြောင်း၊ ထိုကျောင်းမှာ တာမေ့မြို့နယ်၊ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်း၊ အမှတ် (၂၆) ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုကျောင်းရှိ ဆရာ/ဆရာမများအား ဘစ်ဦးလျှင် တစ်လ ကျပ်တစ်ထောင်နှုန်းဖြင့် ဆယ်နှစ်အတွက် ထောက်ပံ့ခဲ့ကျပ် သိန်း ၂၀ လှူဒါန်းခဲ့ကြောင်း ကြားရပါသည်။

အလွန်ဆန်းသော စိတ်ကူးဖြစ်ပါသည်။ ငွေတစ်ထောင်မှာ များလှသော ငွေပမာဏ မဟုတ်ပါ။ သို့သော်လည်း နာသုံးနာ စေတနာရှိသော ဆရာ ဆရာမများ၊ ပီတိကိုစား၍ အားရှိသည်ဟု တင်စားခံရသော ဆရာ/ဆရာမများအပေါ်မှာ ဒီလောက်အလုပ်များသည့်ကြားထဲက ပေါ်လာသော စေတနာပြု လက်တွေ့အလုပ်တစ်ခုဖြစ်သဖြင့် အလွန်ဆန်းသည်ဟု ဆိုရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းကို သေသေချာချာ စုံစမ်းသောအခါ ပို၍ပို၍ သိလာရပါသည်။

တာမွေမြို့နယ်၊ မေတ္တာညွန့်ရပ်ကွက်၊ အဝေရာလမ်းရှိ အခြေခံမူလတန်းကျောင်း အမှတ် (၂၆) ကျောင်းဆောင်သစ်ဖွင့်ပွဲနှင့် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ လွှဲပြောင်းပေးအပ်ပွဲအခမ်းအနားကို (၇-၆-၁၉၉၈) ခုနှစ် နံနက် (၁၀)နာရီ (၁၅) မိနစ်တွင် ပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုသတင်းကို ကျွန်တော်လိုက်သောအခါ (၈-၆-၉၈) သတင်းစာထဲတွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရပါသည်။

“အခမ်းအနားသို့ မြန်မာနိုင်ငံပညာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းအရေးမှူး (၁) ဗိုလ်ချုပ်ကြီးခင်ညွန့်၊ အစိုးရအဖွဲ့ဝင် ဝန်ကြီးများ၊ ရန်ကုန်မြို့တော်ဝန် ဒုတိယဝန်ကြီးများ၊ ဒုတိယတိုင်းမှူး၊ နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီရုံးမှ တာဝန်ရှိသူများ၊ ဌာနဆိုင်ရာ အကြီးအကဲများ သက်ဆိုင်ရာ ခရိုင်၊ မြို့နယ်၊ ရပ်ကွက် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီဝင်များ၊ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်းဝင်များ ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များ၊ မိဘဆရာအသင်း အမှုဆောင်များ ဆရာ/ဆရာမများ၊ ကျောင်းသားကျောင်းသူများနှင့် ဖိတ်ကြားထားသူများ တက်ရောက်ကြသည်။

ရှေးဦးစွာ တာမွေမြို့နယ်၊ အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်း အမှတ်

(၆) ကျောင်းဆောင်သစ်ကို ပညာရေးဝန်ကြီးဌာန ဝန်ကြီးဦးသန်းအောင်၊ မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးအံ့ကျော်နှင့် ဇေယျာ ကုမ္ပဏီနှင့် ဇေယျာ ဆောက်လုပ်ရေးဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေ တို့က အခြေပြတ် ဖွင့်လှစ်ပေးကြသည်။

ယင်းနောက် မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး (၁) ဗိုလ်ချုပ် ဦးခင်ညွန့်က ကျောင်းဆောင်သစ် မော်ကွန်းကမ္ပည်းစာတန်း စက်ခလုတ် နှံ့၍ ဖွင့်လှစ်ပေးသည်။

ထို့နောက် ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ကျောင်းဆောင်သစ် လွှဲပြောင်း ပေးအပ်ပွဲ အခမ်းအနားကို ကျောင်းဆောင်သစ်ခန်းမ၌ ကျင်းပရာ ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်ခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ အခမ်းအနားမှူး မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားမှ ဦးစီးအရာရှိ ဒေါ်သန်းသန်းဝင်းက တင်ပြသည်။

ယင်းနောက် ဇေယျာ ကုမ္ပဏီနှင့် ဇေယျာ ဆောက်လုပ်ရေး ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျောင်းဆောင်သစ် ဆောက်လုပ်လျှင်အိန်းရ ခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရှင်းလင်းတင်ပြပြီး ကျောင်းဆောင်သစ်ဆိုင်ရာ စာရွက် စာတမ်းများကို အခြေခံပညာဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးဘိုဝင်းထံ လွှဲပြောင်းပေးအပ်သည်။

ထို့နောက် မြို့ရွာနှင့် အိုးအိမ်ဖွံ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ် ဦးအံ့ကျော်က ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ ကျောင်းဆောင်သစ်နှင့် ပတ်သက်သည့် မြေဝရံနှင့် စာရွက်စာတမ်းများကို အခြေခံပညာဦးစီးဌာန၊ ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်ထံ လွှဲပြောင်းပေးအပ်သည်။

ဆက်လက်၍ ဇေယျာကုမ္ပဏီနှင့် ဇေယျာ ဆောက်လုပ်ရေး ကုမ္ပဏီတို့၏ ဒါရိုက်တာ ဦးတင်အောင်မြင့်က တာမွေမြို့နယ်၊ အခြေခံပညာ နှစ်တန်းကျောင်း အမှတ် (၂၆) ရှိ ဆရာ ဆရာမများအား (၁၀) နှစ်အတွက်

ထောက်ပံ့ငွေကျပ် သိန်း (၂၀) လှူဒါန်းသည့် စာရွက်စာတမ်းများကို ပေးအပ်ရာ ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်မြင့်ကြည်က လက်ခံရယူသည်။

ယင်းနောက် ဇေကမ္ဘာ ကုမ္ပဏီနှင့် ဇေကမ္ဘာ ဆောက်လုပ်ရေး ကိုယ်စား ဒါရိုက်တာ ဦးကျော်လင်းက ကျောင်းရှိ ဆရာ/ဆရာမများ အတွက် ကျောင်းဝတ်စုံများကို ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်မြင့်ကြည်ထံ ပေးအပ် လှူဒါန်းသည်။

ထို့နောက် မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေးကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ၊ နိုင်ငံတော် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး ဝိုလ်ချုပ်ကြီး ခင်ညွန့်သည် ကျောင်းအုပ်ဆရာမကြီး ဒေါ်မြင့်ကြည်နှင့် ဆရာ/ဆရာမ များအား တွေ့ဆုံ၍ ပညာသင်ကြားရေးဆိုင်ရာများကို ဆွေးနွေးမှာကြားပြီး အခမ်းအနားကို ရုပ်သိမ်းသည်။”

ဦးပဉ္စင်းဦးခင်ရွှေ

တရားဟောကောင်းသောကြောင့်

ပျံ့လွန်တော်မူသွားသော

ဦးပဉ္စင်းတစ်ပါးအကြောင်း

ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ဦးပဉ္စင်းအဖြစ် ရောက်ရှိပြီးနောက် ပထမ
ဥပုသ် မြသပိတ်ဆံတော်ရှင်မှာ အဓိဋ္ဌာန် အောင်ခဲ့ကြသည်။ နောက်
ထပ်နေ့ မနက်မှာ ကေလာသတောင်တော်ကို ကူးကြသည်။ မြသပိတ်နှင့်
ကေလာသမှာ လှမ်းကြည့်၍ မြင်ရ၏။ အနီးကလေး ဖြစ်၏။

ကေလာသတောင်မှာ ခဏခဏရောက်နေကြဖြစ်၏။ သို့သော်
ထူးထူး ရောက်တိုင်းရောက်တိုင်း ဆန်း၏။ ရိုးသွားသည်ဟူ၍ မရှိ။

ထုံးစံအတိုင်းပင် ရောက်လျှင်ရောက်ချင်း ဘုရားကို လက်ယာ
ဆံ့ပတ်၏။ ကန်တော့ခြင်းတစ်မျိုးဟု ခံစား၍ ပတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။
အားလုံးကမပြောဘဲ သိနေကြ၏။ သက်တမ်းရာထောင် မခန့်မှန်းနိုင်
သော ညောင်ပင် အိုအိုကြီးအောက်မှာရပ်၍ ဘုရားကို ကန်တော့၏။
အောက်ကြည့် လိုက်သောအခါ ရောက်နေကျနေရာများမှာ အသစ်အဆန်း
ပို၍ပို၍ တွေ့ရပြန်၏။ ပတ်ပတ်လည်တွင် မနုဿိဟ ခြင်္သေ့တို့ ဝိုင်းရံ
ထားသည်မှာ (၁၀၈) ကောင် မကပေ။ အရင့်အရင့်က မနုဿိဟ
ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင်တည်း ရှိတာတောင် မကောင်းဆိုးဝါးတွေ

ထွက်ပြေးရသေးလျှင် ယခုလို (၁၀၈) ကောင်အားနှင့် ဆိုတော့ သိန္နိ မဟိန္နိ အားတွေ ဘယ်လောက်တောင် ကောင်းမလဲဟု မဆီမဆိုင် တွေးမိ၏။

ရင်ပြင်တော်ကို အောက်ခြေမှ တစ်ပတ်ရစ် ပူဇော်၏။ သေရာမှ ပြန်၍ ရှင်လာသော အင်ကြင်းပင်ကြီးကလည်း အသက်ဝင်နေ၏။ ပန်းတွေ ပန်းတွေ ဝေနေ၏။ မြင်တိုင်း အားရှိ၏။ အားသစ်ရ၏။ အတွေးသစ်ရ၏။

မှန်ကျောင်းကြီးမှာလည်း အသစ်ဖြစ်နေ၏။ ပြီးတော့ မပြီးသေး သို့သော် မှန်းကြည့်လျှင် ဘယ်လောက်လှမလဲဟု တွေးမိ၏။ မီးစက် အဟောင်းကြီးမှာ မရှိတော့။ မီးစက်အသစ် ဖြစ်နေ၏။ နေရာအသစ် ရောက်သွား၏။

ကေလာသတောင်သို့ ကူးသောလမ်းကလည်း အသစ်ဖြစ်နေ ၏။ တောင်နှစ်တောင်သည် တစ်ဆက်တည်း ဖြစ်သွား၏။ ဟိုတောင် ဒီတောင် အလွယ်ကူးနိုင်၏။

တစ်ပတ် ပတ်လိုက်သောအခါ သေရာမှ ပြန်ရှင်လာသော ပိန္နဲပင်ကြီးကို သတိထားမိ၏။ အသီးတွေ အသီးတွေ သီးနေသည်မှာ ခူး၍ နိုင်မည် မထင်။

ပိန္နဲပင်၏ အရှေ့ဘက်တွင် ကျောင်းဆောင်အဟောင်း ရှိ၏။ ထိုအဟောင်းကို မကောင်းဟုထင်သဖြင့် အသစ်ဆောက်မည်ဟု ဦးပဋ္ဌင်း ဦးခင်ရွှေက ဆိုနေ၏။ ထိုအဟောင်းထဲတွင် ကျောက်စာ အဟောင်းကြီး ရှိ၏။ မွန်ကျောက်စာ ဖြစ်၏။ မူရင်းကျောက်စာ ဖြစ်၏။ ရေးထိုးသူမှာ ဓမ္မစေတီမင်း ဖြစ်၏။ ထိုကျောက်စာအရ ကေလာသ တောင်တော်၏ သမိုင်းလမ်းကြောင်းသည်လည်းကောင်း၊ ကေလာသ ဆံတော်ရှင်၏ သမိုင်းလမ်းကြောင်းသည်လည်းကောင်း ခိုင်လုံသော အထောက်အထား ဖြစ်လာ၏။

ထို ကျောက်စာရုံထဲမှာပင် ဦးပဉ္စင်း (၆) ပါး ကျိန်းကြမည့်
 ဆရာ ဖြစ်လာ၏။ ရန်ကုန်က... ဇေတုမ္ဘာက ဘုန်းကြီးလာဝတ်သတဲ့
 ငါ့ချီ ဦးခင်ရွှေကို မမြင်ဘူးသူများက လာကြည့်ကြသည်။ တစ်နည်း
 လာဖူးကြ၏။ အထူးခြားဆုံးမှာ ဘုန်းကြီးအိုအိုကြီး (၈) ပါး ဖြစ်၏။
 ဤဘုန်းကြီးများမှာ လည်း ဟိုတစ်နေ့ကမှ အတူတူဘုန်းကြီးဝတ်လာကြ
 သူများ ဖြစ်၏။ အားလုံး အသစ်စက်စက်ဖြစ်၏။ သို့သော် အသက်
 ကျော် ကြီးလှပြီ။ အငယ်ဆုံးပဉ္စင်း အသစ်စက်စက်ကလည်း (၇၁)
 နှစ်ဖြစ်၏။ ငယ်ငယ်ကတည်းက တစ်ခါမှ ဘုန်းကြီးမဝတ်ဘူးကြပါဟု
 ဆို၏။ ရွာတွင် အလွန်နာမည်ကြီးသော လူမိုက် ကြီးများ ဖြစ်ကြ၏ဟု
 ဆို၏။ ထိုလူမိုက်ကြီးများအားလုံး တစ်စုတစ်ရုံးတည်း သိမ်တက်၊
 ငွင်းခံသွားကြပြီဆိုတော့ ရွာကလူတွေက ကျိုက်ထီးဆောင်း
 ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ပို၍ပို၍ ကြည်ညိုကြသည်ဟု သိရ၏။

ထို လူမိုက်ကြီးများထဲတွင် အသက် (၈၅) နှစ်လောက်ရှိသော
 ငွေလဲကြီးတစ်ဦးလည်း ပါ၏။ သို့သော် ခပ်မိုက်မိုက် ဖြစ်၏။ သူ့ကို
 တင်ထွန်းတင် ဟုခေါ်ကြ၏။ ဂွမ်ကန်ကန် လူတစ်မျိုးဟု ဆို၏။ ဘုန်းကြီး
 ဦး ဘယ်ဘုန်းကြီးမှ တယ်ပြီး မရှိသေဟု ဆို၏။ သိပ်ပြီး ဂရုလည်း
 နောက်ဟုဆို၏။ ထို့ကြောင့် တစ်သက်လုံး ပျော်သလိုသာ နေခဲ့ကြပါ
 သတဲ့။

ဟိုတုန်းကဆိုလျှင် (နှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက်က) ကျိုက်ထီး
 ဆောင်း ဆရာတော်ကြီးကလည်း ရသေ့ဘဝသာ ရှိသေး၏။ နာဂသစ္စာ
 သေကြီးဟု လည်းကောင်း၊ ဘိုးသစ္စာဟူ၍လည်းကောင်း လူသိများ၏။
 ဦးရွာတောထဲတွင် လမ်းလျှောက်သွားလျှင် သူ့နေရာ ကွက်ကွက်
 ကလေးသာ မိုးကွင်း၏။ ကျန်တဲ့ နေရာအားလုံး မိုးရွာ၏။ သည်လိုနှင့်
 ဦးကွင်းရသေ့ကြီးဟု အလွန် နာမည်ကြီး၏။ မသိသူ မရှိ။

၁၉၆၉ ခုနှစ်လောက်တွင် ရသေ့ဘဝမှ ရဟန်းဘဝသို့ ပြောင်းလိုက်၏။ သက်သတ်လွတ် ကိုယ်တော်ကြီးဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း ဇုတ်သုတ်ရွာမှ လူမိုက်ကြီးတွေ ပေါသောရွာဖြစ်သဖြင့် အမဲသား၊ ဝက်သား မပါလျှင် ထမင်းမစားဟုဆိုကြ၏။ ထိုအခါ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်က ငါးသုံးလီ ကျင့်စဉ်ကို ချ၏။ ထိုအခါ အားလုံးလိုလိုက ဆန့်ကျင်ကြ၏။ ထိုထိုဤဤ အလီလီသော ဆန့်ကျင်သူများထဲတွင် ယခု ပဉ္စင်းအသစ်စက်စက်ကလေးများဖြစ်သော ဂျစ်ထွန်းတင် စသည်တို့လည်း ပါကြသည် ဆို၏။

သည်လိုသည်လို ဆရာတော်ကို မကြည်ညိုကြ။ သို့သော် အသက် (၇၀-၈၀) လောက် ရောက်လာကြသောအခါ ထိုလူမိုက်ကြီး တစ်စုမှာ ဇရာဒုက္ခဖြင့် ဒုက္ခကို နည်းနည်းသိလာကြ၍ ကလျာဏ် သိမ်တော်ကြီးဖွင့်ပွဲ တွင် အလှူအယက် ပါဝင်လာကြ၏။ သို့သော် ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်မယုံကြ။

သည်လိုအချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့အုပ်စုကလည်း ပဉ္စင်းအသစ် စက်စက် ဖြစ်လာကြ၏။ သူတို့အုပ်စုကလည်း ပဉ္စင်းအသစ်စက်စက် ဖြစ်လာကြ၏။ ရန်ကုန်က အသစ်စက်စက်နှင့် ဇုတ်သုတ်က အသစ် စက်စက်တို့သည် ကေလာသတောင်ထိပ်မှာ ကံဆုံကြ၏။ ကျွန်တော်တို့ ဦးပဉ္စင်း (၆) ပါးက ဓမ္မစေတီကျောက်စာနေရာမှာ နေရာယူ၏။ သူတို့အုပ်စုက ဟိုဘက်က တန်ဆောင်းမှာ နေရာယူကြ၏။

ကျွန်တော်တို့အုပ်စုသည် တစ်ညသာ သည်တောင်မှာ အဓိဋ္ဌာန် ဝင်မည်။ နောက်တစ်နေ့မှာ နောက်တစ်တောင်သို့ ကူးပြောင်းမည်ဟု အားလုံးက သိထားပြီးဖြစ်၏။ တစ်ညလျှင် တောင်တစ်တောင် ဆံတော်ရှင် တစ်ဆူ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ကြမည်ဟု အားလုံးက သိကြ၏။ သူတို့လည်း သိကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဇေတုမ္ဘာက ဒေါက်တာခင်ရွှေဆိုသူ အဂ္ဂမဟာသီလိ

အမွေမကံဇောတဓရဘွဲ့ရ ဘုရားဒကာကြီးရောက်တုန်းမှာ အခွင့်အရေးကို လက်မလွတ်ဘဲ ကောင်းကောင်းယူကြဖို့ တရားဟော၏။

ဇကာက လူရိုးကြီး များဖြစ်သော လူရိုးကြီးတွေအဖို့ အကြိုက်ဖြစ်၏။

အဘို့က လူတွေကသာ တစ်မျိုးကြီး ပြောကြတာ တကယ်က ဇကာဟောခိုင်းခိုင်းသမားတွေ၊ တောသားကြီးတွေဆိုတော့ ဘာပြောမည် တဲ့တိုးကြီးပဲ။ မနက်စောစော တွေ့တွေ့ချင်းကတည်းက စကားပြောလိုက်ကြတာ။ ဘုရားအကြောင်း၊ တရားအကြောင်း၊ သေခြင်းအကြောင်း၊ ရှင်ခြင်းအကြောင်း၊ နတ်ရွာအကြောင်း၊ ငရဲပြည်အကြောင်း၊ သောင်းပြောင်းထွေလာ အစုံပါ၏။ ဦးခင်ရွှေက “အခွင့်” ဟူသော စကားလေးအကြောင်းကို ထူးထူးခြားခြား “တရားအဆန်း” ဟော၏။ ပြီးတော့ ဘာပြောသလဲဆိုတော့ ဦးပဉ္စင်းက သီလသိက္ခာ၊ ဘာမိသိက္ခာ၊ ပညာသိက္ခာ ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မရှိပါ။ သို့သော် အညံ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး၊ ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်ကို ရွေးချယ်ကြည်ညိုသည့်နေရာမှာ တော့ ဘော်တော်ကံကောင်းခဲ့ပါတယ်။ ယခုလည်း ဆရာတော်ကြီးနဲ့ တွေ့ခွင့်ရခဲ့၊ ဆရာတော်ကြီးကို ပါရမီဖြည့်ခွင့်ရခဲ့၊ ဆံတော်ရှင် သာသနာကြီးကို ဒကာပြု၍ ဖွင့်ဖော်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ ဒီလိုပဲ ဦးပဉ္စင်းတို့အားလုံး အလည်း လုပ်ခွင့်ရတုန်း လူဖြစ်ခွင့်ရတုန်းမှာ အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်မခံဘဲ အနေတတ်ဖို့၊ အသေတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။ ဒါမှ အနေမြတ်မယ်၊ အသေမြတ် မယ်ဟု ပြောပါသည်။

ဒီတော့ ဦးပဉ္စင်းအိုအိုကြီး (၈) ပါးထဲမှ ဦးဇင်း ဂျစ်ထွန်းတင် ကတော့ သည်တရားကို ပိုပြီးသဘောကျပုံရပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူနှင့် ဦးပဉ္စင်း ဦးခင်ရွှေတို့သာ အတိုင်အဖောက်၊ မမောမပန်း၊ စမ်းပမ်းတသာ ပြောနေကြလို့ပါပဲ။ ဦးပဉ္စင်း ဂျစ်ထွန်းတင် ခဏခဏ မြောတဲ့ စကားလုံးက “သိပ်ပြီး နောက်ကျသွားပြီလား မသိဘူး” ဟူသော စကား ဖြစ်ပါသည်။

ဦးပွင့် ဦးခင်ရွှေကလည်း “နောက်မကျပါဘူး”၊ “အကယ်
 ကော” ဆိုပါသည်။ အခါမလင့် ကောင်းကျိုးချမ်းသာပေးပါသည်။
 “နောက်မကျပါ” ဟု ခဏခဏ ပြောပါသည်။ ဦးပွင့် ဂျစ်ထွန်းတင်
 ပြောချင်တာက သူ ငယ်ငယ်တုန်းက မဟုတ်တာ အကုန်လုပ်ခဲ့သည်။
 ယခုအသက်ကြီးမှ နောင်တရသည်။ ပွင့်ဝတ်သည်။ “သိပ်ပြီး
 နောက်ကျသွားပြီလား မသိ” ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ဘုရားဟောတရားက ချက်ချင်း အကျိုးပေးပါသည်။ စိတ်ထား
 ယခု ထားတတ်ဖို့ လိုသည်။ စိတ်ထား ယခု မှန်ဖို့လိုသည်။ စိတ်ထား
 ယခု တည်ငြိမ်ဖို့ လိုသည်။ ယခုပင်လျှင် ထွက်လေ၊ ဝင်လေကို
 ထွက်တာကို သိပါစေ။ ဝင်တာကို သိပါစေ။ တခြား ဘာမှ မသိပါစေ
 နှင့်။ သမာဓိကလေးတစ်လုံး ရအောင်လုပ်။ ဒီလိုနှင့် ငါးမိနစ်၊ ဆယ်မိနစ်
 လောက် ရအောင်လုပ်။ ငြိမ်ငြိမ်နေ။ မိအောင်ဖမ်း။ ဝင်လေ၊ ထွက်လေ
 သိပ်နောက် မကျပါဘူး စသည်ဖြင့် ခဏခဏ ပြော၏။ မေးသူတ
 လည်း သူ့ကိုယ်သူ စိတ်မချ၊ ဖြေသူကလည်း သူ့ကိုယ်သူ စိတ်ချ၏
 ခဏခဏ ဖြေ၏။

သူတို့နှစ်ယောက် (၀၁) ဦးပွင့်နှစ်ပါး ဆွေးနွေးလိုက်ကြတာ
 တစ်နေ့ လုံးပါပဲ။ ကျန်တဲ့လူတွေက ညောင်းတော့ ဟိုလျှောက်
 ဒီလျှောက်။ ပြန်ရောက် တော့လည်း သူတို့က ပြောဆဲပါပဲ။ ဟောဆဲပါ
 ပဲ။ ဆွေးနွေးဆဲပါပဲ။ ဦးပွင့် ဦးခင်ရွှေက တရားဆွေးနွေးမည်
 မည်သူမဆို တက်ကြပါဟု ဖိတ်သည်။

ဦးပွင့် ဦးခင်ရွှေ စည်းရုံးရေး ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ
 ဆို တော့ တောင်တစ်လုံးမှာရှိတဲ့ ပုပုရွှေ လူမှန်သမျှ လာလိုက်ကြတာ
 ဇရပ် ကြီး တစ်ခုလုံး ကျိုးကျလုမတတ်ပါပဲ။ ဒီတော့ ဦးပွင့် ဦးခင်ရွှေ
 ကလည်း ယခုလို အခွင့်ကြိုတုန်း လူတွေကိုလည်း တစ်ယောက်လျှင်
 ငွေ (၁၀၀၀) ကျပ်၊ (၂၀၀၀) ကျပ်၊ (၃၀၀၀) ကျပ်၊ (၅၀၀၀) ကျပ်
 စသည်ဖြင့် လှူလိုက် တာ။ ငါးသိန်းလောက် ကုန်သွားပါတယ်။ သို့သော်

အင်း ဒီလို “လှူခွင့်” က အင်မတန် ရခဲပါတယ်။ ယခုလို ကျိုက်ထီး
အောင်း ဆရာတော်၏ သာသနာနှင့် ဆုံခွင့်ရ၍၊ ဆွေဟောင်း
အိုဘောင်းများနှင့် ယခုလိုဆုံခွင့်ရ၍ ယခုလို သူကလည်း ငွေလှူခွင့်ရ
အဖွင့် အလွန်ထူးသော အခါအခွင့်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း အစချီ၍ အခွင့်
အကြောင်း ဆွေးနွေးပါသည်။ ပြောကြပါ သည်။ သို့နှင့် မိုးကြီး စုပ်စုပ်
ချုပ်ပါသည်။

အားလုံးပျော်ပျော်ရွှင် ပြန်သွားကြပါသည်။ သို့သော် မပြန်ဘဲ
တုန်နေသူမှာ ဂျစ်ထွန်းတင် ဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်မှာ ရွှေကိရိတ် အနောက်
ဘက်မှ စောင်းတန်းအနီး ထီးဒီပံ ဓမ္မာရုံသစ် ဖွင့်ပွဲအခမ်းအနား
အခွင့်ကို ပြပါသည်။ ပြီးတော့ ကျိုက်ထီးရိုး ထီးတင်အခွင့်ကိုလည်း
ပြပါသည်။ ဦးပဉ္စင်း ဂျစ်ထွန်းတင်သည် မက်မက်မောမော လိုလို
ဆင်ခင်၊ အံ့အံ့ဩဩ၊ လေးလေးစားစား၊ ရိုရိုသေသေ ကြည့်ပါသည်။
အင်းခေါင်လောက်ရောက် တော့လည်း သူက မပြန်ချင်သေး။ ဦးပဉ္စင်း
ဦးခင်ရွှေက... ကဲဗျာ... ကိုယ်တော် မနက်ကျတော့မှ ဆက်ပြီး
ဆွေးနွေးကြသေးတာပေါ့ဟု ဖွင့်ပြောရသည်။ “နောက်မကျပါဘူး”
ဆောက်ရာအရပ်မှာ ဆက်၍ ကျင့်ပါဟု မှာလိုက်သေး၏။ ဟိုကလည်း
“အင်း... နောက်မကျသေးပါဘူးနော်” ဟု ပြောရှာ၏။ အားလုံးသော
ဦးပဉ္စင်းမှာ ကျိန်းကြ၏။ နောက်တစ်နေ့မနက်ရောက်တော့ အရုဏ်
ဆွမ်းစားကြသည်။ သို့သော် ဦးပဉ္စင်း ဂျစ်ထွန်းတင်ကို မတွေ့ရ။ မနေ့ည
က တစ်ညလုံးလိုလို ဘုရားရှိခိုးနေ၏ဟု ဆို၏။ တစ်ညလုံး မေတ္တာပို့နေ
၏ဟု ဆို၏။ မနက်စောစောမှာ အားလုံး အားလုံး အရုဏ်ဆွမ်း စားရန်
သွားသောအခါမှာလည်း ဦးပဉ္စင်း ဂျစ်ထွန်းတင်မှာ ဘုရားရှိခိုး၍
မငြီးသေးဟုဆို၏။ သို့နှင့် အားလုံးက စိတ်ပူ၍ တော်တော်ကြာ
ဒီကိုယ်တော်တော့ ဆွမ်းဝတ်တော့မှာပဲ ဆိုပြီး သွားကြည့်ပြန်တော့
လည်း ငုတ်တုတ် ကလေးထိုင်ပြီး ဘုရားရှိခိုးနေတုန်းပါပဲတဲ့။ ကဲ...
အနားပါဦး။ ဟိုမှာ မိုးလင်းတော့မယ်။ အားလုံး ဆွမ်းစားပြီးပြီ။

ကိုယ်တော်တစ်ပါးတည်း ကျန်တော့တယ်ဆိုပြီး လက်တို့၍ ပြောလိုက်
တော့မှ ဘေးကို ဘုတ်ခနဲ လဲသွားသတဲ့။ တကယ်က ဘုရားရှိခိုးရင်း
တရားအားထုတ်ရင်း သေနေ ခြင်းဖြစ်သည် (ဝါ) ဘဝတစ်ပါးသို့
ပြောင်းသွားခြင်းဖြစ်သည် (ဝါ) ပျံလွန် တော်မူသွားခြင်း ဖြစ်သည်။

ကဲ... ဒီတော့မှ ကေလာသတောင်ကြီး တစ်တောင်လုံး
အုတ်အော်သောင်းတင်း ဖြစ်သွားပါသည်။ ဒီသတင်းက ကေလာသ
တောင်ခြေအထိ ရောက်သွားပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ဇုတ်သုတ်အထိ
ရောက်သွားပါသည်။ ဇုတ်သုတ်မှတစ်ဆင့် ဘီးလင်း၊ ဘီးလင်းမှတစ်ဆင့်
ကျိုက်ထီးရိုး၊ ကျိုက်ထီးရိုး မှတစ်ဆင့် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်
အထိ သတင်းပေါက်ကြားသွားပါသည်။

ဦးပဉ္စင်း ဦးခင်ရွှေ တရားဟော ကောင်းလိုက်ပုံကတော့ ဦးပဉ္စင်း
တစ်ပါး တရားအားထုတ်ရင်း ပျံလွန်တော်မူသွားသတဲ့။ ကျိုက်ထီး
ဆောင်း ဆရာတော်လည်း မရယ်စဖူး အရယ်ထူး၍ ရယ်ပါ၏။

ဦးပဉ္စင်း ဦးခင်ရွှေကလည်း မနေ့က တရားပွဲမှာ ပေးလိုက်
ငွေ ငါးရာတန်ကလေးကို ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဦးပဉ္စင်းဆီမှာ
တပည့်တော် တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ သူ့အိမ်ကလူတွေ လိုက်လာတော့
လည်း ဟဲ့... ကိုယ့်အတွက် ကိုယ်ပူကြ၊ အသေဖြောင့်အောင်
ကြိုးစားကြ။ ပျံလွန်တော်မူသွားတဲ့ ဦးပဉ္စင်းကြီးအတွက်တော့ဖြူ
စိတ်မပူကြနဲ့တော့။ လောကကြီးမှာဗျာ ဒီလောက်တောင် အနေဖြင့်
အသေမြတ်၊ အနေတတ်၊ အသေတတ်၊ မြင့်တာ မြတ်တာ မရှိတော့
ဘူးဟု ပြောပြောဆိုဆို နှစ်သိမ့်ရင်း (ကိုယ့် ပယောဂ တယ်မကင်းသူ
ဗျာဟု) ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် အသုဘစရိတ်ငွေ ငါးသောင်းလှူလိုက်
ရကြောင်း ဦးပဉ္စင်းမောင်ပန်းမွှေးက မျက်မြင်သက်သေကောင်
ဖြစ်ပါကြောင်း။

(၁၉၈၉) ခုနှစ်က

ဖိတ်စာအဟောင်းကလေးတစ်စောင်

သူ့လုပ်ငန်းတွေ ကမောက်ကမဖြစ်နေချိန် အဆင်မပြေ ဖြစ်နေ
 နှိုင်း ချားရှိနေသော်လည်း သူ့စိတ်က ဘာသာ သာသနာမှာ အမြဲရှိနေ
 သည်။ ၁၉၈၈ ခုနှစ်တွင် သန်လျင်မြို့၊ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာဟောင်း
 တွင် နှိုင်းသော ဖောင်တော်ဦးစေတီတော်ကြီးကို အသစ်ပြုပြင်လိုက်ခြင်း
 သည် ကံဟောင်းတွင် ကံသစ်ဆင့်လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူ့ဘာသာသူ
 ကောင်းစွာ သိပုံရပါသည်။

**အလုပ်သည် ကံဖြစ်၏။ ကံသည် အလုပ်ဖြစ်၏။ အလုပ်
 ကောင်းလျှင် ကံကောင်း၏။ ကံကောင်းအောင် အလုပ်ကောင်း
 ဆုပ်ပါ ဟု သူက ပြောပါ၏။ အလွန်မှတ်သားဖွယ်ရာ ဖြစ်ပါ၏။**

ရုတ်တရက်ကြည့်လျှင် ဘာသာရေးယောင်ယောင် ထင်ရ၏။
 မဟုတ်ပါ။ တကယ့်လက်တွေ့ ဖြစ်ပါသည်။ စိတ်ထားကောင်းလျှင်
 ကံကောင်းသည် မဟုတ်ပါလော။ ကံကောင်းအောင် စိတ်ထားကောင်း
 အောင် လုပ်ရမည် မဟုတ်ပါလော။

အဆောက်အဦတွေ ဆောက်လိုက်၊ အဆင်မပြေ ဖြစ်လိုက်၊ အဆင် မပြေ ဖြစ်လိုက် ပြန်ဆောက်လိုက်၊ ပြန်ဆောက်လိုက် ငွေတွေ ပြန်ကုန်လိုက်၊ ထိုသို့သောအချိန်တွင် သူသည် တံတေးမြို့နယ် ဇောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်ကြီးကို ချဉ်းကပ်၍ နည်းနာများခံယူသည်။ ဆရာတော်ထံမှ လောကီလောကုတ် အမြတ်ထုတ်နိုင်သော တရား ကောင်းများ ရရှိသည်။ ထိုတရားများဖြင့် သူသည် စိတ်ကို သန့်ရှင်း အောင် ဆေးကြောလိုက်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် စိတ်ကို မြားဖြောင့်သလို ဖြောင့်အောင် ပြုပြင် လိုက်၏။ ဤသို့ဖြင့် တဖြောင့်တည်းသောစိတ်ဖြင့် သူသည် လက်တစ်ဖက်က သာသနာအလုပ်ကို လုပ်၏။ လက်တစ်ဖက်က အမျိုးသားရေးအလုပ်ကို လုပ်၏။

ပခုံးတစ်ဖက်ဖြင့် သူသည် သာသနာ့ဝန်ကို ထမ်း၏။ ပခုံး တစ်ဖက်ဖြင့် သူသည် မိသားစုတာဝန်ကို ထမ်း၏။ ဤသို့ဖြင့် သူ၏ ဘဝတစ်ဝက်ကို အမျိုး ဘာသာ သာသနာအတွက်သို့ မြှုပ်နှံ ထားခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ သူသည် အောင်မြင်မှုလမ်းစကို နင်းခဲ့၏။ ထိုအချိန်မှစ၍ လုပ်ငန်းအားလုံး အဆင်ပြေလာ၏။ ချောမွေ့လာ၏။

ယခုအချိန်ထိပင်လျှင် သူသည် တစ်နေ့တစ်ရက်မှ မမေ့မလော့ဘဲ ဇောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်ကြီးကို ပထမ ကျေးဇူးရှင် ဆရာတော် ကြီးဖြစ်ကြောင်း မကြာခဏထုတ်ဖော်၍ ကျေးဇူးဆပ်တတ်၏။

တစ်ခါတလေ မြို့တစ်ခုခုကို ရုတ်တရက်မေ့နေလျှင် အလွမ်းဆွတ်ရွာဟု ရုတ်တရက် ဆိုတတ်၏။ အမှန်မှာ ထိုသို့ဆိုခြင်း သည် ယောင်၍ ဆိုခြင်းဖြစ်၏။ သို့သော်လည်း သူ၏ ယောင်ရမ်းခြင်း သည် အကောင်း ယောင်ရမ်းခြင်း ဖြစ်၏။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ၁၉၈၈ ခုနှစ်က သန်လျင်မြို့၊ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာဟောင်း

ကျွန်တော်ဦးစေတီတော် အား အသစ်ပြုပြင် ထီးတော်တင်ခြင်းကို အမြဲတသ သတိရလျက်နေသောကြောင့် ဖြစ်မည်ဟု တွေးတောမိပါသည်။

ထိုသို့ တွေးတောမိအောင်လည်း ကျွန်တော့်အား ဟောင်းနွမ်းသော ဖိတ်စာဟောင်းလေးတစ်ခုက လှုံ့ဆော်လိုက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ထိုဖိတ်စာဟောင်းကလေးမှာ ၁၉၈၈ ခုနှစ်က ဖိတ်စာကလေး ဖြစ်၍ စာလုံး အနေအထားမှစ၍ ဘာဘာညာညာ သားသားနားနား မရှိပါ။ ရိုးရိုးဖိတ်စာကလေးသာ ဖြစ်ပါ၏။ သို့သော်လည်း ထိုဖိတ်စာကလေးမှာ ယနေ့ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ၊ သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ၊ လူမှုထူးချွန် ဒုတိယအဆင့်၊ လူမှုထူးချွန် ပထမအဆင့် ညွှန်ဆိုင်ရ ဝေါက်တာ ခင်ရွှေ (ဇေကျွန်) ၏ အောင်မြင်မှုဇာတ်လမ်းအကေ ဖိတ်စာ ကလေးဖြစ်သဖြင့် တန်ဖိုးထားတတ်လျှင် တန်ဖိုးရှိပါသည်။ အတုယူတတ်လျှင် အတုမြင်၍ အတတ်သင်နိုင်ပါသည်။ ငါ့ဆိတ်ကလေး ဖတ်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

ခရစ်ထီးတော်တင် ဗုဒ္ဓါဘိဝေသက သဘင် ပိတ်ကြားလွှာ

ဟောင်းတော်ချုပ် ဆရာတော်ကြီးနှင့် မနောမယ ဆရာတော်ကြီးတို့ထံမှ သြဝါဒ ခံယူလျက် ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာသာမိနှင့် အလွမ်းဆွတ် ကျောင်းဆရာတော် ဦးနာယကတို့အား အကြီးအမှူးပြု၍ ကျေးဇူးရှင် နှစ်ဖက်သော မိဘများအား နာယကအရာထားကာ . . .

“ဘုရားဒါယကာ ဦးခင်ရွှေ ဘုရား ဒါယိကာမ ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ် သား မောင်ဇေသီဟ၊ သမီး မဇေဇင်လတ်” တို့နှင့်တကွ ရွှေထီးတော် အလှူရှင်များ၊ စေတီတော် အလှူရှင်များ၊ အလွမ်းဆွတ်ရွာ ရွာသူ

ရွာသားများက လေးမြတ်စွာ ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ သန်လျင်မြို့နယ်၊ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာ ရှိ “သန်လျင်-ဒလ-ကွမ်းဒေ၊ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆုတောင်းမြတ် ဖော်တော်ဦးစေတီ တော်” အား ပြန်လည် ပြုပြင် တည်ဆောက်ပြီး အောင်မြင်ပြီးဖြစ်ပါ၍ ပင်မ စေတီတော်ကြီး ပထမ ပစ္စယံစေတီတော် ၄ ဆူ၊ ဒုတိယပစ္စယံစေတီတော် ၈ ဆူ၊ မြေပေါက်စေတီတော် ၂ ဆူ တို့အား ရွှေထီးတော်များ တခမ်းတနား တင်လှူပူဇော်ခြင်း၊ ပင့်သံဃာ တော် ၃၇ ပါးတို့အား ဒါတဗ္ဗဝတ္ထု အစုစုတို့ဖြင့် ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်း တို့ကို ၁၃၅၀ ပြည့်နှစ်၊ တပေါင်းလပြည့် (၂၁-၃-၈၉) အင်္ဂါနေ့၊ နံနက် ၉ နာရီအချိန်မှစ၍ ကျင်းပပြုလုပ်မည် ဖြစ်ပါသောကြောင့် ကြွရောက် ပူဇော် သာဓုခေါ်နိုင်ကြပါရန် လေးမြတ်စွာ ဖိတ်ကြားအပ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်နေသော မြန်မာနိုင်ငံ၏ အားကစားကဏ္ဍနှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ကူညီခွင့်

နိုင်ငံတော်မှအားပေးလျက်ရှိသော အားကစားကဏ္ဍတွင် အားသွန်
စိုက် စိတ်ရောကိုယ်ပါ ပါဝင်လျက်ရှိသူ တစ်ယောက်ကို လက်ညှိုးထိုး
ပေးလိုလျှင် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို ထိုးပြရပေလိမ့်မည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော်
အားကစားကဏ္ဍ မြှင့်မားလာရေးအတွက် လောကမှာမိသားစုမှ လျှင်မြန်သောငွေ
ငွေပေါင်းမှ အမေရိကန်ဒေါ်လာပေါင်း (၃၅၀၀၀၀) ကျော်နှင့်တကွ
မြန်မာကျပ်ငွေ သိန်းပေါင်း (၅၀၀၀) ခန့်ကို (၁၆-၂-၂၀၀၂) နေ့အထိ
ပေးခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

အလွန်အံ့ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။ နိုင်ငံ့ကိစ္စကို ကိုယ့်ကိစ္စဟု သဘောထား
နိုင်ခြင်းမှာလည်း သေးသိမ်သောစိတ်ထားရှိလျှင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ ကိုယ့်ဥမှ
ကိုယ့်ဥ၊ ကိုယ့်အိမ်မှ ကိုယ့်အိမ်၊ ကိုယ့်မိသားစုမှ ကိုယ့်မိသားစုဟု ထင်နေ
သူငယ်ကား အမျိုး ဘာသာ သာနာ ဖွင့်ဖော်သောကိစ္စများတွင် ကပ်စီးနည်း
တော်တစ်ရာ ဖြစ်နေမည်မှာ သေချာပါသည်။ ထိုစိတ်ထားမျိုး ကင်းပါက လည်း
အရှည်ကို မြော်မြင်၍ ကိုယ့်ပြည်အကျိုးကို ကိုယ့်အကျိုးနှင့်အတူ
ဆောင်ရွက်ချင်စိတ် ဖြစ်ပေလိမ့်မည်ဟု တွေးမိပါသည်။

၁၉၉၂ ခုနှစ်မှ ၁၉၉၄ ခုနှစ်အထိ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့တွင်

နှစ်စဉ်ကျင်းပခဲ့သော ဘန်ကောက်မာရသွန်ပြိုင်ပွဲသို့ (၃) နှစ်တိတိ (၃) ကြိမ်ဆက်၍ နိုင်ငံဂုဏ်ဆောင်ခဲ့သော လုပ်ရပ်တချို့ကို ကျွန်တော် တွေ့ထားပါသည်။

ထို အားကစားသမားတို့ ဘန်ကောက်တွင် နေစရိတ်၊ စားစရိတ် အစရှိသော ကိစ္စအဝဝများကို သူက နိုင်ငံအတွက် တာဝန်ယူ လှူဒါန်းခဲ့သည်မှာ ပါရမီကြီးမှ၊ စိတ်ကြီးမှ၊ အမြင်ကြီးမှ ပြုလုပ်နိုင်သောကိစ္စ ဖြစ်သည်။ ပါရမီ ငယ်သူ၊ စိတ်ငယ်သူ၊ အမြင်ငယ်တို့၏ ကိစ္စမဟုတ်ချေ။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ အောင်ဆန်းအားကစားပြိုင်တွင်းတွင် ကျင်းပခဲ့သော ပွဲများအနက် လူ့အများ ယနေ့တိုင်မမေ့နိုင်သော ပွဲတစ်ခုမှာ မြင်းခင်းသဘင် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနှစ်က ထိုမြင်းခင်းသဘင်မှာ ပထမအကြိမ် ဖြစ်ပါသည်။ ခမ်းနားဆန်းပြားသော မြင်းခင်းသဘင်အတွက် ဝတ်စုံများအတွက် လည်းကောင်း၊ ပြိုင်ပွဲသုံးပစ္စည်းများအတွက် လည်းကောင်း၊ လုပ်အားပေး ကျောင်းသူကျောင်းသားများကို ကျွေးမွေး၍ ကုန်ကျသော စရိတ်စခအားလုံးကိုလည်းကောင်း သူက တာဝန်ယူခဲ့သည်ဟု ဆိုသည်မှာ လူသိနည်းသော ကောင်းမှုတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ လူမသိသော်လည်း နတ်သိနိုင်ပါသည်ဟု ထင်မိပါသည်။

၁၉၉၃ ခုနှစ်တွင် အလွန်မထင်မှတ်သော ကိစ္စတစ်ခု တွေ့ရပါသည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားဖြစ်သော မကာအိုသို့ မြန်မာချစ်ကြည်ရေး ဘောလုံးအသင်း ရောက်ရှိခဲ့ကြောင်း သတင်းကောင်း ကြားရပါသည်။ ချစ်ကြည်ရေးဘောလုံး ပြိုင်ပွဲများကျင်းပခဲ့ရာ နိုင်ငံအတွက်များစွာ ဂုဏ်ယူစရာ ဖြစ်ခဲ့ပါသည်။

မြန်မာအားကစားသမားများ ပြည်ပတွင် တည်းခိုနေထိုင်သော စရိတ်မှာ အလွန်ကြီးလေးပေလိမ့်မည်ဟု တစ်ကိုယ်တော်အတွေးဖြင့် တွေး၍ သိနိုင်ပါသည်။ ထိုအထွေထွေကုန်ကျစရိတ်များအားလုံးကို နိုင်ငံသစ်တည်ဆောက်နေသော မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဒါနပြုသည်မှာ သူ ဖြစ်ကြောင်း သိရသောအခါ များစွာ အံ့ဩမိပါသည်။ လှူသောကြောင့် အံ့ဩသည်

မကုတ်ပါ။ နိုင်ငံသစ်တည်ဆောက်ရာတွင် နေရာတကာမှာ သူသည် ပါ၍ ဝင်၍ နေပါကလားဟု တွေးမိသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ယနေ့ယခု နိုင်ငံတော် အားကစားကဏ္ဍတွင် ဘောလုံးသည် ငယ်တန်းတစ်နေရာသို့ ရောက်နေသည်မှာ အများသိပါသည်။ မြန်မာပြည် ၏ ငယ်နိမိတ်ကိုကျော်၍ ကမ္ဘာ့နယ်နိမိတ်အထိ တက်လှမ်းရန် ကြိုးစားနေ သော အားကစားကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ လူတိုင်းကလည်း မက်မက် နေမော အားပေးကြသည်။

တစ်ရံရောအခါက ထိုဘောလုံးသမားများကို မကာအိုသို့ ခေါ်ဆောင် ခဲ့၍ ပြင်ပ ချစ်ကြည်ရေးပွဲစဉ်များတွင် ပါဝင်ခဲ့သော အတိတ်ကို အရိပ် သန်းသ် မြင်ယောင်မိပါသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလတွင် မြရိပ်ညို တံခွန်စိုက် ကြက်တောင်ရိုက်ပွဲများ ကျင်းပပေးခဲ့သည်မှာလည်း သူပင် ဖြစ်ပါသည်။ သမဆုရ အားကစားသမား အမျိုးသားတစ်ဦးနှင့် အမျိုးသမီးတစ်ဦးတို့ကို ကုမ္ပဏီဝန်ထမ်းအဖြစ် အသိအမှတ်ပြုပြီးသကာလ တစ်လလျှင် ကျပ်ငွေ ၅၀၀၀နှင့် ဝန်ဆောင်စရိတ်များကို တစ်နှစ်တိတိ လစဉ်ထောက်ပံ့ခဲ့ခြင်း မှာ သူ၏ ထူးခြားသော စိတ်ကူးစိတ်သန်းကို အကောင်အထည် ဖော်လိုက် ခြင်း ဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သောအခါ ထိုသူတို့ကိုအားကျ၍ နိုင်ငံအတွက် အားကစား သမားများ ကမ္ဘာ့အဆင့်မှီ ပေါ်ပေါက်လာလျှင် သူ နေပျော်ပါပြီဟု ပြောပါ သည်။

ဘာသာ သာသနာ ကိစ္စမဟုတ်သော်လည်း ဝမ်းသာတတ်သော သလေ၊ သူ့စိတ်မှာ ကိန်းဝပ်လျက်ရှိသည်ကို သဘောကျမိပါသည်။ သို့သော် သည်း သူက ပြန်ပြောင်း သတိရကြောင်း၊ ထိုကောင်းမှုများအတွက် ပီတိ နှီးစားလျက် အသက်ရှည်ခဲ့ကြောင်း ပြောကြားသွားပါသည်။

၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင်ကား လူတကာ လုပ်နိုင်ခဲ့သော လုပ်ရပ်တစ်ခု ကို နိုင်ငံအတွက် စွန့်စွန့်စားစား သူ ပြုလုပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအချက်မှာ

အခြားမဟုတ် ဇေယျာကုမ္ပဏီ၏ မတည်မှုဖြင့် မြန်မာနိုင်ငံ မြားပစ် အဖွဲ့ချုပ်ကို တည်ထောင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

လှေကျင့်ရေးပစ္စည်းများကို ပြည်ပမှ မှာယူရသည်ကိုက တတူး တက လုပ်ရသောကိစ္စ ဖြစ်ပါသည်။ ပြည်ပပြိုင်ပွဲများသို့ မြားသမားများကို စေလွှတ်ယှဉ်ပြိုင်ရန်အတွက် မိမိ၏ ချွေးနည်းစာဖြင့် ရှာထားသောငွေမှ နိုင်ငံသစ်၏ အားကစားကို မြှင့်တင်ရန်အတွက် ကူညီပံ့ပိုးခဲ့သည့်အတွက် ကြောင့် မည်သည့်အခါမှ နောင်တရလိမ့်မည်မဟုတ်ကြောင်း သူက မကြာခဏ ပြောဆိုခဲ့ပါသည်။

မြားပစ်သမားများ ကမ္ဘာ့စံချိန်မီရန်အတွက် ကမ္ဘာ့မြားသမားများနှင့် တွေ့ဆုံမှုဖြစ်မည်ဟု သူက ယူဆသည်။ ထို့ကြောင့် မြန်မာ့မြားသမားများကို ကမ္ဘာ့မြားသမားများနှင့်တွေ့ရန် ပြည်ပသို့ သင်တန်းနည်းပြများ စေလွှတ်ရန် သူ၏ စိတ်ကူးကို သူ အကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။

ဝန်ထမ်းနှင့်အားကစားသမားများအား လစာထောက်ပံ့ခြင်း စသောကိစ္စများအပါအဝင် ယနေ့အထိ ထည့်ဝင်သုံးစွဲလျှင်ငွေ ပြီး ငွေပေါင်း မှ အမေရိကန်ဒေါ်လာ (၅၀၀,၀၀၀)ခန့်နှင့် မြန်မာကျပ်ငွေ (၅၀,၀၀၀,၀၀၀) ခန့်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ အားကစား ကဏ္ဍအတွက် သူ လှူဒါန်းခဲ့သော ငွေပေါင်းမှာ စုစုပေါင်း အမေရိကန် ဒေါ်လာ (၅၀၀၀၀၀) နှင့် မြန်မာကျပ်ငွေ (၅၀၀၀၀၀၀၀) ဖြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

သူဌေးတစ်ဦးအနေဖြင့် ငွေအမြောက်အမြား လှူဒါန်းကာ မိမိကိုယ်ကိုမိမိ အရာရောက်အောင်လုပ်သော သဘောမျိုးမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံတော်ကို ကူညီချင်၊ ကျေးဇူးဆပ်ချင်သောကြောင့်သာ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေးတောမိလျှင် ထိုအတွေးသည် မြှောက်ပင့်ရာ ရောက်လေမည်လားဟု စဉ်း စားစရာရှိပါသည်။

ထိုအချက်ကိုလည်း ကျွန်တော် မစဉ်းစားဘဲ နေသည်မဟုတ်ပါ။ စဉ်းစားမိပါသည်။ စဉ်းစားလေလေ အဖြေက ရှင်းလေလေ ဖြစ်ပါသည်။

အခြေထဲတွင် သူ၏ နိုင်ငံတော်အပေါ် ထားအပ်သော မေတ္တာ၊ စေတနာ နှင့် အထင်သား တွေ့မြင်ရပါသည်ဟု အဆိုပြုချင်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် တွေးလေလေ သူ၏ စေတနာက ပေါ်လေလေ ဖြစ် သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်တော့်တွင်လုံလောက်သော ဆင်ခြင် ခင်လက်ရှိပါသည်။ ထိုဆင်ခြင်တုံတရားမှာ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးက ခင်လက်လေခံပါသည်။

သူသည် ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲသို့ သွားစဉ် အခါက ရှိသမျှ စရိတ်အားလုံးကို သူက အကုန်ခံပါသည်။ ဤအတွက် သူ့ကို မအိုးမွမ်းချင် နေနိုင်ပါသည်။ သို့သော် မအိုးမွမ်းပဲ နေလို့မရသော အခက်တစ်ခု ရှိပါသည်။ ထိုအချက်မှာ အခြားမဟုတ်။ သူနှင့် အတူသွား သော အားကစားသမားများသည် ဘန်ကောက်ရောက်သောအခါ အဘက်ဘက် မြန်မာပြည်ကိုအောက်မေ့၍ မြန်မာအစားအစာများ စားချင် သူ့ရနိုင်အောင်ဆိုပြီး သူ့စိတ်ကူးနှင့်သူ သူသည် ဖီးကြမ်း ငှက်ပျောသီး များကို လေယာဉ်ပျံဖြင့် ဘန်ကောက်အထိ သယ်၍ သွားခဲ့လေသည်။ ဘန်ကောက်တွင် အားကစား နေ့ရက်များတွင် မြန်မာကြိုက်ဖြစ်သော အကြမ်းများကို သူကျွေးခဲ့သည်။ အဘယ်ကဲ့သို့သော သူဌေးသည် သူ့ကဲ့သို့ အပင်ပန်းခံ၍ စိတ်ညောင်း လူညောင်းခံကာ ဖီးကြမ်းငှက်ပျောသီးများကို သယ်၍ သွားလိမ့်မည်နည်း။ စဉ်းစားကြည့်ကြပါ။ ထိုအတွက်ကလေး ဘင်ကွက်နှင့်ပင် သူ၏စေတနာတရားသည် ပေါ်လောက်ပါသည်။ သို့အတူပင် သူသည် ဗဟင်းရွာတွင် ရှင်တစ်ထောင်ပြုစဉ်ကလည်း ဗဟင်း ရွာသူရွာသားများ စားရအောင်ဟု ငါးသလောက်တန်ချိန် (၆)တန်ကို ကား(၂)စီးဖြင့်သယ်ကာ ယူ၍ သွားခဲ့ပေသေးသည်။ ထိုအချက်ကလည်း သူ့အတွင်းစိတ်ကို ပြသလျက် ရှိပါသည်။ ဒီလို မေတ္တာရှိသောသူဌေးမျိုး နှင့် ခင်ရုံပါမည်။ သို့သော် ရှားလိမ့်မည်။

ဝေါ့မှာ တစ်ထောက်နားစဉ်က

ကျွန်တော်တို့အုပ်စု ကျွက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်သို့ သွားရောက် ဖူးမြော်တိုင်း ဝေါ့မြို့တွင် တစ်ထောက်နားရပါသည်။

အမြဲလိုလို နားလေ့ရှိသော နေရာတစ်ခုမှာ ရတနာဦး စားသောက် ဆိုင်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆိုင်တွင် သက်သတ်လွတ် ထမင်းသုတ်စားသည် လက်ဖက်ရည်သောက်သည်၊ ဖလင်လိပ် ဝယ်သည်၊ ရေသန့်ဇူးဝယ်သည် အချို့အချို့ ဝယ်သည်။ ပြီးတော့ လှူဒါန်းစရာ မုန့်ပဲသွားရေစာများကို ကျွက်ထီးဆောင်းရှိ သီလရှင် အစရှိသော တရားအားထုတ်နေသူများ အတွက် တစ်နိုင်တစ်နိုင်သယ်၍ သွားလေ့ရှိပါသည်။

တစ်ခါက ဒါရိုက်တာ ဆရာမြတ်ခိုင်လည်းပါခဲ့ရာ သူက ရေပြင် ဘက်သို့ လက်ညှိုးထိုး၍ “အရင်က ဒီနေရာမှာပေါ့ ရေတွေကြီးတာ” ဟု မှတ်မှတ်ရရ ပြောဆိုပါသည်။ “ကိုအောင်ဇော်တို့ ကျွန်တော်တို့ လာခဲ့ရတာ ဒု-ညွှန်လည်း ပါတာပေါ့” ဟု တမ်းတမ်းတတ ပြောဆိုပါသည်။

ရေတွေ ရေတွေ လျှံနေသည်ကို စိတ်မုက်စိဖြင့် မြင်၍ ရပါသည်။ အိုးတွေ အိမ်တွေ ရေပေါ်မှာ ပေါ်လောပေါ်လာ မျောသည်ကိုပင် စိတ်ကူး

ဖြစ်ကြည့်မိပါသည်။ ထိုအခါ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သော ဒါယကာ ဦးခင်ရွှေက အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်တို့လည်း တတ်နိုင်သလောက် ကူခဲ့ရသေးတာပဲ။ ဘာဟု အမှတ်တမဲ့ ပြောပါသည်။

သူက အမှတ်တမဲ့ ပြောသော်လည်း ကျွန်တော်က အမှတ်တမဲ့ မေးပါ။ မှတ်တမ်းသမားပီပီ မှတ်တမ်းပြန်၍ ရှာပါသည်။ (၂၄-၈-၉၇) နေ့က ကြေးမုံသတင်းစာ သတင်းစဉ်တွင် သတင်းတစ်ပုဒ်တွေ့ရာ မိတ္တူကူး၍ ထားခဲ့ပါသည်။ ထိုသတင်းမှာ ဦးခင်ရွှေလှူသော ငွေသိန်း (၂၀) နှင့် ဘစ်နေရာမှာ တွေ့ရပါသည်။ အောက်တွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ နေ့ကြည့်ပါ။

ပဲခူးတိုင်းအတွင်း ရေကြီးဒေသများသို့

စေတနာရှင်ပြည်သူများ ငွေနှင့် ပစ္စည်းထောက်ပံ့ရန်ကုန် ၊ ဩဂုတ် ၊ ၂၃

ပဲခူးတိုင်း၊ ညောင်လေးပင်မြို့နယ်၊ ရွှေကျင်မြို့နယ်နှင့် ဝေါမြို့နယ်အတွင်း ရေကြီးနေသည့် နေရာဒေသတွင် ရှိနေသည့်အိမ်ထောင်စုများအတွက် စေတနာရှင် ပြည်သူများက ဆန်၊ ဆေးဝါးနှင့် အဝတ်အထည်များ ထောက်ပံ့ခဲ့သည်။

ထောက်ပံ့မှုများမှာ ဦးကျော်ဝင်း (ရွှေသံလွင်ကုမ္ပဏီ) မှ ငွေကျပ် သိန်း (၃၀)၊ Myanmar Ves Group ကိုယ်စား ဦးခိုင်စိုးသာမှ ငွေကျပ် (၂၅) သိန်း၊ ဦးခင်ရွှေ (ဇေကျွန်း) မှ ငွေကျပ် သိန်း (၂၀)၊ လွယ်ဟိန်းကုမ္ပဏီမှ ငွေကျပ် သိန်း (၂၀)၊ ဦးယောဆက် (ရွှေလိပ်ပြာဟိုတယ်) မှ ငွေကျပ် (၁၅) သိန်း၊ ဒေါက်တာသာယာဥ်မြတ် (Auto World Enterprise) မှ ငွေကျပ် (၁၅) သိန်း၊ ဦးခင်မိုးအောင် (မဟာအနုပညာ) မှ ငွေကျပ် (၁၀) သိန်း၊ ဦးစိုးသိန်းမှ ငွေကျပ် (၁၀) သိန်း၊

ဦးအေးကျော် (ဝိုးလ်ဒင်းသင်)မှ ငွေကျပ် (၁၀) သိန်း၊
 ဒေါ်ဝင်းဝင်းနု (မြန်မာရောင်ခြည်ဦး ကုမ္ပဏီ) မှ ငွေကျပ်
 (၁၀) သိန်း၊ ဦးကျော်ညွန့် (Kyaw Group) မှ ငွေကျပ်
 (၅) သိန်း၊ ဦးနေအောင် (အောင်ရီဖြူ ကုမ္ပဏီ) မှ ငွေကျပ်
 (၅)သိန်း၊ ဦးကြည်စိန် (ကယားဖူး အင်တာပရိုက်)မှ ငွေကျပ်
 (၅) သိန်း၊ ဦးမျိုးအေး (မျိုး လှုပ်စစ်)မှ ငွေကျပ် (၅) သိန်း၊
 ဦးသန်းအောင် (ရာသက်ပန်ထရိုက်ဒင်းကုမ္ပဏီ)မှ ငွေကျပ်
 (၂) သိန်း၊ ဒေါက်တာမတင်ဝင်း (ပညာရေးတက္ကသိုလ်)မှ
 ငွေကျပ် (၂) သိန်း၊ ဦးမောင်မောင်စိုးတင့် (အငြိမ်းစား)
 သံအမတ် ကြီးမှ ငွေကျပ် (၁) သိန်းနှင့် ဆေးဝါးများ၊
 ဦးမောင်မောင် လွင်-ဒေါ်စိန်စိန် (လွင်မိသားစု ဆောက်လုပ်
 ရေး)မှ ငွေကျပ် (၁) သိန်းနှင့် စောင်အထည် (၄၀၀)၊
 ဦးမောင်မောင်တင်-ဒေါ်ငွေကြည် (ရွှေချိုအထည်စက်) မှ
 ငွေကျပ် (၁) သိန်း၊ ဦးခင်မောင်ဦး (ဧရာဝတီ၊ မြေပဲဆီ) မှ
 ဆန်အိတ် (၁၀၀)၊ နှင်းဆီကုန်း ဘိုးဘွားရိပ်သာမှ အဘိုး၊
 အဘွားများနှင့် ဦးသန်းဝင်း (ကန်တော်လေး ထီဆိုင်) မှ
 အဝတ်အထည်များ စုစုပေါင်း ကျပ်ငွေ (၁၉၂) သိန်းနှင့်
 ပစ္စည်းများ လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

သွားစရောက်လှူဒါန်း

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန စစ်မဟာဗျူဟာ လေ့လာ
 ရေးရုံးမှ ဦးစီးပြီး နယ်မြေခံ တပ်မတော်သားများနှင့်
 ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်းဝင်များ၊
 ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်မှ ဆရာများ၊ ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်
 ကြက်ခြေနီအဖွဲ့ဝင်များ ပူးပေါင်းပြီး သြဂုတ် ၁၃ ရက်မှ
 ၁၆ ရက်အထိ ရွှေကျင်မြို့နယ်နှင့် ညောင်လေးပင်မြို့နယ်
 များသို့လည်းကောင်း၊ သြဂုတ် ၁၈ ရက်မှ သြဂုတ် ၂၀

ရက်ထိ ဝေါမြို့နယ်သို့လည်းကောင်း ရေကြီးနေရာများ သို့
အိမ်တိုင်ရာရောက် သွားရောက်လှူဒါန်းခဲ့ကြသည်။

အထက်ပါ သတင်းအရ အလှူရှင်များကို များစွာတွေ့ရှိရပါသည်။
ဤအနုပညာမှ ဦးခင်မိုးအောင်ကို တွေ့ရ၏။ ဒေါက်တာမတင်ဝင်း
(ပညာရေးတက္ကသိုလ်) ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ အငြိမ်းစား သံအမတ်ကြီး
ဦးမောင်မောင်စိုးတင့်ကိုလည်း တွေ့ရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မိတ်ဟောင်း
မေ့ဟောင်းတချို့၏ အမည်နာမများကိုပါ ဖူးတွဲတွေ့ရသဖြင့် ဝမ်းသာမှု
ထုံသည် အမှတ်တမဲ့ ဝင်ရောက်စီးဆင်းလျက် မိမိ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကို ပီတိဖြင့်
ကြည့်သီးထစေခဲ့ပါသည်။

မဟင်းရွာမှ ရှင်တစ်ထောင်

ဟိုတစ်လောက ရဟန်း (၁၀၈) ပါး ပဉ္စင်းခံပွဲတော်သို့ သွားကြရာ အလွန်ကြီးကျယ်သော ပွဲတော်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ရဟန်းပေါင်း (၁၀၈) ပါး ရဟန်းဘောင်သို့ တစ်ဦးတည်း ဒကာခံ၍ သွတ်သွင်းပူဇော်သော အခမ်းအနားမှာ မကြီးကျယ်လျှင် အဘယ်အခမ်းအနားသည် ကြီးကျယ်ပါလိမ့် မည်နည်းဟု တွေးမိပါသည်။

ဒါယကာမှာ မဟာဂျာနယ် မဟာအနုပညာမှ ဆရာဦးခင်မြို့အောင်တို့ မိခင် သီဟသူဓမ္မသီရိဘွဲ့ရ ဒေါ်ခင်သိန်း၏ အလှူတော်မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်သည် မဆီမဆိုင် သို့မဟုတ် ဆီဆီဆိုင်ဆိုင် တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် သတိရမိသောအချက်မှာ ရှင်တစ်ထောင်ကို ရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းပူဇော်သော ဦးခင်ရွှေအကြောင်း ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၉၇ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလထုတ် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာများတွင် မြန်မာပြည်၊ မြိုင်မြို့နယ်တွင် ရှင်တစ်ထောင်ပြုပွဲကြီး ခြိမ်ခြိမ့်သဲ ကျင်းပကြောင်း သတင်းကောင်းများ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဖတ်ခဲ့ရပါသည်။ အင်္ဂလိပ်သတင်းစာများကို ကျွန်တော်တို့ မြန်မာပြည်မှ မှာယူ၍ ဂျပန်ပြည်တွင် မြတ်မြတ်နိုးနိုး ဖတ်ရှုရပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့် အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်

...သနည်းဆိုသော် အင်္ဂလိပ်ဘာသာသည် နိုင်ငံတကာသုံး ဘာသာ
... ပြစ်နေသောကြောင့် ဂျပန်လူမျိုးများထဲတွင် မြန်မာပြည်အကြောင်း
... သိပ္ပံပညာအခါ သူတို့ အလွယ်တကူ ဖတ်ရှုနိုင်အောင် အင်္ဂလိပ် ဘာသာ
... ဝယ်ယူ စုဆောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် ၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ (၂၈) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့စွဲဖြင့်
... စုဆောင်းထားသော ရှင်တစ်ထောင် အကြောင်းပါ သော
... အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။ မှတ်မှတ်ရရ ပြန်ပြောပါရစေ။

THE NEW LIGHT OF MYANMAR

**1,000 novitiated, ordained in
Myaing Township.**

Yangon, 27 Dec

The ceremony for novitiation and ordination of 1,000 organized by the Office of the Strategic Studies and sponsored by Zaykabar U Khin Shwe, Daw San San Kywe and family, took place at Bahin Village in Bahin Village-tract in Myaing Township, Pakokku District, Magway Division, on 24 and 25 December. At 10 am on 24 December, respects

were paid to 100 elders 76 to 100 years. Zaykabar U Khin Shwe and family presented gifts to them.

At 1 pm, a traditional procession of 126 persons to be ordained and 874 to be novitiated from nine villages of Bahin Village-tract totaling 1,000 was held.

On 25 December, ordination ceremonies were held at seven simas in the village-tract. Novitiation ceremony took place at the central pandal at 11 am. Over 40,000 visitors were served with lunch.

At 12.30 pm, all shared merits. Present on the occasion were member of the State Peace and Development Council Commander of North-West Command Brig-Gen Soe Win, Commander of No 101 LID Brig-Gen Aung Thein Lin, Chairman of Magway Division Peace and Development Council Col Thein Zaw, Tatmadaw officers and wellwishers Zaykabar U Khin Shwe and family.

အထက်ပါ စာသားများအရ မြိုင်မြိုင်နယ်တွင် ကျင်းပ
 သော ရှစ်တစ်ထောင်အခမ်းအနားကို စိတ်မျက်စိတွင်
 ထင်ယောင်မြင်ယောင် ရှိခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း
 ကိုယ်တွေ့ ပဟုတ်သဖြင့် ရှုခင်းလွှာကို အသေအချာ
 ပြန်၍ မပြောနိုင်ပါ။ ဤတွင် ကိုယ်တွေ့ မျက်မြင်
 တစ်ဦး၏ ပြန်ပြောချက်ကို ကြားနာရပါလျှင် အလှူရှင်
 ၏ ဂုဏ်နှင့်တကွ အမျိုး ဘာသာ သာသနာ၏ဂုဏ်တို့
 ပါ တစ်ပြိုင်တည်း ထင်ယောင်မြင်ယောင် ဖြစ်လာပြီး
 လျှင် ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံသည် သာယာလျက် ရှိပါပ
 ကောဟု ဟူသော ယနေ့ မြန်မာပြည်၏ သရုပ်သကန်
 ကို ထင်မြင်လာစေနိုင်မည်ဖြစ်ပါသဖြင့် ဦးခင်ရွှေ
 အကြောင်းသာ ကွက်ကွက်ကလေးမဟုတ်ဘဲ နယ်နိ
 မိတ်ကျယ်ပြန့်လာနိုင်စရာဖြစ်သဖြင့် အောက်တွင်
 (၂၅-၂-၉၈) ခုထုတ် ကြေးမုံ သတင်းစာတွင် ပါရှိခဲ့
 သော စာတစ်ပုဒ်ကို ပူးတွဲတင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဖတ်ရှု
 ၍ ဝမ်းမြောက်နိုင်ကြပါစေသတည်း။

**မြိုင်မြိုင်နယ် ရှစ်တစ်ထောင်ပြည့်နှင့်
 သက်ကြီးတစ်ရာ ပူဇော်ပွဲ**

ဇာတိချက်ကြွ မွေးရပ်မြေဖြစ်သည့် ပခုက္ကူခရိုင်၊
 မြိုင်မြိုင်နယ်၊ ဗဟင်းကျေးရွာသို့ပြန်မရောက်သည်မှာ (၁၆)
 နှစ်ကျော်ခဲ့ပြီ။ ယခုကား ရှစ်တစ်ထောင်ပြည့် အလှူရှင်
 ဇေကမ္ဘာ ဦးခင်ရွှေ၏ အထူးဖိတ်ကြားချက် အရ
 မမျှော်လင့်ဘဲ ရောက်ခဲ့ရသည်။ ရွာအခြေအနေ သည်
 အထင်နှင့်အမြင် လုံးဝကွာခြားနေသည်။ ကျွန်တော်တို့
 ငယ်စဉ်က ထိုရွာသည် သူပုန်သူကန်တို့ ကြီးစိုးရာ

အမည်းရောင်နယ်မြေသက်သက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ နေ့ရော
ညပါ မကြာခဏ ထွက်ပေါ်လာတတ်သည့် သေနတ်သံ
များကြောင့် အိမ်အောက်ပုန်းကျင်းတွင် စုပေါင်း ခိုအောင်း
ခဲ့ရသည့် အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မရေမတွက်နိုင်ခဲ့။ တစ်ရွာ
နှင့် တစ်ရွာအကူးတွင် ချုံခိုခားပြတိုက်ခြင်း၊ လူသတ်ခြင်း
များ မကြာမကြာ ကြုံကြရ၍ ရပ်သူရွာသားများ ကြောက်
ကြောက် ရွံ့ရွံ့ အကူးအသန်း ပြုကြရသည်။ ကျွန်တော့်
မျက်လုံးအိမ်တွင် ယခုတိုင် မြင်တွေ့နေရဆဲ ဖြစ်သည့်
မြင်ကွင်းကား ရွှေဟင်္သာ မြတ်စွာဘုရားဝင်း အတွင်းရှိ
သိမ်ကျောင်းတုတ်တန်းတွင် ရွာသားတစ်ဦးအား ကျွမ်းပြန်
ဆွဲထားပြီး စိတ်တိုင်းကျ ညှဉ်းဆဲနှိပ်စက်နေသော မြင်ကွင်း
တစ်ခုပင် ဖြစ်၏။ ဟိုရွာဝင်ပြီး ဘယ်သူ့ကို သတ်သွားပြီတဲ့။
ဒီရွာဝင်ပြီး ဘယ်သူ့တွေကို ဖမ်းသွားပြန်ပြီတဲ့ စသော
သတင်းများ မကြာခဏ ကြားနေရပြန်၏။ မည်သို့ပင်
ဖြစ်စေ လွန်ခဲ့သော နှစ် ၅၀ ခန့် ကလေးဘဝသည် ကလေး
လိုပင် အမှတ်တမဲ့ နေခဲ့သည်။

ခေတ်နှင့်စနစ်တို့သည် ထာဝရအိပ်ပျော်မနေ ပါ။
အချိန်နှင့်အမျှ လှုပ်ရှားပြောင်းလဲနေသည်။ လွန်ခဲ့သော
ဗဟင်းရွာလေးသည် ဟိုကလေးဘဝကထက် ငြိမ်းချမ်း
သလိုလို ရှိခဲ့သော်လည်း သာယာမှု မရှိခဲ့ပါ။ နွားလှည်း
တစ်စီးရှောင်ရန် ခက်ခဲသော ဝက်ပါ လမ်းကျဉ်းကလေး
များအကြားတွင် ခနော်ခနဲ ယိုင်ယဲ့ယဲ့ အိမ်အိုကလေး
များက ရွာ၏အလှကို မီးခဲပြာဖုံး နေရာယူထားသည်။
သို့သော် ယခုတစ်ခေါက်ရောက်ခဲ့သော ဗဟင်းရွာကား
ကိုယ့်မျက်လုံးကိုပင် ကိုယ်မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရသည်။
ကားသုံးစီးမျှ ရှောင်တိမ်းနိုင်သော ကျယ်ပြန့်

ဖြောင့်ဖြူနေသည့် ထုတ်ချင်းပေါက်ရွာ လမ်းကျယ်ကြီးများနှင့် တစ်ချိန်က အိမ်အိုကလေးများ သည် သားနားသပ်ရပ်သော အိမ်သန့်သန့်ကလေးများ ဖြစ်နေကြပြီး မြို့ကြီးပြကြီးများတွင်သာ အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်နေရသည်။ ပြည်တွင်းတွင်မက ပြည်ပပါ ဆက်သွယ်နိုင်သည့် တယ်လီဖုန်းနှင့် ကားကြီး ကားငယ် (၁၀) စီးခန့် ရှိနေပြီဖြစ်သည်။ လျှပ်စစ်မီးများ ရရှိတော့ မည်ဖြစ်၍ မီးကြီးများ သွယ်တန်းနေသည်။ မကြာမီ တွဲဖက် အထက်တန်း အဆင့်မှ အစိုးရအထက်တန်းကျောင်းဖြစ်ရန်နှင့် တိုက်နယ် ဆေးရုံတစ်ရုံဖြစ်ရန် နယ်မြေလူထုက မျှော်လင့် ချက်ဖြင့် ကြိုးစားနေကြသည်။ ဖြစ်လာတော့မည်ဟုလည်း သတင်းကြားခဲ့ရသည်။ အမြန်ဖြစ်လာပါစေဟုလည်း ဆန္ဒပြုခဲ့မိပါသည်။

ဗလင်းကျေးရွာ၏ ယခုမြင်ကွင်းကား နိုင်ငံတကာ စကားဖြင့်ဆိုရလျှင် ဖွံ့ဖြိုးဆဲ ရွာကြီးတစ်ရွာဆိုရပေမည်။ ယင်းသို့ ဖွံ့ဖြိုးရန် တာစူအားယူနေချိန်တွင် (၁၃-၄-၉၇) နေ့ထုတ်သတင်းစာများတွင် ပရိုင်းမိတ် ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်းများ ထပ်မံတွေ့ရှိဟူသော ခေါင်းစီးများဖြင့် ဗဟင်းကျေးရွာအနီးမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိရသော ရုပ်ကြွင်းဖြစ်သည့်အတွက် အမ်ပီပီသီကပ် ဗဟင်းရန်းစ် (Amphipithecus Bahinensis) ဟု ပုံတောင်ဒေသ ကျောက်ဖြစ်ရုပ်ကြွင်း ရှာဖွေလေ့လာရေးအဖွဲ့က အမည်ပေးသတ်မှတ်လိုက်ကြောင်း ဖော်ပြပါရှိသဖြင့် ဗဟင်းရွာကို မြန်မာတွင် မက ကမ္ဘာကပါ သိလာချိန်နှင့် တိုက်ဆိုင်၍ ဇေကျော့ကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်ရွှေ-ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ် မိသားစုတို့က သူတို့ကိုယ်တိုင် သွားရောက်၍ သိန်း (၆၀) မျှ အကုန်

အကျခံကာ ရှင်ရဟန်းတစ်ထောင်ပြုပွဲနှင့် သက်ကြီး တစ်ရာပူဇော်ပွဲ ခြိမ်းခြိမ်းသံသံ ကျင်းပကြသည်။ ထို အကြောင်းကို (၂၈-၁၂-၉၇) နေ့ထုတ် သတင်းစာများ ကို သာယာစည်ပင် မြန်ပြည်တစ်ခွင်အခန်းမှာ တခမ်းတနား ဖော်ပြထားသည်ကို တွေ့ရပြန်သည်။

ဗဟင်းရွာသည် ဇေယျာ ဦးခင်ရွှေ-ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ် တို့၏ ဇာတိရပ်ရွာ မဟုတ်ပါ။ အလှူရှင်တို့၏ အဆိုအရ သူတို့ဇာတိနယ်မြေဖြစ်သော မော်လမြိုင်သို့ သွားရောက် ပြီး ဤအလှူမျိုးပြုလုပ်က သံယောဇဉ် အနှောင်အဖွဲ့ မကင်းသော အလှူမျိုးဖြစ်နေ၍ စိတ်သန့်ရှင်းမှု မဖြစ် နိုင်။ ဆွေမျိုးညာတိ အနှောင်အဖွဲ့ကင်းသော ဗဟင်းရွာ၌ ပြုလုပ်ခြင်းသည် ပိုမို၍ လွတ်လပ်ပြီး စိတ်သန့်ရှင်းမှု ရသည်ဟုဆိုသည်။ မည်သို့ဖြစ်စေ ဤသို့သော အလှူ ကြီးမျိုးကို အောင်မြင် ပြီးမြောက်အောင် ပြုလုပ်ခြင်း သည် ငွေအင်အား တစ်ခုတည်း ပြည့်စုံရုံမျှဖြင့် ပြီးမြောက်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ဒေသခံ နယ်မြေလူထုက ရန်ကုန်မြို့၊ ငါးထပ်ကြီး စာသင်တိုက် ပဓာန နာယက ဆရာတော် မဟာဂန္ထဝါစကပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တနာယက၏ လမ်းညွှန်ဩဝါဒကို ခံယူကြရသည်။ ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီး ဌာန စစ်မဟာဗျူဟာလေ့လာရေး နှံ့က ကြီးပွား ကျင်းပပေးခြင်းဖြစ်၍ နိုင်ငံတော် အေးချမ်း သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီဝင် အနောက်မြောက် တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် တိုင်းပွား၊ အမှတ် (၁၀၁) ခြေမြန်တပ်မ ဌာနချုပ် တပ်မမှူး၊ မကွေးတိုင်း အေးချမ်းသာယာရေး နှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ အမှူးပြုသော တပ်မတော် သားများက အနီးကပ်ကြီးကြပ်၍ ဝေယျာဝစ္စများ ပြုလုပ်

ပေးကြသည်။ ဒေသခံ ပြည်သူတို့ကလည်း လမ်းညွှန်ချက်များနှင့်အညီ သိုက်သိုက် ဝန်းဝန်းပူးပေါင်း ပါဝင်ဆောင်ရွက်ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ရှင်ရဟန်းတစ်ထောင်ပြုပွဲနှင့် သက်ကြီးတစ်ရာ ပူဇော်ပွဲသည် ခလုတ်မထိ ဆူးမငြိဘဲ မျှော်မှန်းသည်ထက် ပိုမို၍ အောင်မြင်မှုရရှိခဲ့သည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ အချိန်နှင့်အမျှ ရှင်သန်ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်နေသော ဗဟင်းရွာသည် ဇေယျာမိသားစု၏ ရှင်၊ ရဟန်းတစ်ထောင်ပြုပွဲနှင့် သက်ကြီးတစ်ရာ ပူဇော်ပွဲအဖို့ အဝါကြောင့် အလှတွင် အယဉ်ဆင့်ကာ လူမှုရေး၊ ဘာသာ၊ သာသနာထွန်းကားရေးများ ပိုမိုတိုးတက်လာသော ရွာကြီးတစ်ရွာ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်မျှော်လင့်ချက်များဖြင့် မွေးဇာတိရွာ၌ သုံးရက်အကြာတွင် ရန်ကုန်သို့ ပြန်လာခဲ့ပါသည်။

အထက်ပါအကြောင်းအရာများမှာ မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ ပြန်လည်ဆေးသားချက်များဖြစ်သဖြင့် နောက်လူများအတွက် အထောက်အထား ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထို ရှင် (၁၀၀၀)အကြောင်းကို ပြန်၍ ပြန်၍ ပြောတိုင်း အခက်တာခင်ရွှေက “အဲဒီတုန်းကဗျာ . . . အဲဒီ ဗဟင်းရွာက လူတွေကို ငါးသလောက်ကျွေးချင်လို့ ငါးသလောက်တွေ ဖြတ်တံတီတီ ပေါင်းပြီးတော့ ကားကြီးနဲ့တင်ပြီး ယူသွားရတယ်။ သူတို့ စားဖူးအောင်လို့ ပါ။ ပင်ပန်းရအောင် နပ်ပါတယ်ဗျာ။ စားလိုက်ကြတာ”ဟူ၍ ဝမ်းခေါင်းသံကြီးနှင့် ပြန်၍ ပြောတိုင်း သူ့စေတနာ သူ့အကျိုးပေးတာပဲဟု ကျွန်တော် တွေးမိပါသည်။

ကံထူးသော ၁၉၉၈

ယခုလည်း တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပင် ၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီ
တစ်လတည်းမှာပင် မမေ့နိုင်သော ထူးခြားသည့်ဖြစ်ရပ်များကို တွေ့ရ
သည်။

(၅) နှစ်သားကတည်းက အဖေစွန့်ပစ်ခံရသော ကလေးသူငယ်
တစ်ယောက်အဖို့ ဘဝကို ဝင်ပါထဲကမှ ရုန်းထွက်ရန် အတော်ကလေး
မျက်စိလည်နေပေလိမ့်မည်ဆိုသည်မှာ မမှားနိုင်ပါ။ သို့သော်လည်း
သူသည် မျက်စိမလည်ဘဲ နွဲ့ထဲ ဗွက်ထဲမှ ရုန်းကန်နိုင်ခဲ့သည်သာမက
ရေပြာပြာမှာ ပင် ရွှေကြာတို့ ပွင့်နိုင်ခဲ့သည်။

ကံပွင့်ဖို့ဆိုသည်မှာ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ အားလုံး လိုအပ်ပါသည်။
ကံလည်း ရှိမှ၊ ဉာဏ်လည်း ရှိမှ၊ ဝီရိယလည်း ရှိမှ။ ခြေထောက်
သုံးချောင်း ပြည့်စုံမှသာ ဘဝခိုင်မာပေလိမ့်မည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလသည်ကား သူ့ဘဝတွင် အထွတ်တင်
သော မှတ်တိုင်တစ်တိုင်ပင် ဖြစ်သည်။ ရွှေရောင်အတောက်ပဆုံးသော
နေ့များဟုပင် ဆိုနိုင်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် စောစောက
ပြောသကဲ့ သို့ပင် (၅) နှစ်သားကတည်းက ကိုယ့်အားကိုယ်ကိုး၍

အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် အောင်မြင်မှု အောင်လမ်း
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ရသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ်

၁၉၉၈ ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလတွင် သူသည် သီရိသုဓမ္မမင်္ဂလာတရား
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ချီးမြှင့်ခံရသည်။ ထိုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၉) ရက်နေ့မှာပင်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် အောင်မြင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် (ရန်ကုန်) တည်ဆောက်ရေးအတွက် ငွေကျပ် (၁၀) သိန်း လှူခဲ့
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ်

ထိုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁၂) ရက်နေ့မှာပင် (၄) ကြိမ်မြောက်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ကြက်တောင် တံခွန်စိုက်ပျိုးပွဲမှာ မိန့်ခွန်းအမှာစကား
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ရုပ်ပုံလွှာကို တွေ့ရပြန်သည်။

တစ်ဖန် ထိုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၁၆) ရက်နေ့မှာပင် မြရိပ်ညို
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ပြီးဆုံးအောင်မြင်၍ ဆုပေးနေသော ဥက္ကဋ္ဌအသွင်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ရပြန်သည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇန်နဝါရီလ ရုပ်ပုံလွှာသည် အတော်ကလေး လှုပ်ရှား
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် မှတ်သားစရာတွေ များသည်။ အတုယူစရာတွေ
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် မှတ်သားစရာတွေ များသည်။ ထိုဇန်နဝါရီလ၏ ကုသိုလ်ကံတို့သည် ဖေဖော်ဝါရီလတွင်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် အထွတ်တင် လိုက်ပြန်လေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် အဖေရိကန်ပြည်ထောင်စု ဝါရှင်တန်
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ပါရဂူ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ချီးမြှင့်ခံရသော
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

မျက်စိလည်လောက်ပါသည်။ အစကပြန်၍ ရှင်းရှင်းကြီးပြောပြ
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ပြန်သည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တစ်သက်လုံး ဇွဲအရင်းတည်၍
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ဦးစားခဲ့ရသူတစ်ယောက်အဖို့ ရွှေထီးဆောင်းသောနေ့များကို
အလုပ်လုပ်ကိုင်မှု ဝန်ထမ်းများအပေါ် ကျကျနန မှတ်တမ်းတင်သင့်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်

ထိုရွှေရောင်နေ့ရက်များ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်သည် ဆင်းရဲမွဲတေသော ငယ်ဘဝ၏ ဆန့်ကျင်ဘက် အောင်မြင်မှုများ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

သာမန်အားဖြင့် ဖွဲ့သည် ဖွဲ့ ဖြစ်ရပါသည်။ ဆန်ကွဲသည် ဆန်ကွဲ ဖြစ်ရပါမည်။ ယခုကား ကျောက်တုံးကို သူ့လက်နှင့်ထိသဖြင့် ရွှေဖြစ် သွားရသည်မှာ သူ၏ ကံကြောင့်ဟု ကံကိုချည်းပဲ လွဲချနေမှာစိုးသော ကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခါ လူ၏ ဇွဲ လုံ့လ ဝီရိယတို့၏ အခန်းကဏ္ဍ သည် လူတို့တွင် ပျောက်ဆုံးနေမှာ စိုးရိမ်နေသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူ၏ မှတ်သားထိုက်သော အောင်ပွဲများကို ပြန်ပြောရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ အောက်တွင် စိတ်ရှည်ရှည် ဖတ်ရှုမှတ်သားခြင်းဖြင့် စာဖတ်သူတွင် အကျိုးမယုတ်နိုင်ပါ။ သူ့ထက်တောင် ပို၍ လာဘ်မြင် လာနိုင်ပါသေးသည်။ အကြံတူနေလျှင် နောက်လူ ပို၍ တိုးတက်စေချင် ပါသည်။ ဖတ်ကြည့်ပါ။

သာသနာတော်ဆိုင်ရာ တွဲတံဆိပ်တော်များဆက်ကပ်သည့်

အမိန့်ကြော်ငြာစာ (၂/၉၈) ထုတ်ပြန်ကြေညာ

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော် နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ

အမိန့်ကြော်ငြာစာ အမှတ် ၂/၉၈

၁၃၅၉ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လဆန်း ၅ ရက်

(၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ ၄ ရက်)

ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်း သာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီသည် အောက်ဖော်ပြပါ ဆရာတော်ကြီးများ၊ ဂန္ထဝင် ပရိယတ္တိဝန်ဆောင် စာချ

ဆရာတော်များ၊ ဝိပဿနာဓူရ ပဋိပတ္တိဝန်ဆောင် ကမ္မဋ္ဌာန်း
နည်းပြဆရာတော်များ၊ နယ်လှည့်ဓမ္မကထိကနှင့် ပြည်တွင်း
ပြည်ပ သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အား
ပစ္စည်းလေးပါးတို့ဖြင့် ထူးခြားစွာ ထောက်ပံ့လှူဒါန်းနေ
ကြသည့် ပုဂ္ဂိုလ်များအား ဘွဲ့တံဆိပ်တော်များကို ဆက်ကပ်
လှူဒါန်း အပ်နှင်းလိုက်ပါသည် -

သိရိသုဓမ္မမင်္ဂလာတရေဘွဲ့

၁။ **ဦးရွှေပို**

အမှတ် ၁၀၅၊ သမိန်ဗရမ်းလမ်း၊
တာမွေမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

၂။ **ဦးခင်ရွှေ**

အမှတ် ၇၇ (အက်ဖ်)၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊
ဗဟန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

၃။ **ဦးဌေးမြင့် (ယုဇန)**

အမှတ် ၃၀၊ ဝါးတန်းလမ်း၊
လမ်းမတော်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်တိုင်း။

အထွတ်အထိပ် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတစ်ခု၏ နောက်ကွယ်တွင်
သည်အားတွေ အများကြီးပါဝင်နေကြောင်း အကဲခတ်လိုက်ပါသည်။
သာမန် ဖတဆိုးကလေးတစ်ယောက်အဖို့ ထိုနေ့တွင် ဘယ်ပုံ
ဘယ်နည်း စိတ်ခံစားမှု ရှိမည်ကို စဉ်းစားကြည့်မှ သိနိုင်ပါလိမ့်မည်။

နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်ကြီးများမှ

ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့

(၂) ကြိမ်တိတိ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရသော မြန်မာတစ်ဦး

အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းသော အချက်တစ်ချက်မှာ (၅) နှစ် သားမှစ၍ ကိယ့်အလုပ် ကိယ့်လုပ်ပြီး ကိယ့်ကျောင်း ကိယ့်နေခဲ့သော ကလေးသူငယ်တစ်ယောက်အဖို့ အသက် (၄၀) ကျော်ကျော်တွင် မမျှော်မှန်းထားသော ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်ကြီးများမှ ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ကြီးများ တကူးတက ချီးမြှင့်မြှောက်စား ပေးအပ်ခြင်းခံရသည်ကိုမှ ဂုဏ်မယူတတ်ပါလျှင် အဘယ်သို့သောကိစ္စကို ဂုဏ်မယူပေမည်နည်း။

ကျွန်တော်ကား တက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုက ကျောင်းဆရာကြီးတစ်ဦး ဖြစ်ခဲ့သဖြင့် ဘွဲ့၏တန်ဖိုးကို ကောင်းစွာသိခဲ့ပါသည်။ မိမိကိုယ်တိုင်ပင်လျှင် ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများရအောင် ကျက်ရ၊ မှတ်ရကြိုးစားခဲ့ရပါသည်။ ယခုကား ထင်ပေါ်သဖြင့် စင်တော်ကောက်ခံရသော လူတစ်ယောက်ကို မြန်မာပြည် စီးပွားရေးလောက ဘာသာရေးလောကတို့တွင် တွေ့ရသဖြင့် မြန်မာပီပီ ဂုဏ်ယူမိပါသည်။ ကိယ့်အိမ်သားတစ်ယောက်ယောက်သာ ရခဲ့လျှင် လူတိုင်း

အနုပညာ သီလဝါ ငါးပါးတော်မှာ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမည်မှာ ဝေဒင်မေးစရာ မလိုပါ။ ယခုသော် အနုပညာ သီလဝါ ငါးပါးက ရခြင်းဖြစ်သဖြင့် ဂုဏ်မယူတတ်လျှင်ကား မုဒိတာနည်းရာ ဆောက်ပါလိမ့်မည်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကား ကျွန်တော်၏ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် အနုပညာ သီလဝါ ငါးပါးက သူတော်ကောင်းများနှင့် ဆက်စပ်နေရသည် ဖြစ်လျှင် သူတော်ကောင်း အငွေ့အသက်ဖြစ်သဖြင့် ဝမ်းသာနေမိ မိပါသည်။

မြန်မာတစ်ယောက် နိုင်ငံခြားတက္ကသိုလ်ကြီးတစ်ခုမှ ဘွဲ့ထူး ထူးထူး ဆိုးမြင့်ခြင်းခံရသဖြင့် အလွန်ဝမ်းသာကြပါသည်ဟု သိရပါ သည်။ ထိုအချက်ကို ပေါ်လွင်အောင် အချစ်ဂျာနယ်၏ ဖော်ပြချက် ထက် အောက်တွင် ဂုဏ်ယူဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

အဋ္ဌမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ၊ သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ
ဒေါက်တာခင်ရွှေ (လူမှုထူးချွန် ပထမဆင့်) အား
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊

ကယ်လီဖိုးနီးယား တောင်ပိုင်းတက္ကသိုလ်၊

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာဌာနမှ စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲမှု ပါရဂူ
ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ စိုးမြင့်

ရန်ကုန်မြို့ရှိ ဇေယျာ ကုမ္ပဏီလီမိတက်၏ ဥက္ကဋ္ဌ
သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ရွှေအား
အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၊ ကယ်လီဖိုးနီးယား
တောင်ပိုင်းတက္ကသိုလ် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပညာ
ဌာန၏ စီးပွားရေး စီမံခန့်ခွဲမှု ပါရဂူဂုဏ်ထူးဆောင်
ဒေါက်တာဘွဲ့ (Ph.D) ဆိုးမြင့်ခြင်း အခမ်းအနားကို
စက်တင်ဘာ (၁၅) ရက်နေ့ မွန်းတည့် (၁၂) နာရီက
ကရဝိက်နန်းတော်တွင် ကျင်းပသည်။

အဆိုပါ အခမ်းအနားသို့ ဝိုင်းရံမှုချုပ်တင်ဆွေ (အငြိမ်းစား)နှင့် အထူးဖိတ်ကြားထားသော ဧည့်သည် တော်များ၊ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနမှ တာဝန်ရှိသူများ တက်ရောက် သည်။

ဘွဲ့လက်မှတ်အပ်နှင်းပွဲအခမ်းအနားတွင် အမေရိကန် ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်းမှ ဥက္ကဋ္ဌ Dr. Robert Dalton နှင့် ဒု-ဥက္ကဋ္ဌ ပါမောက္ခ Dr. Patrick Doani ညွှန်ကြားရေးမှူး ပါမောက္ခ Dr. John Lim တို့ တက်ရောက်ကြပြီး မြန်မာနိုင်ငံမှ ဒေါက်တာ ခင်ရွှေအား မိမိတို့ ဘွဲ့လက်မှတ် ပေးအပ်ခြင်း အကြောင်းအရာများနှင့် ဂုဏ်ယူဝမ်းမြောက်ဖွယ် ရာ များကို ပြောကြားကြသည်။

ထို့နောက် ပါမောက္ခ Dr. Robert Dalton က ကယ်လီဖိုးနီးယား တောင်ပိုင်းတက္ကသိုလ် အသက် ဓမ္မဝမ်းကျောင်း ပညာဌာန၏ စီးပွားရေးစီမံခန့်ခွဲမှု ပါရဂူ ဂုဏ်ထူးဆောင် ဒေါက်တာဘွဲ့ (Ph.D) ကို ချီးမြှင့် အပ်နှင်းလိုက်သည်။

အဆိုပါဘွဲ့သည် အမေရိကန် တက္ကသိုလ်များ၏ အမြင့်ဆုံးဘွဲ့တစ်ဘွဲ့ဖြစ်ပြီး ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကုမ္ပဏီ တိုးတက်ရေး နိုင်ငံဖွံ့ဖြိုးရေးကိစ္စများတွင် ထူးခြားစွာ စွမ်းဆောင်နိုင်ခဲ့ခြင်း၊ အောင်မြင်မှုများ၊ အတွေ့အကြုံများနှင့် စီမံခန့်ခွဲရေးဆိုင်ရာ အရည် အသွေးများကို အခြေခံ၍ ချီးမြှင့်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်။

ယင်း Scups သည် အာရှနှင့် ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာက

ဒေါက်တာ ခင်ရွှေသည်

လမ်းတစ်လျှောက်ရှိ နိုင်ငံများမှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးများကိုလည်း မကြာမီက အဆိုပါ ဘွဲ့များကို ခိုးဖြင့်ပေးအပ်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

ယင်းတို့မှာ ဟောင်ကောင်မှ Salom Films ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်သူ Dr. Chartes Wng၊ ဘရူနိုင်းနိုင်ငံမှ Brunci Petroleum၊ ညွှန်ကြားရေးမှူး Dr. Suny Mat Husseino၊ တရုတ်နိုင်ငံ၊ ရှင်စင်းမြို့၊ တရုတ်ကုန်သည်များ ဘဏ်ဥက္ကဋ္ဌ Dr. Wang Shighen၊ အင်ဒိုနီးရှားနိုင်ငံ၊ ဘိုရိုဆူဒါ တက္ကသိုလ် ပါမောက္ခချုပ် Dr. Basir Barthos၊ မလေးရှားနိုင်ငံ Ekra Berhad ကုမ္ပဏီဥက္ကဋ္ဌ Dr. Tan Sri Ting Pek Khiing တို့ ဖြစ်ကြသည်။

ဒေါက်တာ ခင်ရွှေသည် (၃၀-၁-၉၈) နေ့က အမေရိကန်နိုင်ငံ၏ ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးထူးချွန်မှု (Ph.D) ဒေါက်တာဘွဲ့ကို ရန်ကုန်တက္ကသိုလ် စိန်ရတုသဘင်ခန်းမတွင် ပထမအကြိမ် အပ်နှင်းခြင်းခံခဲ့ရပြီး ယခု ဒုတိယအကြိမ် ဘွဲ့အပ်နှင်းခြင်းခံရသူဖြစ်ရာ မြန်မာနိုင်ငံ၏ စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များထဲတွင် ထူးထူး ခြားခြား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးအဖြစ် ဂုဏ်ယူဖွယ်ရာ ဖြစ်နေပါ သည်။

ဘွဲ့အပ်နှင်းခြင်း အခမ်းအနားကို မြန်မာ့စိုးရာ ယဉ်ကျေးမှု အကပဒေသာများဖြင့် ဧည့်ခံဖျော်ဖြေပြီး မွန်းလွဲပိုင်းတွင် ရုပ်သိမ်းလိုက်သည်။

အမေရိကန်၊ ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်မှ ခွီးမြှင့်သော

ထိပ်တန်းအဆင့်မြင့် ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ကို **မြန်မာတစ်ဦးရရှိခြင်း**

အမေရိကန်နိုင်ငံ ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်း၏ ယခုနှစ် ဆုံးဖြတ်ချက်မှာ ၁၉၉၈ခုနှစ်အတွက် အာရှတိုက်မှ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ အနက်မှ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဦးခင်ရွှေကို ဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူဘွဲ့ ခွီးမြှင့်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆုံးဖြတ်ချက်အတိုင်းပင် ဝါရှင်တန် တက္ကသိုလ်မှတစ်ဆင့် အမေရိကန် ပညာရေးဖောင်ဒေးရှင်းမှ ခွီးမြှင့်လိုက်သော စီးပွားရေးဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူးဆောင်ဘွဲ့ကို ၁၉၉၈ ခုနှစ်အတွက် ရရှိသူမှာ မြန်မာနိုင်ငံမှ ဦးခင်ရွှေဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းကို (၂၁-၂-၉၈) ခုနှစ်ထုတ် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာ The New Light of Myanmar တွင် အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

“မြန်မာသမိုင်းတွင် နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ခွီးမြှင့်သော ဂုဏ်ထူးဆောင်ပါရဂူဘွဲ့ရရှိသော သတင်းမျိုး အလွန် ကြားနာရခဲပါသည်။ မရှိသလောက်ကို ရှားပါသည်။ ရှားတော့ရှားသည်။ သို့သော် ရှိသည်ဟူသော စကား အတိုင်းပင် ယခင်က မရှိပေမယ့် ယခု ရှိလာရပါ သည်။ ထိုအချက်ကို မြန်မာ့ပညာရေးသမိုင်းတွင် မှတ်တိုင်တစ်တိုင် ဖြစ်သည်”

တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ကြည့်၍မြင်သော မြင်ကွင်းများ

တောင်ထိပ်တစ်ခုပေါ်ကို မရောက်လျှင် ရောက်အောင် ကြည့်ဖို့ကောင်းပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် တောင်ထိပ်ပေါ်မှ နေ၍ တောင်အောက်ရှိ ရှုခင်းများကိုကြည့်လျှင် မိမိလာရာ နေရာကြောင်း ကို သိနိုင်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

မူလခရီးသွားစဉ်က ထိုခရီးသည်အဖို့ ခရီးလမ်းတစ်လျှောက်တွင် အကောက်အကွေ့များစွာဖြင့် တွေ့ကြုံရပါလိမ့်မည်။ တစ်ချို့သော နေရာတို့သည် ချောင်းရှိ၏။ မြောင်းရှိ၏။ အချို့သောနေရာတို့တွင် တွင်းရှိ၏။ ချိုင့်ရှိ၏။ ခလုတ်ကန်သင်းရှိ၏။

ဤသို့ဖြင့် လာရာလမ်းတစ်လျှောက်တွင် အဖုအထစ်အကောက် အကွေ့တို့သည် ရှိစမြဲဖြစ်ပါသည်။ လူတစ်ယောက်၏ နေလမ်းကြောင်းသည်လည်း ထို့အတူပင်ဖြစ်ပါသည်။ တောင်ထိပ်ပေါ်မှ ရောက်မှ တောင်အောက်သို့ပြန်ကြည့်လျှင် မြင်ရသောမြင်ကွင်းသည် ပို၍ လာရာလမ်းကို သိသာစေပါသည်။

အပေါ်စီးမှလှမ်း၍ အောက်သို့ကြည့်လိုက်ခြင်းသည် မြင်ကွင်းတစ်မျိုးဖြစ်၏။ တောင်ခြေမှရပ်၍ တောင်ပေါ်သို့ကြည့်လိုက်ခြင်းကလည်း မြင်ကွင်းတစ်ခုဖြစ်၏။

ကျွန်တော်ခံစားကြည့်သည်မှာ တောင်ခြေမှ တောင်ပေါ်သို့ ကြည့်လျှင် ခရီးသည် ခက်ခဲ၏။ ဝေး၏။ မြင့်၏။ တက်ရန်ခက်ခဲ၏။ တောင်ပေါ်မှ တောင်အောက်သို့လှမ်းကြည့်လိုက်လျှင် ခက်သည် မခက်ခဲ၊ မဝေး၊ မမြင့်။

ဤသို့သောအတွေးဖြင့် တွေးကြည့်လိုက်သောအခါ ငှက်လေလေတစ်ကောင်ကဲ့သို့သော အချိန်အနေမျိုးမှ ရုန်းထွက်၍ မသေသောငှက်ဘဝသို့ ပြောင်းလဲသွားသော လူတစ်ယောက်၏ ကြိုးပမ်းမှုကို ဒေါက်တာခင်ရွှေ၌ တွေ့ရပါသည်။

သူသည် ဘာသာတရားကို လက်ကိုင်ထား၏။ စိတ်ဓာတ်မြင့်အောင်လုပ်၏။ သူများအကျိုးကို သယ်ပိုး၏။ မိမိအတွက်လည်း အကျိုးရှိစေ၏။ ဤသို့ဖြင့် အတ္တတစ်ဖက်၊ ပရတစ်ဖက်ဖြင့်သွား၏။ လောဘလွန်သော အနေအထား တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ရ။ ဒေါသလွန်သော အနေအထားလည်း တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ရ။ မောဟလွန်သော အနေအထားလည်း တစ်ခါမျှ မတွေ့ခဲ့ရ။

ထိုသို့သောစိတ်ထားဖြင့် သူသည် စီးပွားရေး နယ်နိမိတ်ထဲမှာ နာမည်ပျက်မရှိ။ ဘာသာရေး နယ်နိမိတ်ထဲတွင်လည်း နာမည်ပျက်မရှိ။ သူသည် အမြဲလှုပ်ရှားနေ၏။ သူသည် အရာရာကို စိတ်ဝင်စားတတ်၏။ ဤကိစ္စပေါ်အောင် သူနှင့် အားကစားလောကကိုပဲ မသိမဆိုင် ကြည့်ကြပါစို့။

စီးပွားရေးသမားတစ်ယောက်အဖို့ (ဝါ) စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှ တစ်ယောက်အဖို့ အားကစားနှင့် ဘာမျှပတ်သက်စရာမရှိ။ သို့သော်လည်း သူ့အမြင်က မိမိကိုအမြင့်သို့ရောက်စေသော နိုင်ငံတော်

အားနည်းဆပ်ခြင်းသည် နိုင်ငံတော်၏ လုပ်ငန်းတစ်ရပ်ရပ်ကို အမြဲစိတ်
အားစွာ အနိုးကပ်ကူညီခြင်းပင်ဖြစ်သည်ဟု သူ့ခံယူပုံရ၏။ ထို့ကြောင့်
သူ့ခံယူချက်အတိုင်း နိုင်ငံတော် အားကစားလုပ်ငန်း များတွင်
သူပိုင်ခြင်းမှာ သံသရာမျက်နှာအတွက်မဟုတ်။ နိုင်ငံတော်မျက်နှာ
အတွက်သာဖြစ်ပေသည်ဟု အကဲခတ်နိုင်ပါသည်။ ဤအချက်ကို
အဘော်ပေါက်အောင် သတင်း(၃)ပုဒ်ကို ကောက်နုတ်တင်ပြပါမည်။

ပထမသတင်းမှာ ကုက္ကိုင်းရေကူးအသင်း နှစ်ပတ်လည်
သင်းလုံးကျွတ် အစည်းအဝေးသတင်းဖြစ်သည်။ ဤသတင်းတွင်
အရေးဒကာကြီးကိုလည်း လူပုံလယ်တွင် စိတ်ဝင်စားဖွယ်မြင်ရသည်။
လောကီနယ်ပယ်ထဲမှာ ရှိနေဆဲဖြစ်သောကြောင့် လောကီသားများကို
အညံ့ကြောင်း ထင်ရှားပါသည်။

ဒုတိယသတင်းမှာ အာရှအငယ်တန်း တံခွန်စိုက်ကြက်တောင်
မြို့ခွဲဝင်များအား ကြိုဆိုဂုဏ်ပြု ညစာစားပွဲ တည်ခင်းသတင်း ဖြစ်
သည်။ ဤသတင်းမှာလည်း ဘုရားဒကာကြီးကို လူပုံအလယ်တွင်
စိတ်ဝင်စားဖွယ်တွေ့ရသည်။ လောကီနယ်ပယ်ထဲမှာ ရှိနေဆဲဖြစ်
သောကြောင့် လောကီသားများကို ကူညီစိတ်ရှိကြောင်း သိသာပါ
သည်။

ပထမသတင်းတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို မြန်မာနိုင်ငံ ကြက်တောင်
မြို့အဖွဲ့ချုပ် နာယကအဖြစ် ရှုမြင်ရသည်။ ဒုတိယသတင်းတွင်
ဒေါက်တာခင်ရွှေကို ကုက္ကိုင်းရေကူးအသင်း၏ အမှုဆောင်ကော်မတီ
ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ရှုမြင်ရသည်။

ဆိုလိုသောအချက်မှာ အသင်းတစ်သင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်
မှာ မဆန်းလှပါ။ ဥက္ကဋ္ဌဆိုသည်မှာ နှစ်တိုင်း နှစ်တိုင်း တစ်ယောက်
တစ်ယောက်တော့ဖြစ်စမြဲဖြစ်ပါသည်။ သူ မဖြစ်လျှင် နောက်
တစ်ယောက် ဖြစ်မည်။ နောက်တစ်ယောက်မဖြစ်လျှင် သူဖြစ်မည်။

သူတို့မဖြစ်လျှင် အခြားတစ်ယောက်ယောက်ဖြစ်မည်။ ဤအခွင့်သည် သေချာပါသည်။ ထို့ကြောင့် သူဥက္ကဋ္ဌဖြစ်သည်ကို အကျယ်ခံစရာ အကြောင်းမရှိပါ။

ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်၏ဆိုလိုရင်းမှာ သူသည် ဘုရားတရားသမားဖြစ်သော်လည်း နေရာတကာမှာ ဘုရား ဘုရားဟန်ကြီးပန်ကြီးလုပ်မနေဘဲ လောကီသားပီပီ လောကီအလုပ်များကို စိတ်ဝင်စားစွာ လုပ်ကြောင်း၊ အထူးသဖြင့် နိုင်ငံတော်တည်ဆောက်ရေးတွင် ပါဖြစ်အောင် သူပါခဲ့ကြောင်း ဆိုလိုရင်းဖြစ်ပါသည်။

ဒါနုပါရမီ

၁၀-၁၁-၂၀၀၂ ခု တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ခမ်းနားကြီးကျယ်စွာ ပြုလုပ်ခဲ့သော မင်္ဂလာဒုံမြို့တော်ဦး စေတီတော်ပွား(၆)ဆူတို့၏ ဥပနာတော်သွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားသည်ကား မမြင်စဖူးသော နှစ်ပေါင်းကူး တံတားများဖြင့် ထူးထူးကဲကဲ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ တော်သူ မြို့တော်သားများပင် အထိတ်တလန့် အံ့ဩသွားကြရလေသည်။ ထိုသို့ အံ့ဩစရာကောင်းသော ကုသိုလ် သုံးကြီးကို ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ပြုမူနိုင်သည်မှာ ရှေးရှေးက ပါရမီ ကြောင့်ဟု ပါရမီကို ယိုးမယ်ဖွဲ့၍ မရနိုင်စကောင်းချေ။

ပါရမီဆိုသည်မှာလည်း အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန် ဆည်းပူး ပြုလုပ်အပ်သော ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်သည်။ အကြိမ်ကြိမ် အထပ်ထပ် ပြုလုပ်ခြင်းဖြင့် ထူးခြားစွမ်းရည်တစ်ခု ပေါ်ပေါက် ဖြစ်ထွန်းလာသည် ကဲ့သို့ပင် ပါရမီဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ ကျပ်ငွေ (၁၀၀၀) နှင့် ရန်ကုန်တက် သာခဲ့သော ရန်ကုန်ရောက် မော်လမြိုင်သား တောသားကလေး တစ်ယောက်၏ ဇာတ်လမ်းသည် မျိုးဆက်သစ်များအတွက် အံ့စဖွယ် အတုယူစရာဖြစ်လေသည်။

ကုသိုလ်ထူးများဖြင့် ပြည့်လုံနေသောကြောင့် ကုသိုလ်သက်သက် လောကုတ္တရာသက်သက်ဟူ၍ မထင်မှတ်ပါလေနှင့်။ သူ၏ ဖြစ်စဉ်တွင် လောကီအကျိုးပြုကိစ္စတို့ကလည်း နိုင်ငံသစ်၏ အထောက်အကူပြုနေကြောင်း ပြောပြချင်ပါသည်။ ဒါနသူဌေးကြီး ဟုဆိုသော်လည်း သူ၏ ဌေးပုံဌေးနည်းမှာ လောကုတ္တရာသက်သက် မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍ လောကီကို လုံးလုံးလျားလျားကြီး စွန့်လွှတ်ပြီး နောက် လောကုတ္တရာလမ်းကြောင်းသက်သက်သာ သွားမည်ဆိုလျှင်လည်း သူ၏အထုပုတ္တိသည် တစ်မဂ် တစ်ဖိုလ်အထိ သွားမည်ဖြစ်သဖြင့် လောကီလူသားတို့အတွက် အတုယူစရာတစ်ခုကို ရုတ်တရက် ပြန်ပြောရန် ခဲယဉ်းလှပါသည်။

သူ၏ ဌေးပုံဌေးနည်းမှာ ဒါနတို့၏ ဌေးပုံဌေးနည်းသာမက ငွေတို့၏ ဌေးပုံဌေးနည်းသာမက လောကီလူသားတို့အတွက်လည်း မေတ္တာအပြည့် စေတနာအပြည့်ဖြင့် စိတ်သူဌေးကြီးဖြစ်သည်သာမက နိုင်ငံ အကျိုးပြု မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်တို့ကလည်း ဌေးကြွယ်၍နေသောကြောင့် ဒါနသူဌေးကြီးဟုဆိုရာတွင် တိုင်းချစ်ပြည်ချစ် ဒါနတို့ကလည်း ပါနေသည်ဟု ဆိုချင်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို သက်သေပြရန် အထောက်အထားများစွာရှိပါသည်။

ကျွန်တော်ပြုချင်သော အထောက်အထားများထဲတွင် -
 (၁) မြန်မာ့အားကစားလောကသို့ အသစ်ဝင်ရောက်လာသော မြားပစ်အားကစားနည်းကြီး မြန်မာ့အားကစားလောကတွင် ဖွင့်ဖော်လာသည်မှာလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုမကင်းချေ။ ၎င်းအပြင်
 (၂) ဇေယျာ ၂၀၀၅ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ဘန်ကောက် ဖိတ်ခေါ်မာရသွန် ပြိုင်ပွဲအောင်မြင်မှုတို့ကလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုနှင့် မကင်းချေ။ ၎င်းအပြင် (၃) မြရိပ်ညို မြန်မာပြည် တံခွန်စိုက် ကြက်တောင်ပြိုင်ပွဲကြီး လျှမ်းလျှမ်းတောက် အောင်မြင်

အညံ့မှာလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုနှင့် မကင်းချေ။

ထိုအချက်တို့ကို တစေ့တစောင်း ပြလိုက်လျှင်ပင် ဒေါက်တာ
ခင်ရွှေ၏ လောကီရုပ်ပုံလွှာသည် ထင်သာမြင်သာ ဖြစ်လာလိမ့်မည်
ဟု ယူဆနိုင်ပါသည်။

မြန်မာအားကစားလောကသို့
 အသစ်ဝင်ရောက်လာသော
 မြားပစ်အားကစားနှင့် စပ်လျဉ်းသော
ဒါနုခန်းကြီး

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင်ကျင်းပခဲ့သော အရှေ့တောင်အာရှ အားကစား ပြိုင်ပွဲကြီး (၉)ကြိမ်မြောက် ပြိုင်ပွဲကြီးဖြစ်၏။ ထိုပွဲမှစတင်၍ မြားပစ် အားကစားနည်းသည် စတင်ပါဝင်လာခဲ့ကြောင်း သတိထားမိပါသည်။

၁၉၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ပြင်သစ်နိုင်ငံ ပါရီမြို့၌ ကျင်းပခဲ့သော ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးသည် အိုလံပစ်သမိုင်းတွင် ဒုတိယအကြိမ် မြောက် ဖြစ်ခဲ့သည်။ ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီး၏ တတိယအကြိမ် မြောက်ကို ၁၉၀၄ခုနှစ်တွင် အမေရိကန်နိုင်ငံ စိန်လူပီမြို့တွင် ကျင်းပ ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ၎င်းနောက် စတုတ္ထအကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးကို ဗြိတိန်နိုင်ငံ လန်ဒန်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့ကြောင်း သတိထားမိပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် နိုင်ငံရေးလှုပ်ရှားမှုများ အကြီးအကျယ် ပြင်းထန်နေသော ၁၉၂၀ခုနှစ်တွင်ကား သတ္တမအကြိမ်မြောက် ကမ္ဘာ့ အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးကို ဘဲလ်ဂျီယံနိုင်ငံ အန်ကဝပ်မြို့တွင် ကျင်းပခဲ့ ကြောင်း သတိထားမိပါသည်။

သို့သော်လည်း ထိုသို့သော ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲကြီးများ၌ ဖော်ပြသော မြားပစ်အားကစားနည်း ပါဝင်ခဲ့သည်ဟု ကျွန်တော်သတိ မထားမိပါ။ ပထမဦးဆုံးအကြိမ် သတိထားမိသည်မှာ ၁၉၇၂ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော အကြိမ်(၂၀)မြောက် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲဖြစ်ပါသည်။ ထိုပြိုင်ပွဲတွင်မှစတင်၍ မြားပစ်အားကစားကြီးသည် ပြန်လည်ရှင်သန် ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

သို့သော်လည်း ၁၉၂၀ ခုနှစ်တွင် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲတွင် မြားပစ်အားကစားနည်းသည် ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သတိပြုခဲ့ပြီးသည့် အခါ အားကစားလောကမှ တဖန်ငုပ်လျှိုးသွားသည်မှာ အတော် ကလေး ကြာခဲ့ကြောင်း သတိပြုမိပါသည်။

၁၉၇၂ ခုနှစ် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ်ပြိုင်ပွဲကြီးကို မြူးနစ်တွင် ကျင်းပ ခဲ့ပါသည်။ ထိုအကြိမ်သည်ကား အကြိမ်(၂၀) မြောက် အိုလံပစ်ဖြစ် ပါသည်။ ထိုမြူးနစ် ကမ္ဘာ့အိုလံပစ် ပြိုင်ပွဲကြီးတွင် မြားပစ်အားကစား နည်းသည် တစ်ဖန်ပြန်လည် ရှင်သန်လာခဲ့ကြောင်း သတိပြုမိပါ သည်။

၁၉၇၇ ခုနှစ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော (၉) ကြိမ်မြောက် အရှေ့ အာရှ အားကစားပြိုင်ပွဲတွင်ကား မြားပစ်အားကစားနည်း ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်ကား ၁၉၉၅ ခုနှစ် ဖေဖော်ဝါရီလ (၈)ရက်နေ့ တွင် ရန်ကုန်မြို့၊ ဗဟန်းမြို့နယ် ပုလဲလမ်း အမှတ် (၂၂) တွင် တည်ရှိ သော မြရိပ်ညိုရွှင်ရယ်ဟိုတယ်တွင် ကျင်းပခဲ့သော အစည်းအဝေး ကြီးသည် မြန်မာ့အားကစားလောကတွင် မဖွဲ့စည်းရသေးသော မြန်မာနိုင်ငံ မြားပစ်အဖွဲ့ချုပ်ကို ဖွဲ့စည်းရန် စတင်ဖွင့်ဖော်လိုက်ခြင်း ပြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာသတိပြုမိပါသည်။ ထို မြရိပ်ညိုသည်ကား ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ မြရိပ်ညိုပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

အဆိုပါ အစည်းအဝေးမှ စတင်၍ မြန်မာမြားပစ်အဖွဲ့ချုပ်ကို စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဇေတုမ္ဘာကုမ္ပဏီလီမိတက် အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မြန်မာအားကစားလောကတွင် အသစ်ဝင်ရောက်လာသော မြားပစ်အားကစားနည်းနှင့် ပတ်သက်၍ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သဘောထားမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

"ယနေ့တိုင် မြန်မာတိုင်းရင်းသားတို့သည် လေးမြားအတတ်ပညာကို မိမိတို့ရိုးရာ အမွေအနှစ်အဖြစ် ဆက်လက်ထိန်းသိမ်းထားဆဲပင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခုအခါ တစ်ချိန်တပျောက်ကွယ်ခဲ့ရသော မြန်မာ့လေးမြား အတတ်ပညာကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ကာ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မြားပစ်အားကစားနည်းနှင့်အညီ စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းခွင့်ရရှိခဲ့၍ ဝမ်းမြောက် ဝမ်းသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါကြောင်း၊ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မြားပစ်အားကစားနည်း ပြိုင်ပွဲသုံး အားကစားပစ္စည်းတန်ဖိုးများမှာ မသေးလှကြောင်း၊ တစ်ခုလျှင် အနည်းဆုံး ဒေါ်လာ ၂၀၀၀ မှ ၄၀၀၀ ကြား ရှိကြောင်း၊ လောလောဆယ်တွင် တစ်လက်လျှင် အမေရိကန် ဒေါ်လာ ၃၀၀၀ တန် အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ မြားပစ်အားကစားနည်းသုံး လေး မြားကို ဝယ်ထားပြီးဖြစ် ကြောင်း၊ မိမိနှင့်တကွ အများတကာ အကျွမ်းမဝင်သေးသော အားကစားနည်း တစ်ရပ်ကို ယခုကဲ့သို့ စနစ်တကျ ဖွဲ့စည်းကာ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရခဲ့၍ များစွာ ဂုဏ်ယူမိပါကြောင်း၊ ပြည်နယ်နှင့် တိုင်းဒေသ အသီးသီးသို့ ပြည်သူ့ရဲတပ်ဖွဲ့ဝင်များနှင့် စတင်ကာ ကွင်းဆင်း၍ မြားပစ်အားကစားနည်းကို စည်းရုံးသိမ်းသွင်းသွားမည်ဖြစ်

ကြောင်း၊ ဒီအတွက်လည်း လူများ ရှာဖွေပြီးဖြစ်ကြောင်း၊ မကြာမီအတွင်း ပြည်နယ်နှင့်တိုင်း တံခွန်စိုက်ပျိုးပွဲများ ကျင်းပ ပြုလုပ်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ရေတိုအဖြစ် အသက် အပိုင်း အခြားမရွေး ဖိတ်ခေါ် ယှဉ်ပြိုင်စေမည်ဖြစ်ပြီး ရေရှည်အဖြစ် အသက် ၁၂ နှစ် ၁၃နှစ် လူငယ် မောင်မယ် များကို စည်းရုံး လေ့ကျင့်၍ မြေတောင်မြှောက်ပေးရန် ရည်ရွယ်ကြောင်း”

ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားသွားခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ခေတ်သစ်မြန်မာ့သမိုင်းတွင် မြားပစ်အားကစား နည်းသည် မြန်မာ့မြေတွင် ရှင်သန်လာခဲ့လေသည်။ ဤသို့ရှင်သန် အောင် ဒါနသုဋ္ဌေးကြီးအဖြစ် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ပါဝင်ခဲ့သည် ကိုကပင် သူ၏ ကံကောင်းခြင်းဟု ဆိုရမည်လား။ သို့တည်းမဟုတ် သူ၏ နိုင်ငံအပေါ် ထားအပ်သော စေတနာကြောင့်ဟုပင် ဆိုရမည် လား။ မသိနိုင်တော့ပါ။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့်

ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ အောင်မြင်မှု

စေတနာထက်သန်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် တည်ဆောက်လျက်ရှိသော နိုင်ငံသစ်ကို စိတ်ဝင်စားကြသည်မှာ အလွန်မှတ်သားလောက်ပေသည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် နိုင်ငံတော်၏ ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးရေးအတွက် တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်လျက် ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်မှာလည်း အလွန်အားရစဖွယ်ဖြစ်လေသည်။

မြန်မာ့အားကစားသည် ကမ္ဘာကို လုံးဝလွှမ်းမိုးရစေမည် ဟူသော စကားကလေးကို အကောင်အထည်ဖော်ရာတွင် နိုင်ငံတော် အတွက် မေတ္တာစေတနာအပြည့်ဖြင့် ပါဝင်လာခဲ့သော စီးပွားရေး သမားများ (ဂါ) ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းရှင်များထဲတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေ သည် ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာမှ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သတိပြုမိပါသည်။ ထိုအချက်ကို ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ အောင်မြင်မှုက သက်သေထူလျက်ရှိပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေကဲ့သို့ စေတနာ ထက်သန်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသည် ဆထက်ထမ်းပိုးတိုး၍

နိုင်ငံတော်ကို ကူညီပံ့ပိုး သွားကြမည်ဆိုပါလျှင် နိုင်ငံအတွက် အထူးအား ချီးမွမ်းရာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအချက်ကိုပြုချင်သောကြောင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို နမူနာ တင်ပြပါမည်။

မြန်မာ့အားကစား ကမ္ဘာ့ကိုလွမ်းစေရမည်ဟူသော ရည်မှန်းချက် အောင်မြင်ရေးအတွက် နိုင်ငံတော်အစိုးရသည် ဘက်စုံမှ အားပေးလျက်ရှိပါသည်။ ထိုသို့သော အချိန်အခါတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေကဲ့သို့ အလားတူပါဝင်ကြသော ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းရှင်တို့၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုကြောင့် မြန်မာ့အားကစားလောကသည် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင် ထည်ဝါ ပြေလှာကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ မာရသွန်ပြိုင်ပွဲ အောင်မြင်မှုသည် နိုင်ငံတော်၏ အောင်မြင်မှုဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

၁၉၉၄ ခုနှစ် နိုဝင်ဘာလ (၂၇) ရက်နေ့တွင် ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့၌ ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲကို ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံမှ အားကစားသမားများလည်း ဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြပါသည်။ ပြိုင်ပွဲဝင်ဦးရေမှာ (၁၂)ဦးတိတိဖြစ်ပါသည်။ ဤတွင် ထူးထူးခြားခြား မှတ်တမ်းတင်ရမည်မှာ ထို(၁၂)ဦးစလုံးပင် အောင်ပန်းဆွတ်ခူးခဲ့ခြင်းမှာ အံ့စဖွယ်ဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေတံဆိပ်(၉)ခု၊ ငွေတံဆိပ်(၂)ခု၊ ကြေးတံဆိပ်(၁)ခု ရရှိခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ဤသို့ နိုင်ငံအတွက် ဂုဏ်ယူစရာ ကိစ္စကြီးတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ဒါနသူဌေးကြီးအဖြစ် နိုင်ငံတော်အပေါ် ကိုယ်စေ့ရာ စိတ်ပါ ကူညီခဲ့ကြောင်း မှတ်တမ်းများရှိပါသည်။

အဆိုပါ ဘန်ကောက် ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲသို့ နိုင်ငံပေါင်း (၂၀) မှ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း၊ အားကစားသမားပေါင်း (၃၂၅၀) ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုသို့သော နိုင်ငံများထဲတွင် တရုတ်လည်း ပါ၏။ ဂျပန်လည်း ပါ၏။ တောင်ကိုရီးယားလည်း ပါ၏။ တူရကီလည်း

ပါ၏။ အမေရိကန်လည်း ပါ၏။ ဖင်လန်လည်း ပါ၏။ အိန္ဒိယလည်း ပါ၏။ မလေးရှားလည်း ပါ၏။ အင်ဒိုနီးရှားလည်း ပါ၏။ ထိုင်းလည်း ပါ၏။ မြန်မာလည်း ပါ၏။ နိုင်ငံပေါင်း(၂၀) ပါဝင်ခဲ့၏။ ထိုအထဲတွင် မြန်မာ တို့သည် ထူးထူးခြားခြား ထင်ပေါ်ခဲ့လေသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ အင်တာဗျူးတစ်ခုတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေက အောက်ပါအတိုင်း ပြောကြားခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

“ယခုပြိုင်ပွဲဟာ ကျွန်တော် စပွန်ဆာလုပ်ပြီး ကူညီပံ့ပိုးခဲ့တဲ့ တတိယမြောက်ပြိုင်ပွဲပါ။ ကျွန်တော် ပထမဆုံးပြုလုပ်ခဲ့တဲ့ ၁၉၉၂ခုနှစ် ဘန်ကောက်ဖိတ်ခေါ် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲတုန်းကလည်း မြန်မာ့အားကစား အဖွဲ့ဝင် (၁၆) ဦးပါဝင်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ ရွှေတံဆိပ် ၁၀ခု၊ ငွေတံဆိပ် ၅ခုနှင့် ဂုဏ်ထူးဆောင် ဆုတံဆိပ်တစ်ခု ရရှိခဲ့ပါတယ်”

“အဲဒီတုန်းက ပြိုင်ပွဲဝင် မြန်မာအားကစား အဖွဲ့ဝင် ၁၆ ဦး စလုံး ဆုတံဆိပ် ရရှိခဲ့ခြင်းပါပဲ။ အဲဒီတုန်းက နိုင်ငံပေါင်း ၁၄နိုင်ငံမှ အားကစားသမားပေါင်း (၄၉၀၀)ပါဝင် ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ ပြိုင်ပွဲဟာ ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်တွေထဲမှာ ကျွန်တော် ပထမဆုံး စပွန်ဆာလုပ်ပြီး ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့တဲ့ပွဲဖြစ်ပါတယ်”

“အဲဒီနောက် ၁၉၉၃ခုနှစ် ဘန်ကောက် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲမှာ လည်း မြန်မာအားကစားအဖွဲ့ (၁၈)ဦးဝင်ရောက်ယှဉ်ပြိုင်ခဲ့ရာ မြန်မာ အဖွဲ့က ရွှေတံဆိပ် (၈)ခု၊ ငွေတံဆိပ် (၅)ခုနဲ့ ကြေးတံဆိပ် (၄)ခု အပါ အဝင် ဆုတံဆိပ်ပေါင်း (၁၇)ခုရရှိခဲ့ပါတယ်”

“အခုလိုအောင်မြင်ခဲ့တာဟာ အားကစားသမားတွေကို ယခင် ကထက် ထိုက်ထိုက်တန်တန် ဂုဏ်ပြုချီးမြှင့်ပြီး ကူညီပံ့ပိုးပေးခဲ့လို့နဲ့ အားကစားသမားတွေဘက်ကလည်း ဇွဲ စိတ်ဓာတ်ကြံ့ခိုင်မှု အပြည့် အဝနဲ့ စည်းစနစ်မှန်မှန် လေ့ကျင့်မှု အားကောင်းခဲ့လို့ ဖြစ်ပါတယ်”

ဤသို့ အောင်မြင်မှု ရရှိခြင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ ဒေါက်တာခင်ရွှေ
၏ ဝန်ခန်းမှာ အလွန်စေတနာပါလေသည်။ မြန်မာအားကစား အဖွဲ့
ဝင်များ ဘန်ကောက်တွင်နေထိုင်စဉ် ကာလအတွင်းမှာလည်း ဟိုတယ်
နှင့် ဘည်းခိုနေထိုင် စားသောက်ရေးမှစ၍ သွားလာလည်ပတ်ရေး
အပင် လိုလေသေးမရှိအောင် သူကပင် ထောက်ပံ့ကူညီခဲ့ကြောင်း
ဆိုပါသည်။

မြန်မာအားကစားအဖွဲ့ဝင်အားလုံးကိုလည်း တစ်ဦးလျှင်
ငွေ (၃၀၀၀)စီ ခိုးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုမျှသာမကသေး
အားကစားသမားများအတွက်ဆိုပြီး ဖိကြမ်းငှက်ပျောသီးများကို
အကုန်မှ ဘန်ကောက်အထိ စားရအောင်ဟု လေယာဉ်ပျံဖြင့် တကူး
တက ယူသွားကြောင်း သိရပါသည်။

ဘန်ကောက် ဖိတ်ခေါ်မာရသွန်ပြိုင်ပွဲတွင် မြန်မာအားကစား
အဖွဲ့ဝင်များ အောင်မြင်မှုများ ရရှိကြပြီးလျှင် ကမ္ဘာ့အလယ်တွင်
မြန်မာတို့ ထည်ထည်ဝါဝါရှိခဲ့သဖြင့် မိမိအနေဖြင့် ငွေကုန်ကြေးကျ
ခံကျိုးနပ်ခဲ့ကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက အမြဲထာဝရ ကျေနပ်စွာ
တက်ယူပြောဆို လေ့ရှိပါသည်။

ယခုကဲ့သို့ စေတနာရှင် ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ
သည် နိုင်ငံတော်အတွက် ကူညီပံ့ပိုးဆောင်ရွက်သွားနိုင်စေရန်
ဒေါက်တာခင်ရွှေက နမူနာပြုလိုက်သကဲ့သို့ဖြစ်သဖြင့် သူဌေးကြီးများ
သည် နိုင်ငံတော်ကိုကူညီရန် သူသည်ပင်လျှင် “ချူဆီသဖွယ်” ဖြစ်နေ
ကြောင်း မစဉ်းစားဝံ့ဝံ့ စဉ်းစားဝံ့ဝံ့ ဖြစ်ခဲ့ရပါကြောင်း တင်ပြပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် မြရိပ်ညို မြန်မာတံခွန်စိုက် ကြက်တောင်ရိုက်ပြိုင်ပွဲ ပုံရိပ်လွှာ

မြန်မာအားကစား လောကတွင် ဟိုနေရာ သည်နေရာတွေ မှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေကို ရိပ်ကနဲ ရိပ်ကနဲ တွေ့၍ တွေ့၍ နေရပေရာ မပြောမဖြစ် ပြောရပေတော့သည်။ သူ့ဘာကြောင့် အားကစား ဝါသနာပါသလဲ ဟု အချို့က သိပ်ပြီးသိချင်ကြပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ကျွန်တော်လည်း ပါပါသည်။ ထိုကိစ္စကို ဒေါက်တာခင်ရွှေက နှိုးငှက် ကလေးပဲ ဖြေပါသည်။

“ကျွန်တော် အားကစားကို အရမ်းဝါသနာ ပါခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်ဘဝ ငယ်ရွယ်စဉ်က ပံ့ပိုးပေးမယ့်သူနဲ့ မတွေ့ခဲ့လို့ ကျွန်တော် အားကစား ချန်ပီယံ မဖြစ်ခဲ့ရပါဘူး။”

“ကနေ့ ကျွန်တော်စီးပွားရေးလောကမှာ အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်ခဲ့ရလို့ ကျွန်တော်တို့တိုင်းပြည်ကလူငယ်တွေကို ကျွန်တော့်လိုဘဝမျိုး မကြုံတွေ့ရလေအောင် မိမိတတ်နိုင်တဲ့ဘက်ကနေ အားပေးကူညီမယ်ဆိုပြီး ကူညီနေတာပါ။”

“ပြီးတော့ ကနေ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရဟာ ဈေးကွက်စီးပွားရေး

ကုန်သွယ်သုံးကာ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် အားပေး
လျှောက်ရှိပါတယ်”

“ဒီလိုအားပေးတဲ့အတွက်လည်း ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေး
ဆိုင်ခန်းရှင်တွေ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီးပွားရေးလုပ်ခွင့်ကိုရရှိပြီး
အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့ပါတယ်”

“နိုင်ငံတော်ဟာ အခုလို အားပေးခိုးမြှင့်နေတာဟာ ပုဂ္ဂလိက
ဆိုင်ခန်းရှင်တစ်စုသာ ချမ်းသာတာထက် ချမ်းသာကြွယ်ဝတာထက်
ကြွယ်ဝအောင် လုပ်ဆောင်ပေးနေတာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပုဂ္ဂလိက
ဆိုင်ခန်းရှင်တစ်စုမျှ ချမ်းသာကြွယ်ဝရုံနဲ့ နိုင်ငံတော်ဟာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်တဲ့
နိုင်ငံမဟုတ်ဘဲ နိုင်ငံတော်ကြီး ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ပါ ဘူး”

“အခြေခံ လူများစုဖြစ်တဲ့ တောင်သူ လယ်သမား၊ အလုပ်
သမား အပါအဝင် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူအားလုံးရဲ့ လူမှုစီးပွားရေး
ဆင်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့် ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ပါမှ ချမ်းသာသောနိုင်ငံ ကြွယ်ဝ
သောလူမျိုးအဖြစ် တန်ဖိုးမြင့်မားလာမှာဖြစ်ပါတယ်”

“ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ကျေးဇူးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်တဲ့
အခွင့်အလမ်းအမျိုးသားရေး အမြင်ကျယ်ပြန့်စေရန် ကျွန်တော် တတ်နိုင်
အောင် ကြိုးပမ်း မြန်မာ့အားကစား အဆင့်အတန်း မြင့်မားရေးမှာ
အင်အား တစ်အား ပါဝင်ကူညီပံ့ပိုးပေးနေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

အထက်ပါ စကားများထဲတွင် စကားထဲက ဇာတိပြဆိုသကဲ့
သု၏ဇာတိသည် ပြဆိုလျက်ရှိပါသည်။ ထိုဇာတိထဲတွင် သူ၏ဆန္ဒ
အကဲခတ်နိုင်ပါသည်။ သူ၏ဆန္ဒထဲတွင်လည်း နိုင်ငံတော်အပေါ်
ဝမ်းသာလောကအပေါ် သူထားအပ်သော မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ
တို့ကို ထပ်ဆင့်၍ ဆင့်ပွားအကဲခတ်နိုင်ပါသည်။

မြရိပ်ညိုတံခွန်စိုက်ပြိုင်ပွဲသည် အမျိုးသားတံခွန်စိုက်၊ အငယ်
အမျိုးသမီးတံခွန်စိုက် (၁၈)နှစ်အောက်၊ အသက်(၁၅)နှစ်အောက်၊ အသက်

(၁၂)နှစ်အောက် စသဖြင့် အတန်းများခွဲကာ ယှဉ်ပြိုင်စေသော ပြိုင်ပွဲ ဖြစ်ပါသည်။ အဓိကရည်ရွယ်ချက်သည် အဘယ်ဖြစ်ပါသနည်း။

အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ မျိုးဆက်သစ်လူငယ်များ ဖြစ်ထွန်းပေါ်ပေါက်လာပြီးလျှင် နိုင်ငံတော်ကို အထောက်အကူပြုနိုင်စေရန် ရည်ရွယ်သော အချက်ဖြစ်ပါသည်။

ဤတွင် မှတ်သားလောက်သော အချက်တစ်ချက်ကို များစွာ အရေးမကြီးလှသော်လည်း သူ၏ စိတ်ဓာတ်ကိုပေါ်လွင်အောင် သတိပေးသေပြပါမည်။ အမျိုးသားတံခွန်စိုက် ချန်ပီယံရခဲ့သူ နှစ်ယောက်မှာ ပတ်သက်၍ ဖြစ်ပါသည်။

ဝင်းထွန်းသိန်းဆိုသူနှင့် ဆွေမာဦးဆိုသူတို့သည် ချန်ပီယံဖြစ်လာသောအခါ သူ၏ မြရိပ်ညိုဟိုတယ်ဝန်ထမ်းများအား ပေးသော လစာနှုန်းထားအတိုင်းပင် ထိုချန်ပီယံနှစ်ယောက်အား တစ်နှစ်လစာငွေများ ထောက်ပံ့ခဲ့ခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် ဒေါ်ထွန်းဝင်းငွေအပေါ်မှာလည်း အချိုးကျရမည့် အပိုဆောင်းငွေများကိုလည်း ဒေါ်လာနှင့်ပင် ဆုအဖြစ် ချီးမြှင့်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။

ဤသည်တို့မှာ ငွေပမာဏအားဖြင့် အတိုင်းအတာ မမာလှသော်လည်း ဒါနုသုဋ္ဌေးကြီးတစ်ဦး၏ နိုင်ငံအပေါ် အကွက်ကျစွာ ဒါနုပြုပုံတို့ကို ပေါ်လွင်အောင် တင်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။

အထက်ပါ အချက်အလက်များကို အကျယ်အကျယ် တင်ပြ၍ နေရသည်မှာ တိုင်းရင်းသား ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များတို့သည် စီးပွားရေးအရာတွင် နိုင်ငံတော်က နိုင်ငံတကာနှင့်ယှဉ်နိုင်အောင် ဟူ၍ အခွင့်ထူးများ ပေးနေသကဲ့သို့ပင် ထိုအခွင့်ထူးရရှိသည်တို့ကိုလည်း မိမိတို့ တတ်စွမ်းသမျှ နိုင်ငံတော်၏ကျေးဇူးကို ပြန်လည်ဆပ်သင့်ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ဤသို့ဖြင့် နိုင်ငံတော်၏ကျေးဇူးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်နေသူများ တစ်နေ့တစ်ခြား တိုးပွားလျက်

ကြောင်းတို့ကို သက်သေပြသောအနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဒေါက်တာ
အောင်ရွှေကို နမူနာပြုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဤသို့ နိုင်ငံအကျိုးပြုသည်များကိုလည်း ကြားရသမျှသော
အပေါင်းတို့က ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ရှိနေမည်ဖြစ်ကြောင်း အထူး
ဆင်ခြင်ရာ မလိုမတော့ပါ။ မြန်မာလူမျိုးတို့သည် အမျှဝေလျှင် သာဓု
တတ်သော လူမျိုးများဖြစ်ပါသည်။ မုဒိတာအရာမှာ အလွန်
ဆန်းသော သူများဖြစ်ပါသည်။

ရေကမ္ဘာ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့ရသော အင်တာဗျူးများ

ဒေါက်တာခင်ရွှေအကြောင်း ရေးသားထားသော သတင်းစာ၊ ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းတို့မှာ ကျွန်တော်လက်လှမ်းမီသမျှပင်လျှင် ဟိုတစ်ဖက်၊ ဒီတစ်ဖက် အလွန်များပြားလှပါသည်။ ထိုအချက်အလက်တို့သည် နိုင်ငံသစ်တစ်ခုတည်ဆောက်နေရာတွင် နိုင်ငံတော်ကို အထောက်အကူပြုနေသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ရုပ်ပုံလွှာများဖြစ်သကဲ့သို့ နိုင်ငံသစ်တစ်ခု၏ အောင်မြင်မှုမှတ်တမ်းများဟုလည်း တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုနိုင်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာဟုဆိုရသော်လည်း တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် နိုင်ငံသစ်တစ်ခု၏ ရုပ်ပုံလွှာအသစ်ဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့်တွဲဘက်၍ မြရိပ်ညိုဟူသော စကားလုံးကလေးကလည်း အရိပ်သဖွယ် လိုက်၍ လိုက်၍နေပေသည်။ ၎င်းအပြင် ကမ္ဘာကျော် ကရဝိက်နန်းတော်ကြီးကလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာတစ်ခုအဖြစ် အများသိနေပါသည်။ ၎င်းအပြင် မင်္ဂလာဒုံ

ဥပဿာန်မြို့တော်ကြီးကို တည်ဆောက်နေသော ဥယျာဉ်များကြီးအဖြစ်
တစ်ဖက်တစ်လမ်းမှ ရှုမြင်နေရပါသည်။ ၎င်းအပြင် မင်္ဂလာဒုံ
တော်မူခုံကြီးကို တည်ထောင်နေသော သူတစ်ယောက်အဖြစ်လည်း
ဆင်သပ်၍ ရနိုင်ပါသည်။ ဤသည်တို့မှာလည်း နိုင်ငံအကျိုးပြု ဒါန
ဥပဿာန်ကြီးတစ်ဦး၏ နောက်ခံ ပန်းချီကားများသဖွယ် မှတ်ယူရမည်
ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းတိုင်း လုပ်ငန်းတိုင်းတွင် အများနှင့်မတူ တစ်မူ
တစ်ခြားသော သူ၏အတွေးများမှာ မိုးမိုးစင်းစင်းနှင့် စိတ်ဝင်စားစရာ
ကောင်းလှပါသည်။

မြရိပ်ညိုဟိုတယ်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ ထိုနာမည်ကလေးကို အဘယ်
ကြောင့် မှည့်ပါသနည်းဟုဆိုသောအခါ သူက အောက်ပါအတိုင်း
ပြောကြား ဖြေပါသည်။

“မြန်မာနိုင်ငံမှာ ဟိုတယ်တွေဖွင့်လှစ်တဲ့ အခါမှာ
နိုင်ငံခြားသားတွေ အမှတ်ရလွယ်အောင်ဆိုပြီး အင်္ဂလိပ်
နာမည်တွေပေးကြပါတယ်။ မြန်မာနာမည်က နိုင်ငံခြားသား
တွေအတွက် အသံထွက်ရော၊ မှတ်ရတာရော ခက်တာမို့
မြန်မာနာမည်ပေးရမှာ ကြောက်ကြပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကတော့ အမှတ်ရခက်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ရဲရဲ
ဝံ့ဝံ့ပဲ မြရိပ်ညိုဆိုပြီး မြန်မာအမည်နဲ့ ဝင့်ကြားစွာ ရပ်တည်နိုင်
ရန် မှည့်လိုက်တာပါ”

“မြရိပ်ညို ဟိုတယ်များရဲ့ဆောင်ပုဒ်ကတော့ ‘ချမ်းသာစေလို
အေးရိပ်ခို၊ မြန်မာ့မြရိပ်ညို’ ပါပဲ”

မြရိပ်ညိုဟိုတယ်များမှာလည်း လူတိုင်းစိတ်ဝင်စားခဲ့သော
ခေါင်းစဉ်တစ်ခုဖြစ်လေသည်။ ဇေယျာကုမ္ပဏီသည် အမှတ် (၁)

စက်မှုဝန်ကြီးဌာန မြန်မာ့စက္ကူနှင့် ဓာတုဗေဒလုပ်ငန်းနှင့် အကျိုးတူ
 ပူးပေါင်း ပြီးလျှင် အမှတ် (၂၃) (၂၅)၊ ကမ္ဘာအေးလမ်း ဗဟန်းတွင်
 မြရိပ်ညိုဟိုတယ် အမှတ် (၁) စုပရင်းဟူ၍ရှိ၏။ ၎င်းပြင် အမှတ်
 (၁၆-အေ) သုခဝတီလမ်း ရန်ကင်းမှာလည်း မြရိပ်ညိုဒီလတ်စ်တူ
 ရှိပြန်၏။

ယခု လူသိများနေသော မြရိပ်ညိုရွှင်ရယ်ဟိုတယ်မှာမူကာ
 ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာန စစ်ထောက်ချုပ်ရုံးနှင့် အကျိုးတူပူးပေါင်း
 လျှင် ဖွင့်လှစ်ခဲ့သော ဟိုတယ်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် သူ၏ ဝါသနာ

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုံးခန်းထဲတွင် ဆုတံဆိပ်အမျိုးမျိုးကို မြေပေါ်ပေါက်စေရန် ရသည့်မှာလည်း အတော်ကလေး အံ့ဩစရာဖြစ်ပါသည်။ သူ့ဝတ္ထုတူမိ ဆံတော်ရှင်များသာသနာကို တကျော့ပြန် ပြန်လည် နှင့်ဖော်ရာတွင် ကျွန်ုပ်တို့အားဆောင်ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဦးဆောင် နှင့်ပြင် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို ဘုရားဒါယကာကြီးအသွင် ကျွန်တော်၏ ဝိတ်တွင် အမြဲမြင်၍ မြင်၍သာ နေလေ့ရှိပါသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် 'သူလည်းလေ လောကီသားပေမို့' ဟူသော ဆရာဇော်ဂျီ၏ ဘဗျာကလေးအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ရုံးခန်းထဲတွင် ဆုတံဆိပ်အမျိုးမျိုးတို့သည် သူ၏ဝါသနာ နှင့် ဖော်ညွှန်းလျက်ရှိပေသည်။ ဆုတံဆိပ်များမှာ အားလုံးလိုလိုပင် ဒေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲများ၌ ရရှိခဲ့သောဆုများဖြစ်ကြောင်း အမှတ်မထင် သတိထားမိပါသည်။ ဆုတစ်ဆုတွင် 'အဝေးဆုံးရိုက်ချက်ဆု' ဟု ဘဗျာကလေးထိုးထားကြောင်း သတိထားမိပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဝါသနာနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူ့စကားများအပေါ် အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဟောဟိုဆုက ကျွန်တော်ပြီးခဲ့တဲ့ (၄၉) ကြိမ်မြောက် တပ်မတော်နေ့ ဂေါက်ရိုက်ပြိုင်ပွဲတုန်းက စုစုပေါင်း (၆၅) ချက်နဲ့ ဗိုလ်စွဲခဲ့တဲ့ဆုလေ။ ပြီးတော့ ဟိုဘက်ကတော့ ပြီးခဲ့တဲ့ နှစ်တွေက မြန်မာဂေါက်ကလပ်အသင်းပြိုင်ပွဲတုန်းက ရခဲ့တဲ့ အဝေးဆုံး ရိုက်ချက်ဆုပါပဲ” ဟု သူက ပြောပြပါသည်။

သူ၏ လိပ်စာကဒ်ပြားကလေးမှာ ယခုအသစ်ဖြစ်ပါသည်။ ယခင် ယခင်က အဟောင်းကလေးတစ်ခု ကျွန်တော်သိမ်းထားခဲ့ရာ ထို အဟောင်းကလေးသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်အထိ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို အကဲခတ်နိုင်သည်ဟု ယူဆသဖြင့် အသေးအမွှားပင်ဖြစ် သော်လည်း မှတ်သားစရာများပါနေသဖြင့် ကျွန်တော်တင်ပြပါမည်။

သူ၏ လိပ်စာကဒ်ပြားကလေးသည် လူမှုရေးနယ်ပယ်တွင် သူ၏လှုပ်ရှားမှုများကို ရိုးတိုးရိပ်တိတ် တွေ့မြင်နိုင်သည်ဟု ကျွန်တော် ဆိုချင်ပါသည်။ သူသည် မြန်မာ့ကြက်တောင်ရိုက်အသင်းတွင်လည်း နာယကဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ မြန်မာ့ဘောလုံး အဖွဲ့ချုပ်တွင် လည်း အမှုဆောင်ဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ ၎င်းပြင် ရန်ကုန် မြင်းစီး အသင်းတွင်လည်း ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ ၎င်းပြင် ကုက္ကိုင်း ရေကူးအသင်းတွင်လည်း ဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ ၎င်းပြင် မြန်မာ့ဂေါက်သီးရိုက်အသင်းတွင်လည်း အတွင်းရေးမှူးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။ ၎င်းပြင် မြန်မာ့ဂေါက်သီးရိုက်အဖွဲ့ချုပ်တွင်လည်း ဘဏ္ဍာရေးမှူးဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြနေ၏။

အလွန်စုံလှ၏။ အလွန်အံ့ဖွယ်ကောင်းလှ၏။ အလွန်လှုပ်ရှား နိုင်၏။ ဤသို့ပင် ယူဆရတော့မည် ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် အားကစားနှင့်စပ်လျဉ်း၍ မိမိလည်း ထိသနာထုံ၏။ တခြားသူတို့ကိုလည်း ဝါသနာထုံစေလို၏။ ထိုသို့ ထိသနာရှင်များ မျိုးဆက်သစ်များအတွက်လည်း သူ၏ သဒ္ဒါတရား ငါ့အမြဲရှေ့ဆောင်လျက်ရှိနေကြောင်း သတိထားမိပါသည်။ ငါ့အချက်နှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူ၏ပြောကြားချက်များမှာ အောက်ပါ အတိုင်း ရိုးရိုးစင်းစင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။

“ကျွန်တော်ငယ်ငယ်ကတည်းက အားကစားကို အရမ်း ဝါသနာပါခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ဘဝ ငယ်ရွယ်စဉ်က ပံ့ပိုးပေးမယ့်သူ မြေတောင်မြှောက်ပေးမယ့် သူ မရှိခဲ့လို့ ကျွန်တော် အားကစား ချန်ပီယံတစ်ဦး မဖြစ်ခဲ့ ပါဘူး။ ဒီကနေ့ ကျွန်တော် စီးပွားရေးလောကမှာ ကျွန်တော် အထိုက်အလျောက် အောင်မြင်မှုရခဲ့လို့ ကျွန်တော်တို့ တိုင်းပြည်က လူငယ်တွေကို ကျွန်တော်လိုဘဝမျိုး မကြုံတွေ့ ရလေအောင် မိမိတတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကူညီအားပေးမယ် ဆိုပြီး ကူညီနေတာပါ”

“ပြီးတော့ ယနေ့ နိုင်ငံတော်အစိုးရဟာ ဈေးကွက်စီးပွားရေး နေရာ ကျင့်သုံးကာ ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် အားပေး ခဲ့ခြင်းမြှင့်လျက်ရှိပါတယ်။ ဒီလိုအားပေးတဲ့အတွက်လည်း အခုလို ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တွေ လွတ်လွတ်လပ်လပ် စီးပွား နေရာ လုပ်ကိုင်ခွင့်ရပြီး အောင်မြင်မှုရခဲ့ပါတယ်”

“ဒါကြောင့် နိုင်ငံတော်ရဲ့ကျေးဇူးကို ပြန်လည် ပေးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ ကျွန်တော် တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က မြန်မာ့အားကစားလောက အဆင့်အတန်း မြှင့်တင်ရေးမှာ တစ်တပ်တစ်အား ပါဝင်ကူညီပံ့ပိုးပေး နေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်”

ဤသည်တို့မှာလည်း နိုင်ငံအပေါ်ထားသော သူ၏စေတနာ

ကို သာမက တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် လူသားများအပေါ်၌ သူ ထားရှိ အပ်သော မေတ္တာတရားတို့ကို အကဲခတ်နိုင်ပါသည်။ ထိုအချက် အလက်များသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ် မတိုင်မီက ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ရုပ်ပုံလွှာ တစေ့တစောင်း ဖြစ်ပါသည်။ သူသည် ၁၉၉၅ခု ဇန်နဝါရီလ (၄)ရက်နေ့တွင်ကား နိုင်ငံတော်မှ ချီးမြှင့်ခဲ့သော လူမှုထူးချွန် ပထမဆင့်ကို ရရှိခဲ့ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း သူ့စေတနာက သူ့ကိုအကျိုးပေးခြင်းသာ ဖြစ်လေသည်ဟု ယူဆရပါမည်။ စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းသည်ဟု သူက သက်သေပြနေပါသည်။

အခွင့်အရေးဆိုသည်မှာ ကိုယ်က လက်ယပ်ခေါ်၍မလား သူ့ဘာသာသူ့လာတတ်သော သဘောရှိလေသည်။ အလုပ်သည် သက်သေဖြစ်၏။

နိုင်ငံခြားသတင်းထောက်တစ်ဦး၏ ဒေါက်တာခင်ရွှေအပေါ်အမြင်

၁၉၉၅ ခု မတ်လ(၁၄)ရက်နေ့ထုတ် The Asian Wall Street Journal တွင် Barry Wain အမည်ရှိသော ဂျာနယ်သတင်းထောက် တစ်ဦး၏ ရေးသားချက်ကို တွေ့ရပါသည်။ ထိုမူရင်းဆောင်းပါးမှာ Entrepreneur Khin Shwe Builds an Empire in Burma ဟူ၍ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဆောင်းပါးထဲတွင် သူ၏အကြောင်း တစေ့တစောင်းကို ရေးသားခြင်းဖြစ်သော်လည်း နိုင်ငံခြားသားတစ်ဦး၏ အမြင်ဖြစ်သဖြင့် မြန်မာလူမျိုးတစ်ယောက်အပေါ် မြင်ပုံမြင်နည်းများမှာ အခြားအခြားသော ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်များအတွက် အတုယူစရာ ဖြစ်နိုင်သကဲ့သို့ မျိုးဆက်သစ် မြန်မာလူငယ်များအတွက်လည်း လေ့လာစရာတစ်ခု ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ ထိုအချက်ကို 'ပြည်ဟိန်း' ဆိုသူ တစ်ဦးက ဘာသာပြန်ခဲ့ရာ ထိုဘာသာပြန်ချက်ကို မဂ္ဂဇင်းတစ်နေရာတွင် တွေ့ရှိရပါသည်။ အလွန် ဖတ်ရှု၍ကောင်းသဖြင့် ယခု ပြန်လည် ရည်ညွှန်း ကိုးကားတင်ပြလိုက်ပါသည်။ ဖတ်ရှုတော်မူကြပါ။

“သူသည် အလုပ်လုပ်လျှင် လိုလိုချင်ချင် စိတ်ပါလက်ခံ လုပ်တတ်ခြင်းက လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှု၏ အကြောင်းရင်းဖြစ်သည် ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

သူသည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ် သမားရိုးကျလုပ်ငန်းများ၌ စည်းကမ်း သတ်မှတ်ချက်ပြောင်းလဲလျှင် ပြောင်းလဲသလို ရှေ့နောက်မညီလျှင် မညီသလို ပြောင်းလဲသည့် အခြေအနေနှင့် အလိုက်သင့်လုပ်ကိုင် သည်လည်းရှိသည်။ သာဓကပြရလျှင် စီးပွားရေးလုပ်ငန်း ကုမ္ပဏီ အများက ပဲလုံး ပဲခြမ်းမျိုးစုံကို နိုင်ငံခြားငွေရရန်အတွက် နိုင်ငံခြားပို့ရန် ဝယ်ယူကြသည်။ သူက ဟိုတယ်မှရသော ဒေါ်လာငွေဖြင့် နိုင်ငံခြားမှ ပြုပြင်ပြီး ယာဉ်များကို မှာယူတင်သွင်း၍ ပြည်တွင်း၌ ကျပ်ငွေ အောင် ရောင်းချပေးသည်။

သူ့အဖို့ အတွေ့အကြုံ အလေ့အလာ စနစ်တကျရရှိမထား သော ဟိုတယ်လုပ်ငန်းကဲ့သို့ လုပ်ငန်းနယ်သစ်မျိုးကို စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် နည်းလမ်းရှာကာ နည်းပေးလမ်းပြမရှိဘဲ လုပ်ကိုင်ရသဖြင့် အမှား အယွင်း အချွတ်အချော်များရှိခဲ့လိမ့်မည်ဟု ဝန်ခံသည်။

သူသည် အစိုးရပိုင် ဟိုတယ်လုပ်ငန်းများမှ အတွေ့အကြုံ ရှိ သော မန်နေဂျာများကို သူ့လုပ်ငန်းသစ်တွင် ငှားရမ်းကြီးကြပ်စေခဲ့ပြီး နောက် ထိုသူမျိုး ငါးယောက်တိတိကို ရပ်ဆိုင်းပြီးမှ အတွေ့အကြုံမရှိ သည့် ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဟောင်းတစ်ဦးကို ငှားရမ်းရရှိ၍ ကျေနပ်မှု တွေ့ရပုံကို ပြောပြသည်။”

“ဒီလူတွေဟာ ဧည့်သည်ကို ဘယ်လိုဂရုစိုက်ရမယ်ဆိုတာ မသိဘူးဗျ။ ညှစ်ယူဖို့နည်းပဲ သူတို့သိကြတာ . . .” ဟူ၍ ဖယ်ရှားလိုက် ရသော ဝန်ထမ်းဟောင်းများအကြောင်းကို ပြောပြသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် နိုင်ငံတော်ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှုတည်ဆောက်ရေး အဖွဲ့နှင့် သင့်မြတ်စွာဆက်ဆံခြင်း၏ အရေးကြီးပုံကို သဘောပေါက်

သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အခွင့်အလမ်းများ ရှာကြံလိုသူများအတွက်
သည်။ ထိုကဲ့သို့ သင့်မြတ်ကြည်ဖြူစွာ ဆက်ဆံသင့်သည်ဟု သူက
သည်သာ ရွှင်ပြစွာ အကြံပြုထောက်ခံပေးသည်။

“ကျွန်တော်က အင်မတန်စိုးသား ရှင်းလင်းပါတယ်။ တရားဝင်
နည်းလမ်းများနဲ့သာ ကျွန်တော် ပိုက်ဆံရတယ်။ တရားမဝင်
တဲ့ နည်းလမ်းနဲ့ ခြူးပြားတစ်ပြားမှ ရတာမရှိဘူး . . . ”
ဟုဆိုသည်။ နိုင်ငံတော် ငြိမ်ဝပ်ပိပြားမှု တည်ဆောက်ရေး
အဖွဲ့က သူ့အား ဖြောင့်မတ်မှန်ကန်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်း
ရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ပြီးခဲ့သော ၁၉၉၅ခုနှစ် ဇန်နဝါရီလ (၄)
ရက်နေ့ (လွတ်လပ်ရေးနေ့) ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူး ချီးမြှင့်သည့်
စာရင်းဖြင့် လူမှုထူးချွန်ဆု (ပထမဆင့်) ချီးမြှင့်ခဲ့လေသည်။

ကာကွယ်ရေးဝန်ကြီးဌာနက သူ့အား မြရိပ်ညိုဟိုတယ်
နှင့်လှစ်ရန် ယခင် ကိုလိုနီခေတ် အဆောက်အအုံဟောင်းဖြစ်သော
ဧည့်ဂေဟာဟောင်းကို အစပြု၍ ငှားရမ်းချထားပေးသည်။ လေညင်း
သာယာပြီး အပေါ်စီးရှုခင်းရရှိသော ကိုလိုနီခေတ်က မောင့်ပလဲဆင့်
အမည်ပေးထားသော ကုန်းမြင့်ရပ်ကွက်ရှိ (၈)ဟက်တာ အကျယ်
နဲ့သည့် မြေပြင်ပေါ်၌ နောက်ထပ်သပ်ရပ်တင့်တယ်သော အဆောက်
အအုံ သုံးခုကို ချပေးသည်။

ထိုအထဲမှ အဆောက်အအုံတစ်ခုမှာ မြို့တော်ဝန်နေထိုင်ဖူး
သော အိမ်ဖြစ်သည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ နိုင်ငံတော်ဧည့်သည်များလည်း
ညိုဟိုတယ်များတွင် လာရောက်တည်းခိုစေကာ ဟိုတယ်ခကို အစိုးရ
ကလည်း ကြာရှည်မထားဘဲ ၁၀ ရက်အတွင်း ပေးချေလေ့ရှိသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် ကြေးရေတတ် မြန်မာတို့၏ အလေ့အထ
အတိုင်း ရပ်ရေး ရွာရေး၊ အဖွဲ့အစည်းများ၊ ဘာသာရေးအသင်းများ
နှင့် အားကစားအဖွဲ့များသို့ ထိထိရောက်ရောက် လှူဒါန်းသည်။

သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း အားကစား အဖွဲ့ခွဲနစ်ဖွဲ့တွင် အမှုဆောင်လူကြီး တစ်ဦးအဖြစ် ပါဝင်သည်။

ဦးခင်ရွှေသည် ပြည်တွင်းစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ၌ ဤသို့ ကျွမ်းကျင်လိမ္မာစွာ ကိုင်တွယ်လုပ်ကိုင်နိုင်သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ အတွင်းသို့ တံခါးဖွင့်ဝါဒအရ အလွယ်နှင့် စားရသောက်ရမည်ဟု မျှော်လင့်ချက်နှင့် အပြေးအလွှားရောက်လာသော အကြံအဖန်သမား တို့နှင့် ဆက်ဆံရာတွင် ကာ အကျပ်တွေ့ခဲ့ရသည်များရှိသည်။

“ကျွန်တော် အတော်လေး အရိတ်ခံလိုက်ရလို့ ခံလိုက်ရတဲ့ အဖြစ်တွေကို ဦးနှောက်က မေ့ပျောက်သွားရင်တောင် နှလုံးသားက ယနေ့တိုင် သတိရနေပါတယ် . . . ”

ဟူ၍ ပြန်ပြောတတ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင်းသို့ စောစောစီးစီး ရောက်လာသူတို့မှာ မျှော်လင့်ချက်ကြီးကြီးမားမားပေးသော ကြားပွဲစားလို လူမျိုးများဖြစ် သည်။ တစ်နှစ်လျှင် ငွေသုံးသန်းဖိုးမျှ သူ၏ဧည့်ဝတ်မှုကို ခံစားကြပြီး နောက် ကြက်ပျောက်ငှက်ပျောက် ပျောက်သွားကြသည်။ မြန်မာနိုင်ငံ ၏ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းနှင့် တွေ့ဆုံလိုပါသည်ဟုပြောသဖြင့် အလိုတူ ဆက်သွယ်ပေးရသည်။ သို့သော် တွေ့လိုသူ၌ ဟုတ်ဟုတ်ငြားငြား ဆက်သွယ် ကူညီစရာ နုတ္တိ။ ထို့ကြောင့် ‘ကျွန်တော့်မှာ ငွေလဲကုန်ရ တယ်။ မျက်နှာလဲပျက်ရသေးတယ် . . . ’ ဟု သူကဆိုသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် ပြည်ပသို့ မကြာခဏခရီးထွက်ရင်းက နိုင်ငံ တစ်ခုအရောက်တွင် သူ့ကိုယ်သူ စီးပွားရေးထိပ်တန်းပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ် သည်ဟုပြောသော တွဲဖက်လုပ်ကိုင်လိုသူတစ်ဦးနှင့်တွေ့ကာ နောက်ဆုံး တွင် ထိုသူမှာ ကုမ္ပဏီမရှိ၊ ရုံးမရှိ၊ ကားပင်မရှိသော လောင်းကစား သမားကြီးတစ်ဦးဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ခဲ့ရဖူးသည်။

ဤကဲ့သို့ အထိနာပြီးနောက် နိုင်ငံခြားမှ လုပ်ကွက်စနည်းနာ

လောကသည်ဟုဆိုသော နိုင်ငံခြားသား စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များ အား သူတို့တယ်တွင် တည်းခိုခါ စားသောက်ခါ ယာဉ်သုံးချများကို ဆောင်ရွက်ပေးချေစေတော့သည်။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တကယ် ဆောင်ရွက်ရင် 'သူတို့ဟာ အဲဒီတော့မှ ပြေးကြတော့တာပဲ . . . ' ဟု ဆိုကာ ရယ်မောခွင့်လွတ် ပြောဆိုတတ်ပါသည်။

နိုင်ငံတကာဆိုင်ရာ အထိအတွေ့နည်းသော မြန်မာတို့ အားက ထိုအထိအတွေ့မျိုးကို ရရှိခဲ့သော ဦးခင်ရွှေသည် မည်သည့် နိုင်ငံမျိုးကို အားထုတ်တုပ၍ ယှဉ်ပြိုင်ရမည်ကို သဲသဲကွဲကွဲ သဘော မြင်ထားပြီ ဖြစ်သည်။

သူ့အမြင်၌ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုဆိုသည်မှာ အတိတ် နှင့် နှိုင်းယှဉ်ခြင်း အာရှတိုက်သည် အနာဂတ်ကို ကိုယ်စားပြုနေသည် ဟု ယူဆ ဖြစ်သည်။ အမေရိကန်စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များက သူ့အား ကော့စတန်၊ ဆန်ဖရန်စစ္စကို စသောမြို့ကြီးများ၏ သမိုင်းဝင် အဆောက်အအုံများကိုသာ ဖိတ်ကြား၍ ပြသကြသည်။ သူတို့သည် ခေတ်ကိုနောက်ပြန်ဆွဲနေသူများဟု သူကမြင်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံကို ခေတ်မီအောင် ကြိုးစားဆောင်ရွက်ရာတွင် ခြေလှမ်းသွက်ဖို့၊ မြန်ဆန်ဖို့မှာ အရေးကြီးနေသော အကြောင်း တစ်ကြောင်းဖြစ်ပေသည်။ ဦးခင်ရွှေက -

'အမေရိကန်တွေဟာ အမဲသားဟင်း တစ်တုံးကို နှစ်နာရီ လောက်ကြာအောင် စားနေတယ်ဗျာ။ စင်ကာပူမှာဆိုရင် နာရီဝက်လောက်နဲ့ ဟင်း (၁၀) ပွဲလောက်စားပြီ . . . ' ဟု သုံးသပ်ပြသည်။

အာရှတိုက်တွင်းမှာပင် ဦးခင်ရွှေအဖို့ မြန်မာနိုင်ငံအတွက် ဝင်ပြုထိုက်သည်ဟု သူယူဆသော နိုင်ငံချင်းကွဲပြားမှုရှိသည်။ စိမ်းလန်း ဝင်ပြည်၍ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ထိန်းသိမ်းသော စင်ကာပူကိုကြိုက်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်အခြေအနေ ဆိုးရွားသော နိုင်ငံမျိုးကို သူမကြိုက်ဘူး
စင်ကာပူ နိုင်ငံမှာကား အစိုးရကလည်း တတ်သိလိမ္မာသည်
နိုင်ငံကို သန့်ရှင်းအောင်၊ လုံခြုံမှုရှိအောင်ထားပြီး ရှေ့တန်းရောက်
အမြန်လှုပ်ရှားနေကြသည်ဟု သူက မြင်သည်။

အမှန်စင်စစ်ကား ဦးခင်ရွှေသည် နိုင်ငံခြားနှင့် အထိအတွေ့
များလေ သူတိုင်းပြည်ကို သူ သဘောကျနေလေဖြစ်သည်။

‘မြန်မာနိုင်ငံဟာ အခြားနိုင်ငံတွေထက် မချမ်းသာပေမည်
သူတို့ထက်သာတဲ့အပိုင်းတွေ အများကြီးရှိပါတယ်’ ဟု
ပြောပြသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် ကြွယ်ဝသူဖြစ်ပါသည်။ ဇနီးနှင့်အတူ
အသက် (၁၉)နှစ်အရွယ် သား၊ (၁၃)နှစ်အရွယ် သမီးတို့ပါဝင်သော
မိသားစုမှာ နောက်ဆုံးပေါ် ဂျပန်ကားစီးနိုင်ပြီး ငြိလ်တုမှတစ်ဆင့်
ဖမ်းယူသော ရုပ်မြင်သံကြားအစီအစဉ်များကို ကြည့်ရှုနိုင်သည်
သည်နှစ်ထဲတွင် အိမ်သစ်သို့ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြမည်ဖြစ်သည်။

သူသည် ဝါသနာကြီးသော ဂေါက်သီးရိုက်ခြင်းကို တစ်ပတ်
လျှင် နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ်မျှသာ ကစားနိုင်သည်။ ဟင်းဖီကက် (၁၂)
ဖြင့် ကစားနိုင်သည်။ အခြားဝါသနာဖြစ်သော မြင်းစီးလေ့ကျင့်ခြင်းကို
ကိုယ်အလေးချိန်များသဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်အနည်းငယ်က စွန့်လွှတ်
လိုက်ရသောကြောင့် ဂေါက်သီးကိုသာ ကစားရခြင်းဖြစ်သည်။ သူ့မှာ
နိုင်ငံခြားမှ မြင်းမျိုးကောင်း (၁၄) ကောင် မွေးထားသေးသည်။

သူသည် ယခုအခါ ရှေးဟောင်းအနုပညာပစ္စည်းစုဆောင်း
ခြင်းကဲ့သို့ ငွေကြေးတတ်နိုင်သူတို့၏ ဝါသနာမျိုးကို လုပ်ကိုင်လျက်ရှိရာ

အသံစဉ်က မော်လမြိုင်မြို့တွင် နေခဲ့ရသောဘဝနှင့် ခြားနားခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ကုန်သည်အလုပ်ဖြင့် အသက်မွေးသူဖခင်က သူတို့မောင်နှမ နှစ်ယောက်ကို စွန့်ပစ်ထားခဲ့၍ အမေကိုလုပ်ကျွေးရင်း ကြီးပြင်းခဲ့ရသည်။ ထို့နောက်ပိုင်းတွင် ကိုယ်ပိုင်အလုပ် လုပ်လိုဇောဖြင့် ရန်ကုန်သို့ အသက်ခဲ့သည်။ ၎င်းနောက် (၁၇)နှစ်အတွင်းမှာ သူ့ဘဝ အဖြစ် အပျက်တို့သည် ပြောင်းလဲခဲ့လေသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် သူ့သားသမီးများကို စီးပွားကုန်သွယ်မှုကိစ္စ၌ အကူအညီ တာကြာသိုလ်ပညာအဆင့်ကိုယူ၍ အစကောင်းစေချင်သည်။ သားဖြစ်သူကိုလည်း အဆင့်မြင့်ပညာရရှိစေရန်အတွက် အကောင်းဆုံး ဖြစ်မည့်နေရာကို စေလွှတ်ရန် ရွေးချယ်ထားရာ ထင်သည့် အတိုင်းပင် စင်ကာပူနိုင်ငံဖြစ်ပေသည်။

ဦးခင်ရွှေသည် ပုဂံ၊ မန္တလေးတို့တွင် နောက်ထပ်ဟိုတယ်များကို တိုးချဲ့ရန် ရည်ရွယ်ထားသည့်အပြင် အခြားလုပ်ငန်းများလည်း နိုင်ငံဖြစ်ရာ နောင်ရေးအတွက် ပူပန်မှုရှိသည်ဟု သူ့ထံမှ မကြားရ။

သူသည် နိုင်ငံရေးစကားများကို လုံးလုံးရှောင်သည်။ သို့သော် အစိုးရ၏ လက်ရှိ စီးပွားရေးမူဝါဒများကို ချီးကျူးပြောဆိုသည်။

လက်ရှိအစိုးရကို မလိုလားသောအုပ်စုအပိုင်းက သူ့အား ဘယ်မတော်အစိုးရ၏ ရင်းနှီးသောပိတ်ဆွေအဖြစ်မြင်သူရှိ၍ အစိုးရအပြောင်းအလဲဖြစ်လျှင် သူလည်း ကျဆင်းသွားနိုင်ဖွယ်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ သူက စိုးရိမ်ပူပန်မှုမရှိချေ။

'ကျွန်တော်ကတော့ မပူပါဘူး။ ကျွန်တော် မဟုတ်တာလုပ်တာဆိုလို့ ဘာတစ်ခုမှ မရှိဘဲ'

ဟူ၍ သူက ရိုးသားစွာဖြေလေသည်။

ဤသည်တို့မှာ နိုင်ငံခြားသား သတင်းထောက်တစ်ယောက်
က ပြန်လည်တင်ပြထားသော သူ၏အကြောင်းများ ဖြစ်ပေသည်။

ဈေးကွက်စီးပွားရေးနှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏အမြင်

ဦးသားမူသည် အဓိကဖြစ်သည်။

“လူသေပေမယ့် နာမည်မသေဖို့လိုပါတယ်။ ကျားသေရင်
သားရေကျန်ရမယ်။ လူသေရင် နာမည်ကျန်ရမယ်။ စီးပွားရေး
သောကမှာ နာမည်သေသွားရင် ဘာမှဆက်ပြီး လုပ်လို့မရဘူး။
ဒါကြောင့် လူတွေမှာ ရိုးသားမှုဟာ အဓိကပဲလို့ ကျွန်တော်ပြောချင်ပါ
တယ်”

ဦးသားရေးမှာ ရိုးသားပါ။ ကြိုးစားပါ။

“ဘယ်လုပ်ငန်းပဲဖြစ်ဖြစ် စီးပွားရေးလုပ်တဲ့အခါမှာ ရိုးသားဖို့
လိုပါတယ်။ ကြိုးစားဖို့လိုပါတယ်။ အလုပ်ကို ကျိုးကျိုးခွံခွံ လုပ်ရပါမယ်။
ဦးသားပြီး ကြိုးစားနေတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ မကြာခင်ပဲ ထိပ်ဆုံးကို
ရောက်ရမှာ အမှန်ပါပဲ”

နိုင်ငံခြားသားတွေက ဘာလိုချင်သလဲ။

“မြန်မာပြည်ကိုလာပြီးတော့ စီးပွားရေးလုပ်ကြတဲ့လူတွေ အများကြီးပါပဲ။ အဲဒီလူတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီက ဘာတွေလိုချင်သလဲ။ ဒါတွေကို ကျွန်တော် စဉ်းစားကြည့်ပါတယ်။ မြန်မာပြည်ကို လာကြတဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် ပြည်ပကုမ္ပဏီတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ဆီက နည်းပညာတွေလည်း မလိုချင်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆီက ငွေအရင်းအနှီးတွေ ထုတ်ပေးဖို့လည်း မမျှော်လင့်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ဆီက သူတို့လိုချင်တာ တစ်ခုပဲရှိပါတယ်။ အဲဒါကတော့ တခြား မဟုတ်ပါဘူး။ ရိုးသားမှုပါပဲ”

ယခု ချွေခေတ်ရောက်ပြီ။

“ယခု နိုင်ငံတော်က တံခါးဖွင့်စီးပွားရေးစနစ်ကို ကျင့်သုံးနေတာ လူတိုင်းအသိပါပဲ။ ဒီလို အချိန်အခါမျိုးမှာ ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ တီထွင်မယ်၊ ကြံဆမယ်၊ ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေးကောင်းမယ်၊ အဆက်အသွယ်တွေကောင်းမယ်၊ ရိုးသားမယ်၊ ကြိုးစားမယ်ဆိုရင်တော့ နေ့ချင်းညချင်း တိုးတက်ကြီးပွားလာမှာ အမှန်ပါပဲ။

စီးပွားရေးဆိုတဲ့ ဒီရေတွေ နေ့ချင်းညချင်း တက်လာတာနဲ့ အမျှ ကျွန်တော်တို့ လုပ်ငန်းရှင်တွေဟာလည်း ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုရှိကြ ဖို့လိုပါတယ်။ Self-confidence ပေါ့”

တိုက်တိုတိုယ် ယုံကြပါ။

“တစ်ချို့ဆိုရင်ပေါ့လေ။ ပညာတွေအများကြီးတတ်ပါတယ်။ ပညာတွေ ဘယ်လောက်ပဲတတ်တတ် နောက်လိုက်ပဲဖြစ်နေကြပါတယ်။ စီးပွားရေးလောကမှာ တိုးတက်သွားတဲ့လူတွေကို ကြည့်စမ်းပါ။ ပြီးတော့ ချမ်းသာကြွယ်ဝသွားတဲ့လူတွေကို ကြည့်စမ်းပါ။ ပြီးတော့ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သွားသူတွေကို ကြည့်စမ်းပါ။ သူတို့တစ်တွေ

အောင် သိသော ငါ၏စာအုပ်

ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်သွားကြရသလဲ ကျွန်တော် လေ့လာကြည့်ပါ
သွား။ သူတို့မှာ ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့် ရှိနေကြလို့ပါပဲလို့
ပြောရပါတယ်”

ဥပဓိရုပ်ကောင်းအောင်လုပ်နည်း

“ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယုံကြည်မှသာ သူ့ရဲ့ ဥပဓိရုပ်က ပေါ်လာပါ
တယ်။ ဥပဓိရုပ်ကောင်းတာနဲ့အမျှ ကျက်သရေလည်း ရှိလာပါတယ်။
ဒီလို ကျက်သရေရှိလာတဲ့အခါမှာ ဘယ်ပဲသွားသွား ဘာပဲလုပ်လုပ်
နည်းလုပ်တာထက်ပိုပြီး ခရီးရောက်ပါတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့
ဒီနေ့ မြန်မာ့စီးပွားရေးလောကဟာ အဟောင်းတွေနေခဲ့ပါပြီ။ အသစ်
အသစ်တွေ ဖြစ်ထွန်းလာပါပြီ။ ကနေ့ခေတ်ဟာ ရွှေခေတ်ပါပဲ”

စုံးစုံးမြုပ်ချင်ရင် ဝီလီလုပ်

“စုံးစုံးမြုပ်ချင်ရင် အမြဲကြိုးစားနေရမယ်။ အမြဲပဲ ကိုယ့်
အညံ့အချင်းကို ကိုယ်မြှင့်တင်နေရမယ်။ ဒါဟာ ပိုကောင်းတဲ့အလုပ်
အတွက် ကြိုတင်ပြင်ဆင်ခြင်းပါပဲ။ ဒီလိုမှ ကြိုတင်ပြင်ဆင်
မသားရင်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ကြိုတင်တွေးတော ကြံဆမထားရင်ပဲဖြစ်ဖြစ်
အနီလူဟာ ယနေ့ အရှိန်အဟုန်မြင့်မားစွာ စီးဆင်းလာတဲ့ စီးပွားရေး
ဝီလီကြီးရဲ့ အောက်မှာ စုံးစုံးမြုပ်ပြီး နောက်ကျကျန်နေပါလိမ့်မယ်”

အနာဂတ်က လက်ယပ်ခေါ်နေတယ်

“ဒီကနေ့ အသစ်အဆန်းတွေ တစ်နေ့တစ်ခြား ပေါ်နေ
တယ်။ သိပ္ပံပညာရပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် ဝိဇ္ဇာပညာရပ်မှာပဲဖြစ်ဖြစ် အသစ်
အဆန်းတွေဟာ အလျှိုအလျှို ပေါ်နေကြတယ်။ ဒါ့ကြောင့် ကိုယ့်
သုပ်ငန်းကို ကိုယ် တိုးတက်အောင် လုပ်ချင်တဲ့လူတွေဟာ တစ်နေ့
တစ်နေ့မှာ လေ့လာစရာတွေ ဆည်းပူးစရာတွေ တစ်ပုံကြီးဖြစ်နေ

ပါတယ်။ ဒီတော့ အပင်ပန်းခဲပြီး လေ့လာဆည်းပူးမယ်ဆိုရင်တော့ အနာဂတ်ရဲ့ တိုးတက်မှုတွေဟာ ကျွန်တော်တို့ကို လက်ယပ်ခေါ်နေပါတယ်။ အခွင့်အရေးဆိုတာက ကိုယ်က တောင်းဆိုလို့ မရပါဘူး။ ကိုယ်ကတောင်းဆိုလာရင် ကိုယ့်ဘက်ကလည်း အဆင်သင့်ဖြစ်နေမယ်။ ဒါကလည်း ကိုယ့်တာဝန်ပါပဲ”

မြန်မြန်တိုးတက်အောင်လို့ လှုပ်ကြွမို့

အခု ကျွန်တော်တို့နိုင်ငံမှာ လောလောဆယ် ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ ပြဿနာတွေကတော့ စီးပွားရေးအခြေခံဆိုင်ရာ အားနည်းချက်တွေပါပဲ။ ဥပမာအနေနဲ့ ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ဆက်သွယ်ရေးကိစ္စမျိုး သယ်ယူ ပို့ဆောင်ရေးကိစ္စမျိုးတွေပါပဲ။

နိုင်ငံတော်ကို တတ်နိုင်တဲ့ဘက်က ကျေးဇူးဆပ်ကြမို့

“ကနေ့ ကျွန်တော်တို့စီးပွားရေး ပုဂ္ဂလိကလုပ်ငန်းရှင်တွေ အခုလိုအောင်မြင်နေကြတာဟာ နိုင်ငံတော်ရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်ပဲ ဆိုတာ ဝန်ခံရမှာပါပဲ။ ကနေ့ နိုင်ငံတော်ဟာ ဈေးကွက်စီးပွားရေး စနစ်ကို ပြောင်းလဲကျင့်သုံးနေတာ နိုင်ငံတကာအသိပါပဲ။

နိုင်ငံပိုင်တဲ့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေကိုလည်း ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးဘက်ကို ပြောင်းလဲပေးတဲ့အတွက် ကျွန်တော်တို့ပုဂ္ဂလိက လုပ်ငန်းရှင်တွေ အောင်မြင်မှုရတာ အမှန်ပါပဲ။

တကယ်လို့ နိုင်ငံတော်က စီးပွားရေး ဈေးကွက်စနစ်တို့ မပြောင်းမလဲဘဲ အရင်အတိုင်းပဲ ဗဟိုချုပ်ကိုင်တဲ့စနစ်နဲ့ ဆက်လက် ချုပ်ကိုင်ပြီး ကျင့်သုံးနေမယ်ဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ အခုလို ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးဟာ ဘယ်လိုမှ တိုးတက်လာမှာ မဟုတ်ပါဘူး ဆိုတာ ဝန်ခံကြရမှာ အမှန်ပါပဲ။

ဒီတော့ ကတိညုတ ကတဝေဒီဆိုတဲ့ စကားကလေးအတိုင်း
ကျွန်တော်တို့ကလည်း နိုင်ငံတော်ရဲ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ပြီးတော့
ပြန်လည်ပေးဆပ်နေဖို့လိုတယ်ဆိုတာ မမေ့ကြဖို့ပါပဲ”

ကောလာဟလတွေ မမှန်ဘူးဆိုတာ သိကြပြီ

“၁၉၉၃ခုနှစ် နောက်ပိုင်းလောက်ရောက်မှပဲ တကယ့်စီးပွား
ဆေးလုပ်မယ့် လုပ်ငန်းရှင် အစစ်အမှန်တွေ ရောက်လာကြတယ်လို့
ဆိုလာတာပါပဲ။ စောစောပိုင်းကတော့ ကောလာဟလသတင်းတွေရဲ့
ငြိမ်းနှက်မှုကြောင့် မရောက်လာကြပါဘူး။ နောင်မှ ကောလာဟလ
ကောင်းတွေဟာ ကောလာဟလပဲဖြစ်တယ် လုံးဝမမှန်ဘူးဆိုတာသိလို့
လာကြတာပါပဲ”

ယခုတစ်ခေါက် သင် ကျိုက်ထီးရိုးသို့ ရောက်လာပါလျှင်

တစ်နေ့တည်းနှင့် ဆံတော်ရှင်စေတီ (၆)ဆူကို လှည့်လည်ဖူး
မျှော်ပြီးစီးပါသည်ဟုဆိုလျှင် အံ့ဩကြပေလိမ့်မည် ထင်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံရေးနှင့် ရွှေထီး
တော် တင်လှူပူဇော်ခြင်းလုပ်ငန်းအတွက် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာ
တော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပထံမှ ဩဝါဒခံယူ
ပွဲကို ဇန်နဝါရီ (၂၈)ရက်နေ့၊ မွန်းလွဲ (၁၂)နာရီခွဲတွင် ကျင်းပပြီးနောက်
သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင် စေတီတော်တို့ကို လှည့်လည်ဖူးမြော်
ကြည်ညို ကြသည်။

သက်တော် (၇၄)နှစ်ရှိပြီဖြစ်သော်လည်း ယခုတိုင် ကျန်းမာ
သန်စွမ်းလျက် ရှိသော ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးက
တစ်တောင်ဆင်း၊ တစ်တောင်တက်။ တစ်ကုန်းဆင်း၊ တစ်ကုန်းတက်။
တစ်တောဝင် တစ်တောထွက် လိုက်လံပြသနေစဉ် ဆရာတော်ကြီး၏
မျက်နှာတော်ကို အမြဲဖူးတွေ့နေကြဖြစ်သော်လည်း ထိုနေ့မှာ ပို၍
ပို၍ ထူးနေသည်ဟု ကျွန်တော်ထင်နေမိပါသည်။ နောက်ကလိုက်ကြ
ရသော ကျွန်တော်တို့ အကျိုးဆောင်အဖွဲ့ကို ဇေတုမ္ဘာမှ ဒေါက်တာ

အချိန်တော် သို့သော် ခေါက်စာခင်ရွှေ

ခင်ရွှေက ဦးဆောင်လာခြင်းဖြစ်ရာ 'ဒါရိုက်တာမြတ်ခိုင်' မှာလည်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်က အထူးအရေးပေးကာ 'မောင်ဆန်နီကြီး' ဇာတ်ပုံတွေ ရိုက်နိုင်သလောက် အများကြီးရိုက်ထားစမ်းကွာ' ဟု အရေးတယူပြောဆိုခြင်းခံရသူဖြစ်ရကား ဗီဒီယိုကင်မရာနှင့် တစ်ဖို့၊ ဇာတ်ပုံကင်မရာနှင့် တစ်ဖို့ အလုပ်ရှုပ်နေရကား စကားပြောချိန်ပင် မကြပါ။

ကျွန်ထီးရိုးစေတီတော်ရင်ပြင်ပေါ်ရှိ ဟောင်းနွမ်းပျက်စီးနေသော အခင်းကျောက်ပြားများကိုဖယ်ရှား၍ ကျောက်ပြားအသစ်ခင်း နေ့စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေကြောင်း ကိုယ်တွေ့မြင်ကြားရသည်မှာ သူတိုင်း ဝမ်းသာမဆုံးရှို့နေကြပါသည်။ မကြာမီအချိန်တွင် ကျွန်ထီးရိုး စေတီတော်မြတ်ကြီး ထီးတော်တင်ပွဲ အခမ်းအနားကို အောင်မြင်စွာ ဆက်လက် ကျင်းပနိုင်ရေးအတွက် သတင်းနှင့်ရုပ်မြင်သံကြား အစီအစဉ်များတွင် နှိုးဆော်ထားကြောင်း တွေ့ရရာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဦးဆောင်သော သာသနာ့ အကျိုးတော်ဆောင်တွေ ကျွန်ထီးရိုးမှ ပြန်လာသည်ကိုပင် အလှူရှင်တွေကဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ သတင်းမေး သာကြသဖြင့် အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းနေကြသော အလှူရှင်များအတွက် ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါတော့သည်။

ကျွန်ထီးရိုးအလှူတော်

သာဓု (၂၇)ကြိမ်ခေါ်ခဲ့ရခြင်းအကြောင်းရင်း

ကျွန်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်အတွက် ရွှေစင်ရွှေသား (၇)ပိဿာ အလှူတော်အမျှဝေသံ၊ သာဓုခေါ်သံတွေ ဘဝဂ်အထိ လျှံတက်သော နေ့ကိုလည်း မှတ်တမ်းတင်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

နေရာသည် ကျွန်တို့ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် ပရိုဂျက်အတွင်း၌ တန်ဆောင်းတစ်ခုအတွင်းမှာဖြစ်ပါသည်။ (လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၀ လောက်က ထိုတန်ဆောင်းနေရာသည် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းတွေ ဖုံးလွှမ်းခဲ့သော နေရာဖြစ်၏။ ထိုနေရာကား နွားစားကျက်နေရာသာ ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုနေရာကား လူဆိုး၊ သူခိုးများ ခိုအောင်းစရာနေရာဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ထိုနေရာတွင် ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများအကြားမှာ 'ငါးသုံးလီ'ကို တရားဟောရင်း ဆံတော်ရှင်သာသနာတော်ကြီး တစ်ကျော့ပြန်ထွန်းကားလာရန် အစိုး ကြေကြေ၊ အရေခန်းခန်း ကြီးပမ်းအားထုတ်လာခဲ့သော ကျွန်တို့ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးကို တစ်မိမိစိမ့်ဖူးမြော်ရင်း မှာပင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏အားထုတ်မှုများသည် ရှေးဖြစ်ဟောင်းအောက်မေ့ဖွယ်များ ဖြစ်နေမည်ဟု တွေးတောရင်း အမျှဝေကာသာစုခေါ်နေမိပါသည်။)

ကျွန်တို့ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ကြီးကို ဗဟိုမဏ္ဍိုင်ပြုပြီးလျှင် သုဝဏ္ဏဘူမိရွှေမြေကြီး၏ ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီး တစ်ကျော့ပြန်ပြန် လည်ထွန်းကားရန်ကြိုးပမ်းလာခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၃၀) ကာလပတ်ဝန်းကျင်ကြာခဲ့ပြီးဖြစ်ရာ ယနေ့ယခု ဆံတော်ရှင်(၆)ဆူကို နေ့ချင်းပြီး ဘုရားဖူးနိုင်ရန် စီမံနေဆဲကာလမှာပင် ကျွန်တို့ထီးရိုးဆံတော်ရှင်စေတီတော် ဘက်စုံပြုပြင်မွမ်းမံရေးနှင့် ရွှေထီးတော်တင်လှူပူဇော်ခြင်းလုပ်ငန်းများအတွက် ဩဝါဒခံယူပွဲကို ထိုကျွန်တို့ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် ပရိုဂျက်အတွင်းရှိ ဓမ္မပလ္လင်တန်ဆောင်းတွင် ကျင်းပခဲ့ရာ မထင်မှတ်ဘဲနှင့် ကျွန်တော်က 'အခမ်းအနားမှူး' ပြုလုပ်ခဲ့ရပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေက ရွှေစင်(၅)ပိဿာ လှူမည်။ ရွှေသံလွင်ကုမ္ပဏီမိသားစုက ရွှေစင်(၁)ပိဿာ လှူမည်။ ထွဋ်ခေါင်ကုမ္ပဏီဦးအုန်း မြင့်မိသားစုက ရွှေစင်(၁)ပိဿာ လှူမည်ဟုဆို၏။ အံ့ဩစရာအလှူ မင်္ဂလာပါပဲ။ ကိုယ်မလှူနိုင်သေးသော်လည်း လှူနိုင်သူများ၏

အမှုဝေသံများအကြားတွင် သာဓုခေါ်သူတစ်ဦးတော့ ပြစ်ခဲ့ရပါ၏။
(ကောင်းပေစွ)

ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး၏ သီလဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊
ဗျာဓိဂုဏ်ကို ဆင်ခြင်ရင်း (၉)ပါးသိလယူကြ၏။ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မ
မင်္ဂလာတမရ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၊ ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား
ကျော်သီဟ၊ သမီး မဇေဇင်လတ်တို့က ရွှေစင်(၅)ပိဿာတိတိ လှူဒါန်း၏။
သာသနာရေးဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးချုပ် သူရအောင်ကို
လက်ခံ၏။ (သာဓု ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ခေါ်ကြ၏)

၎င်းနောက် သီဟသုဓမ္မမင်္ဂလာတမရ ဦးသိန်းဝင်း၊ ဇနီး
သီဟသုဓမ္မသိင်္ဂီ၊ သီရိသုဓမ္မသိင်္ဂီ ဒေါ်နီနှင့် သားမြေးတစ်စုတို့က
ရွှေစင်(၁)ပိဿာ ထပ်မံလှူဒါန်းကြပြန်၏။ (သာဓုခေါ်ကြပြန်၏)။

၎င်းနောက် ထွဋ်ခေါင်ကုမ္ပဏီ ဦးအုန်းမြင့်၊ ဒေါ်စန်းမြင့်၊
သမီး မအေးလှသူ၊ မမြသဲနုတို့က ရွှေစင် (၁)ပိဿာလှူဒါန်းပြန်၏။
သံဃ်နှင့်နည်းပညာဝန်ကြီးဌာန၊ ဒုတိယဝန်ကြီး ဦးညီလှဝယ်က လက်ခံ
၏။ (သာဓု သာဓု ခေါ်ကြပြန်၏) ဤသို့ဖြင့် ထိုနေ့က သာဓု၊ သာဓု၊
သာဓုပေါင်း အနည်းဆုံး (၂၇)ကြိမ်မက ခေါ်ခဲ့ရပါ၏။

ဤသို့ဖြင့် သထုံခရိုင်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ဇုတ်သုတ်ကျေးရွာ
ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး သီတင်းသုံးရာကျောင်းမှ 'သာဓုသံ'
သည် ဘဝဂ်အထိ ညံလျက်ရှိပါတော့သည်။

ရွှေဘုံသာ ဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ် ငွေပဒေသာပင်အလှူ

ပဲခူးတိုင်း၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ် (ပြည်မြို့အနောက်ဘက်ကမ်း) ရွှေဘုံသာရွာတွင် တည်ရှိသော သမိုင်းဝင် (ရွှေဘုံသာမုနိရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး ကိန်းဝပ်တော်မူနေသော) ရွှေဘုံသာဆုတောင်းပြည့်စေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေက သိန်းငါးဆယ် ငွေပဒေသာပင်ကြီး စိုက်ပျိုးလိုက်ကြောင်း သိရပြန်ရာ ရွှေဘုံသာမှာသာမက ပြည်မြို့ အနောက်ဘက်ကမ်းက သတင်းသည် တစ်ပြည်လုံးပျံ့နှံ့သွားရလေသည်။

ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်ကြီးတွင် (ရွှေဘုံသာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး ဌာပနာတိုက်မှာ) ကိန်းဝပ်တော်မူနေကြောင်း အထောက်အထားများအရသိရပါသည်။ မဟာသက္ကရာဇ် - ၁၂၄၃ခုနှစ်၊ တပို့တွဲလပြည့်နေ့တွင် မြတ်စွာဘုရားသည် သေလာဂီရိတောင်ထိပ်သို့ ကြွရောက်တော်မူကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ ထိုကျောက်တောင်သည် ဓညဝတီမြို့ကြီး၏ အနောက်မျက်နှာ ကုလားတန်မြစ် (ကစ္ဆပနဒီမြစ်)

အရှေ့ဘက်ကမ်းမှာ တည်ရှိကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ စန္ဒာသူရိယ
မင်းကြီး၏ လျှောက်ထားမှုကြောင့် မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်များ
ဆင်းလောင်းခွင့်ရခဲ့ကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ မဟာမုနိရုပ်ရှင်တော်
မြတ်ကြီးမှ ပိုလှုံသော ရတနာများ ဖြင့် ရှင်ကျော်မုနိ။ ရွှေဘုံသာမုနိ။
အင်အောင်မြင်မုနိဟူ၍ မဟာမုနိ(၃) ဆူသွန်းလောင်းတော်မူကြောင်း
လည်းကောင်း၊ ထိုမုနိတော်များသည် ရွှေရင်ငွေတော် ခုနစ်ပွေ၊
ဦးခေါင်းတော်၌ တည်တော်မူကြောင်းကိုလည်းကောင်း အများသိပြီး
ဖြစ်ပါသည်။

မဟာမုနိ ရုပ်ရှင်တော်မြတ်များကို ၁၁၄၆-ခုနှစ်၊ ပြာသို
လပြည့်ကျော် (၁၁)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့တွင် အိမ်ရှေ့မင်းဥပရာဇာ သီရိ
မဟာဓမ္မာဇယဘွဲ့ခံ သားတော်သီဟသူရ ပင့်ဆောင်တော်မူရာတွင်
မူလဒါယကာ စန္ဒာသူရိယမင်း၏ ဆုတောင်းရွှေပေချပ်ကို တွေ့ရ
ကြောင်း သိရပါသည်။

ယခု ပြည်မြို့ အနောက်ဘက်ကမ်း၊ ရွှေဘုံသာရွာတွင်
တံခွန်ဝပ်တော်မူနေသော ရုပ်ရှင်တော်မြတ်ကြီး ဌာပနာထားသော
ရွှေဘုံသာစေတီတော်မြတ်ကြီးတွင် ထာဝရငွေပဒေသာပင် သိန်း
ငါးဆယ်စိုက်ထူ လိုက်သော ရန်ကုန်မြို့မှ သီရိသုဓမ္မ မဏိဇောတဓရ
ဒေါက်တာခင်ရွှေ (ဇေယျာ) ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုဇေသီဟ၊
သမီး မဇေဇင်လတ် မိသားစုတို့မှာ ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်မြတ်ကြီး
ကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ် မွမ်းမံပြင်ဆင်ရန် မူလပထမ ငွေသိန်းတစ်ရာ
တို့ကို မတည်ငွေ လှူဒါန်းခဲ့သည်သာမက လက်ရှိ စိန်ဖူးတော်တွင်
တံခွန်အလုံးရေ(၃၃၃) လုံး+ပတ္တမြား(၃၃)လုံးလှူဒါန်းခဲ့သော မိသားစု
ပြစ်ကြောင်း သိရှိရပါသည်။

ဘုရားတစ်ခါနှင့် ဘုရားဒကာ

ရွှေဘုံသာမန်တိုင် ဘုရားဒါယကာဖြစ်ပုံမှာ အလွန်ဆန်းသည်။ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူကို ပြုပြင်ပူဇော်လိုသဖြင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေက အတွင်းရေးမှူး (၁) ထံ အကူအညီ တောင်းသည်။ ထိုအခါ အတွင်းရေးမှူး (၁) က ပုဂံရှိ ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူ ဆိုလျှင် ကောင်းမလားဟု အကြံပြုသည်။ သို့သော်လည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပုဂံဘုရားတွေလည်း လျှာခဲ့ဖူးပါပြီ။ တခြားတစ်နေရာရာက ဘုရားတစ်ဆူဆူဆို ကောင်းမည်လားဟု စိတ်ကူးမိကြောင်း တင်ပြပါသည်။ သို့နှင့် အတော်ကလေး ရက်ကြာသွားသည်။

တစ်နေ့သောအခါ အတွင်းရေးမှူး (၁) က ဒေါက်တာခင်ရွှေအား ပြည်တစ်ဘက်ကမ်းဘက်မှာတော့ ဟိုတုန်းက ရှေးဟောင်းဘုရားတစ်ဆူရှိကြောင်း သိရသည်။ ကိုခင်ရွှေ သွားကြည့်စာပြောပါသည်။ သို့နှင့် ဘယ်နေရာက ဘယ်ဘုရားမှန်း မသိဘဲနှင့် ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း သွား၍ကြည့်ပါသည်။ ထိုအခါ ပြည်တစ်ဖက်ကမ်းကူးပြီးတော့မှ ရွှေဘုံသာမန်မှန်း သိရ၍ အလွန် အံ့ဩ ကြည်ညို

ဝိသုဒ္ဓိသင်္ဂဟတီ လှိုက်လှဲစွာ ဖြစ်ရကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက သတိရကြောင်း ပြန်၍ ပြောတတ်ပါသည်။

သို့နှင့် ရွှေဘုံသာမဏိကို ပြုပြင်ရန် မ,တည်ငွေ သိန်း(၁၀၀)တိတိ ပေးတည်လိုက်ကြောင်း သိရပါသည်။ နောင်သောအခါ နိုင်ငံတော်အဖွဲ့အစည်း၌ ပြုပြင်မွမ်းမံလိုက်သဖြင့် ရွှေဘုံသာမဏိ စေတီတော်မြတ်ကြီးကို အလွန်လျှင် ကြီးကျယ်ခမ်းနား ထည်ဝါလာပါတော့သည်။ မူလအစဉ်အလာအတိုင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေတို့ မိသားစုကလည်း နိုင်ငံတော်မှ ခံစားရသော စိန်ဖူးတော်တင်သောအခါ စိန်အလုံးရေပေါင်း (၃၃၃) အလုံးသာမက ပတ္တမြားလုံးရေပေါင်း (၃၃)လုံးကိုလည်း အမှတ်တံဆိပ်ဆင် (သို့မဟုတ်) အမှတ်မထင် လှူခွင့်ရလိုက်သဖြင့် နောင်သောအခါမှာ တွေးတိုင်း တွေးတိုင်း ကုသိုလ်ရ၍ ဝမ်းသာပီတိဖြစ်ကြောင်း အကားဝပ်မိတိုင်း လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲကြီး ပြန်၍ ပြန်၍ ပြန်ပြောတတ်ပါသည်။ ပြောတိုင်း ပြောတိုင်းလည်း ကုသိုလ်များ အသစ် အသစ် ဖြစ်သည်ဟု ခံစားရကြောင်း မကြာခဏ ကြားရပါသည်။

သို့နှင့် ကာလအတော်ကြာသွားပြန်သောအခါ ရွှေဘုံသာမဏိစေတီ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း လစဉ်လတိုင်း ဝေယျာဝစ္စများကို လိုအပ်သလို ပြုလုပ်နိုင်ရန် ငွေလိုနေလိမ့်မည်ဟု တွေးမိသဖြင့် ငွေပဒေသာပင် ငွေခွဲ (၅၀) သွားစိုက်ရအောင်ဗျာဟု ခေါ်သဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ရွှေဘုံသာမဏိသို့ ရောက်သွားခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်တို့က တစ်ရက်ကြိုတင်၍ စောစောရောက်နေနှင့်ပါသည်။ နောက်တစ်နေ့တွင် အတွင်းရေးမှူး(၁)သည် အလှူတော်ငွေအကုန်ခံရန်အတွက် တမင်လာလှည့်၍လာကြောင်း “သတင်းကောင်း” ကြားသိရပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဘုရားသို့ တစ်ခါလာပြီး နောက်ထပ်ပြန်၍ လှည့်မကြည့်တော့သော “ဘုရားတစ်ခါ” မဖြစ်လိုကြောင်း အစဉ်အမြဲ “ဘုရားဒါယကာ” သာ ဖြစ်လိုကြောင်း ထူးထူး

ဆန်းဆန်းပြောကြားတတ်သဖြင့် မြန်မာစာဆရာဖြစ်သော ကျွန်တော်
 လည်း သူ့စကားလုံးများကို တအံ့တဩ နားထောင်ရင်း သူ၏ သဘော
 လှုံ့ဆော်မှုကြောင့် နှုတ်မှလှုံ့ထွက်လာသော စကားလုံးကို အံ့ဩနေ
 ပါသည်။ ကဗျာဆရာတွေ ဈာန်ဝင်စားလို့ စကားလုံးအသစ်တွေ
 ထွက်လာတာ ဒီလိုများ ဖြစ်လေမလားဟု လျှို့ဝှက်စွာ တွေးမိပါ
 သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ကေလာသဒီကာ

ကေလာသ မြသပိတ်ဟူ၍ ကြားဖူးသည်မှာ ကြာလှပါပြီ။ သို့သော်လည်း အချိန်အခါမရောက်သေး၍လား မသိ။ မရောက်ခဲ့ပါ။ ယခု ယခင် ၁၉၆၉ခုနှစ်လောက်က တစ်ကြိမ်ရောက်ဖူးပါသည်။ အင်းအနားဝန်းကျင်တွင် ပိန္နဲသီးတွေ၊ သရက်သီးတွေ၊ ဒူးရင်းသီးတွေ မြို့ကြောင်း ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါသည်။ ဆီးဖြူပင်ကြီးတစ်ပင်ကို အင်း ကောင်းကောင်း မှတ်မိပါသည်။ သို့သော်လည်း အတိတ်သည် အပုပ်ပမာဖြစ်နေ၏။ အိပ်မက်မဟုတ်သောအိပ်မက်တို့သည် ဦးတဝါး ဖြစ်နေ၏။

ယခုတစ်ခေါက် ကေလာသသို့ ရောက်ခဲ့ပြန်သည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုကြောင့် ကေလာသတစ်ခွင်မှာ ကုသိုလ် အင်းဆန်းရဖို့ ခြေရာတွေထပ်လျက်ရှိသည်။ ယခုတစ်ခေါက် ရောက် ချင်သည်မှာလည်း အကြိမ်တစ်ရာမြောက်လား၊ နှစ်ရာမြောက်လား ဦးတဝါးဖြစ်နေ၏။

၁၉၆၄ခုနှစ်၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်နေ့၊ ၂၀၀၂ခုနှစ်၊ မေလ(၁၁)ရက်၊ စနေနေ့တွင် အလှူတော်မင်္ဂလာ အခမ်းအနားကြောင်း သိရပါသည်။ ၁၂-၅-၂၀၀၂ မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာကြေးမုံ သတင်းစာများတွင်လည်း သတင်းထူးများ ပါပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုညက လွင့်ထုတ်သော မြန်မာ့အသံနှင့် ရုပ်မြင်သံကြားတွင်လည်းကောင်း၊ မြဝတီရုပ်မြင်သံကြားတွင်လည်းကောင်း သတင်းရှည်ကြီးများ ပါပြီးဖြစ်သဖြင့် နောက်တစ်နေ့ပြန်လာသောအခါ မေးကြည့်မှ ဖုန်းနှင့်ဒေး ဖြစ်တော့သည်။

ကေလာသအကြောင်း၊ တံခွန်တိုင်စေတီအကြောင်း၊ ဝင်းကျေးရွာအကြောင်း၊ ရာဇမုနိ (ခေါ်) ရာဇကုမာရ စေတီတော်အကြောင်း၊ ရွှေစာရံစေတီတော်အကြောင်း၊ ရွှေဝါရောင် အပိုင်းလမ်းမကြီးအကြောင်း စသည် စသည်တို့ဖြစ်သည်။

ဇုတ်သုတ်သားနှင့် ရဟတ်ယာဉ်

ခေါင်းစဉ်အရ ယခင် ယခင်က ဇုတ်သုတ်သားတွေ ရဟတ်ယာဉ်ကို မမြင်ဖူးသယောင်ယောင် ဖြစ်နေ၏။ ထိုသို့မဟုတ်သော ယခင် ယခင်ကလည်း ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး အပိုင်း (၁) ဖွင့်ခဲ့သော ကလည်း မြင်ခဲ့ဖူးပြီ။ ၎င်းနောက် ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး အပိုင်း (၂) ဖွင့်စဉ်ကလည်း မြင်ခဲ့ဖူးပြီ။ သို့သော်လည်း ယခုတစ်ခေါက်က ယခင် ယခင် မြင်ဖူးခြင်းနှင့် မတူ။ ရဟတ်ယာဉ်ကြီးသည် ဇုတ်သုတ်အထက်တန်းကျောင်းကွင်းထဲသို့ တိုက်ရိုက်ကြီး၊ တည့်တည့်

ဆင်းလာခြင်း ဖြစ်သဖြင့် ဇုတ်သုတ်သားတွေ တအံ့တဩဖြစ်ကြရ၏။

နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများကို ကြိုဆိုနေကြသော ပရိသတ် အပေါင်းတို့လည်း လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွား၏။ စိတ်လည်း လှုပ်ရှားပုံရ ခဲ့ သူတွေကလည်း လှုပ်ရှားနေကြ၏။

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး(၁)သည် အစိုးရအဖွဲ့ အဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီးများ၊ ဒုတိယ ဝန်ကြီးများ၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကောင်စီ အဖွဲ့ဝန်ရှိ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများနှင့် တာဝန်ရှိသူ များ လိုက်ပါလျက် ထိုနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ တပ်မတော် ခေတ်ယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခွာကြရာ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ဇုတ်သုတ်စံပြကျေးရွာသို့ နံနက် ၈နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ရောက်ရှိကြ သည်။

ရှေးဦးစွာ အတွင်းရေးမှူး (၁)နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ကျွဲကံထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စေတီတော်သို့ ရောက်ရှိကြပြီး ဗုဒ္ဓ နေ့များတော်မြတ်အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြသည်။

ထို့နောက် အတွင်းရေးမှူး (၁)နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် စေတီ တော် အာရုံခံတန်ဆောင်း၌ ကျွဲကံထီးဆောင်းဆရာတော် အဂ္ဂမဟာ ဗုဒ္ဓဗုဒ္ဓဇောတိကဓဇ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပအား ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။

ရဟတ်ယာဉ်မှီအောင် ကျွန်တော်တို့သည် အခမ်းအနား ကျင်းပမည့် ကေလာသတောင်မှတစ်ဆင့် ကားကို ဒုန်းစိုင်း၍ မောင်းလာရပါသည်။

မှီရုံကလေးရှိပါသည်။ ကားရောက်လျှင် ရောက်ချင်း နိုင်ငံ တော် အကြီးအကဲများ ဆင်းလာကြသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေ သည် စောစောကတည်းက ဒါနပြုရန် ကြိုတင်ယူဆောင်လာသော

ငွေစက္ကူအသစ်စက်စက်များ ထည့်ထားသော ငွေဖလားကြီးကို အတွင်းရေးမှူး (၁) သို့ လှူဒါန်းပါသည်။ ထိုအခါ အတွင်းရေးမှူး(၁)၏ မျက်နှာ ဝင်းကနဲ ပြူးသွားသည်ကို ကင်မရာသမားဖြစ်သော ကျွန်တော်က လှမ်း၍ အမိအရရိုက်လိုက်ပါသည်။

ထို့နောက် ကြိုဆိုနေကြသော ကျောင်းသူ၊ ကျောင်းသားများ ဆရာ၊ ဆရာမများ၊ ဘင်ခရာတီးဝိုင်း အဖွဲ့များ ရှိရာသို့ အတွင်းရေးမှူး (၁)သည် ငွေဖလားကြီးနှင့် လျှောက်သွားပါသည်။ ၎င်းနောက် ပန်းပွားများနှင့် ကြိုဆိုနေကြသော ဘင်ခရာသမားများကို ဆုတော်များ ဆီးမြှင့်ပါသည်။ ပြီးတော့ တန်းစီကြိုဆိုနေကြသော ကျောင်းသားကလေးများရှိရာသို့ လျှောက်သွားရင်း တစ်ယောက်ချင်း တစ်ယောက်ချင်း၏ လက်ထဲသို့ ငွေအသပြာများကို စေတနာရှိရှိ မေတ္တာရှိရှိဖြင့် တစ်ဦးချင်းဝေငှပေးပါသည်။ ကလေးတွေက အင်မတန် ဣန္ဒြေရပါသည်။ ရွှေမိုးငွေမိုး ရွာသွန်းပြီးတိုင်း အနင်းမခံရအောင် ပြေးရ လွှားရှောင်ရတိမ်းရ အတွေ့အကြုံများနေသောကြောင့် ကလေးများ ထိုမချီးမွမ်းဘဲ မနေနိုင်ပါ။

လှူရ တန်းရမှ စားဝင် အိပ်ပျော်သော ဘုရားဒါယကာကြီးကလည်း ကလေးတွေအတွက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲမှတစ်ဆင့် ဆုတော်ငွေများ ဆီးမြှင့်သဖြင့် ဝမ်းသာပီတိဖြစ်နေကြောင်း ရိုးရိုးကလေး အထိခတ်၍ ရနိုင်ပါသည်။

ကေလာသတောင်တော်ကို တစ်ခေတ်ပြောင်းလိုက်သူ

မင်္ဂလာနေ့ရက်မှာ ၁၃၆၄ခု၊ တန်ခူးလပြည့်ကျော် ၁၄ရက်၊ ၁၀၂၃နှစ်၊ မေလ(၁၁)ရက် စနေနေ့ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာအချိန်မှာ နံနက် (၉:၀၀) နာရီ ဖြစ်ပါသည်။ မင်္ဂလာနေရာမှာ အမှတ်(၃) ဒွေဝါရောင်လမ်းမကြီး၊ ကေလာသတောင်ခြေဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး (၁) သည် အစိုးရအဖွဲ့က အဖွဲ့ဝင်ဝန်ကြီး များ၊ ဒုတိယ ဝန်ကြီးများ၊ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ မှ တာဝန်ရှိပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဌာနဆိုင်ရာအကြီးအကဲများနှင့် တာဝန်ရှိသူ များ လိုက်ပါလျက် ထိုနေ့နံနက်ပိုင်းတွင် ရန်ကုန်မြို့မှ တပ်မတော် ခေတ်ယာဉ်ဖြင့် ထွက်ခွာကြရာ မွန်ပြည်နယ်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်၊ ဒုတ်သုတ်စံပြကျေးရွာသို့ နံနက် ၈ နာရီ ၁၅ မိနစ်တွင် ရောက်ရှိကြ သည်။

အတွင်းရေးမှူး (၁) နှင့် အဖွဲ့ဝင်များအား မွန်ပြည်နယ် အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ ဥက္ကဋ္ဌ အရှေ့တောင်

တိုင်း စစ်ဌာနချုပ် တိုင်းများနှင့် အကြီးအကဲများက ကြိုဆိုကြပါသည်။ ဌာနဆိုင်ရာ ဝန်ထမ်းများ၊ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေး အသင်းဝင်များ၊ လူမှုရေး အသင်းအဖွဲ့များ၊ ဆရာ၊ ဆရာမများနှင့် ကျောင်းသား ကျောင်းသူများ၊ ဒေသခံပြည်သူများက ကြိုဆိုကြသည်။

ရှေးဦးစွာ အတွင်းရေးမှူး (၁)နှင့် အဖွဲ့ဝင်များသည် ကျိတ်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စေတီတော်သို့ ရောက်ရှိကြပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မြတ် အား ဖူးမြော်ကြည်ညိုကြသည်။

ထို့နောက် စေတီတော် အာရုံခံတန်ဆောင်း၌ ကျိတ်ထီးဆောင်း ဆရာတော် အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာ သဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပအား ပူဇော်ကန်တော့ကြသည်။

အခမ်းအနားအစီအစဉ်(၁)အရ နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများသည် ဓမ္မပလ္လင်သို့ရောက်ရှိ၍ ဆံတော်ရှင် ကျိတ်ထီးဆောင်း ဆံတော်မြတ်ကြီးအား ကန်တော့ကြပါသည်။ ထို့နောက် ကျိတ်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီး အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပအား ကန်တော့ကြပါသည်။

၎င်းနောက် ဆရာတော်ဘုရားထံမှ ကိုးပါးသီလများ ခံယူကြပါသည်။ အစီအစဉ်အရ ထိုမျှသာဖြစ်သော်လည်း ပိတိများကား ထိုမျှ မကပါ။ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများက ဆရာတော်ကိုဖူးမြော်ခဲ့ကြည်ညိုလျက်ရှိကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် လှူဖွယ်များ လှူဒါန်းကြပါသည်။ လှူဒါန်းသည့်အထဲတွင် မောင်ပန်းမွှေး၏ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား ကျိတ်ထီးဆောင်းဋီကာပေါင်းချုပ်ကြီးစာအုပ်လည်း ပါပါသည်။ ဇေတုမ္မာမိသားစု၏ ဒါနဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်စာအုပ်များကို အလှူခံပါသည်။ ပြီးတော့ အားလုံးကို ထပ်ဆင့် ဆွေးမြှင့်ပါသည်။

ရွှေဝါရောင် လမ်းမကြီး

ထိုလမ်းမကြီးမှာ ကေလာသတောင်ခြေရှိ တောင်ကြီးကျေးရွာ နှင့် ယက္ကန်းသည်မရွာတို့ကို ဆက်သွယ်သော လမ်းမကြီးဖြစ်ပါသည်။ အလျား(၅)မိုင်ခန့်ရှိပါသည်။ ရှေးယခင်က ဤနေရာသည် ယက္ကန်းသည်မ ရှင်ကြီးဗိမာန်တော်ဖြစ်သဖြင့် လမ်းဖောက်လျှင်လည်း လမ်းဖောက်သူကို ချက်ချင်းဒုက္ခပေးပါသည်။ ယခုကား ဆရာတော်နှင့်သက်ဆိုင်ရာ နာမ်လောကမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ အပေးအယူတည်သောကြောင့် လမ်းမကြီး အောင်မြင်သည်ဟု ရွာသားများက ပြောကြပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က မသိ၍ မေးမြန်းသောအခါ ပြောဆိုကြသည်မှာ - ဖုန်းဆိုးမြေ ၁၀၊ လမ်းဆိုး၊ လမ်းဟောင်းဘဝမှ လမ်းကောင်းလမ်းသစ်ဘဝသို့ သိသိသာသာ ပြောင်းလဲပေးခြင်းဖြစ်သဖြင့် တဲအိမ်ပေါ်မှ တိုက်အိမ်ပေါ်သို့ တင်ပေးလိုက်သကဲ့သို့ ယက္ကန်းသည်မ ဗိမာန်တော်ပိုင်ရှင်ရှင်သန်ကြီး ရှင်ကောင်းများက ကျေနပ်ပုံရကြောင်း၊ ရွာခံလူများက ပြောဆိုကြသဖြင့် တဲအိမ်ပေါ်မှ တိုက်အိမ်ပေါ်တင်ပေးသော စီမံကိန်းတို့ သဘောကျသဖြင့် ကောင်းပေစွ ကောင်းပေစွဟု သာဓုခေါ်ခဲ့ပါသည်။

ယခင် ယခင်က ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး အပိုင်း (၁) ဖွင့်ခဲ့ဖူး

၏။ အပိုင်း (၁) သည် ၄ မိုင် ၇ ဖာလုံရှိ၏။ အပိုင်း (၂) သည် ၈ မိုင်ရှိ၏။
 ယခု အပိုင်း (၃) သည် ၅ မိုင်ရှိ၏။ အပိုင်း (၄) သည်လည်း မကြာမီ
 ဖွင့်လှစ်ဦးမည်ဟု သိရ၏။ ထို့ကြောင့် ဘီးလင်းမြို့နယ် ရွှေဝါရောင်
 လမ်းမကြီးမှာ မိုင်ပေါင်း ၂၀ ရှည်ကြောင်း သိရပါသည်။ နိုင်ငံတော်ထံ
 ထောက်ပံ့ငွေ ကျပ် သိန်း (၁၀၀) နှင့် ကျွဲကံထီးဆောင်းဆရာထော်
 ဘုရား ဦးဆောင်ပြီး ဘုရားဒါယကာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဇေတုမ္ဘာ
 မိသားစု မတည်ငွေတို့ဖြင့် သိန်းပေါင်း (၂၅၀) ကျော် အကုန်ခံ
 တည်ဆောက်ထားသဖြင့် ကိုယ့်အိမ်ရှေ့က လမ်းကလေးတောင်
 ပေါက်ပြပျက်စီးနေတာ ကြီးစားပမ်းစား ဖာထေးနေရသော ကျွန်တော်
 တို့အဖို့ ထိုကုသိုလ်အလင်းကို ဝမ်းသာခြင်း ဖြစ်ရပါသည်။ ဤတွင်
 သာဓု ကိုးကြိမ်ခေါ်ခဲ့ရပါသည်။

ပေပေါင်း ၁၆၅၀ ဖြင့်သော ကေလာသတောင်

တောတောင်ထူထပ်၍ ခြေလျင်တက်ရသော လမ်းကလေး
 မှာ ယခုအခါ လမ်းဒကာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဇေတုမ္ဘာမိသားစု၏
 ကောင်းမှုကြောင့် ကျောက်စရစ်ခင်း ဘိလပ်မြေလမ်းမကြီးဖွေးဖွေးကို
 မြင်ရသဖြင့် ခရီးရောက်အောင် လမ်းဖောက်ခဲ့သော လမ်းဒကာများ
 နှင့်တကွ ရွာခံလူများ၏ လုပ်အားဒါနကို မမေ့မလျော့ သာဓုခေါ်ခဲ့
 ပါသည်။

၎င်းနောက် အခမ်းအနားအစီအစဉ်အရ ကေလာသတောင်
 တွင် တည်ရှိသော မြမျက်ရှင်မြတ်စွာဘုရားအား နိုင်ငံတော် အကြီး
 အကဲများက မုနိမကိုဋ်တော်ကို ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့အား ဆရာတော် ဦးဆောင်၍ အတွင်းရေးမှူး (၁)က အမွေးနံ့သာရည်များ ပက်ဖြန်းပူဇော်ပါသည်။

ဆရာတော်သည် ဝမ်းသာပီတိဖြင့် မြေမျက်ရှင်ဋီကာကို လှူတစ်ပြက်ပြောကြားရာ များစွာမှတ်သားခဲ့ရပါသည်။ ရန်ကုန် နေ့တိုက် ကုန်းတော်ပေါ်တွင် ပတ္တမြားမျက်ရှင်ဟူ၍ ကုန်းတော်၏ နေထွက်ရာ အရှေ့မျက်နှာတွင် တည်ရှိကြောင်း၊ ယခု ထိုတစ်ဆူတည်း သော မြတ်စွာဘုရား၏ ဆံတော်စစ်ကိန်းဝပ်တည်ရှိရာ ဤ ကေလာသ ကောင်တော်တွင်လည်း အရှေ့နေထွက်ရာမျက်နှာတွင် မြေမျက်ရှင် ဟူ၍ ရှိကြောင်း၊ ရှေးအခါက ဤနေရာသည် “မှန်လျှင်စံ မမှန်လျှင်ခံ” ဟု နာမည်ကြီးသော နေရာဖြစ်ကြောင်း၊ မှန်သူစံ၍ မမှန်သူခံရပြီး အမြန် “ကျောင်း” ရသော နေရာဖြစ်သောကြောင့် မှန်ကျောင်းဟူ၍ ခေါ်ဆိုကြောင်း၊ အချို့ကလည်း မမှန်လျှင် “ကျောင်း” ဟု “မှန်ကျောင်း” ဟု အဓိပ္ပါယ်ဖွင့်ခဲ့ကြောင်း၊ ယခုကား သာသနာတစ်ဝက် ဘုန်းရှင် သန္တာရှင် တစ်ဆက်ဖြစ်သောကြောင့် ယခုကဲ့သို့ သာသနာတော် ၅၀၀ တစ်ဝက်မှ ၅၀၀၀သို့ ကေနိ အမှန်ဆက်သည် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဤရင်းကို တိုတိုရှင်းရှင်း မိန့်ကြားခဲ့ရာ ကျွန်တော်တို့မှာ ကြားနာရုံနှင့်မျှပင် ကြောက်သီးထမိပါသည်။ “မှန်ကျောင်း” ဒကာကြီး ဇေကမ္ဘာမိသားစုကား အဘယ်မျှ ပီတိဖြစ်မည်ကို စိတ်မျက်စိဖြင့် မှန်းဆနိုင်ပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် မှန်ကျောင်း ပတ်ဝန်းကျင်တွင် မနုဿိဟ (၁၀၈) စီးကို ဒါယကာပြု လှူဒါန်းခဲ့ပါသေးသည်။

နေရစ်တော့ ခေတ်ဟောင်း

အတွင်းရေးမှူး(၁)နှင့် နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများသည် ကေလာသဆံတော်ရှင် ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် ဂန္ဓကုဋီစတိုက်တော် အသီးသီးတွင်တည်ရှိသော ကြေးသွန်းမြတ်စွာဘုရား ကိုယ်ပွားတော် များကို ရောင်တော်ဖွင့်၍ အမြဲထားဝရ တည်ထား ကိုးကွယ် ပူဇော်ခြင်း မင်္ဂလာကို စီရင်ကျင်းပပါသည်။

သောကြာထောင့်တွင် သီခီမြတ်စွာဘုရားကို ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်း မင်္ဂလာ။ ၎င်းနောက် ကြာသပတေးထောင့်တွင် ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားကို ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်း မင်္ဂလာ။ ၎င်းနောက် တနင်္လာထောင့်တွင် ကကုဿန္ဓ မြတ်စွာဘုရားကို ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်းမင်္ဂလာ။ ၎င်းနောက် အင်္ဂါထောင့်တွင် အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရဒေါက်တာခင်ရွှေ (ဇေကမ္ဘာ) ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုလေသီဟ၊ သမီး မလေလင်လတ်တို့ ကောင်းမှုဖြစ်သော ကောဏာဂမန မြတ်စွာဘုရားကို ရောင်တော်ဖွင့်ခြင်း မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ကြပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကြေးသွန်းမြတ်စွာဘုရား ရုပ်ပွားတော်များကို အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးကို ဦးထိပ်ထား နှင့် အတွင်းရေးမှူး(၁)က အမွှေးနံ့သာများဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ပါ သည်။

ထီးမျှော် နတ်မျှော် စုဉ္ဇာမုနိတံခွန်တိုင် စေတီတော်

ဆရာတော်ဘုရားကို ဦးထိပ်ထား၍ အတွင်းရေးမှူး (၁) က အမွှေးနံ့သာကို အောင်သပြေများဖြင့် ပူဇော်ကန်တော့ပါသည်။ အောင်မြင်ခြင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားအဖြစ် ရွှေမိုး ငွေမိုးများကို နှံ့တံခွန်တိုင် စေတီတော်ပေါ်မှ ရွာသွန်းဖြိုးရာ ဓာတ်ပုံလိုက်ရိုက်နေ သော ကျွန်တော်တို့မှာ ပရိသတ်ကြီးကို အပြေးအလွှား ရှောင်ရှားရပါ သည်။

ရွှေမိုး ငွေမိုး သိန်း ၃၀

ဓမ္မဒါနပြုသောငွေမှာ မူလလျာထားချက် ၁၀ သိန်းရှိကြောင်း ရွှေမိုး ငွေမိုးသမားများထံမှ ကြားသိရပါသည်။ နောက်ထပ် ငွေ လောက်သဖြင့် ၁၀ သိန်းလောက် ထပ်စိုက်ရသေးကြောင်း သိရပါ သည်။

ရွှေအစစ် ရွှေကြီး

၎င်းနောက် အခမ်းအနား အစီအစဉ်အရ ထီးမျှော် နတ်မျှော် ဇုဉ္ဇာမုနိ တံခွန်တိုင်စေတီတော် ကမ္ပည်းကျောက်စာတော်ကို ရွှေကြီး ငစ်စစ်ဖြင့်ဆွဲ၍ ဖွင့်လှစ်ကြောင်း ကျွန်တော် မှတ်တမ်းတင်နိုင်ခဲ့ ပါသည်။ ဟိုးတစ်နေ့ကတည်းက ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ဇနီး

ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်မှ ရွှေကြိုးစစ်စစ်ကြီး ၁၅ကျပ်သားလား၊ ၁၀ တွပ်
 သားလားမသိ။ ပန်းတိမ်မှာ သေသေချာချာ အပ်နှံနေကြောင်း
 ကြားသိခဲ့ရသဖြင့် ဪ လက်စသတ်တော့ ဒီနေရာမှာ ပါရမီဖွင့်
 ကြတာကိုးဟု ဝမ်းသာ သာဓုခေါ်မိခဲ့ပါသည်။ အလှူအတန်းတွင်
 လက်မတွန့်တတ်သော ဇနီးမောင်နှံဖြစ်သဖြင့် “နတ်ဖက်သည့်စုံတွဲ”
 ဟု တစ်ချို့က ပြောကြသည်မှာ မလွန်ပါ။

မြသပိတ်ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး

ထိုအချိန်တွင် နေ့လယ် (၁၂)နာရီကျော်ပြီ ဖြစ်ပါသည်။
 ခြစ်ခြစ်တောက်ပူနေသောနေရာမှာ ဘုရားတန်ခိုးကြောင့် မိုးအုံ့ပြီးလျှင်
 တိမ်ထူထပ်လျက်ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့် အတော်ကလေး အအိုတ်
 အစပ် သက်သာပါသည်။ တော်ပါသေးသည်ဟု စဉ်းစားမိပါသည်။

မြသပိတ်တွင် နေ့လယ်စာ စားသုံး နေစဉ် ကျွန်တော်သည်
 ကေလာသတောင် မြသပိတ်တောင်တို့၏ ဘဝဟောင်း ဇာတ်လမ်း
 များကို ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားမိပါသည်။

ကေလာသဆံတော်ရှင်သည် မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား
 ရှိတော်မူစဉ်က ၈ ဝါမြောက်ကာလ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ ခုနှစ်
 ဟေမန္တတုတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ကြွလာခဲ့စဉ်က ၇ ရက်တိုင်တိုင်
 သီတင်းသုံးတော် မူခဲ့သော နေရာဖြစ်ကြောင်း၊ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်
 ဇင်းကျိုက်ဆံတော်၊ ဇွဲကပင်ဆံတော်၊ မြသပိတ်ဆံတော်၊ ကုသိနာရုံ
 ဆံတော် စသော ဆံတော်များကို ရသေ့အသီးသီးသို့ ဝေငှခဲ့ရာ
 နေရာ ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်ပြောင်းစဉ်းစားမိပါသည်။

ယခင်က ဓမ္မပလ္လင်တည်ရာအရပ်သည်လည်း ကျိုက်ထီးဆောင်း
 ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အောင်မြေဖြစ်၍ ကျိုက်ထီးဆောင်း

ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မှာလည်း ဆံတော်ရှင်စေတီတော်များအနက်
သမဦးဆုံးသော ဆံတော်ရှင်ဌာပနာရာဖြစ်သဖြင့် ထူးမြတ်ကြောင်း
ဘူးတော့မိပါသည်။

ယခုအကြီးအကဲများ နားနေရာနေရာသည်လည်း မြသပိတ်
ဘက်နှင့်တကွ ဆံတော်ရှင်အစစ် ဌာပနာထားသဖြင့် အလွန်ထူးမြတ်
သော နေရာဖြစ်ပါသည်။ မြသပိတ်ဆံတော်ရှင်မှာ အရှင်ဂုဏ် သာကရ
ထေရ်က ဦးဆောင်ပြီး ရုက္ခစိုးနတ် ဒါယကာပြု၍ ဆံတော်ရှင်
ဌာပနာထားကြောင်း၊ ၎င်းနောက် မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ ဣစ္ဆာသယ
သံတရ မြသပိတ်တော် ဌာပနာထားကြောင်း ထိုမြသပိတ်တော်မှာ
ဘုမ္မိ ဒေဝီမယ်တော်က ဘုရားရှင်အား လှူဒါန်းခဲ့သော မြေဆီမြေနှစ်
သံတရသည့် မြသပိတ်ဖြစ်ကြောင်း၊ ပြန်လည်တွေးတောမိပါသည်။

ဂဝံစေတီတော်ကြီး

ကျွန်တော့်အလုပ်မှာ မှတ်တမ်းတင်ရသော အလုပ်ဖြစ်သဖြင့်
ဘစ်ပါးသူတို့ နားနေသော်လည်း ရုတ်တရက်မနားနိုင်ပါ။ ကင်မရာ
ဘစ်လုံးဖြင့် အလုပ်များနေပါသည်။

နေ့လည်စာ စားသုံးပြီးသောအခါ ဝင်းကကျေးရွာသို့ ခရီး
ဆက်ကြပါသည်။ အခမ်းအနား အစီအစဉ်အရ ရာဇမုနိ (ခေါ်)
ရာဇကုမာရ စေတီတော်မြတ်ကြီးအား ထီးတော်တင် အခမ်းအနား
ခင်လာ ပြုလုပ်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ စေတီတော်တစ်ခုလုံး ရှေးမူမပျက်
ဂဝံကျောက်ဖြင့် တည်ထားသည်သာမက ထီးတော်ကလည်း ဂဝံ
စစ်စစ်ဖြစ်၏။ စိန်ဖူးတော် ငှက်မြတ်နားတော်တို့ကလည်း ဂဝံစစ်စစ်

ဖြစ်၏။ အလေးချိန်ပိဿာ ၅၀၀ကျော်ရှိသော ဂဝံကျောက်တစ်ထုံး
 တည်းဖြင့် ထွင်းထုထားသော ထိုထီးတော်ကြီးကို အဘယ်ပုံ အဘယ်
 နည်းဖြင့် အပေါ်သို့ရောက်အောင် တင်မြှောက်ပူဇော်ထားသည်ကို
 ကျွန်တော်ဉာဏ်သေးသေးဖြင့် စဉ်းစား၍ မရပါ။ ဉာဏ်ကြီးသူ ပါရမီ
 ကြီးသူများသာ ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်ပါသည်။ ဘုန်းရှင် သမ္ဘာရှင်
 ပါရမီရှင်ကြီးများသာလျှင် ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်ပါသည်ဟု တွေး
 ပါသည်။

ရွှေကြိုးစစ်စစ်

ရာဇမုနိစေတီတော်မြတ်အား ပူဇော်ကန်တော့၍ မော်ကွန်း
 ကမ္မည်းကျောက်စာကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်မှ ဦးဆောင်၍
 အတွင်းရေးမှူး (၁) က အမွှေးနံ့သာ အောင်သပြေများဖြင့် လှူဒါန်း
 ပူဇော်ပါသည်။ ရွှေကြိုးစစ်စစ်ဖြင့် ဆွဲ၍ ဖွင့်လှစ်လိုက်သောအခါ
 အလှူရှင်၏ မျက်နှာကို ကျွန်တော်သည် ပြေး၍မြင်ယောင်မိပါသည်။

အလှူတော်

ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီး၏ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်
 ရှင်များ သာသနာတစ်ကျော့ပြန် သာသနာပြုလုပ်ငန်းများအတွက်
 ဘုရားဒါယကာ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဒေါက်တာခင်ဋေ
 ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုဇေသီဟ၊ သမီး မဇေဇင်လတ်တို့မှ
 ငွေကျပ်သိန်းပေါင်း (၄၅၀)လှူဒါန်းပါသည်။ ထိုငွေကို အတွင်းရေးမှူး (၁)
 မှ တစ်ဆင့် ဆရာတော်ကြီးထံသို့ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌလိ စာသင်ကျောင်းအလှူတော်

၎င်းနောက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဦးဆောင်ဦးရွက်ပြု
 ၍ ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီ ဥက္ကဋ္ဌ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ

နတ်တော်တစ်ပါး မိသားစုတို့ လှူဒါန်းသော ကျပ်ငွေသိန်း (၆၀) တန်ဖိုး
ဥစ္စာလိက္ခဏာ အခြေခံပညာ မူလတန်းကျောင်းဆောင် လွှဲပြောင်း
ပေးအပ်လွှာကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားက မြန်မာနိုင်ငံ
ပညာရေးကော်မတီ ဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့်
စွန့်ပေးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး (၁) ထံသို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းပါသည်။

ရွှေမိုး ဓဋ္ဌမိုး အောင်ပွဲ

ထိုနောက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်မှ ရေစက်ချ တရား
တော်များ ခိုးမြှင့်ပါသည်။ ထိုတရားတော်ထဲတွင် ကေလာသတောင်မြေ
အကြောင်း ကေလာသတောင်ပေါ်ရှိ ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်
အကြောင်းမှစ၍ တတိယသင်္ဂါယနာတင် အကြီးအမှူးဖြစ်သော
အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိဿမထေရ်စေလွှတ်အပ်သော အရှင်သောဏ
မင်းသင်္ဂါယနာ အရှင်ဥက္ကဋ္ဌရမထေရ်အကြောင်းမှစ၍ ရှေးဟောင်းနှောင်း
ဖြင့် ရှင်ပြန် လူပြန်များအကြောင်းမှစ၍ ဆွေတော်ရွှစ်သောင်း
မိုးတော်အပေါင်းတို့ကို ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေကြောင်း စသည်
စသည် ပါဝင်ပါသည်။

၎င်းနောက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဦးဆောင်သည့်
အတွင်းရေးမှူး(၁)နှင့် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများသည် ရွှေစာရံစေတီ
တော်မြတ်ကြီးကို ရွှေထီးတော်၊ ရွှေငှက်မြတ်နားတော် စိန်ဖူးတော်
များ တင်လှူပူဇော်ကြပါသည်။ ရွာလုံးကျွတ်လာရောက်သော မင်္ဂလာ
အမိမ်းအနားကြီးဖြစ်ရကာ ကြိတ်ကြိတ်တိုး၍ နေပါတော့သည်။

အလှူမင်္ဂလာကျင်းပရာ မဏ္ဍပ်ခေါင်မိုးပေါ်အထိတက်၍
တင်ထောင်တန်၊ ငါးရာတန်၊ နှစ်ရာတန်၊ တစ်ရာတန်၊ ငါးဆယ်တန်
စသည်တို့ကို ကောက်ယူကြရာ သက်ဆိုင်ရာမှ အတော်ကလေး
အလုပ် များသွားပါသည်။

အလှူပွဲတော်တွင် လူစည်ကားရန်အတွက် နှစ်ပတ်လောက် ကတည်းက ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကြိုတင်၍ ဝါဒဖြန့်ထားပါသည်။ ထိုအချက်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ ရှေးရှေးကတည်းက ဤရွာတွင် ဤဤမျှ ကြီးကျယ်သောပွဲကြီး မလုပ်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ယခုကဲ့သို့သော ပွဲကြီး ပွဲကောင်းတွင် ရွှေမိုး ငွေမိုးကို (၁၀)သိန်း ကုန်ကုန်၊ သိန်း(၃၀)ကုန်ကုန် ရွာသွန်းဖြိုးမည်ဟု ဝါဒဖြန့်ထားသောကြောင့် ဘုရားပွဲလာသူများမှာ အကြိုက်တွေ့သွားကြသဖြင့် ပွဲကြီးလမ်းကြီးမှာ မကြုံစဖူး ထူးကဲသွား ပါသည်ဟု စဉ်းစားမိပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒါနအရာမှာဖြင့် ငွေ အသပြာ ပဓာနမဟုတ်။ စေတနာသာ ပဓာနဖြစ်သဖြင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ ၏ အလှူတော်ကြီးမှာ လူသိ နတ်သိ ဖြစ်သွားခဲ့လေသည်။

ဒဂုံမြို့သစ် (တောင်ပိုင်း) အောင်ဗောဓိစေတီတော်မှ အမျှဝေသံသာရာခေါ်သံများ

ဒေါက်တာခင်ရွှေ အကြည်ညိုဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်များထဲတွင် မြင်းခြံ ဆရာတော်ကြီးလည်း အပါအဝင်ဖြစ်ပါသည်။ မြင်းခြံဆရာတော်ဆိုသည်မှာ နိုင်ငံတော် သံဃနာယကအဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက မြင်းခြံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသောဘိတ မြင့်ကြောင်း အများသိပြီးဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး သက်တော်(၉၀)ပြည့် အခမ်းအနားကြီးကို အာရုံစိုက်လျက်ရှိသည်ကို မြင်တွေ့ကြရာ ဒီလောက်တောင် နီးကပ်ရေးလောကတွင် အလုပ်များနေသူတစ်ယောက်သည် အဘယ်ကြောင့် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးကိစ္စကို စိတ်ပူနေရပါသနည်းဟု စဉ်းစားမိရာမှ သြော် . . . လက်စသတ်တော့ ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော် ၇၀လည်း အလွန်ကြီးပြီဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ ပြီးတော့ မြင်းမာနိုင်ငံ၏ အထွဋ်အထိပ်သံဃဥသျှောင် ဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ (ပြီးတော့ ဘာရယ် ဟုတ်ဘူး သူ့စိတ်ထဲမှာ အသက်ကြီးကြီး သူ့အဖေကြီးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ ခံစားမိသောကြောင့် တစ်ကြောင်း)။

နှုတ်က ရုတ်တရက် ထုတ်ဖော်မပြောသော်လည်း သူ့ဘာကြောင့်
အကြည်ညိုကြီး ကြည်ညိုမှန်း နောင်မှ ကျွန်တော် ရိပ်မိပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ဘုရားကြီးနှင့် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာ
တော်ဘုရားကြီးတို့ စကားဆွေးနွေးနေကြသည်ကို ဒေါက်တာခင်
သည် နံဘေးမှနေ၍ ကြည့်နေရင်း (ဝါ) ဖူးနေရင်းမှာပင် ထိုဆရာ
တော်ကြီး နှစ်ပါး သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်မှာ ငါကုသိုလ် ကောင်း
ပြုလိုက်ရပြီဟူ၍ တွေးရင်းတွေးရင်း ပီတိဖြစ်နေကြောင်း သူမပြော
သော်လည်း ထိုသဘောပင်ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်လည်း လူ့
မဟုတ်သဖြင့် တွေးမိနိုင်ပါသည် ဟုဆိုလျှင် မမှားနိုင်ပါ။

တစ်နေ့သောအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ဆရာတော်ကြီး
သွား၍ဖူးမြော်ရင်း ဒဂုံမြို့သစ်တောင်ပိုင်းက အောင်ဗောဓိစေတီထဲ
ကြီး တည်ဆောက်နေသည်မှာ တန်းလန်းကြီးဖြစ်နေကြောင်း
ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီး ဆန္ဒအရ မွေးနေ့အမီ ထီးတော်တင်
ခက်ခဲနေကြောင်း၊ မဖြစ်နိုင်ကြောင်း ရုတ်တရက်ကြားလိုက်ရသော
အခါ အလွန်စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားကြောင်း ကျွန်တော်အား
ပြောပြပါ သည်။

ထို့ကြောင့်ပင် သူသည် တန်းလန်းဖြစ်နေသော အောင်ဗော
ဓိစေတီတော်ကြီးသို့ ညကြီးသန်းခေါင်မှာပင် ချက်ချင်းအရောက်သွား
လေ့လာပါသည်။ ထို့နောက် မဖြစ်ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးချင်တယ်
ဟု ဆိုပါသည်။ အမှန်မှာ အောင်ဗောဓိစေတီတော်ကြီးမှာ သူ့ဒါယကာ
နှင့်သူ ရှိပြီးဖြစ်ပါသည်။ သူ့ကိစ္စမဟုတ်မှန်း သူသိပါသည်။ သို့သော်
လည်း သူ၏တစ်ဟုန်ထိုးတက်လာသော သဒ္ဓါတရားကို သူ့ကိုယ်ထံ
မဟန့်တားနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သက်ဆိုင်ရာပုဂ္ဂိုလ်များ
ဆွေးနွေး၍ အဖြေရှာပါသည်။ ဤတွင် ပေါ်လာသောအဖြေမှာ
ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ကြီးဆန္ဒအတိုင်း မွေးနေ့အမီ ထီးတော်တင်နိုင်ရ

အရှင်ဘုရား ဖြစ်ပေါ်လာပါတော့သည်။

ထိုအဖြေမှာလည်း အခြားမဟုတ်ပါ။ အချိန်မီပြီးစီးနိုင်ရန်
 အရှင်ဘုရားက ငွေသိန်း(၃၅၀) ကိုလည်း သူကပင် စိုက်ထုတ်၍ လှူပါမည်ဟု
 ဆိုသည်။ အလှူရှင်စာရင်းထဲတွင် သူ့အမည်ပါရန် မလိုပါ။ ဆရာ
 ကောင်းကြီး စိတ်ချမ်းသာဖို့ အဓိကဟု သူကဆိုပါသည်။ အလွန်အံ့ဩဖို့
 ကောင်းသော ကိစ္စကြီးဖြစ်ပါသည်။ တော်ရုံ တန်ရုံ သဘောထားကြီး
 သော သူဌေးတစ်ယောက် လုပ်နိုင်ခဲ့သော ကိစ္စကြီး ဖြစ်ပါသည်။
 အရှင်ဘုရားက သူကား ဘယ်ဆုတောင်း ဘယ်ရေစက်ကြောင့်မသိ။ လှူချင်
 ဆိုလက်လက်တို့ဖြစ်၍ နေလေသည်။ ကျွန်တော် မအံ့ဩဘဲ မနေနိုင်
 ပေ။ ဤသို့ဖြင့် စေတီတော်ကြီးသည် အချိန်မီ ပြီးစီးသွားရကြောင်း
 ဆွမ်းတော်နှင့် လူတစ်ချို့သာသိပါသည်။ သူသည် ကြိုက်၍ ဝမ်းသာ
 ဆုတ် ရှိနေသည်ကို မြင်ရပါသည်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းလေစွ။

မမေ့နိုင်သော နေ့တစ်နေ့
 (သို့မဟုတ်)
အောင်ဖောမိစေတီ
ထီးတင်သောနေ့

ထီးတင်သောနေ့တွင် ကျွန်တော်တို့လည်း သွားရောက်
 ကုသိုလ်ယူကြပါသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာနှင်းတွေ၊ နှင်းတွေဝေ၍ ဝေ၍နေပါသည်။
 ရုတ်တရက် ဘာမှမမြင်ရပါ။ တော်တော်လေးကြာမှ နေရောင်ခြည်
 လာ၏။ နေရောင်ခြည်လာမှသာ နှင်းတွေပြေးလေ၏။ ပျောက်
 ၏။ ပရိသတ်တို့သည် နေခြည်မှာဝင်းနေသော အောင်ဖောမိစေ
 တော်ကို ဘွားကနဲတွေ့ရပေတော့သည်။

‘နေ့’သည် (၂၅)ရက်နေ့။ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်၏။ ‘လ’ သည်
 ဖေဖော်ဝါရီလဖြစ်၏။ ‘နှစ်’ သည် (၂၀၀၁)ခုနှစ်၊ ခရစ်နှစ်ဖြစ်၏။
 ဒဂုံမြို့သစ် (တောင်ပိုင်း) အောင်ဖောမိစေတီတော် ဌာပနာထေး
 သွင်းနှင့် ပန်းလည်တိုင်စိုက်ထူခြင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားဖြစ်ပါ
 နံနက် (၇)နာရီ (၄၅)မိနစ်တွင် စတင်ပါ၏။

အခမ်းအနားသို့ နိုင်ငံတော်သံဃနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ

အဘိဓမ္မာမဟာရဋ္ဌဂုရု၊ အဘိဓမ္မာ အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိက မြင်းခြံ
ဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသောဘိတ၊ ရန်ကုန်တိုင်း သံဃနာယကအဖွဲ့
ဥက္ကဋ္ဌ မဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓမ္မ ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဓမ္မ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ ဆရာတော်
မင်းအမျိုးပြုသည့် ဆရာတော်သံဃာတော်များ ကြွရောက်တော်မူကြ
သည်။ ၎င်းပြင် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများလည်း ကြွရောက်ကြပါ
သည်။

အောင်ဇောဓိစေတီတော် ဌာပနာသွင်း မင်္ဂလာ အခမ်းအနား
၁၉၅၆ ဘက်ရောက်လျက် ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကို ပူဇော်ရန်အတွက်
ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်သည် ခရီးဝေးဖြစ်သော ကျိုက်ထို၊
အင်းလင်းခရိုင်၊ ဇုတ်သုတ်ကျေးရွာ၊ ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ
တကူးတက ကြွရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

'နမောတဿ' သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့လိုက်သော
အသံမှာ အခမ်းအနားစလိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း လူနတ်အပေါင်းသိသာ
ကြောင်းဖြစ်ပါသည်။ ရန်ကုန်တိုင်း သံဃနာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌထံမှ
အင်းပီး သီလကိုခံယူထားပြီးသော ပရိသတ်တို့သည် လက်အုပ်ချီလျက်
နံ့ဉေ့ ဥပသကာများက ပရိတ်ပန်း၊ ပရိတ်ရေ၊ ပရိတ်သဲ၊ ပရိတ်ချည်
မင်းဖြင့် စေတီတော် ပရိဝုဏ်ကို ပက်ဖျန်းချည်နှောင်ကြသည်။
ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ထံမှ အနုမောဒနာတရားနာယူပြီးကြ
သောအခါမှာကား ပရိသတ်အပေါင်းတို့၏ သာဓုခေါ်သံ သောသောညံ
သွားပါတော့သည်။

မင်္ဂလာအချိန်တွင် အလယ်ဌာပနာတိုက်၌ ဇောဓိပင်နှင့်
ခန္ဓပလ္လင်အောင်မြင်တော်မူဟန် ရုပ်ပွားတော်နှင့် ဌာပနာတော်များ
သွင်း လှူပူဇော်ကြပါသည်။ ပန်းလည်တိုင်တော်ကိုလည်း စိုက်ထူ
ပူဇော်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ဆရာတော်သံဃာတော်များက

‘ဇယန္တော ဗောဓိယာမူလေ’ အစချီသော အောင်ဂါထာနှစ်ပုဒ်တို့
ရွတ်ဆိုပူဇော်ကြသည်။ ‘ဗုဒ္ဓ သာသနံစိရံတိဋ္ဌတု’ သုံးကြိမ်ရွတ်ဆို
ဆုတောင်းပြီးသောအခါမှာ ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

လေထဲမှာလွင့်ပုံလာသော ငါးရာတန်၊ နှစ်ရာတန်၊ တစ်ထောင်
တန်ငွေစက္ကူများကို မက်မက်မောမော ဝမ်းပန်းတသာ အလှအယစ်
ကောက်ယူကြ၊ တိုးဝေ့ကြသည်မှာလည်း အောင်နိမိတ်ဆောင်ချင်
အောင်အတိတ်ဆောင်ချင်၊ ကြည်ညိုချင်၊ ကိုးကွယ်ချင်သောကြောင့်
ဖြစ်သည်ဟု အားလုံးက နားလည်ကြပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးသည် ငြမ်းအဆင့်ဆင့်ပေါ် အထိ ခိုး
တွဲယူ၍ တက်တော်မူပါသည်။ ဖူးမြင်ကြရသော ပရိသတ်တို့ရင်ထဲမှာ
ကား ဓမ္မပီတိပွားကာ သံဃပီတိဖြင့် ဝမ်းသာရပါသည်ဟု ကိုယ်ချင်စား
ကာ ပြောလိုက်ပါသည်။

‘အောင် ပထဝီဗလသုန္ဒရီ၊ သဗ္ဗညုဗောဓိမဏ္ဍလံ’ ဟူသော
ကျိက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးရွတ်ဖတ်လိုက်သော အောင်ဂါထာ
ကား ယနေ့ ယခုအထိ ရင်ထဲမှာ ပျံ့နှံ့ဆဲ။ မမေ့ဆဲ။ သတိရဆဲ။
ကြည်ညိုဆဲပါ။

လူသိနည်းသော လုပ်အားဒါနများ

အောင်ဇောမိ စေတီတော်မြတ်ကြီး ထီးတော်ကြီးတင်ပွဲကား ပြီးသွားပေပြီ။ သို့သော်လည်း ကျွန်တော်တို့၏ရင်ထဲမှာကား လုပ်အား ဒါနတို့သည် ယခုအထိ မွေးယုံနေဆဲဖြစ်ပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီး မွေးနေ့အမိ ထီးတော်ကြီးတင်နိုင်ရန် ဒေါက်တာခင်ရွှေက အာမခံလိုက်ပါပြီဆိုကတည်းက သူလည်းမအား ဆော့ချေ။ ကျွန်တော်တို့လည်း မအားတော့ချေ။ ပြီးတော့ ကျိုက်ထီး ဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးလည်း မအားတော့ချေ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုထီးတော်ကြီး ဒါယကာမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျကြီးကြပ်ပြုလုပ်သူမှာ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးဆောင်သော ပါရမီရှင်များ ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ဦးဆောင်သည့် အောင်ဇောမိစေတီတော်မြတ်ကြီးအတွက် ထီးတော်ကြီးပြုလုပ်ပေးခဲ့ခြင်းနှင့် ဆံတော်ရှင်ကျိုက်ထီးရိုး ထီးတော်ကြီးပြုလုပ်ချိန်တို့မှာ ထူးထူးခြားခြား တိုက်ဆိုင်လျက်ရှိပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးသည် ထီးတော်ကြီး နှစ်ခုကို အချိန်မီပြီးအောင် နေ့မအား ညမအား ဦးဆောင်ပြုလုပ်

နေကြောင်းတွေ့ရသောအခါ ကျွန်တော်တို့မှာ အလွန်ကြည်ညိုအားကျမိပါသည်။

ထီးတော်ကြီးများ စိမ့်ဖန်တီးနေသော နေရာမှာ ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးဆောင်း စေတီတော်မြတ်ကြီး ပရိဝုဏ်အတွင်းရှိ အလုပ်ရုံအတွင်းမှာဖြစ်ပါသည်။ ထိုအလုပ်ရုံကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လက်ရင်းတပည့်ဖြစ်သော ဦးနာဂဒီပက နေ့မအိမ်ညမအိမ် အနီးကပ်ကြီးကြပ်ပါသည်။ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးက ထီးတော်ကြီးအမြန်ပြီအောင် နေ့နေညည လာ၍ လာ၍ကြည့်နေတတ်သဖြင့် လုပ်အားပေးနေသူများက ညအချိန်ပင် မအိပ်မေ့လုပ်နေရသည်ကို တွေ့မြင်ခဲ့ရပါသည်။

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး ထီးတော်ကြီးမှာ ရွှေစင်အင်ထီးတော်ကြီးဖြစ်သဖြင့် အလွန်တာဝန်ကြီးပါသည်။ မူလဒေါက်တာခင်ရွှေက ရွှေစင်စစ်စစ် ဥပိဿာတိတိ မတည်ပါသည်။ သို့သော်လည်း နောက်ထပ်အလှူရှင်များ ပွား၍ ပွား၍ လာသဖြင့် နောက်သို့ ဆုတ်၍ ဆုတ်၍ ပေးခဲ့ကြရာ (၇)ပိဿာအထိသို့ ရောက်သွားပါသည်။ နောက်ထပ် အလှူရှင်များလာသော်လည်း ကျိုက်ထီးရိုးထီးတော်ကြီးတွင် ဒေါက်တာ ခင်ရွှေမိသားစုက ရွှေစင်စစ်စစ် (၇)ပိဿာပါဝင်ခဲ့ပါသည်။

ထူးဆန်းသည်မှာ ရွှေစင်ထီးတော်ကြီးကိုလည်း ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဆရာတော်ကြီး၏ စိတ်ကူး စိတ်သန်းများအတိုင်း ဆရာတော်ကြီးစိတ်တိုင်းကျ ပြုလုပ်ခြင်းဖြစ်သဖြင့် အလွန် အံ့ဩစရာကောင်းလှပါသည်။ အလှူရှင် ဒေါက်တာခင်ရွှေအပါအဝင် အားလုံးတို့က ယခုထက်ထိ ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင်ဖြစ်၍ နေရပါတော့သည်။

ညလည်း မအိပ် နေလည်းနေမှု

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ထီးတော်ကြီး ပြီးစီးသွားသည့် နေ့တွင် ထီးတော်ကြီးကို ရန်ကုန်သို့ ပင့်ဆောင်ရပါသည်။ ထိုသို့ပင့် ဆောင်ရာတွင် ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် ထီးတော်ကြီးက ရှေ့ကကြွပါ သည်။ ပြီးမှ ဒုတိယကားတွင် အောင်ဗောဓိထီးတော်ကြီးက ကြွရပါ သည်။ ရှေ့ဝင်းနောက်ဝင်းမှစ၍ မင်္ဂလာစည်တော်ကြီးအထိ လုပ်အား ခါန လှူသူများမှာ ကျိုက်ထီးဆောင်း ပါရမီရှင်များသာ ဖြစ်ပါသည်။

ထီးတော်ကြီးကို ကြိုဆိုရန်အတွက် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် မိမိ၏ ဇေယျာမိသားစုများနှင့်တကွ လုပ်အားပေးလှူသူများအားလုံး ကို ကားကြီးကားငယ် အသွယ်သွယ်ဖြင့် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင် သို့ ညအိပ်ခေါ်သွားပါသည်။ ညအိပ်ဆိုသော်လည်း ညမအိပ်ရပါ။ ဘစ်ညလုံး အလုပ်ရှုပ်လျက်နှင့်ပင် မိုးစင်စင်လင်းရပါတော့သည်။

မနက်စောစော ဥနာရီလောက်ကတည်းက ပြင်ကြ ဆင်ကြ နှင့် မနက်မိုးစင်စင်လင်းသောအခါ ထီးတော်ကြီးကို ရန်ကုန်သို့ ပင့်ဆောင်ရပါသည်။ ရန်ကုန်တွင် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး အရှေ့

ဘက်မုခ်မှနေပြီး သက်ဆိုင်ရာအကြီးအကဲများမှ ကြိုဆိုနေမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းရပါသည်။

ဆိုင်းသံဗုံသံများကြောင့် တစ်ရွာလုံးလည်း အိပ်ရလိမ့်မည်မထင်ပါ။ ရှေ့ဝင်း နောက်ဝင်းနှင့်။ မင်္ဂလာဆိုင်းနှင့်။ မင်္ဂလာစည်တော်နှင့်။ မင်္ဂလာပြောနှင့်။ အောင်သံပေး၍ အောင်တေးဆိုကာ လိုက်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးသည် ထီးတော်ကြီးနှစ်ဆူကို ကန်တော့လျက် စစ်တောင်းတံတားကြီးအထိ လိုက်လာခဲ့ပါသည်။ စစ်တောင်းတစ်ဘက်ကမ်း မုပွလင်သို့ရောက်သောအခါ ဆရာတော်ကြီးသည် ကားအောက်သို့ဆင်း၍ မြေကြီးမှာ ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ပြီးလျှင် ထီးတော်ကြီးများကို ကန်တော့ပါသည်။ အရှင်ဘုရား ရန်ကုန်သို့ကြွတော်မူရန်အတွက် ဤနေရာမှကန်တော့ပြီးနောက် သက်တော်ထင်ရှား ဆံတော်ရှင်များ တာဝန်ထမ်းဆောင်ရန် ဝေယျာဝစ္စများအတွက် တပည့်တော်အား ဤနေရာမှလှည့်၍ ပြန်ခွင့်ပြုပါဘုရားဟု သုံးကြိမ်တိတိ လျှောက်ထားပြီးနောက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးမှ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ လက်နှစ်ဖက်အား တောင်း၍ လက်ဝါးချင်းရိုက်ပြီးနောက် ဒီအချိန်ကစ၍ ဒကာဆုံးဖြတ်တာဘုန်းကြီးဆုံးဖြတ်တာနဲ့ အတူတူပဲ ကဲ ဒါကြောင့် ဒီအချိန်က ဒီထီးတော်ကို ဒကာကြီးမှ ဦးဆောင်ပင့်သွားပါဟု ကိုယ်စား သိဒ္ဓိဖေပြီး အမိန့်ရှိသွားသည်ကို တအံ့တဩ တွေ့မြင် ကြားသိခဲ့ရပါသည်။

နေခြစ်ခြစ်တောက်ထဲတွင် ဖိနပ်လုံးဝမစီးဘဲ ထီးတော်ကြီးကို ကန်တော့လျက် စစ်တောင်းတံတားကြီးအထိ လိုက်လာခဲ့သော ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးကို ကျွန်တော်တို့သည် ကန်တော့လျက် ရန်ကုန်သို့ ခရီးဆက်ခဲ့ပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် တစ်လမ်းလုံး အကျွေးအမွေးများဖြင့် တည်ခင်းပြုစုလျက်

- နိဗ္ဗာန်အပေါင်းကို ဦးဆောင်၍ ထီးတော်ကြီးကို ရန်ကုန်အထိ
 ဆောင်၍ လာခဲ့သည်မှာ ပြန်ပြောလျှင် အပင်ပန်းခံနိုင်ပုံကို (ဝါ)
 သာသနာအပေါ် ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ သုံးပါးစလုံး အားထည့်
 သက် ငွေဒါနသာမက စေတနာအပြည့်ရှိသော ဒီလိုသူဌေးမျိုးကို
 ပေါင်းသင်းမိတာ ငါကံကောင်းတာပဲ ဟု တစ်ခါတစ်ခါသာမက
 ကြာမကြာလည်း တွေးမိပါသည်။

မယုံချင်နေ

တစ်ပတ်အတွင်း အပြီးတည်လိုက်သော မော်ကွန်းစေတီတော်၊ မော်ကွန်းကျောက်စာ

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကြီးနှင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေတို့ အကြောင်း ဆက်ပုံမှာ မော်ကွန်းစေတီတော်ကျောက်စာက သက်သေထူပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး သက်တော် (၉၀) ပြည့် အထိမ်းအမှတ်အတွက် မော်ကွန်းကျောက်စာ စေတီတော်ကို နှစ်ပတ်အတွင်း ပြီးအောင် တည်ထားကိုးကွယ် ပူဇော်ခဲ့သဖြင့် ဤ၍ ဤမျှ လျင်မြန်သည်ကို အားလုံးက အံ့သြကြပါသည်။

၂၁-၃-၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် မော်ကွန်းစေတီတော် ဌာပနာပွဲ ရွှေထီးတော်တင်လှူပွဲနှင့် မော်ကွန်းကျောက်စာတော် ဖွင့်ပွဲအခမ်း အနားကြီးကို အလွန် စည်စည်ကားကား ပြုလုပ် ကျင်းပနိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဥက္ကဋ္ဌ ဆရာတော်ကြီး၏မွေးနေ့တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးကလည်း သက်သက်လွတ်ဆွမ်း အားလုံးအတွက် ဒါနပြုခဲ့သဖြင့် သာသနာတော်အတွက် ပွဲကြီးပွဲကောင်းအဖြစ် အားလုံးက အထိ အမှတ်ပြုခဲ့ကြပါသည်။

ဥက္ကဋ္ဌဆရာတော်ကိုယ်တိုင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်

အားကြီးတွဲဖက်၍ အတွင်းရေးမှူး(၁) ဦးဆောင်ကာ နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများကိုယ်တိုင် တက်ရောက်၍ ဓာတ်တော် မွေတော်များ ထုတ်ပေးသွင်းပူဇော်ပြီး ထီးတော်တင်လှူခဲ့ပါသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး အောင်စေ ပိုင်စေ အသံများ လေမှာအနှံ့ ယုံ့နှံ့လျက်ရှိသည်မှာ မှားမယတိုင် မမေ့နိုင်ပါ။

၂၀၀၀ခုနှစ် မတ်လ(၂၀)ရက်နေ့သည် နိုင်ငံတော်သံဃမဟာ နာယကအဖွဲ့ဥက္ကဋ္ဌ အဘိဓဇမဟာရဋ္ဌဂုရု၊ အဘိဓဇအဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မ ဘေဒက မြင်းခြံမြို့၊ ကိုးဆောင်တိုက် ပဓာနနာယကဆရာတော် ဒုက္ခသောဘိတ၏ သက်တော်(၉၀)ပြည့် နေ့ထူး နေ့မြတ်ဖြစ်သဖြင့် နေ့နေတွင် မွေးနေ့ အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်းခရိုင် ချိုမြိန်သစ် (တောင်ပိုင်း)မြို့နယ် အမှတ် (၂၆)ရပ်ကွက်၊ ပုလဲရတနာ သမီးရှိ နိကာယ်ငါးရပ် ပိဋကတ်သုံးပုံ စာသင်တိုက်၌ သာသနာသမိုင်း နှစ် အကြီးမားဆုံးသော မွေးနေ့အလှူတော်ကြီးကို ကျင်းပခဲ့ရာ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည်လည်း သမိုင်းဝင် ဘုရားဒါယကာကြီးအဖြစ် ဝင်ခဲ့ရကြောင်း မှတ်တမ်းမတင်၍မရပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုး သမိုင်းစာမျက်နှာအသစ်များ

ငွေချမ်းသာသူတိုင်း အလှူချမ်းသာလိမ့်မည်။ ဒါနချမ်းသာ လိမ့်မည်ဟု မထင်ပါနှင့်။ ငွေနောက်လိုက်၍ ဘုရားမေ့နေသူများ များစွာ ရှိပါသည်။ ထိုအထဲတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေပါလိမ့်မည်မထင်ပါ။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် အလှူတစ်ခု မပြီးခင်ကတည်းက နောက်ထပ် အလှူသစ်တစ်ခုကို ရှာလျက်ရှိကြောင်း သိရသော ကြောင့် ဤစကားကို ကျွန်တော်ပြောရဲခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မဟုတ်လျှင် ရှက်စရာကြီးဖြစ်ပါသည်။ ယခုဟုတ်သဖြင့် ရှက်စရာမရှိပါ။

မမေ့နိုင်သော ဒါနခန်းများအကြောင်းပြောလျှင် ဆံတော်ရှင် ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးကြီး သမိုင်းအသစ်ရေးရာတွင် စာမျက်နှာအသစ်တွေ ထပ်၍ တိုးရပါလိမ့်မည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ် ကြီးကို ရွှေထီးအစစ်သာ တင်လှူပူဇော်ချင်ပါသည်ဟူ၍ နှုတ်မ ဟလိုက်သောအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက “သိပ်ကောင်းတာပေါ့ဘုရား၊ ရွှေထီးစစ်စစ်ဖြစ်ရအောင် တပည့်တော်က ရွှေစင် ရွှေကောင်း

သောတိတိလှူပါမည် ဘုရား။ ကျောက်တုံးတော်ကြီး တစ်ကိုယ်လုံး ရွှေချနိုင်အောင်လည်း ရန်ကုန်မှာရှိတဲ့ တပည့်တော် အသိုင်း အဝန်းထဲမှာ ကြေညာလိုက်လျှင် ချက်ချင်းအောင်မြင်သွားမှာပါ ဟု လျှောက်ထားလိုက်သောနေရာ မှာ ကုသိနာရုံဆံတော်ရှင် ဦးပိုင်တော်ရှေ့မှာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်သည် ည ၈နာရီ ၉နာရီ အချိန်လောက်ဖြစ်ပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့် တိတိကျကျ မှတ်မိပါသနည်းဆိုသော် ထိုည ကျွန်တော်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဒေါက်တာခင်ရွှေ အား ကုသိနာရုံ ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ရန် ဦးပိုင်တော်ရှင် နှစ်ကြိမ်မြောက် ခေါ်ဆောင်သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဝမ်းသာအားရ တဖွဖွပြောနေသောကြောင့် ဝမ်းကြောင်း၊ ဆရာတော်ဘုရားကြီး ရွှေဆောင်၍ ဆံတော်ရှင် ကုသိနာရုံကို ဖူးမြော်ရခြင်းဖြစ်သောကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ အမှတ် တစ်ရ ရှိနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ထိုညက လျှောက်ထားချက်များအတိုင်း ဆံတော်ရှင် ကျွန်တော်ထီးဆောင်းဆရာတော်မြတ်ကြီးကို ရွှေသားစစ်စစ် ထီးတော်ကြီးဖြင့် ဝမ်းကြောင်းတွင် ပထမဆုံးအကြိမ်အဖြစ် တင်လှူပူဇော်ပွဲကြီး တကယ်ဖြစ် မြောက်သွားခဲ့ကြောင်း သတင်းကောင်းကို အများသိပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုအကြောင်းကို ပြန်၍စဉ်းစားတိုင်း သမိုင်းစာမျက်နှာအသစ်တွင် ပါဝင် လှုပ်ရှားခဲ့သော ဘုရားဒါယကာကြီးအဖြစ် ဒေါက်တာခင်ရွှေ ကျွန်တော် မှတ်မိနေခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)လောက်ကတည်းကပင် ကြီးမားသော ကောင်းမှုကြီး တစ်ခု ပြုလိုစိတ်ရှိခဲ့သည်။ ထိုစိတ် ထိုဆန္ဒမှာ တစ်ခြားမဟုတ်။

သက်တော်ထင်ရှား ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီး သက်တော်ထင်ရှား ရှိတော်မူ စဉ်ကတည်းကပင် ကျန်ရစ်သော မကျွတ်မလွတ်သေးသော ကျွတ်လမ်း လွတ်လမ်း မဝင်နိုင်သေးသော ဆွေတော် မျိုးတော်များ အတွက် အမွေပေးသနားတော်မူခဲ့သော ဆံတော်ရှင် ကိန်းဝပ်တော်မူသော ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီးကို မကြံ့ခေ့ ထူးကဲလှစွာ ရွှေသား စင်စစ်ဖြစ်သော ရွှေထီးတော်၊ ရွှေငှက်မြတ်တော်၊ ရွှေစိန်ဖူးတော်များကို တင်လှူပြီးလျှင် ရွှေစစ်စစ် ကိုယ်လုံးဖြင့် လှူတော်မူလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုဆန္ဒကို အမှတ်တမဲ့ (သို့မဟုတ်) အမှတ်ရှိရှိ ဖွင့်ဟလိုက်သော အခါ ပဌာန်းဆက် ရှိသော ဘုရားဒါယကာကြီးသည် ထိုကောင်းမှု အတွက် ရွှေ(၉)ပိဿာတိတိ မတည်ပါမည်ဘုရား ၎င်းပြင် ခုနှစ်ရက် သားသမီးများထံမှ လှူဒါန်းသော ရွှေများ ငွေများ မလုံလောက်လျှင် လိုသမျှ ရွှေငွေအားလုံးကို မိမိတစ်ဦးတည်း တာဝန်ခံပါမည်။ ရှိသည့် စည်းစိမ်ပြုတ်သွားလည်း မမူဝါဒ ဆံတော်ရှင် သာသနာကြီး တစ်ကျော့ ပြန် ဖွင့်ဖော်ရာတွင် မကြံ့ခေ့ ထူးကဲစွာ ကြံ့ခွင့်ရသဖြင့် လှူခွင့်ရသဖြင့် လှူချင်ပါကြောင်း ရဲရဲကြံ့ကြံ့ လျှောက်ထားလိုက်ပါသည်။

သူသည် ကိုယ့်စကားကို ကိုယ်တာဝန်ယူရဲသော သူတစ်ဦး ဖြစ်သဖြင့် ထိုစကားအတွက် ကျွန်တော်သည် အံ့ဩခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်း၊ ကြည်နူးခြင်း၊ အကြိမ်ကြိမ် သာဓုခေါ်ခြင်းမှအပ တစ်ခြားမပြုလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ ရွှေ(၉)ပိဿာ မတည်ပြီးသည့်နောက်ပိုင်း တွင် အသံကြားရုံနှင့် လှူချင်စိတ် တဖွားဖွားပေါ်တတ်သော မြန်မာ လူမျိုးတို့၏ ရိုးတွင်းချဉ်ဆီ စွဲကပ်နေသော ပါရမီအတိုင်း ရွှေ(၃) ပိဿာ ဒါယကာ၊ ရွှေ(၁)ပိဿာ ဒါယကာ၊ ရွှေ(၄၃)ကျပ်သား ဒါယကာများ

အသီးသီးပေါ်ပေါက်လာကြသည်မှာ သူ၏သဒ္ဒါစိတ်က အများအတွက် (မပြောကောင်း ပြောကောင်း ပြောရလျှင်) “ချူဆီသဖွယ်” ဖြစ်နေသောကြောင့်ဟု မဆိုစကောင်း ဆိုစကောင်း ဆိုလိုက်ချင်ပါသည်။

လူမသိသေးသော ကျိုက်ထိုက သာသနာ့အစည်းအဝေးကြီး

ဆံတော်ရှင် ကျိုက်ထီးရိုး ပွဲတော်ကြီးကျင်းပလျှင် လာသည့် ပရိသတ်အတွက် သက်သက်လွတ် ဒံပေါက် အထုပ်ပေါင်း (၂၀၀၀၀) စတုဒီသာ ကျွေးမည်ဟု သူက ကြေငြာလိုက်ပါသည်။

၂၀-၂-၂၀၀၁နေ့တွင် ကျိုက်ထိုမြို့ ပြည်ထောင်စုကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးအသင်း အသင်းအစည်းအဝေးခန်းမကြီးတွင် ဘက်စုံမွမ်းမံ ပြုပြင်ရေး ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးကြီး ပြုလုပ်ကြရာ ကံကောင်ထောက်မသဖြင့် ကျွန်တော်နှင့် ဆရာမြတ်ခိုင်တို့လည်း တက်ရောက်ခွင့် ရခဲ့ကြပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ရွှေစင် ရွှေသားထီးတော်ကြီး အမြန်ပြီးဖီးအောင်လည်း နေ့မနား ညမအား ပြုလုပ်နေကြောင်း ကျိုက်ထီးဆောင်အဖွဲ့ထံမှ သတင်းကောင်းများလည်း ရပြီးဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုနေ့က အစည်းအဝေးကြီးမှာ တစ်ကျော့ပြန် သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင်သာသနာ့ကြီး သာသနာ (၅၀၀၀) တည်တံ့အောင်ကြံဆောင်ခဲ့သော အစည်းအဝေးကြီးဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက ဆန္ဒတူညီကြပါသည်။

လက်တွေ့ကျကျ အကျိုးဆောင်နေသူများမှာလည်း
တံ့က်ထီးရိုး ရင်ပြင်တော်တစ်ခွင်တွင် အများမြင်နိုင်ကြပါသည်။
ရင်ပြင်တော်အသစ်ကြီး အမြန်ပြီးအောင်ဟူ၍ အဟောင်းအားလုံးကို
နှုတ်ပြီး အသစ် အသစ် ပြုလုပ်ကြရာတွင် ထီးတင်ပွဲ အချိန်မီအောင်ဟု
ပေးရိကာလပတ်လုံး လုပ်နေကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက အစည်း
အဝေးတွင် တင်ပြပါသည်။

ရွှေထီးတော်တင် အခမ်းအနားအောင်ပွဲအဖြစ် ဒုလ္လဘ
(၁၀၈) ပါး ဝတ်မည်ဟုလည်း သူက ဒါယကာပြုနေပြန်၏။ ပြီးတော့
ဤကြိုက်ခဲသဖြင့် မြိုင်ကြီးငူဆရာတော်ကိုလည်း သေသေချာချာ
ပင့်မည်ဟု သိရကြောင်း သာမညဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်လည်း
ဤတော်မူလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း၊ မွန်ပြည်နယ်တစ်ခွင် လူသိများ
ကျော်ကြားလှသော ဝင်းစိန်ကျောက်တစ်လုံးဆရာတော်ကဲ့သို့သော
ဆရာ တော်ကြီးများလည်း ကြွလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း၊ နိုင်ငံတော် သံဃ
မဟာ နာယက ဆရာတော်ကြီးများလည်း အထူးကြွလိမ့်မည်ဖြစ်
ကြောင်း အားပါးတရ သတင်းကောင်းများကို ကြားသိရပါသည်။

ရင်ပြင်တော်တစ်ခွင် လျှောက်လမ်းတစ်လျှောက်ကိုလည်း
မဟာယလ်ကျောက်နှင့် အသစ်ခင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ အမြဲစိမ်းလန်း
နေသော အပင်များကိုလည်း အပင်လိုက် ရွှေ့ပြောင်းကာ စိုက်လို
ကြောင်း သူက တင်ပြပါသည်။

အလေအလွင့်မရှိအောင် ငွေသုံးမည် သုံးသင့်သုံးထိုက်သမျှ
အားလုံးသုံးမည် သိန်း (၁၀၀၀) ကုန်ကုန် သိန်း (၂၀၀၀)ကုန်ကုန်
ငွေထူး ကံကံ ကောင်းမွန်အောင် အစွမ်းကုန် မွမ်းမံမည်ဖြစ်ကြောင်း၊
ကမ္ဘာသိ စေတီတော်မြတ်ကြီးဖြစ်သဖြင့် ကမ္ဘာ့အဆင့်မီအောင်
ကမ္ဘာလှည့်ခရီးသည်များ မျက်စိကို ဆွဲဆောင်နိုင်အောင် အစစ
အရာရာ အဆင်ပြေအောင် တစ်ပြိုင်တည်း ပြုလုပ်သင့်ကြောင်း
မဟာယလ်၍ ဂေါပကအဖွဲ့မှ ငွေမစိုက်နိုင်လျှင် သူကစိုက်မည်ဖြစ်

ကြောင်း ရဲရဲကြီး အာမခံနေသည်မှာ သူ၏ အလှူအရာတွင် ရဲရဲ
သောသူဖြစ်ကြောင်း လူကြီးများကအစ သိပြီးဖြစ်သဖြင့် သူ့စေတနာ
ကို မည်သူမျှ မကန့်ကွက်ကြပါ။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး ထီးတော်တင်စဉ်က အတွေ့အကြုံ
ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်များကလည်း သူတို့၏အတွေ့အကြုံဖြင့် ကူညီပံ့ပိုးကြပါ
ရန် သူက မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ပါသည်။

ဟိုတစ်ကွက် ဒီတစ်ကွက် ဟိုတစ်ရောင် ဒီတစ်ရောင် ဖြစ်နေ
သော ကျွဲကံထီးရိုးရင်ပြင်တော်ကြီးကိုလည်း အကောင်းဆုံးဖြစ်သော
ဂရင်းနိုက်ကျောက်ပြားများဖြင့် ထူးထူးခြားခြား ခင်းနေကြောင်း၊ ယခု
ခင်းနေသော ကျောက်ပြားများမှာ နှစ်ပေပတ်လည်များဖြစ်သဖြင့်
အလွန် ထူးခြားကြောင်း ရွှေတိဂုံရင်ပြင်တော်မှာပင်လျှင် တစ်ပေပတ်
လည် ကျောက်ပြားများခင်းထားကြောင်း ယခု ကံထူးသောအချက်မှာ
တရုတ်ပြည်မှ လောလောလတ်လတ် မှာယူရရှိထားသော ဆောက်လုပ်
ရေးလုပ်ငန်းအသင်းပိုင် နှစ်ပေပတ်လည် ဂရင်းနိုက်ကျောက်ပြားများ
ရှိကြောင်း ထိုကျောက်ပြားများသည် နှစ်ပေပတ်လည်ဖြစ်သဖြင့်
အလွန်ထူးခြားကြောင်း သူက တွက်ချက်တင်ပြပါသည်။ ငွေ(၂၄)သိန်း
တိတိလည်း သက်သာမည်ဖြစ်ကြောင်း အကောင်းတကု အကောင်း
ဆုံးလည်း ဖြစ်မည်ဖြစ်ကြောင်းတင်ပြရာ အားလုံးက ရယ်မော ပျော်ရွှင်
စွာ သဘောတူ လက်ခံကြပါသည်။ သူသည် အလှူမှာသာ ရဲသည်
မဟုတ်။ သူ့အလှူကို အများလက်ခံနိုင်အောင် တင်ပြရာမှာလည်း
နှုတ်ခိုသူ ပီယသိဒ္ဓိမြောက်သူဖြစ်ကြောင်း သိသာပါသည်။

ထိုနေ့က အစည်းအဝေးတက်ရောက်ကြသော နိုင်ငံတော်
အကြီးအကဲများအပါအဝင် အားလုံးကပင် သူ့ ဒါနအတွက် ကြိုတင်
သာဓုခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။

ကျောက်စာများကို ဖတ်ရှုရန် ထီးတင်သောနေ့

တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်ကျော် (၁၀)ရက်၊ (၁၉-၁၁-၂၀၀၀) ဖြည့်နှစ်၊ တနင်္လာနေ့တွင် ကျောက်စာဖတ်ရှုရန် ရွှေထီးတော်၊ ရွှေစိန်ဖူးတော် တင်လှူပွဲ အခမ်းအနားကြီးကို ကြိုတင်ပြုလုပ် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

ကျောက်စာဖတ်ရှုရန်အတွက် အစီအစဉ်ပြင်ဆင်မှုများ ပြုလုပ်ပြီး နေပြည်တော်တွင် ကျင်းပခဲ့ပါသည်။ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၉နာရီအချိန်တွင် မင်္ဂလာအခါတော်ဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံတော် အကြီးအကဲများက ဦးဆောင်ပြီးလျှင် ထီးတော်တင်မည်ဖြစ်သဖြင့် ဦးမတင်မီ နေ့များကပင်လျှင် လူတွေလာကြသည်မှာ အံ့အံ့ကျွက် ကျွက် ဆူဆူ ညံ့ညံ့ ရှိနေပါတော့သည်။

အခမ်းအနားကို စိတ်ဝင်စားကြသူများထဲတွင် အမေရိကန်မှ လာသော သမိုင်းသုတေသီ ပါမောက္ခ ဒေါက်တာ Elizabeth Moore နှင့် သို့သော် စိတ်ဝင်စားသူများလည်း ပါရှိပါသည်။ သူ၏ လက်ထဲတွင် ရှိသည့် Notes on Antiquities in Ramannadesa by Major R.C

Templeဟူသော စာအုပ်ဟောင်းကလေးတစ်အုပ်ကိုလည်း ကိုင်ထားကြောင်း ကျွန်တော်မှတ်သားမိပါသည်။

မင်္ဂလာဒုံ စက်မှုဇုန်မှာ ယက္ကန်းစက်ရုံကြီးတည်ဆောက်နေလျှင် လာကြသော တရုတ်ပြည်က ပညာရှင်များလည်း လာရောက်လေ့လာဖူးမြော်ကြကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်၏ ကျောက်တုံးကြီး တည်နေပုံမှာ တန်ခိုးတော်အရသာဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက တအံ့တဩ ပြောကြပါသည်။ စက်မှုသမားများ၊ သိပ္ပံသမားများ ဖန်တီးခြင်းငှာ မစွမ်းနိုင်သော အံ့ဖွယ်များမှာ အိပ်မက်ထဲတွင်ပင် မထင်မှတ်နိုင် လောက်အောင်ထူးဆန်းသောကြောင့် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီးကို အထူးလေးစား အံ့ဩမိပါကြောင်း သူတို့နှုတ်ကပင် ပြောကြားသည်ကို နားဖြင့်ဆတ်ဆတ်ကြားခဲ့ရပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး ထီးတင်မှု မတိုင်မီ လပေါင်းများစွာကပင်လျှင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီးနှင့်အတူ နေ့မနား ညမနား ပညာဒါန၊ လုပ်အားဒါန၊ ငွေဒါန စသည်ဖြင့် ဒါန ပေါင်းစုံပါဝင်ခဲ့ကြသော ပြည်သူပြည်သားအပေါင်းတို့၏ အောင်ပွဲကြီးသည် သာသနာတော်ကြီး၏ အောင်ပွဲဖြစ်သကဲ့သို့ နိုင်ငံတော်ကြီး၏ အောင်ပွဲလည်းဖြစ်ကြောင်း မည်သူမျှငြင်း၍ မရနိုင်တော့ပါ။ ထိုသို့သော ပါရမီရှင်များထဲတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေတို့ မိသားစုသည်ကား အရေးကြီးသော နေရာတစ်နေရာမှ ပါဝင်လျက်ရှိကြောင်း လူသိ နတ်သိဖြစ်ပါတော့သည်။

ပင်လယ်ထဲမှာ ဘိုးရဟန်းကို သွားကန်တော့သော ဇွဲဘိုးတော်

ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဘိုးရဟန်းဟူ၍ သူက
ခေါ်ပါသည်။ သူ့စကားကို ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားထံမှ
ခွဲကြောင်း သူက ပြောပြပါသည်။ သူသည် ပင်လယ်ထဲသို့ထွက်၍
ဘိုးရဟန်းကို ကန်တော့သည်မှာ နှစ်ကြိမ်ရှိပြီဖြစ်ကြောင်း ယခု
သုံးကြိမ်မြောက်သွား၍ ကန်တော့မည်ဖြစ်ရာ ဦးပန်းမွှေး မရောက်ဖူး
သဖြင့် လိုက်စေချင်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ မဲဆွယ်ပါသည်။ ကျွန်တော်
ကား ဘိုးရဟန်း ကိစ္စမှာ မဆွတ်ခင်ကပင် ညွတ်လျက်ရှိကြောင်း
သုမသိချေ။

ရှေးအခါက ပင်လယ်ထဲသို့ ဘိုးရဟန်းဖူးရန် ကျွန်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ကခေါ်သဖြင့် သူလိုက်သွားခဲ့ကြောင်း လမ်းတွင် လှေကလေး
ငယ်ငယ်ထဲမှာ သူနှင့်ဆရာတော် နှစ်ပါးတည်းရှိကြောင်း နောက်က
ဝက်မောင်းသူက မောင်းရုံသာမောင်းနိုင်ကြောင်း လှိုင်းလုံးများမှ
သျှံတက်လာသော ရေများကြောင့် လောင်းလှေကလေးငယ်မှာ
မြုပ်လုလု မြုပ်လုလုဖြစ်နေကြောင်း သူက ပြန်ပြောတတ်ပါသည်။

“ဒီဘုန်းကြီးတော့ ခက်တော့တာပဲ။ လောင်းလှေထဲထ ရေတွေကို ငါသာ ခပ်မထုတ်လျှင်ဖြင့် လှေနစ်တော့မှာပဲ” ဟု သူ့ထူ ပူပန်ပြီး ရေတွေကို အလျဉ်မီအောင် မမောမပန်း ခပ်ထုတ်ရသည်မှာ အလွန်ပင်ပန်းကြောင်း မိုးရေထဲမှာပင် ချွေးများထွက်ခဲ့ကြောင်း သူ့ထူ ပြန်ပြောတတ်ပါသည်။

သူ၏ခွဲကို ဆရာတော်သည် ထိုတစ်ချက်တည်းနှင့်ပင် အသိ အမှတ်ပြုလိုက်လေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဘိုးရဟန်းဖူးပြီး ရာမှ ပြန်လာသောအခါ အများပရိသတ်ရှေ့တွင် ဆရာတော်ကြီးက “ဒီဒါယကာကြီးကတော့ အလွန်ထူးတယ်။ သူ့ဌေးဆိုပြီးတော့ ပေါ့ပေါ့ မတွေးနဲ့။ သဒ္ဓါကလည်း ထက်သန်တယ်။ ဇွဲကလည်းကောင်းတယ်။ သည်းညည်းလည်းခံနိုင်တယ်။ မိုးတွေရွာတော့ အရင့်အရင့်က လက် ဟောင်းဒါယကာတွေ လှေသေးသေးလေးမှာ မနေရဲတော့ဘဲ လှေကြီး ကြီးပေါ် လုံခြုံအောင်ဆိုပြီး ခုန်တက်သွားကြတယ်။ ဒီဒါယကာတစ် ယောက်တည်းပဲ လောင်းလှေသေးသေးလေးထဲမှာ ဘုန်းကြီးနဲ့အတူ ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဒီတစ်ချိန်တည်းနဲ့ သူ့ကို စာမေးပွဲစစ်လိုက်တာ ဂုဏ်ထူးနဲ့ သူ့အောင်သွားတယ်။ ဒီတော့ ဒီနေ့ကနေစပြီး ဒီဒါယကာ ကိုစိတ်ချပြီ။ ကဲ ဒီနေ့ကနေစပြီးတော့ ဆံတော်ရှင်သာသနာမှာ ဒါယကာပြုပေတော့။ ငွေချမ်းတာတဲ့လူတွေ ဘယ်လောက်ပဲလာလာ ဘုန်းကြီးက ခွင့်မပြုခဲ့ဘူး။ အခု ဒီဒါယကာကျတော့မှ သူ့ခွဲကို ဘုန်းကြီးသဘောကျတယ်” ဟူ၍ ဆရာတော်က မိန့်တော်မူပြီး အများ ရှေ့တွင် ထိုနေ့ကစပြီး အခါအခွင့်ကြုံတိုင်း ထိုအကြောင်းကို ဂုဏ်တင် ပြောဆိုတတ်ပြီး သူ့အားလည်း “ခွဲဘိုးတော်” ဟု တင်စား ခေါ်ဝေါ်ခဲ့ပါသည်။ ဤကား သူ့အား ဆရာတော်ပေးသော ဘွဲ့တော် ဖြစ်လေသည်။

ဘိုးရဟန်း ပူဇော်ပွဲကြီးတွင် ဗွက်တောထဲနစ်ခြင်း

ပြန်ပြောလျှင် အလွန်ရယ်စရာကောင်းသည်။ ဒီလောက်
ခမ်းသာတဲ့ ဟိုးဟိုးကျော်သူဌေးကြီးက ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီး
အတွက် ဝါယကာပြုသဖြင့် ဇိမ်ရှိသည်ဟု အထင်မကြီးလိုက်ပါနှင့်။
သူဇိမ်မရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်သည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းမှာ ညအိပ်ညနေ သွားရသောနေ့တွေ
ညတွေ များလှသည်။ ခြင်ထောင်ဖြင့် ကောင်းကောင်းမအိပ်ရသော
ညတွေလည်း များလှသည်။ တစ်ခါတစ်လေမှာ အိပ်သည်ဆိုသည်က
လည်း ဆိုရုံကလေးမျှသာ ဖြစ်သည်။ ည ၂ နာရီလောက်အထိ
ဆရာ တော်က ဓမ္မပလ္လင်တွင် တရားဟောနေတတ်သည်။ ပြီးတော့
နာရီ ကျော်လောက် ပြန်၍ထရပြန်သည်။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး
ဇိမ်ရှိမှာလဲ။

ဇင်းကျိုက်တောင်လို ပေ၃၀၀၀/၄၀၀၀ မြင့်သော တောင်
ကြီးများတွင် ညအိပ်ရသည်မှာ အသွားအပြန်နှင့် မောလွန်းလို့
အက်ဖတ်မော နေခဲ့ရပါသည်။

သူက ငွေလှူသော သူဌေးကြီးဖြစ်သဖြင့် သူများထက်ပိုပြီး ဖိမ်ခံအစားအစာတွေ သူက မစား။ အများစားသလိုပင် ပဲဟင်းနှင့် ချဉ်ပေါင်ဟင်းနှင့်။ သက်သတ်လွတ်မျှသာ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လည်း အံ့ဩစရာက မြိန်ရေယှင်ရေစားတတ်သည်။ ပြီးတော့ ထပ်၍ ထပ်၍ ထည့်၍ ထည့်၍ စားတတ်သည်။ သူစားပုံကိုကြည့်ပြီး ဆရာတော်က ခဏခဏပြုံးသည်။

သူကလည်း ရယ်ကျဲကျဲနှင့် “ရန်ကုန်မှာတောင် ဒီလောက် စားလို့ မကောင်းဘူး” ဟု ပြောရင်း ထပ်၍ ထပ်၍ ထည့်တတ်သည်။ ဒါကိုပဲ ဆရာတော်က ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်နေတတ်သည်။

“အေး မြရိပ်ညိုဟိုတယ်လို အကောင်းစားတွေ စားနိုင်တဲ့ သူဌေးကြီး၊ ကရဝိက်လိုအကောင်းစား ဧည့်ခံပွဲကြီးတွေ လုပ်ခဲ့တဲ့ သူဌေးကြီး၊ မကုန်နိုင်မခမ်းနိုင် လှူတဲ့ သူဌေးကြီး၊ အေး . . . တို့မှာ သာသနာမှာ ယခုကဲ့သို့ နေ့မှန်းမသိ ညမှန်းမသိ၊ မောရကောင်းမှန်း မသိ၊ ပင်ပန်းရကောင်းမှန်းမသိ၊ သူများထက် ဝိတ်နှစ်ဆလောက် လေးတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနဲ့ မညည်းမညူ တောင်ပေါ်တောင်အောက် အထပ်ထပ် အပြန်ပြန်တက်လို့ ဆင်းလို့ ဘုရားရှင် အမွေပေးထားတဲ့ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာကြီး တစ်ကျော့ပြန်ဖွင့်ဖော်ရာမှာ ပါဝင်ခဲ့တာ လူသိနတ်သိ ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ခါက ဘိုးရဟန်းကျောင်းတော်သို့ အသွားတွင် ဗွက်နစ် နေသဖြင့် အားလုံးက ဝိုင်းဆွဲကြရကြောင်း ပြန်၍ ပြန်၍ ပြောရင်း ကြည်နူးစွာ ကြည်ညိုခဲ့ကြပါသေးသည်။

ပင်လယ်ထဲတွင်
ရှင်ဥပုတ္တုပြာသာဒ်ကြီး
တည်ဆောက်ရန်
ဒေါက်တာခင်ဇွဲကြံစည်ခြင်း

ဘိုးရဟန်း စံမြန်းတော်မူရာ ကျောက်ဆောင်ကြီးမှာ အလွန်
ဆန်းကြောင်း အစဉ်အလာရှိပါသည်။

ပင်လယ်ဝ ငါးရှာထွက်သူတို့သည် ထိုနေရာကို ရုတ်တရက်
မကပ်ရဲပါ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ညမှောင်မှောင် ကြယ်ရောင်မရှိ
သော ကာလများမှာ ထိုကျောက်ဆောင်ကြီးသည် အလင်းရောင်ဖြင့်
ဆိန်လင်းနေတတ်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဘယ်လောက်သတ္တိ
ကောင်းကောင်း မှောင်ထဲမှာလင်းနေသော ကျောက်ဆောင်ကြီး
အနားသို့ မကပ်ရဲကြ။ ပြီးတော့ ကျောက်ဆောင်ကြီးမှာ ရေတက်
ရကျရှိသည်။ ဟိုဘက်ကမ်းက သောင်ထွန်းလျှင် ဒီဘက်ကမ်းမှာ
ကျောက်ဆောင် ပေါ်စမြဲဖြစ်သည်။ ပြီးတော့ ဒီဘက်ကမ်းမှာ
သောင် ထွန်းလျှင် ဟိုဘက်ကမ်းမှာ
ကျောက်ဆောင်ပေါ်စမြဲဖြစ်သည်။ ဤမျှထူးဆန်းသည်။

ယခုကား ကျောက်ဆောင်ကြီးမှာ နှစ်ဖက်စလုံး ပေါ်ထွန်း
သျက်ရှိရာ သာသနာ (၂၅၀၀)တစ်ဝက် (၅၀၀၀) သို့ဆက်သော

ကာလဖြစ်သဖြင့် စုံပေါက်စုံပွင့်ဖြစ်သည်ဟု ဆရာတော်က မိန့်ကြားလေ့ရှိပါသည်။

ရသေ့ဘိုးသစ္စာအဖြစ် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးသာသနာပြုစ (၁၉၆၈)ပတ်ဝန်းကျင်ကပင်လျှင် ထိုကျောက်ဆောင်ကြီး သည် ဆရာတော်ကြီး၏ သစ္စာပန္နက်စတင်ရာ ဖြစ်ပေသည်ထင်သိရပါ သည်။

သာသနာတော်ကြီးဖွင့်ဖော်ရာတွင် ဘိုးရဟန်းဖြစ်သော အရှင်ဥပဂုတ္တမထေရ်ကြီးထံ ဆုပန်ဆုယူသစ္စာပြုရကြောင်း၊ ရုပ်ထဲရွာထဲမှာ ယခုတိုင် အမှတ်ရရ ပြောဆိုနေကြပါသေးသည်။

မိုးထဲလေထဲ လှေစီးသွားသော အခါများတွင် လှေနေရာကွက်ကွက်ကလေး ကွက်၍ မိုးမရွာကြောင်း မြေပြင်တစ်ခုလုံး မိုးတွေအုံးအုံး သဲသဲရွာနေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် အလှူအယက်သမားများထမလှရဲတော့ ကြောင်းများကို မှတ်မှတ်ရရ ပြောဆိုကြပါသည်။

ကျောက်ဆောင်ကြီးမှာ ကျောက်ဖျာကြီးသဏ္ဍာန်ဖြစ်၏။ အတိအကျပြောရလျှင် ကျောက်ဖျာကြီးမှာ မြင်းကြီးတစ်ကောင်ကဲ့သို့ ထင် မှတ်ရ၏။ ဦးခေါင်းကြီးက ပင်လယ်ဘက်သို့ဦးတည်နေ၏။

ထိုကျောက်ဖျာကြီးသည် အလွန်ကြီး၏။ ထိုကျောက်ဖျာကြီးကို ထွင်းဖောက်၍ ပန္နက်တိုင်ကြီးစိုက်လိုက်ရာ အတောင် ၃၀/၄၅ပေခန့်ရှိကြောင်း သိရပါသည်။ ရေပေါ်သို့ ပေါ်ထွက်နေသော အငုတ်မှာ ၁၅ ပေခန့်ရှိကြောင်း အထဲမှာ ပေ၄၀လောက် စူးနေကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုပန္နက်တိုင်ကြီးပေါ်တွင် ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန်းတော်မြတ်ကြီး၏ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်က အဓိဋ္ဌာန် ပြု၍ တည်ထားကိုးကွယ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ထို ကျောက်ဖျာကြီးမှာ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် သိမ်သမုတ်

သားသော သိမ်တိုင်များကဲ့သို့ သဘာဝကျောက်ဆွယ် ကျောက်တိုင်
များ ဥရ တိုင်တိတိရှိကြောင်း သိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ကျောက်တိုင် ဥရတိုင်တို့ဖြင့် ခမ်းခမ်းနားနား တည်ရှိ
သော ထိုကျောက်ဖျာကြီးကို ဗဟိုပြု၍ ရေတက်ရေကျချိန်ပြီးလျှင်
ကြီးကျယ်သော ပြာသာဒ်ကြီးတစ်ဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ အများ
အားနေရန် ဇရပ်ကြီးတစ်ဆောင်ကိုလည်းကောင်း၊ ပင်လယ်ရေတက်
ရကျနှင့် ချိန်ကိုက်လျက် တိုင်းတာကာ ပန္နက်ရိုက်နေကြောင်း
နွယ်တိုင် တွေ့လိုက်ရသောအခါ သူ့စေတနာ ပင်လယ်သမုဒ္ဒရာကို
ဗျာဏ်တော် ရိပ်မိပါတော့သည်။

ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကြီး ဘယ်မှာရှိသလဲ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သဘောထား

ဒေါက်တာခင်ရွှေတို့မိသားစုက ဦးဆောင်ဒါယကာပြု၍ ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို သွား၍ သွား၍ ပင်လယ်ထဲမှာ ကန်တော့သည်မှာ လေးကြိမ်တိတိ ရှိခဲ့ပြီဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ယနေ့တိုင် သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူနေသော ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီး၏ စံမြန်းတော်မူသော ကြေးပြာသဒ္ဒါကြီးသည် တောင်သမုဒ္ဒရာ၌ရှိကြောင်း အားလုံးက ပြောကြပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သဘောထားမှာ တောင်သမုဒ္ဒရာသည် အိန္ဒိယနှင့် နီးမလား။ သို့တည်းမဟုတ် သီရိလင်္ကာနှင့် နီးမလား။ သို့တည်းမဟုတ် စင်္ကာပူ၊ မလေးရှားနှင့် နီးမလား။ သို့တည်းမဟုတ် ဩစတြေးလျနှင့် နီးမလား။ စဉ်းစားကြစမ်းပါဟု သူကပြောပါသည်။

တောင်သမုဒ္ဒရာဆိုသည်မှာ မြန်မာပြည်၏ တောင်ဘက်တွင် ရှိကြောင်း။ သုဝဏ္ဏဘူမိသည် မုတ္တမပင်လယ်ကွေ့တွင်ရှိကြောင်း။ ထိုမုတ္တမပင်လယ်ကွေ့မှ ထွက်လိုက်လျှင် တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ ရောက်

နိုင်ကြောင်း။ ဇုတ္တလိမြသိန်းတန် ဆံတော်ရှင်ဆိုသည်မှာ ပင်လယ်ထဲ
ငြိမ်ရှိသော ပင်လယ်တစ်ဝက် ရေတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက် တည်နေ
သော ဆံတော်ရှင်မြတ်ဖြစ်ကြောင်း သူကပြောပါသည်။

“အကယ်၍များ သက်တော်ထင်ရှား ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာ
ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် တောင်သမုဒ္ဒရာတွင် ရှိခိုးအမှန်ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်
သခင့်ယခင်က တောင်သမုဒ္ဒရာထဲတွင် မည်သည့်တိုင်းပြည်အနီး
အနားတွင်ရှိစေကာမူ ယနေ့ ယခုကား ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာမြတ်
ကြီးသည် အေးချမ်းသာယာသော ပြည်ထောင်စုမြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီး
တွင်သာ ထူးထူးခြားခြားကြီး ပွင့်လင်းလျက်ရှိသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်
သောကြောင့် ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးသည် သာသနာ
တန်းကားရာ မြန်မာပြည် အနီးအနားက တောင်သမုဒ္ဒရာအနီးတွင်
သာ မိမိ၏ကြေးပြာသဒ္ဓါကြီးဖြင့် သာသာနာတော်ကြီးကို သာသနာ
တစ်ဝက် ၅၀၀၀သို့ဆက်ရန်စောင့်ရှောက်လျက် လက်ရှိအနေအထား
အရ စံတော်မူနေမည်ဖြစ် ကြောင်း။ ဖြစ်နိုင်လျှင် မုတ္တမပင်လယ်ကွေ့
ဒေသတစ်ဝက် ကုန်းတစ်ဝက် ဆံတော်ရှင် အနီးအနားဝန်းကျင်က
တောင်သမုဒ္ဒရာသာ ဖြစ်နိုင်ကြောင်း” ပြောဆိုသည်ကို ကြားလိုက်ရ
သောအခါ သာသနာတော်နှင့် စပ်လျဉ်းသော သူ၏ ယုံကြည်မှု
သဒ္ဓါတရားများကို မချီးမွမ်းဘဲ ပဲမနေနိုင်တော့ပါ။

သူ၏ စကားများမှာ မှန်နိုင်သည်ဖြစ်စေ မမှန်နိုင်သည်ဖြစ်စေ
သူ၏ သဒ္ဓါတရားကို သက်သေပြရာ ရောက်နေသည်ကား အမှန်ပင်
ဖြစ်သည်ဟု ဝန်ခံရမည် ဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀) ကျော်က ဂဝံယဉ်ကျေးမှုကို ပြန်လည်ဖော်ထုတ်သူတစ်ဦး

ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော် အဦးအစမှာ ရွှေတိဂုံစေတီ တော်မြတ်ကြီးသည် အထွဋ်အမြတ် အဦးအဖျား ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ပင်လျှင် မြတ်စွာဘုရားကိုယ်တော်မြတ်ကြီးအား မြန်မာပြည်သို့ ဦးစွာ ပထမ ပင့်တော်မူလာသော (၇) နှစ်သား ရဟန္တာ အရှင်ဂဝံပတိတို့ အကြောင်းပြု၍ ဦးထိပ်ထားကာတည်ထားကိုးကွယ်သော ဂဝံဆင်းထု တော်များကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆန္ဒအရ ရန်ကုန်သို့ ပထမဆုံးပင့်ဆောင်လာသူမှာလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေ ပင် ဖြစ်ပါသည်။

သူ၏ ဂဝံအစွဲအလန်းကို ကရဝိက်နန်းတော်ကြီးတွင်လည်း တွေ့နိုင်ပါသည်။ ကန်တော်ကြီးက ကရဝိက်နန်းတော် အဝင်ဝတွင် လည်း ထုထည်ကြီးများသော ဂဝံများကို ရန်ကုန်တွင် ဦးစွာပထမ ထုလုပ်ခဲ့သူမှာလည်း သူပင်ဖြစ်ပါသည်။

ကရဝိက်နန်းတော် အဝင်ဝ တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ဂဝံ

ဘုရားရှပ်ကြီးကိုလည်းကောင်း၊ ဂဝံခြင်္သေ့ရှပ်ကြီးကိုလည်းကောင်း
ဝံဖြင့်ထုလုပ်ကာ တမြတ်တနိုး ထုလုပ်ထားသူမှာလည်း ရန်ကုန်တွင်
သုပင် အစပထမဖြစ်ပါသည်။

၎င်းပြင် ဂဝံကို သူ့အဘယ်မျှလောက် ယုံကြည် စွဲလန်းပါ
သနည်းဆိုလျှင် ပန်းတင်ခုံများကိုပင်လျှင် ဂဝံဖြင့်ပင် သူလုပ်ထား
ခြင်းကိုသေးသည်။ ဖြစ်နိုင်လျှင် ဂဝံအုတ်တံတိုင်းများကိုပင် အခွင့်ကြို
လျှင် သူကပြုလုပ်လိုက်သေးသည် ထိုအချက်ကို မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်
မြို့တော် အဝင်ဝရံ ဂဝံအုတ်တံတိုင်းများက သက်သေခံလျက်ရှိပါ
သည်။ ထို့ထက်မက ဂဝံအကြောင်းသက်သေပြရမည်ဆိုပါလျှင် ပဲခူး
တွင် သူတို့ဇနီးမောင်နှံ တည်ထားကိုးကွယ်ထားသော မဟာအာနန္ဒာ
စေတီတော်မြတ်ကြီးကို သက်သေပြရုံပင် ရှိပါတော့သည်။

ထိုမဟာအာနန္ဒာ စေတီတော်မြတ်ကြီးမှာ ထုထည်ကြီးမား
သော ဂဝံကျောက်တုံးကြီးများကို အသုံးပြုလျက် စေတီတော်ကြီး
တစ်ခုလုံး ဂဝံအတိ ဖြစ်လေသည်။ ထူးခြားသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဂဝံ
သက်ရာများကြောင့် အချို့က ရှေးဟောင်းစေတီတော်မြတ်ကြီးဟုပင်
သင်ကြားပါသေးသည်။

ထိုမျှသာမကသေး။ ဂဝံစေတီတော်မြတ်ကြီးတစ်ဆူကို
သုပင် ဒါယကာပြု၍ တည်ထားကိုးကွယ်သေး၏။ ယက္ကန်းသည်မရွာ
(၁) အရက်သမရွာရှိ ရာဇကုမာရစေတီခေါ် စေတီတော်မြတ်ကြီး
ဖြစ်၏။ ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကား တစ်ဆူလုံး ဂဝံအတိ ပြီးသည်
သာမက ထီးတော်ကလည်း ဂဝံထီးဖြစ်၏။ ငှက်မြတ်နားတော်က
လည်း ဂဝံငှက်မြတ်နားတော်ဖြစ်၏။ စိန်ဖူးတော်ကလည်း ဂဝံ
စိန်ဖူးတော်ဖြစ်၏။ ထိုစေတီတော်မြတ်ကြီးကို သုပင် ငွေကုန်ကြေး
ကျခံ၍ ဒါယကာပြု၏။ ဦးဆောင်ညွှန်ကြားမှုကား ကျွန်ုပ်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်ကြီး၏ ဦးဆောင်ညွှန်ကြားမှုပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိသော
 သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော်ကြီးတွင် သူသည်ပင်
 အန္တေဝါသိက တပည့်ကြီးဖြစ်၏။ ဒါယကာကြီး ဖြစ်၏။ နောင်ထ
 မရကြေးဟု သူက အခွင့်ကြိုတိုင်း ပြောလေ့ရှိပါသည်။

၂၄၄
 တောင်ပိုင်း
 သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော်ကြီးတွင် သူသည်ပင် အန္တေဝါသိက တပည့်ကြီးဖြစ်၏။ ဒါယကာကြီး ဖြစ်၏။ နောင်ထ မရကြေးဟု သူက အခွင့်ကြိုတိုင်း ပြောလေ့ရှိပါသည်။

ရွှေတိဂုံစေတီတော်တွင်
 အပူဇော်ခံတော်မူမည့် ဂဝံဆင်းတု
 ပုဒ္ဓရုပ်ပွားတော် မဟာအတုလရာဇသုခနှင့်
ဂဝံရဟန္တာဆင်းတု (၉) ဆူ
ပင့်ဆောင်လာသူ

ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ဦးဘရီတန်ဆောင်း
 ဦး ယခုအခါ ထီးဒိပ်တန်ဆောင်းဟူ၍လည်း ခေါ်ကြပါသေးသည်။
 ဦးတန်ဆောင်းတွင် ဂဝံဆင်းတုတော် (၉) ဆူ အပူဇော်ခံနိုင်ရန် ထို
 တန်ဆောင်းကြီးကို ဒေါက်တာခင်ရွှေကပင် ဒါယကာပြု၍ ပြုပြင်
 နှိုးဆော်ခဲ့ပါသည်။

အပူဇော်ခံထားသည့် ဂဝံဆင်းတုတော် ရုပ်ပွားတော်များထဲ
 တွင် မဟာအတုလရာဇသုခ ရုပ်ပွားတော်ကြီးလည်းပါ၏။ ထိုရုပ်ပွား
 တော်ကြီးမှာ ကျွန်ုပ်တို့ဆောင်းဆရာတော်ကြီး၏ အစီအမံပင်ဖြစ်ပါ
 သည်။ မျက်လုံးတော်သည် မျက်ရှင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ထို
 ရုပ်ပွားတော်ကြီးတွင် ရှိသောစာသားမှာ “လေးဆူကုန်မြောက်
 သောဓိက ဆူကြီးသသော သုံးလောကထွဋ်တင် ကိုယ်စား ဆင်းတု
 ရုပ်ပွား ရာဇသုခ”ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာသားကို ကျွန်ုပ်တို့ဆောင်း
 ဆရာတော်၏ သြဝါဒအရ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ထည့်သွင်းပူဇော်
 သားပါသည်။

၎င်းပြင် ဂဝံဆင်းတုရုပ်ပွားတော် ကိုးဆူလည်း ရှိပါသေးသည်။ ၎င်းတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

၁။ ညီတော်အာနန္ဒာ (သာသနာ့ ဓမ္မဘဏ္ဍာဂါရိက)

၂။ အရှင်အနုရုဒ္ဓါ (မဟာသက္ကရာဇ် ၁၀၇ ခုနှစ်တွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွရောက်လာပြီး ဆံတော်ရှင်သာသနာ အစပျိုးတော်မူခဲ့သည်)

၃။ အရှင်မဟာကဿပ (ပရိယတ္တိသာသနာ၏အစ အရှင်မဟာကဿပမထေရ် အကြီးအမှူးပြု၍ မဟာသက္ကရာဇ် ၁၄၄ ခုနှစ်တွင် ပထမသင်္ဂါယနာ တင်တော်မူခဲ့သည်)

၄။ အရှင်မောဂ္ဂလိပုတ္တတိသာမထေရ် (သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုနှစ်တွင် တတိယသင်္ဂါယနာကို အကြီးအမှူးပြု၍ တင်တော် မူခဲ့သည်)

၅။ အရှင်ဂဝံပတိ (မဟာသက္ကရာဇ် ၁၁၁ခုနှစ်တွင် ဗုဒ္ဓမြတ်ဗုဒ္ဓအား သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ပင့်တော်မူလာခဲ့သည်)

၆။ အရှင်မဟာဗုဒ္ဓယောသမထေရ် (ပရိယတ္တိသာသနာ ပြန်လည်ပွင့်ခြင်းအစ။ အေဒီ ၄ ရာစုတွင် ပိဋကတ်သုံးပုံကို သီတိုင်းမြန်မာနိုင်ငံသို့ ပင့်ဆောင်ပေးခဲ့သည်)

၇/၈။ အရှင်သောဏမထေရ်နှင့် အရှင်ဥတ္တရမထေရ် (သာသနာသက္ကရာဇ် ၂၃၅ ခုတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ ကြွတော်မူလာပြီး သုဝဏ္ဏဘူမိသာသနာ ပြန်လည်ဖော်ထုတ်တော်မူခဲ့သည်)

၉။ အရှင်အရဟံမထေရ် (ထေရဝါဒသာသနာကို အေဒီ ၁၀၅၀ တွင် ပုဂံမှတစ်ဆင့် မြန်မာပြည်တစ်ဝန်း ပျံ့နှံ့စေခဲ့သည်)

ဤသို့ တနင်္ဂနွေထောင့် အောင်မြေတွင် ဂဝံဆင်းတုတော်များ အပူဇော်ခံနိုင်ခြင်းမှာ နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများ၏ ခွင့်ပြုချက်ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း အလျဉ်းသင့်တိုင်း သူက တသသ ပြောပြတတ်ပါသည်။

သာသနာ (၅၀၀၀) ရောင်တော်ဖွင့်

ကေလာသဆံတော်ရှင် သာသနာ ၅၀၀၀ ရောင်တော်ဖွင့်
ခံမချက်မတည်ငွေ သိန်း(၃၀၀)လှူဒါန်းသော ပွဲကြီးသည်ကား
သာသနာသမိုင်းတွင် အလွန်ထူးခြားပါသည်။ ထိုမတည်ငွေ သိန်း
၁၀၀) ကိုလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေမိသားစုကပင် (၉-၇-၂၀၀၀)
ပြည့်နှစ်တွင် အခမ်းအနားဖြင့် လှူဒါန်းကာ သာသနာ (၅၀၀၀)
ရောင်တော်ဖွင့် ဒါနကြီး ပြုခဲ့ပါသည်။

မြန်မာဖြစ်ရတာ ဂုဏ်ယူသူများထဲတွင် ကျွန်တော်တို့လည်း
ပါပါသည်။ သို့သော်လည်း ထူးထူးခြားခြား မျိုးချစ်စိတ်ကို ပြနိုင်သူများ
ထဲတွင်ကား ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် မြန်မာထဲတွင် ထိပ်တန်းတစ်
နေရာမှာ ပါဝင်ပါသည်။ ဤကဲ့သို့သော သဒ္ဓါထက်သန်သည့်
ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးသမားများသာ ဝိုင်းဝန်း ကူညီကြမည်ဆိုပါလျှင်
မနေ့တည်ဆောက်နေသော နိုင်ငံတော်အတွက် ပုဂ္ဂလိကကဏ္ဍသည်
အလွန် လှပသော ပန်းချီကားတစ်ချပ် ဖြစ်လာပေလိမ့်မည်ဟု
ဆင်ပါသည်။

စီးပွားရေး ကိစ္စများတွင်ကား “ ကိစ္စများမြောင် လူတို့ဘောင်
 ဟူသော စကားအတိုင်း ကိစ္စတွေ များလှသဖြင့် အကျယ်ဆွေးနွေးမိ
 နေရာမရပါ။ ယခုစာတွင်ကား မျိုးဆက်သစ်တို့အတွက် အမျိုးဘာသာ
 သာသနာချစ်သူတစ်ယောက်အကြောင်း ဖောက်သည်ချနေခြင်း
 ဖြစ်ပါသဖြင့် သူ့ အကြောင်းစာကိုဖတ်ရ၍ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် အခိုင်
 ဘာသာ၊ သာသနာချစ်သောစိတ်ဓာတ် ဖွံ့ဖြိုးလာလျှင် ဤစာကို ပြော
 ရခြင်းနပ်ပြီ ဟု ယူဆပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည်
 အလုပ်လုပ်ချိန်မှ အပ ရှိသမျှအချိန်အားလုံးကို အများအကျိုးဆောင်
 လုပ်ငန်းများတွင် နှစ်မြုပ်ထားသောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့်
 ကား ဘာသာ၊ သာသနာကိစ္စတွင် ထိပ်တန်းမှပါဝင်နေသူ တစ်ယောက်
 ဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

ဆံတော်ရှင် (၆) ဆူ နေ့ချင်းဖူးနိုင်ရန် စီစဉ်နေသောသူ

ဆံတော်ရှင် (၆) ဆူကို နေ့ချင်းဖူးနိုင်ရန် ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီးက ဆန္ဒရှိကြောင်း သိလျှင်သိချင်း ချက်ချင်းအကောင်အထည်ဖော်သူမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်သည်။ အချို့ကလည်း ငွေရှိဘာ လှူနိုင်တာပေါ့ဗျာဟု ဆိုကြပါသည်။ ကျွန်တော့်အထင်ကား ငွေရှိ တိုင်း သာသနာရေးအလုပ် မလုပ်ကြပါ။ လုပ်သူအလွန်နည်းပါသည်။ သူ့လို ငွေရှိသူတွေ မြန်မာအနှံ့ ရှိနေသော်လည်း သူ့လိုသဒ္ဓါရှိသူ အရေအတွက်ကား အလွန်နည်းပါသည်။ ထိုအထဲတွင် သူသည် ဆံတော်ရှင်တော် မဟုတ်ဘဲ ပါဝင်နေလေသည်။ ထို့ကြောင့် ငွေရှိတိုင်း သဒ္ဓါရှိသည်ဟု ချွန်တော် မယူဆပါ။

ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၃၀)ကျော်ကတည်းကစ၍ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်မြတ်ကြီးကို တကျော့ပြန် ပြန်လည်ဖော်ထုတ်ခဲ့သော်လည်း တစ်ဟုန်ထိုး မတိုးတက်ခဲ့ပါဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့် ဆဲသော် သူ၏ သဒ္ဓါအဟုန်ကြောင့် ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီးသည်

သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကို သူ့စတင် ကိုးကွယ်သော လေးငါးနှစ်အတွင်းမှာပင် တစ်ဟုန်ထိုး မြန်မာအနု လူသိများလာသည်မှာ မငြင်းနိုင်သောအချက် ဖြစ်ပါသည်။

၁၉၆၉ ခုနှစ်လောက်တည်းက ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီး၏ ဖော်ထုတ်ခဲ့သော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်သာသနာ တော်ကြီးသည် ယခု ငါးနှစ်အတွင်းမှာ မကြုံစဖူး ထူးကဲစွာ ဖွံ့ဖြိုးလာ သည်မှာ ဒေသခံလူများသာမက တစ်ပြည်လုံး သိပြီးဖြစ်ပါသည်။

လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း (၂၀၀၀)ကျော်က မြန်မာတို့ဂုဏ်သု ဖွယ်ရာ သုဝဏ္ဏရွှေမြေသို့ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုကြောင့် ရောက်လာသော မျိုးဆက်ဟောင်း မျိုးဆက်သစ်တို့မှာ များလှပါ သည်။

ဆံတော်ရှင် (၆) ဆူကို နေ့ချင်းပြီး ပထမဆုံး ဖူးခဲ့ရသူများ

ဆံတော်ရှင်(၆)ဆူကို တစ်နေ့တည်းနှင့် အပြီးဖူးခဲ့ပါသည်။ ဆိုလျှင် အလွန်အံ့ဩကြပေလိမ့်မည်။ ဟုတ်ပါ့မလားဟုလည်း တွေး ကောင်း တွေးပါလိမ့်မည်။ ထိုဖူးရသူများထဲတွင် ကျွန်တော်လည်းပါ မှ သဖြင့် ယခုအထိ ပြန်တွေးတိုင်း ကုသိုလ်ရဆဲဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးစေတီတော် ဘက်စုံ ပြုပြင် မွမ်းမံရေးနှင့် ရွှေထီးတော် တင်လှူပူဇော်ခြင်းလုပ်ငန်းအတွက် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ထံမှ ဩဝါဒခံယူပွဲ ပြုလုပ်ပါသည်။ ထိုပွဲကို သာသနာရေး ဝန်ကြီးဌာန ဒုတိယဝန်ကြီး ဗိုလ်မှူးချုပ် သူရအောင်ကို၊ သိပ္ပံနှင့်

မည်းပညာဝန်ကြီးဌာန ဝန်ထမ်းဝန်ကြီး ပါမောက္ခ ဦးညီလှငယ်နှင့် အဖွဲ့တို့က ခေါင်းဆောင်ပြုပါသည်။ ထုံးစံအတိုင်းပင် ဆံတော်ရှင် ဘုရားဒါယကာကြီး ဒေါက်တာ ခင်ရွှေ၏ ကောင်းမှုဖြင့် ကျွန်တော်တို့ အပ်စုမှာ ပါလာစမြဲဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းစွာမှတ်မိပါသည်။ ထိုနေ့သည် ဇန်နဝါရီလ (၂၈) ခက်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ ၂၀၀၁ခုနှစ်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့တွင် ဆရာတော် က ဦးဆောင်ပြီးလျှင် ကျွန်တော်တို့ကို ဆံတော်ရှင်များဖူးမြော်ရန် ခေါ်ဆောင်သွားကြပါသည်။

ဆရာတော်ကြီးမှာ သက်တော်အားဖြင့် (၇၄)နှစ်ကျော်ပြီဖြစ် သော်လည်း လမ်းလျှောက်သွားလျှင် ဆရာတော်ကိုမှီအောင် မနည်း သိုက်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်က ပေါင် ၁၃၀ခန့်ရှိသော်လည်း ၁၆၀ကျော် သော ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဆရာတော်အနားကပ်လျက် အမြဲ နှိပ်ဆန် သွက်လက်လျက်ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တို့က နောက်ကျ၍ ကျ၍ နေ တတ်ပါသည်။ သဒ္ဓါအဟုန်ကြောင့် သူ့တွင် သိဒ္ဓိဝင်နေသလား မသိပါ။

တစ်တောင်ဆင်း၊ တစ်တောင်တက်၊ တစ်တောင်ဝင်၊ တစ်တော သွက် တက်ကြ၏။ ဆင်းကြ၏။ သွားကြ၏။ လာကြ၏။ သို့သော် သည်း ဆရာတော်သည် မောပုံမရပါ။ ကျွန်တော်တို့က မောလှပြီ။ သို့သော် မပြီးရဲ။ ကြီးစား၍လိုက်ကြရပါသည်။ ထိုနေ့က ဦးစွာ ပထမ ကျွန်ထီးဆောင်း ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို လက်ယာရစ် ဘစ်ပတ်ပတ်၍ ပူဇော်ကြပါသည်။ ပြီးမှ ခရီးဆက်ကြပါသည်။

ကား တစ်သီတစ်တန်းကြီးဖြင့် တစ်စုတစ်ဝေးကြီး သွားကြပါ သည်။ ကျွန်အေးယုံတောင်ကိုတက်ကြပြီး ကျွန်အေးယုံဆံတော်ရှင် ကို ဖူးမြော်ကြသည်။ အထူးအဆန်းတွေ၊ အံ့ဩစရာတွေ၊ ပြန်ပြော ရောတွေ တစ်သီကြီးဖြစ်ပါသည်။ မိုးပျံကျောက်တုံးကြီးများမှစ၍

နတ်ရေထွက်မှစ၍ ကျောက်လိပ်ကြီးမှစ၍ အံ့ဖွယ်ရေဝူမှစ၍ သံဂုံပမယမှစ၍ အများကြီး အများကြီးရှိပါသည်။ ယခုကား ဝေယျာလကန် ဝကွက်၍ ချန်ခဲ့ပါအံ့။

၎င်းနောက် ကျွန်တော်တို့သည် ဝရုဏနာဂရာဇထူပစေတီတော်ကို ဖူးမြော်ရပါသည်။ ထိုဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ရှေးယခင်က ခံ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးအုပ်နေရာ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်မြတ်ကြီး၏ ဖွင့်ဖော်မှုဖြင့် ပြန်လည်ပွင့်လင်းလာသော ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီး ဖြစ်သဖြင့် ယခုခေတ်လူများ တွေ့ရတတ်ဖွယ် ဖြစ်ပါသည်။

၎င်းနောက် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကေလာသတောင်ဆီတက်၍ တောင်ထွင့်တောင်မြတ်တွင် ကေလာသဆံတော်ရှင်၏ ဖူးကြရပါသည်။ ၎င်းနောက် မြသပိတ်ဆံတော်ရှင်ကို ဖူးကြရပါသည်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော နောက်ကြောင်းဇာတ်လမ်းများကို ပြန်ပြောင်းပြောရန် စာမျက်နှာ နေရာမရပါသဖြင့် ယခု ကျော်လွှား၍ သွားပါအံ့။

ထိုဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ် အပေါင်းတို့ကို ဖူးမြော်ပြီးနောက် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီးသည် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်တွင် နေတော်မူခဲ့ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တစ်စုသာ ကျိုက်ထီးရိုး ဆံတော်ရှင်အထိ ခရီးစဉ်ဆက်ရပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော်ပြောလိုသောအချက်မှာ သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ဆံတော်ရှင်(၆)ဆူကို နေ့ချင်းဖူးနိုင်အောင် ပြန်လည်ဖွင့်ဖော်သောဦးဆောင်ဆရာတော်မှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဖြစ်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ ဆရာတော်ပြုသမျှ ဒါနခန်း အခန်းခန်းတို့တွင် ထာဝရပဒေသာပင်စိုက်ထူထားသူမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေဖြစ်ကြောင်းလည်းကောင်း၊ ထိုကောင်းမှုများကြောင့် ကျွန်တော်တို့သည် ဆံတော်ရှင် (၆) ဆူကို နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများနှင့် အတူ

ထမဦးဆုံးအကြိမ် နေ့ချင်းပြီး ဖူးမြော်ခဲ့ရသူများဖြစ်ကြောင်း မှတ်တမ်းတင်လိုပါသည်။

သည်လိုဆို ရှေးရှေးတုန်းကရော တစ်နေ့တည်းမှာ ဆံတော် (၆)ဆူကို နေ့ချင်းပြီး ဖူးရသူများ မရှိဘူးလားဗျာဟု စောဒကတက် ကောင်း တက်ပါလိမ့်မည်။ ရှေးရှေးက မရှိခဲ့နိုင်ပါဟု ကျွန်တော် ဆိုလို ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ဆံတော်ရှင် (၆)ဆူ ရှာဖွေသူတို့ နေရာရုံသာ အဖတ်တင်ပါလိမ့်မည်။ ဆံတော်ရှင်(၆)တို့သည် အဘယ် နေရာမှာရှိသည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အဘယ်တောင်သို့ အဘယ်သို့ သွားရမည်နည်းဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ဘယ်သူမှ မသိကြပါဟု ဆိုနိုင်ပါ သည်။ သိသူများရှိပါသော်လည်း လမ်းခရီးအခက်အခဲကြောင့် မသွား နိုင်ကြပါ။ ယခုကား ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာ အပေါ် ထားအပ်သော ဇွဲ လုံ့လ သဒ္ဓါတရား ပါရမီကြီးမားထက်သန် သွန်းသောကြောင့်သာ ပြန်လည် ဖွင့်ဖော်လာခြင်းဖြစ်ပါသဖြင့် တစ် ကြောင်း၊ လမ်းဒါယကာ အလှူဒါယကာမှာလည်း အနီးအပါးတွင် အသင့်ရှိနေသောကြောင့် တစ်ကြောင်း ယခုမှသာ ဆံတော်ရှင်(၆)ဆူ ကို နေ့ချင်းပြီး အလွယ်တကူဖူးမြော်နိုင်ကြောင်း တင်ပြလိုခြင်း ဆိုလို ခင်းဖြစ်ပါသည်။ သည့်အတွက် သဒ္ဓါထက်သန်သော အလှူဒါယကာ ကြီးအဖြစ် ဒေါက်တာခင်ရွှေကို အမြဲထာဝရ ကျေးဇူးတင်နေရမည် ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာ့အကျိုးတော်ဆောင်

သူသည် စည်းရုံးရေးသမားကောင်းတစ်ဦးလည်းဖြစ်သည်။ ရန်ကုန်ရှိ သူ့စီးပွားရေးလောက ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်းကောင်း၊ လူမှုရေးပတ်ဝန်းကျင်တွင် လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်စင် သာသနာ့အကြောင်းကို အခွင့်အခါကြုံတိုင်း မမောနိုင် မပန်းနိုင် သူ ဝါဒဖြန့်နေသည်ကို အများသိဖြစ်ပါသည်။

ကိုယ်တိုင် လမ်းခင်းသော ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် အကြောင်း၊ ကေလာသတောင်စွန်းက ကျောက်နဂါးကြီးအကြောင်း သက်တော် (၇၅)နှစ်ရှိပြီ ဖြစ်သော်လည်း သာသနာ့ရေးအတွက် အိပ်ရေးပျက်ခံနိုင်သော ဆရာတော်ကြီးအကြောင်း၊ ဘားပဲ့စံကျောင်း အကြောင်း၊ တောင်ထိပ်က အံ့ဩဖွယ်ရာကောင်းသော ဖိုးပျံကျောက်ထုံး များအကြောင်း၊ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလှသော ရေဂူအကြောင်း၊ ရေခင်း ရာမှ ပြန်ထွက်လာသည့် တောင်ထိပ်က နတ်ရေကန်အကြောင်း အဝေးက ကြည့်လျှင် မြင်နိုင်သော တောင်စွန်းရွာကလေးအကြောင်း ကျောက်လိပ်ကြီး အကြောင်း၊ တောင်ထိပ်တွင် တရားအားထုတ်ခဲ့ သော ရဟန္တာဟု လူသိများလှသော ဘုန်းတော်ကြီး ဦးသီလ

အကြောင်း၊ လျှို့ဝဲက ရဟန္တာဂူကြီးအကြောင်း၊ မိုးကြိုးပစ်သော
ကြောင့် ရေထွက်သော နတ်ရေထွက် အကြောင်း၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော် သစ္စာပြုလိုက်သဖြင့် တောင်ထိပ်မှ ကျောက်ကြားထဲက
သွက်လာသော ရေများအကြောင်း . . စသည် စသည်ဖြင့် နားထောင်
သကဲ့သို့ နားညောင်းမညောင်းမသိ။ သူကတော့ ပါးစပ်မညောင်းတမ်း
ပြောလျက် ပြောလျက်သာ နေပါတော့သည်။

သူ၏လေသံ၊ သူ၏ အာသံ လျှာသံ၊ သူ၏ မျက်နှာအနေ
အထား စသည် စသည်တို့ကို အကဲခတ်၍ သူ၏အတွင်းစိတ်ကို
ဣန္ဒြေတော် အကဲခတ်နိုင်ပါသည်ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
အကဲခတ်ရာရောက်လိမ့်မည်လား မသိနိုင်တော့ပါ။

ဤသို့ဖြင့် သူသည် ဆံတော်ရှင်သာသနာကြီးကို မသိသူ
ကျော်သွား သိသူဖော်စားဟူ၍ ပြောလျက် ပြောလျက်သာ
နေပါတော့ သည်။

ကေလာသတောင်ထိပ်က ရေကမ္ဘာမိသားစု

တောင်စွန်းမြို့မှ ကေလာသတောင်ခြေအထိ ကားဖြင့်သွားလျှင် ကားလမ်း(၃)မိုင်လောက် ရှိသည်ဟု ထင်ပါသည်။ တောင်ခြေရောက်သောအခါ တောင်ပေါ်ရောက်အောင် ရှေးဟောင်း ကျောက်လှေကားကြီးတစ်ခု ရှိပါသည်။ ကျောက်ဖြင့် ဆစ်၍ ကျောက်ဆူထုထည်ဖြင့် ဆင့်၍ ဆင့်၍ တင် ထားသော ကျောက်လှေကားထစ် များ

ကေလာသတောင်ပေါ်အရောက်အထိ လှေကားထစ်ပေါင်း (၁၅၀)ခန့်ရှိကြောင်း အသေအချာ ရေတွက်ဖူးသူတို့က ပြောဆိုကြ ပါသည်။

ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး၏ ကြိုးပမ်းမှုကြောင့် အခါ ကေလာသတောင်ထိပ်အထိ ပထမတန်းစား ကားလမ်းပြု ဖြစ်နေပါပြီ။

ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံစက်မှုဇုန်က လမ်းခင်းစက် မြေထိုးစက်များ၏ ကောင်းမှုကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးသည် တောင်တွေလျှင် လမ်းဖောက်နိုင်ခဲ့သည်။ ချောင်းတွေလျှင် တံတားဆောက်

နိုင်ခဲ့သည်။ ထိုအခါ ကုန်သမ္မတရိတ်ကို ဒကာခံမည့်သူ ရှိနေသည်။
ဒဲဒကာသည် ဒေါက်တာခင်ရွှေမိသားစု ဖြစ်နေကြောင်း တစ်စတစ်စ
သိလာရပါသည်။ ဤသို့ ကျွန်တော်မသိခင်ကတည်းက မည်၍ မည်မျှ
သာသနာအတွက် ငွေတွေ အိတ်စိုက်လှူနေမှန်း ကျွန်တော် မခန့်မှန်း
နိုင်ပါ။

ဇုတ်သုတ်ရွာကို လမ်းသစ်ဖောက်ခြင်း

ဖွေးနေအောင် ကောင်းလှသောလမ်းမကြီးသည် ဇုတ်သုတ်
ရွာကိုဖြတ်လျက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်အထိ တွေ့မြင်နေရ
သည်။ ထိုလမ်းကြီးဖွင့်ပွဲကို ကျွန်တော် ကြိုကြိုက်ခဲ့ဖူးသဖြင့် ဆရာ
တော်၏ ဦးဆောင်မှုကိုသာမက ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ လမ်းဒကာ
အဖြစ်ကိုလည်း သိခွင့်ရခဲ့ပါသည်။ သို့မှသာ ဆံတော်ရှင် ဘုရားများသို့
သုတကာလာ၍ ဖူးနိုင်နေလိမ့်မည်ဟု သူက ကြံကြံဖန်ဖန် တစ်ဆင့်
ဘုသိုလ်ယူလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

တစ်ချိန်က လှည်းပဒေါင်းနစ်အောင် ချိုင့်ဝှမ်းထူပြောခဲ့သော
လမ်းတစ်လမ်းဖြစ်သည်။ တောင်စွန်းမှ ဇုတ်သုတ်၊ ဇုတ်သုတ်မှ
ဘီးလင်း၊ ထိုလမ်းကြီးသည် ယခုအခါ အချိန်အခါမရွေး ရာသီသုံးပါး
မရွေး ပြောင့်ပြောင့်ဖြူဖြူ သွား၍ စိတ်အေးလက်အေး ဘုရားဖူးနိုင်
သည်မှာလည်း ဆရာတော်ကောင်းမှုနှင့် ဒကာတော်ကောင်းမှုတို့
ကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထို့ကြောင့် ယနေ့ ယခုအခါ ကေလာသဆံတော်ရှင်
ဘစ်ခေါက် (သို့မဟုတ်) ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်တစ်ခေါက်
ဘုရားဖူး မရောက်ကြလျှင် သာမညသွား ဘုရားဖူးခရီးသည်များပင်
လျှင် စိတ်ထဲမှာ မကျေမနပ်ဖြစ်ကြရလေသည်။ ဤ၍ ဤမျှအထိ
တောင်ထွင့် တောင်မြတ်တို့တွင် ဘုရားဖူးတွေရောက်အောင် သံလိုက်
ဓာတ် ထည့်သွင်းပေးရာတွင် သူသည် အဓိက ပင်မဖြစ်လေသည်ဟု

ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဗျာဒိတ်တော်များအရ သာသနာ ၂၅၀၀တစ်ဝက် ၅၀၀၀သို့ ဆက်ရာတွင် သာသနာတစ်ဝက် ရာဇာတစ်ဆက်ဟူသော စကားအရ ယခုအခါသည် သာသနာတော်ကြီး ဖွင့်ဖော်သောကာလ ဖြစ်သောအကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာ တစ်ကျော့ပြန် ထွန်းကားလာကြောင်းကို လည်းကောင်း၊ ယနေ့ဇုတ်သုတ်ရွာနှင့် ရှေးက ဇုတ်သုတ်ရွာတို့သည် မတူတော့သည့် အကြောင်း၊ ရှေးယခင်က ကေလသသည် ခေတ်ဟောင်းတွင် နေခဲ့ပြီး ဖြစ်ကြောင်း၊ ယခု ကေလသကား ခေတ်သစ်နှင့်လျော်ညီစွာ အဆင့် မြင့်မြင့် ရွှေရောင်တောက်နေပြီဖြစ်ကြောင်း အမြဲအာရုံပြုလျှင် သာသနာ့အကျိုးဆောင်အဖြစ် သူ့ကိုမြင်ရသောအခါ မည်သူမှ မကူညီဘဲ မနေနိုင်ကြပါ။ ကြားရာ ကြိုရာမှ သူ့အား ကူညီကြသည် သာ ဖြစ်ပါသည်။

ကေလသအစရှိသော တောင်ထွတ် တောင်မြတ်တို့တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ လမ်းညွှန်မှုဖြင့် ဇေတုသီ မိသားစုသည် မွန်ပြည်နယ်၊ ကရင်ပြည်နယ်များတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာကြီး တစ်ကျော့ပြန် ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိကြောင်း သတင်းစာများထဲတွင် မကြာ မကြာ တွေ့ရသော သတင်းများအထိ သိရပါသည်။

ကေလာသနှင့် ဇေကမ္ဘာ

ကေလာသဆံတော်ရှင်မှာ တိုက်ကုလားတောင်တန်းတွင် ဘည်ရှိပါသည်။ ပေ(၁၀၀၀)ကျော်မြင့်သော ကေလာသတောင်ကို ဦးခလွန်းတောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသေးသည်။ ထိုတောင်၏ မြောက်ဘက်တွင် ကျီးပင်ချောင်းဟူ၍ ချောင်းတစ်ချောင်းရှိသည်။ အနောက်ဘက်တွင် ဝင်းကချောင်းဟူ၍ ချောင်းတစ်ချောင်းရှိ၏။ ထို့ကြောင့် သည်း တစ်ချို့က ချောင်းဝိုင်းတောင်ဟုလည်း ခေါ်ကြပါသေးသည်။

ထိုတောင်ပေါ်တွင် အဝေးမှလှမ်းကြည့်လိုက်လျှင်ပင် ရွှေရောင် ဝင်းဝင်း ဖူးမြော်ရသောစေတီတော်မှာ ကေလာသဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထို ဆံတော်ရှင်စေတီတော်မြတ်ကြီးကို တောင်တစ်ခုလုံး ဘက်စုံပြုပြင်လိုက်သော ဒကာမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်၏ဦးဆောင်မှုဖြင့် ဇေကမ္ဘာမှ သျှဒါန်းထားသော စက်ကြီးများ၏ အင်အားကိုသုံးလျက် လုပ်အားဒါန ပေးလှူနေကြသောသူများမှာ အနီးအနားဝန်းကျင်က စေတနာရှင်

များ ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ကိုယ့်စရိတ်ကိုယ်စား၍ ရွာလုံးကွယ် ထွက်၍ လုပ်အားပေးနေကြသည်မှာ မကြုံစဖူးသော ပြောင်းလဲမှုကြီး ဖြစ်ပါသည်။

သွားရေး လာရေး ခဲယဉ်းလှသောကြောင့် ကေလာသစေတီ တော်ကြီးသည် ယခင်ကဘုရားဖူးများ အလာကျခဲ့သော်လည်း ယခု အခါကား နေရာမလပ် ခြေရာထပ်လျက်ရှိနေသည်။

ထိုတောင်ထိပ်တွင်ရှိသော သက်တမ်း (၁၀၀၀)ကျော် ညောင်ဖင် ကြီးမှာလည်း အလွန်ထူးလှပေသည်။ ထိုတောင်ထိပ်က ညောင်ရိပ် တွင် အဆောက်အဦးအသစ်များ နေ့ချင်း ညချင်း ပေါ်လာရသည်မှာ ဇေယျာဓိကောင်းမှုနှင့် ရွာသားများ၏လုပ်အားနှင့် ကျိုက်ထီးဆောင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဦးဆောင်မှုတို့ဖြစ်ကြောင်း အားလုံးက သဘောပေါက်ကြပါသည်။ တောရိပ် တောင်ရိပ်၊ တောထိပ် တောင်ထိပ်က ဒါနခန်းများ ဖြစ်ပါသည်။

မူလပထမ

မနုဿိဟကြီးကိုဖြုတ်ခြင်း

၁၉၃၁ ခုနှစ်က ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခဲ့သော သထုံဂေဇက်တီးယား
နှင့် ထုတ်ပြန်ကြေငြာချက်အရ အရက်သမရွာနှင့် ကေလာသ
ဘောင်ခြေတို့တွင် လေးမြားများ၊ ကျောက်ဆူးကြိုးများ၊
သင်္ဘောအပိုင်း အစများ တူးဖော်ရရှိကြောင်း သိရပါသည်။

တောတောင်ရေမြေ အခြေအနေများကို ထောက်ထားလျှင်
သည်း ရှေးအခါက ဤနေရာသည် ပင်လယ်ရေပြင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထို
ပင်လယ်ရေသည် တဖြည်းဖြည်း ခြောက်ခမ်းလျက် ဆုတ်၍ ဆုတ်၍
သွားကြောင်း သိသာပါသည်။

ရှေးအခါက ရာမညတိုင်းတွင်ဖွားသော မင်းသားသုဇယံတို့
ကို သောဏုတ္တရဟု အမည်မှည့်ကြကုန်သည်။ ခပ်သိမ်းသော ဖွားသစ်စ
သုဇယံတို့အား ရက္ခိုက်ဘီလူးဘေးမှ ကင်းဝေးစေခြင်းငှာ ပေ၌မထေရ်
ဘို့ဖန်ဆင်းထားသော အရုပ်ကိုရေး၍ ဦးခေါင်း၌ ထားကုန်သည်။
ဗြို့၏ အရှေ့မြောက်ဘက် တောင်ထိပ်၌လည်း မထေရ်မြတ်တို့၏
မနုဿိဟရုပ်တုကြီး ထုလုပ်ထားရာ ယခုတိုင် မြင်နိုင်ပါသေးသည်ဟု

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း(၅၀၀)ကျော်က ဓမ္မစေတီ မင်းတရားကြီးသည် မျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ကြောင်း ပဲခူးမြို့ ကလျာဏီကျောက်စာတွင် ဖတ်ရှုခဲ့ရပါသည်။ ကျွန်တော်က ထိုသို့ ဖတ်ရှုခဲ့သဖြင့် ထို မနုဿိဟကြီးကို ဟိုကြည့် သည်ကြည့် တမော့မော့ ကြည့်နေခဲ့သော်လည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေကမူကား ထိုမနုဿိဟကြီးကို မြင်လျှင်မြင်ချင်း ဘယ်သူကမှ ဘာရာဇဝင်အထောက်အထားနှင့် တရား၍ နားချမနေရဘဲ သူ့သဒ္ဒါ သူ့ဖာသာသူ ပြုံးပြုံးမောက်၍ ဒီလို ဒီလို မနုဿိဟကြီးမျိုးကို ကေလာသဆံတော်ရှင် တောင်တော်တိုက်တွင် (၁၀၈) စီးလောက် ထပ်မံတည်ဆောက် ဖန်ဆင်းလိုက်ရလျှင် ကောင်းလိမ့်မည်ဟု ဆန္ဒပြုခဲ့ပါသည်။

မိမိက အထူးတလည် ဖိတ်ခေါ်တိုက်တွန်းရခြင်း မဟုတ်ဘဲ သူ့ဘာသာသူ သဒ္ဒါပေါက်လာသော အလှူတော်ဒကာ၏ အသက်ကြားရသောအခါ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာ အပြုံးကြီး ပြုံးနေသည်ကို ကျွန်တော်သာမက အတူပါလာသော ဆရာဦးမြတ်ခိုင် အပါအဝင် အားလုံးကပင် ကောင်းကောင်းကြီး အကဲခတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။

မနုဿိဟ (၁၀၈) စီးသည် ကေလာသဆံတော်ရှင်ကြီးထံ သာမက သာသနာ(၅၀၀၀)ကို စောင့်ရှောက်လျက် မြန်မာပြည်ကြီး တစ်ပြည်လုံးကို အန္တရာယ်ရန်စွယ်အပေါင်းမှ ကာကွယ်နေလိမ့်မည် ဖြစ်ကြောင်း အများက ယုံကြည်ကြပါသည်။

ဓမ္မစေတီမင်းကြီးသည် ပဲခူး ကလျာဏီကျောက်စာတွင် မှတ်တမ်းပြုထားကြောင်း ကျွန်တော်က ဒေါက်တာခင်ရွှေအား အမှတ်မထင် ပြောမိသောအခါ ထူးဆန်းသော တိုက်ဆိုင်မှုကို ဘုရားဒကာကြီးသည် သူ့ဟာ သူ စဉ်းစားရင်း ပီတိဖြစ်နေမည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်ပါသည်။

ကွက်တိ ကြိုတင်၍ပေးသော အိပ်မက်ကြောင့် ဘုရားဒါယကာဖြစ်လာရသူ

အိပ်မက်ကို ယုံသလားဟုမေးလျှင် အတော်ကလေး အဖြေရ
မက်ပါလိမ့်မည်။ သွေးလေချောက်များ၍မက်သော အိပ်မက်လည်း
နံ့ပါသည်။ စွဲလန်းသောကြောင့် မက်သောအိပ်မက်လည်း ရှိပါလိမ့်
မည်။ အိပ်မက်စောင့်နတ်က ပေးသောကြောင့် မက်သောအိပ်မက်
လည်း ရှိပါလိမ့်မည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ယခုအိပ်မက်ကား အလွန်ထူးပါ
သည်။

ခိုင်ငံခြားတွင် မက်သော ပထမအိပ်မက်

ထိုအချိန်က ဒေါက်တာခင်ဇော်သည် အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုဖြင့်
ဘရုတ်ပြည်သို့ အရေးတကြီး ထွက်ခွာသွားပါသည်။ ၎င်းနောက်
အလုပ်ကိစ္စဖြင့်ပင် စင်ကာပူ၊ မလေးရှား စသော ဒေသများသို့ သွားရပါ

သေးသည်။ ထိုနေ့ရက်များမှာ စီးပွားရေးကိစ္စသာမက တိုင်းပြည် အရေးကိစ္စများဟူ၍လည်း ဆိုနိုင်ပါသောကြောင့် များစွာ အားထု ချိန်မရပါ။ အိပ်မက်မက်ရန်လည်း တောင့်တမှုမရှိပါဟု သူကဆိုပါ သည်။

“ဒီလောက်မအားတဲ့ကြားက ဘာမှအဆက်အစပ်မရှိဘဲ မော် တာပါပဲ။ အိပ်မက်ထဲမှာ တောင်ကြီးတစ်တောင် မြင်ရပါတယ်။ အဲဒီ မှာ စေတီကြီးတစ်ဆူ ဖူးရပါတယ်။ စေတီကြီးကလည်း အတော်မြင့် တယ်။ အတောင် (၁၀၀) လောက် ရှိမလား မသိပါဘူး။ တောင်ထောင့် တောင်ပဲ ဒါပေမယ့် တောင်နာမည်တော့ မသိပါ။ စေတီတော့စေတီ ပါပဲ စေတီဘွဲ့တော်ကိုတော့ မသိပါ” ဟု သူက ပြန်ပြောပါသည်။

“အိပ်မက်က ပထမနေ့မက်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း အမှတ် တမဲ့ပါပဲ။ အလုပ်ကများတော့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ထူးဆန်းတာက ဒုတိယနေ့မှာလည်း အိပ်မက်မက်ပြန်တယ်။ အိပ်မက် ကလည်း မနေ့ကအတိုင်း ထပ်တူထပ်မျှပါပဲ။ ဘာကြောင့်လည်း မသိဘူး” ဟု သူက ပြန်ပြောပါသည်။

“အိပ်မက်ကဗျာ . . . ။ ငါးရက်တိတိ ဆက်တိုက် မက်မိ တယ်။ အင်မတန်ထူးတာပဲ။ ရုပ်ရှင်ထဲက တရုတ်ဇာတ်ကားအတွဲတွေ လိုပါပဲ။ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ဇာတ်လမ်း အဆက်အစပ်နဲ့ တိတိကျကျ မက်တာ” ဟု သူကဆိုပါသည်။

“ဒီတော့ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တော့ ဆရာတော်ကို သွားပြော လျှောက်ပါတယ်။ ဆရာတော်က တစ်ခွန်း တစ်ပါဒမှ ဖွင့်ဟလို့ မပြော ပါ။ ပြီးတော့ ကဲ ဒကာလာပါ ဆိုပြီးတော့ ရှေ့က ကားနဲ့ထွက်သွား တယ်။ ဆရာတော်ခေါ်တော့ ကျွန်တော်လည်း လိုက်သွားတာပေါ့။ ဆရာတော်က တောင်တစ်တောင်အပေါ် တက်သွားတယ်။ တောင် ပေါ်ရောက်တော့မှ ဆရာတော်က ဆင်းတယ်။ ကျွန်တော်လည်း

ဆင်းလိုက်တယ်။ တကယ့်ကိုအံ့စရာပါပဲဗျာ။ တောင်ကလည်း အိပ်မက်
ထဲကအတိုင်းပဲ။ ပုံတူ ဆိုက်တူ။ စေတီကလည်း အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း
ပဲ။ ပုံတူဆိုက်တူ။ ကျွန်တော်လည်း အံ့ဩလွန်းလို့ ဘာမှမပြောနိုင်
တော့ပါဘူး။” ဟု သူက ပြန်ပြောပါသည်။ သူ့အပြောကို နားထောင်
ရင်း သူတော့မသိ ကျွန်တော်ဖြင့် နားထောင်ရင်း ကြက်သီးများထမိပါ
သည်။ ထိုအကြောင်းကို ပြန်ပြောလျှင် လွမ်း၍ လွမ်း၍ နေပါသေး
သည်။ သို့နှင့်ပင် သူသည် အိပ်မက်အရ ဆံတော်ရှင်ကေလာသကို
ဘက်စုံပြုပြင်ခဲ့သော ဘုရားဒါယကာကြီး ဖြစ်လာခဲ့ပါသည်။

အိပ်မက်ထဲကတောင်သည် ကေလာသတောင်ဖြစ်ပါသည်။
အိပ်မက်ထဲက စေတီတော်မြတ်သည် ဆံတော်ရှင် ကေလာသဖြစ်ပါ
သည်။

နိုင်ငံခြားတွင် မက်သော ခုတိယအိပ်မက်

“ခုတိယအိပ်မက်ကလည်း နိုင်ငံခြားမှာပဲ မက်တဲ့အိပ်မက်ပါ
ပဲ။ အလုပ်ကိစ္စတစ်ခုနဲ့ သွားတုန်းမက်တာ။ ဒီလောက်မအားတဲ့ကြား
ကမက်တာကို အံ့ဩလို့မဆုံးဘူး။ အိပ်မက်ကလည်း ခိုးခိုးရှင်းရှင်းပါပဲ။
ကျွန်ထီးခိုးစေတီတော်ကြီးကို မက်တယ်။ ပြီးတော့ အပေါ်တက်သွား
ဘယ်။ ပြီးတော့ ထီးအဟောင်းကြီးကို မက်တယ်။ ပြီးတော့ ထီး
အဟောင်းကြီးကို ပြုပြင်တယ်။ ပြီးတော့ အသစ်တင်တယ်။ ရွှေရောင်
ဘင်းနေတာပဲဗျာ။ အခမ်းအနားတွေကလည်း အကြီးကြီး” ဟု သူက
ပြန်ပြောပါသည်။

“ပိုပြီးဆန်းတာက မယုံလို့မရဘူးဗျ။ အိပ်မက်က (၃)ရက်
ဘိတိ ဆက်မက်တယ်။ ပြီးတော့ အခန်းဆက် အိပ်မက်ရှည်ဗျ။
တော်တော်ထူးတယ်ဗျာ” ဟု သူကပြန်၍ ပြောပါသည်။ သူ့အိပ်မက်

ကို သူပြန်၍ ပြောစဉ်က နေ့ရက်ကို တိတိကျကျ မမှတ်မိသော်လည်း သက္ကရာဇ် ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်က ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်ကောင်းမှတ်မိပါသည်။

အဘယ့်ကြောင့် ထိုအိပ်မက်အကြောင်းကို ကျွန်တော် တင်စားရပါသနည်းဆိုလျှင် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁ခုနှစ်တွင် စိတ်ကူးခြင်းကြံစည်ခြင်း လုံးဝမရှိဘဲနှင့် မမျှော်လင့်ဘဲနှင့်ပင် ကျိုက်ထီးဆံတော်ရှင် ထီးတော်တင်ပွဲ အခမ်းအနား ပြုလုပ်ဖြစ်သောအခါ သူသည် ရွှေ(၅) ပိဿာလျှာသော ဒါယကာဖြစ်လာသောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း အိပ်မက်နှင့် ကွက်တိပင်ဖြစ်ပါသည်။ အိပ်မက်သည် တစ်နှစ်စောပါသည်။ ထို့ကြောင့် သက္ကရာဇ် ၂၀၀၁ခုနှစ်ရောက်သောအခါမှ ထိုအိပ်မက်သည် အဓိပ္ပါယ်ရှိကြောင်း ခိုင်မာပါသည်။ သူလည်း ခိုင်မာပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ထိုအိပ်မက်ကို အဓိပ္ပါယ်ရှိကြောင်း ကျွန်တော် ပြန်ပြောင်း၍ ပြောရခြင်းဖြစ်ပါသည်။

နိုင်ငံခြားတွင် မက်သော တတိယအိပ်မက်

တတိယအိပ်မက်မှာလည်း နိုင်ငံခြားမှာမက်သော အိပ်မက်ပင် ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

“ထူးဆန်းတာက အိပ်မက်တွေက နိုင်ငံခြားသွားတုန်း မက်တာချည်းပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မြန်မာပြည်တုန်းကတော့ မမက်သလို မသိပါဘူးဗျာ။ ကြာတော့ အိပ်မက်တွေက မှန်လွန်းလို့။ နောင်များဆိုရင်တော့ အိပ်မက်မက်ရင် အိပ်မက်ထဲကအတိုင်း တစ်နေ့နေ့တော့ ဖြစ်တော့မှာပဲလို့ ယူဆရတော့မလို့ ဖြစ်နေပါပြီ” ဟု သူက ပြန်ပြောပါသည်။

“တတိယအိပ်မက်ကလည်း သင်္ကြန်အကြိုနေ့က နိုင်ငံသွား
 တန်း မြန်မာပြည်မှာ သင်္ကြန်အကျနှင့်အကြတ်နေ့က ထိုင်းနိုင်ငံ
 နောက်ကမ်းခြေမှာ ရှိနေတယ်။ ပြီးတော့ သင်္ကြန်အတက်နေ့ ရောက်
 ငြိမ်တော့ စင်္ကာပူကို ခရီးဆက်ရပြန်တယ်။ စင်္ကာပူမှာပဲ သင်္ကြန်
 အတက်ရော နှစ်ဆန်းတစ်ရက်ရော ဆက်တိုက်ရှိနေတယ်။ အဲဒီရက်
 မှာမှာ ထိုင်းမှာရှိတုန်းက ပထမအိပ်မက်ကို မက်တယ်။ ပြီးတော့
 မိုးလင်းသွားတယ်။ မိုးလင်းတော့ ခရီးဆက်ဖို့ ကိစ္စရှိလို့ စင်္ကာပူကို
 သွက်သွားတယ်။ စင်္ကာပူရောက်တော့ သင်္ကြန်အတက်နေ့ ရောက်နေ
 ပြီ။ စင်္ကာပူမှ ညအိပ်တယ်။ ဒီတော့ အဲဒီညမှာပဲ မနေ့ကညက ထိုင်းမှ
 မက်တဲ့ အိပ်မက်က ဒုတိယပိုင်းက အဆက်နဲ့ စင်္ကာပူမှ ဆက်မက်
 တယ်။ တော်တော်အံ့ဩဖို့ ကောင်းတယ်။ စင်္ကာပူမှာပဲ နှစ်ဆန်း
 တစ်ရက်နေ့ကို ရှိနေပြန်တယ်။ တစ်နေ့လုံး အလုပ်များနေတာပါပဲ။
 အားရပါဘူး။ အဲဒီညမှာပဲ မနေ့ညက မက်တဲ့ အိပ်မက်ကို တတိယ
 ပိုင်း အခန်းဆက် ဆက်မက်ပါတယ်။ အဲဒီအိပ်မက်တွေ အားလုံးဟာ
 ပြန်ပြန်သံကြားထဲမှ ကြည့်နေရသလိုပါပဲ။ အခုအထိ ထင်ထင်ရှားရှား
 ကြီး မှတ်မိနေတုန်းပါပဲ။ အဲဒီလို (၃)ရက်တိတိ ဆက်တိုက် မက်တဲ့
 အိပ်မက်ပါပဲ။ စမက်တဲ့နေ့က သင်္ကြန်အကြိုနေ့ပါပဲ။ ပြီးတော့
 နေ့တိုင်း နေ့တိုင်း အခန်းဆက်ဆက်ပြီး ဆက်ပြီးမက်တာ (၅)
 ရက်တိတိပါပဲ ဗျာ”ဟု သူက ပြန်၍ ပြောပါသည်။

“အိပ်မက်ထဲမှာ ဒီလိုဗျ။ အိပ်မက်ထဲမှာ စေတီနှစ်ဆူ တွေ့ရ
 တယ်။ အဲဒီစေတီနှစ်ဆူကို ပြုပြင်ရတယ်။ ထီးတင်ရတယ်။ နေရာက
 တော့ အတိအကျမှတ်မိပါတယ်။ ဒါနဲ့ မြန်မာပြည်ပြန်ရောက်တော့
 အိပ်မက်အကြောင်းကို အရင်ကလိုပဲ။ ထုံးစံအတိုင်းပဲပေါ့ဗျာ။ ဆရာ
 တော်ကိုသွားလျှောက်ပါတယ်” ဟု သူက ဇာတ်ကြောင်းပြန်၍ နေပါ
 သည်။

“ဆရာတော်ကိုလျှောက်တော့ ဆရာတော်က ဘာမှမပြောဘူး။ သိတဲ့အတိုင်းပါပဲ။ ဒီဆရာတော်က ထွေထွေလာလာ ဘာမှပြောလေ့မရှိဘူး။ ပြီးတော့လည်း ဘာလှူပါ။ ညာလှူပါ။ ဘာလုပ်ပေးပါ။ ညာလုပ်ပေးပါဆိုပြီး တစ်ခုမျှမပြောဘူးပါဘူး။ တစ်ခုခုကို ကျွန်တော်က သဒ္ဓါပေါက်လို့ လျှောက်လိုက်ရင်တောင်မှ အင်းမလှုပ် အဲမလှုပ် အကြာကြီးစဉ်းစားနေသေးတယ်။ အင့်မတန့် အင်မတန် နားနားဆာလုပ်တော့မှ ကဲ . . . ဒကာက ဒီလောက်တောင် သဒ္ဓါပေါက်နေတော့မှတော့ လုပ်တော့ဆိုပြီး ခွင့်ပြုတာဗျ” ဟု သူက အဓိပ္ပါယ်နှင့် လေပြန်သည်။

“ကျွန်တော်က ဆရာတော်ကိုလျှောက်တော့ ဆရာတော်က ထုံးစံအတိုင်း ဘာမှမပြောဘဲ လာ ဒကာဆိုပြီး ကျွန်တော့်ညီခေါ်သွားပါတယ်။ ဆရာတော်ကားက ရှေ့ကသွားတယ်။ ကျွန်တော်က နောက်ကလိုက်ပါတယ်။ ဒါနဲ့ အခုအားလုံးသိတဲ့ သောနုတ္တရစေတီညီနောင်ကို ရောက်တော့မှပဲ အဖြေပေါ်တော့တယ်”

“ဒီနေရာမှာ ဖြတ်သွားတာ အကြိမ်ပေါင်းမနည်းတော့ဘူးဗျာ။ ဒီစေတီနှစ်ဆူကိုရှိမှန်း သတိတောင်မထားမိပါဘူး။ အမှတ်တမဲ့တော့ ကားပေါ်ကကြည့်လိုက်ရင် တစ်ဆူတော့တွေ့တယ်။ နှစ်ဆူမတွေ့ဘူး။ အိပ်မက်ထဲမှာ နှစ်ဆူမက်ပြီးမှ သတိထားမိတာ။ ဒီနေရာပဲ အတိအကျ။ ဒီစေတီပဲအတိအကျ။ ဒါနဲ့ ကျွန်တော်လည်း သောနုတ္တရစေတီညီနောင်မှာ ဘုရားဒါယကာဖြစ်လာတော့ တာပါပဲ” ဟု သူက ပြန်၍ တသသပြောနေပါသည်။

“အံ့ရောဗျာ။ ကွက်တိပါပဲ” ဟု သူက သူ၏စကားကို လက်သတ်လိုက်ပါတော့သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် တစ်ပိုင်းတစ်စ မှတ်စုများ

သူ၏ကုသိုလ် ပြုပြင်နည်းများမှာလည်း နည်းလမ်းအသွယ်
သွယ်ဖြစ်သည်။ လောကီ လောကုတ္တရာ ကုသိုလ်ဇာတ်လမ်းစုံလှ
သည်။

တစ်ရံရောအခါကလည်း နာမည်ကျော် ရုပ်ရှင်မင်းသား
ဟောင်းကြီး ဒိုင်ဗင်တင်လှဆိုသူ ရောက်လာ၍ သူသည် ဒိုင်ဗင်တင်လှ
ပြစ်ကြောင်း ပြောပြပါသည်။ အမှန်က မြင်ကတည်းက ဒိုင်ဗင်တင်လှ
မှန်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ချက်ချင်းမှတ်မိသည်ဟု ဆိုပါသည်။ သို့သော်
လည်း ဝမ်းသာအားရဖြစ်၍ ပျော်ရွှင်စိတ်ဖြင့် “ခင်ဗျားသာ တကယ့်
ဒိုင်ဗင်တင်လှ အစစ်ဖြစ်မယ်ဆိုရင် မော်တော်ဆိုင်ကယ်ပေါ်က
နောက်ပြန် ကျွမ်းထိုးပြတတ်ရမှာပေါ့ဗျာ” ဟု ကောက်ကာငင်ကာ
ပြောလိုက်ပါ သည်။

ထိုအခါ ဒိုင်ဗင်တင်လှကလည်း မော်တော်ဆိုင်ကယ် မရှိ
တော့ အခက်သားကလား ဟုပြောပြီး ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ မြင်းရုံထဲ
က မြင်းတစ်ကောင်ကို ယူစီးပြပြီး တကယ့်ကို မြင်းပေါ်မှ နောက်ပြန်

ကျွမ်းထိုး ခိုင်ဗင်ထိုး၍ ပြလိုက်ပါသည်။ မင်းသားကြီးမှာ အသက် အရွယ်ကြီးလာပြီဖြစ်သဖြင့် ငယ်စဉ်ကလို မဟုတ်တော့ဘဲ စိတ်သန့်ရှင်းပြီး လူက မလိုက်နိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ရုတ်တရက် ခါးနာသွားသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျွန်တော်ထံ ပျော်လို့ စမိတာပါဗျာ ဟု တောင်းပန်ပြီး ဆေးဖိုးဝါးခသာမက နောင်အခါမှာ ခိုင်ဗင်တင်လှနှင့် တွေ့တိုင်း တွေ့တိုင်း တတ်စွမ်းသမျှ ငွေထောက်ပံ့ရကြောင်း ရယ်ရယ်မောမော ပြန်၍ ပြန်၍ ပြောတတ်ပါသည်။

ဤတွင် သူ၏ ဟာသဉာဏ်ကိုသာမက ထိုဉာဏ်၏ နောက်ကွယ်တွင် ကပ်၍လိုက်ပါလာသော မေတ္တာတရားနှင့် သဒ္ဓါတရားကိုပါ ပူးတွဲ၍ တွေ့လိုက်ရကြောင်း ကျွန်တော်ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ အမှတ်မထင် ပြုလိုက်သော ဒါနများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ မှတ်စုမှတ်ရာ ထုတ်ထားရန် လုံလောက်သော လုံ့လစိုက်ထုတ်ဖို့ မလွယ်လှပါ။

လမ်းကြိုရင်း လမ်းသွားရင်းမှာပင် အမှတ်မထင် ပြုသွားသော ဒါနတို့ကလည်း ဒုနဲ့ဒေးပင်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကုသိုလ်တော်မှတ်တမ်းကိုပြုရန် ကျွန်တော်စာရင်းကောက်သော်လည်း များ၍ များ၍ လာသဖြင့် ကုံလုံအောင် မကောက်ယူနိုင်ပါ။ ထို့ကြောင့် တစ်ပိုင်းတစ မှတ်စုများကို ကောက်ကာငင်ကာ ပြချင်ပါသည်။ အောက်တွင် ဖတ်ကြည့်ပါ။

၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၄) ရက်၊ အင်္ဂါနေ့

တံခွန်စိုက်ကြေးစား ဂေါက်ရိုက်ပြိုင်မည်။ အထောက်အကူ ဖြစ်ရေး ငွေများ လှူဒါန်းခဲ့။

ဘာသာပြန်မာတိုဘက်ကိုး ကုမ္ပဏီလီမိတက်မှ ၁၉၉၆ခုနှစ် ခုနှစ်ဝါရီလ (၄)ရက်နေ့မှ (၇)ရက်အထိ ရန်ကုန်ဂေါက်ကလပ်မှ ဘုန်းပမည့် Asian Professional Golfers Association (APGA) ခံ၊ မြန်မာ APGA တံခွန်စိုက် ကြေးစား ဂေါက်သီးရိုက်ပြိုင်ပွဲတွင် အထောက်အကူ ဖြစ်စေရန် အလှူငွေများကို ရန်ကုန် ဂေါက်ကလပ် အစည်းအဝေးခန်းမ၌ ဘာသာပြန်မာတိုဘက်ကိုး ကုမ္ပဏီလီမိတက် ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးခင်ရွှေနှင့် မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ မစ္စတာဘမ်ဘန်း ငုလစ်ယိုတို့က ရန်ကုန်ဂေါက်ကလပ် အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ ဥက္ကဋ္ဌ သံ ပေးအပ်လှူဒါန်းသည်။

၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ (၅) ရက်

ပုဂံမြို့ရှိ ဘုရား ပုထိုးများ ထိန်းသိမ်းပြုပြင် မွမ်းမံမှုလုပ်ငန်း (၃)နှစ်အပြီးဆောင်ရွက်မည်။ စေတနာရှင်များက ဘုရားပုထိုးများကို မိမိတို့စိတ်ကြိုက် ရွေးချယ်၍ ပြုပြင်မွမ်းမံစရိတ်များ လှူဒါန်းနိုင် ကြောင်း သတင်း။

ဇေယျာဦးခင်ရွှေက မဟာစေတီဘုရားကြီး ပြုပြင်မွမ်းမံရန် အလှူတော်ငွေများကို ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ (၁၂) ရက်

မြန်မာနိုင်ငံ မိခင်နှင့်ကလေး စောင့်ရှောက်ရေးအသင်း ဘက်စုံအဆောက်အအုံအတွက် ပဉ္စမအကြိမ် အလှူငွေပေးအပ်။

ဇေယျာကုမ္ပဏီလီမိတက် အုပ်ချုပ်မှုဒါရိုက်တာ ဦးခင်ရွှေက ငွေများ လှူဒါန်းခဲ့။

၁၉၉၇ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၆) ရက်

မင်္ဂလာဒုံမြို့ပြဥယျာဉ်စီမံကိန်း စတင်ဆောင်ရွက်ခြင်းနှင့် ခေတ်လျဉ်းရှင်းလင်း။

ဇေယျာကုမ္ပဏီလီမိတက် မန်နေဂျင်း ဒါရိုက်တာ ဦးခင်ဇွန်က မြို့ရွာနှင့် ဒီဇိုင်းအဖွဲ့ဖြိုးရေးဦးစီးဌာန ဝန်ထမ်းများ သက်သေချောင်ချိရေးအဖွဲ့အတွက် ဖူဆီအမျိုးအစား ဘတ်စ်ကားတစ်စီး ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်သို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းသည်။

The New Light of Myanmar 21-2-1998

U Khin Shwe and family donate US\$ 40,000 for fitting a lift at Yangon University Diamond Jubilee Hall to Secretary-1 of the State Peace and Development Council General Khin Nyunt. U Khin Shwe and family donated K5 million for sports and social fund of the Higher Education Department.

၁၉၉၈ ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၈) ရက်

တာမွေနှင့် သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်များတွင် အခြေခံပညာကျောင်းဆောင်သစ်များဖွင့်လှစ်။ ပညာရေးဝန်ကြီးဌာနသို့ လွှဲအပ်မှုအတွင်းရေးမှူး (၁) တက်ရောက်ချီးမြှင့်။

ကျောင်းဆောင်သစ် တစ်ခုလုံးကို ကျောင်းဖွင့်အမိ (၄)လနှင့်အပြီး တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ကျောင်းရှိ ဆရာ/ဆရာမများအတွက် လစဉ်ထောက်ပံ့ငွေ (၁၀)နှစ်အတွက် ငွေများ လှူဒါန်း၏။ ဇေယျာကုမ္ပဏီနှင့် ဇေယျာဆောက်လုပ်ရေးမှ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းသည်။

ဘမေမြို့နယ် အခြေခံပညာ မူလတန်းကျောင်း အမှတ်(၂၆) ရှိ ဆရာ/ဆရာမများအား တစ်ဦးလ တစ်လ ကျပ်ငွေ (၁၀၀၀) နှုန်းဖြင့် ၁၀) နှစ်အတွက် ထောက်ပံ့ငွေများ လှူဒါန်းသည့် စာရွက်စာတမ်း များကို ပေးအပ်ခဲ့။

၁၉၉၃ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ (၂၄) ရက်

ပထမအကြိမ် မြန်မာ့ရိုးရာ မြင်းခင်းသဘင်ပွဲတော် ဖွင့်ပွဲ အခမ်းအနားတွင် ပါဝင်သော ကျောင်းသားကျောင်းသူများ ဆရာ/ဆရာမများနှင့် လုပ်အားပေးသူများအား နံနက်စာလှူဒါန်းသည့် အခမ်းအနားကို နံနက် (၇:၀၀) နာရီတွင် အောင်ဆန်းအားကစားပြိုင် ဘွင်း အစည်းအဝေးခန်းမ (၁) ၌ ကျင်းပရာ အခမ်းအနားတွင် ပထမ အကြိမ် မြန်မာ့ရိုးရာ မြင်းခင်းသဘင်ပွဲတော် ကျင်းပရေး ဦးစီး ကော်မတီဝင် ဦးခင်ရွှေ (မြရိပ်ညိုဟိုတယ်၊ ဇေယျာတက္ကသိုလ်မိမိတက်) က နံနက်စာ ထည့်ထားသော ပလတ်စတစ်ဘူး (၁၅၀၀၀) ကို လှူဒါန်းခဲ့။

၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ (၂၄) ရက်

ထိုင်းနိုင်ငံ ဗန်ကောက် မာရသွန်ပြိုင်ပွဲဝင်မည့် အားကစား အဖွဲ့အတွက် နေထိုင်စားသောက်စရိတ် လေဆိပ်ခွန်နှင့် အားကစား အနွေးဝတ်စုံများကို ဦးခင်ရွှေ (ဇေယျာ) က မြန်မာနိုင်ငံပြေးခုန်ပစ် အဖွဲ့ချုပ် ဥက္ကဋ္ဌသို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းခဲ့။

ရန်ကုန်တိုင်း ဗဟန်းမြို့နယ် ဝါးထပ်ကြီးစာသင်တိုက် ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မာနုဂ္ဂဟအသင်း ရာသက်ပန်သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင်

ရန်ကုန်တိုင်း၊ ဗဟန်းမြို့နယ်၊ တက္ကသိုလ်ရိပ်သာလမ်း၊ အမှတ်

(၇၇)။ ဇေယျာ ဦးခင်ရွှေ + ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ် (မြရိပ်ညို) မိသားစု တို့သည် ရာသက်ပန် သာသနာပြုအဖွဲ့ဝင် ပရိယတ္တိ ငွေပဒေသာပင် ဌ် ကျပ်ငွေ (သိန်းကိုးဆယ်) လှူဒါန်းလျက် ပရိယတ္တိ သဒ္ဓမ္မာနုဂ္ဂဟ အသင်းဝင်အဖြစ် ခံယူထားသူများ ဖြစ်သည်။

အထက်ပါ ထွေထွေလာလာ မှတ်စုများမှာ ဟိုတစ်စ ဝိတင် ကောက်သင်းကောက် စုမိစုရာ မှတ်စုများသာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် လည်း ဒါနသူဌေးကြီး ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ရောက်ရာအရပ်မှာ အလှူရေစက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းလျက် အမျိုးဘာသာ သာသနာ အကျိုးကို သယ်ပိုးနေသူဖြစ်ကြောင်း ဖော်ပြရင်း နိုင်ငံတော်သစ် တည်ဆောက်ရာတွင် သူသည် မိမိတတ်စွမ်းရာ နေရာမှ ကူညီပံ့ပိုး လျက်ရှိကြောင်း သူ၏သဘောသဘာဝနှင့် သူ၏ စိတ်နေစိတ်ထားတို့ ကို ပေါ်လွင်ထင်ရှားအောင် မီးမောင်းထိုး၍ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

ပြည်မြန်မာက

လောကမှာ

အချို့ကလည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေတစ်ယောက် အလှူရေစက်
 သက်နှင့်မကွာ ဒီလောက်ကြီးတောင် လှူနေပုံထောက်တော့
 ရှေးဟောင်း ရတနာသိုက် တစ်ခုခုပဲ လူမသိ သူမသိ တူးဖော်ရရှိလေ
 ရောသလား။ (သို့တည်းမဟုတ်) ကျောက်ပဲအောင်လေရောသလား။
 သို့တည်းမဟုတ်) ချွဲထီပဲ ပေါက်လေရောသလား။ စသည် စသည်
 အားဖြင့် ထွေထွေလာလာ တွေးကြပါသည်။ သောင်းပြောင်းထွေလာ
 ပြောကြပါသည်။ စပ်စပ်စပ်ရာ မေးကြပါသည်။ စပ်စပ်စုစု လုပ်ကြပါ
 သည်။

သူ တာကြောင့် ချမ်းသာသလဲ

ဤတွင် သူသည် ကျောက်အောင်လို့လည်း ချမ်းသာတာ
 မဟုတ်။ ချွဲထီပေါက်လို့လည်း ချမ်းသာတာမဟုတ်။ ရှေးဟောင်း
 ရတနာသိုက်ကြီးတစ်ခုခုကို အချောင်ရလိုက်လို့လည်း မဟုတ်။
 သူ၏ဖွဲ့ သူ၏ လုံ့လ၊ သူ၏ ဝိရိယတို့သည် သူ၏ ပါရမီအလျောက်၊

သူ၏ရိုးသားမှုအလျောက်၊ သူ၏ ကြိုးစားမှုအလျောက် အပင်ပေါက်
လာကြောင်း အသီးသီးလာကြောင်း အပွင့်ပွင့်လာကြောင်း သူ
မကြာခဏ ပြောဆိုလေ့ရှိပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း အနာဝတ်ကို
တာဝန်ယူမည့် မျိုးဆက်သစ်ကလေးများကို နည်းတောင်း
လမ်းကောင်း လမ်းကြောင်းမှန်ကို ပြောခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သူ
မကြာခဏ ဖွင့်ဟ ဝန်ခံလေ့ရှိပါသည်။

ထိုအကြောင်းနှင့်စပ်လျဉ်း၍ သူ၏ သတ္တိနှင့် သူ၏ သမာဓိ
တို့ ကိုပေါ်လွင်အောင် သူ၏လုပ်ရပ်တို့ကို လက်လှမ်းမီသလောက်
ပြန်၍ ပြောမှ သင့်တော်ပါလိမ့်မည်။

သူသည် ခေတ်သစ်မှာ ရှင်သန်လာသူဖြစ်သည်။ သူသည်
ခေတ်ဟောင်းနှင့် ခေတ်သစ် နှစ်ခုကြားမှ ပေါက်ဖွားလာသော နွယ်
ကြာဖြစ်သည်။

ထိပ်ဆုံးက လူတစ်ယောက်

စီးပွားရေးကို လက်ဦးအောင် လုပ်လိုကြသော စီးပွားရေး
သမားများ ပေါ်ပေါက်လာချိန်တွင် ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေး နည်းစနစ်
များကို ပြန်လည်လေ့လာသူများ များပြားလာချိန်တွင် ဒေသခံ စီးပွား
ရေးသမားများ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူသည်
ထိပ်ဆုံးတစ်နေရာတွင် ပါဝင်ခဲ့သူ ဖြစ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းပေါင်းစုံ

တကယ်တော့ သူသည် အင်ဂျင်နီယာစာမေးပွဲ အောင်ခဲ့သူ
တစ်ယောက်သာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် ဆောက်လုပ်
ရေး လုပ်ငန်းများကိုသာမက ခရီးသွားလုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်
လိုက်သေးသည်။ ကုန်ထုတ်လုပ်ငန်းများကိုလည်း လုပ်လိုက်သေး

သည်။ ဤသို့ဖြင့် စီးပွားရေးဈေးကွက်ကြီး အနည်မထိုင်သေးခင်ကာလများတွင် သူသည် လုပ်ငန်းပေါင်းစုံကို လုပ်ခဲ့သူဖြစ်သည်။

အသက် (၄၃)နှစ်အရွယ်

ထိုအချိန်က သူသည် ဘာမှ မကြီးသေး။ အသက် (၄၃) နှစ် ပတ်ဝန်းကျင်လောက်ပဲ ရှိသေးသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် သတိကြီးသူဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် သွားသတိ လာသတိ လုပ်သတိ သတိ အမျိုးမျိုးထူထောင်ကာ ကိုယ်ထူကိုယ်ထကြီးစားရင်း ကုမ္ပဏီကြွယ် သုဋ္ဌေးတစ်ယောက် ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ပြည်တွင်းပြည်ပ အခြေအနေများကို သူလေ့လာခဲ့သည်။ ဆိုအခါ ငါတို့တိုင်းပြည်သည် စီးပွားရေးလာကမှာ သိပ်ပြီး နောက်ကျနေသည်ဟု သိလျှင်သိချင်း အလွန်တုန်လှုပ်ခဲ့ကြောင်း သူကပြောပြ ဘတ်ပါ သည်။

“ကျွန်တော်တို့တစ်တွေဟာ အတွေ့အကြုံမှာလည်း သိပ်ပြီး နောက်ကျနေပါပြီ။ ပြီးတော့ နည်းပညာတွေမှာရော သိပ်ပြီးနောက်ကျ နေပါပြီ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ အပြင်းအထန် ကြိုးစားမှသာ ကျွန်တော်တို့သားသမီးတွေ အသက်ကြီးလာတဲ့အခါမှာ သူတို့ခေတ် မှာ မြန်မာပြည်ကြီးဟာလည်း နိုင်ငံတကာ အဆင့်ကို ရောက်သွားပါ သိမ့်မယ်”

ဤသို့သူက ဝန်ခံပါသည်။

“အခုကျွန်တော်တို့ လုပ်နေတာကလည်း ကျွန်တော်တို့ အတွက် သက်သက်မဟုတ်ပါဘူး။ လူလားမမြောက်သေးတဲ့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားနဲ့သမီးနဲ့အတွက် ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့ဟာ ချီးဆက် သစ်တွေပါပဲ”

ဤသို့သူက မကြာခဏပြောတတ်သည်။

(၈) နှစ် အတွေ့အကြုံ

သူသည် နိုင်ငံတော်က စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို ပြန်လည် ထူထောင်နေသောအချိန်နှင့် ကြုံကြိုက်သူဖြစ်သည်။ ဤတွင် သူသည် တံတားဆောက်ခြင်း၊ လူနေအဆောက်အအုံများ ဆောက်ခြင်း စသော လုပ်ငန်းများဖြင့် (၈)နှစ်တာကာလပတ်လုံး အတွေ့အကြုံများ ထူထောင်ခဲ့လေသည်။

မျက်စိပွင့်လာခြင်း

သို့နှင့် ၁၉၈၈ ခုနှစ်သို့ ရောက်၍ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်သောအခါများမှာလည်း စင်စစ်အားဖြင့် သူ၏ ဆောက်လုပ်ရေး ကန်ထရိုက်လုပ်ငန်းများတွင် သူ့ကို အလုပ်အပ်သူများသည် အစိုးရဌာန သက်သက်များသာ ဖြစ်နေသေးသည်။ သို့သော်လည်း နိုင်ငံတော်ကို တပ်မတော်ကဆက်လက်၍ တာဝန်ယူလိုက်သော ကာလများတွင် တံခါးဖွင့်လာခြင်းနှင့်အတူ သူ၏မျက်စိများလည်း ပွင့်လင်းလာခဲ့လေသည်မှာ အမှန်ပင်ဖြစ်လေသည်။

အံ့ဩစရာ

သို့နှင့် နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းတစ်ပါးသို့ သူပထမအကြိမ် သွားလိုက်ကတည်းက သူသည် မယုံနိုင်အောင် ပြောင်းလဲသွားခဲ့လေသည်။

အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများဖြစ်သော အရှေ့တောင်အာရှ နိုင်ငံများတွင် စီးပွားရေး ကျားကြီးများကို သူမြင်လာခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ မိုးထိအဆောက်အအုံများကိုလည်း သူတွေ့လာခဲ့သည်။ မယုံနိုင်လောက်အောင် စည်ကားသော ကုန်ပစ္စည်းသင်္ချာဆိုင်ကြီးများကိုလည်း သူအားကျလာခဲ့သည်။

သို့ဖြင့် သူ့စိတ်တို့သည် မြန်မာစိတ် ဇာတိမာန်စိတ်ဝင်လာခဲ့သည်။ နိုင်ငံခြားအတွေ့အကြုံများကို ပြန်ပြောတိုင်းမှာ “အံ့စရာဗျာ” ဟု သူက ပြန်၍ ပြန်၍ အားတက်သရောပြောတတ်သည်။

အမည်သညာ ဇေကမ္ဘာ

၁၉၈၉ခုနှစ်တွင် ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီကို သူတည်ထောင်လိုက်သည်။ သူ၏ အရင်းအနှီးများမှာ အခြားမဟုတ် အိုးအိမ်နေရာ သစ်ငန်းမှ သူ့အမြတ်ရထားသော ငွေများဖြစ်သည်။ ထိုငွေ ကျပ်သန်း ၅၀)ကို ကုမ္ပဏီတည်ထောင်ရန် အရင်းအနှီးလုပ်လိုက်သည်။ ထိုကုမ္ပဏီနာမည်ကိုလည်း ဇေကမ္ဘာဟု အမည်သညာ မှည့်ခေါ်လိုက်ပါသည်။

သူ၏ ‘ဇေ’ဟူသောစကားတွင် သူ၏ သားနှင့်သမီးတို့ အမည်များကို ထည့်သွင်းထားသည်။ သူ၏သားသည် မောင် ‘ဇေ’ သီဟ ပြင်၏။ သူ၏သမီးသည် မ’ဇေ’ဇင်လတ်ဖြစ်၏။ ထို သားနှင့်သမီး အမည်များကို အဖျားဆွတ်၍ ယူလိုက်ပြီးလျှင် “ဇေကမ္ဘာ” ဟူသော အမည်သညာကို အသေအချာ မှည့်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဇေရာဇာကာ ဇေကမ္ဘာ

ဇေကမ္ဘာကုမ္ပဏီသည်ရန်ကုန်မြို့၏ တည်ဆောက်မှုလုပ်ငန်း အမျိုးမျိုး၌ ပါဝင်လာသည်။ စင်ကာပူကုမ္ပဏီတစ်ခုမှ တည်ဆောက်သည်ဖြစ်သော အခန်း (၄၅၀)ကျော်ပါမည့် ဟိုတယ်ကြီးဆောက်လုပ်ရေး တွင်လည်း ဇေကမ္ဘာပါဝင်လာသည်။

၎င်းပြင် ဇေကမ္ဘာသည် ကုန်းတွင်းပိုင်း ရေနံရှာဖွေမှုပြုလုပ်ရန် ဝင်ရောက်လာကြသော နိုင်ငံတကာ ရေနံကုမ္ပဏီများ၏ နှိပ်ဆောင်မှုလုပ်ငန်းများကိုလည်း တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ပြုလုပ်လာ

သည်။ ၎င်းပြင် ဇေယျာတော်ကုမ္ပဏီသည် ပြင်ပမှ ပြည်တွင်း
 လာရောက်လည်ပတ်ကြသော ခရီးသွားလုပ်ငန်း ဧည့်ကြိုလုပ်ငန်း
 တစ်ခုကိုလည်း ဖွင့်လှစ်လိုက်ပြန်လေသည်။ ၎င်းပြင် ဇေယျာတော်
 သည် အင်ဒိုနီးရှားကုမ္ပဏီတစ်ခုက ဦးဆောင်ပြီး ဒေါ်လာ(၈)သန်း
 တန်ဖိုးရှိသည့် စီးကရက်စက်ရုံ လုပ်ငန်းတွင်လည်း (၅၅%) အ
 ရှယ်ယာ ဝင်လိုက်သေးသည်။ ၎င်းပြင် ဇေယျာတော်ကုမ္ပဏီသည် ရန်ကင်း
 မြို့၏ အပြင်ဘက်တစ်နေရာတွင် ဟက်တာ (၄၀၀)ကျယ်ဝန်းသော
 မြေလွတ်မြေရိုင်းကြီးတစ်ခုကို ၎င်းရမ်းပြီးလျှင် သီဟိုဠ်ပင်နှင့်
 သရက်ပင်များ စိုက်ပျိုးပြီး နိုင်ငံခြားကို ပို့ဖို့လည်း လုပ်ဆောင်လို့
 ပြန်သေးသည်။ ဤသို့ဖြင့် နေရာတကာမှာ ဇေယျာ ဖြစ်၍လာသည်။

အနှစ်(၂၀)စာချုပ်

ဇေယျာသည် နေရာတကာမှာ အသေအချာ ပါလာပြီး
 နောက် ၁၉၉၃ခုနှစ်တွင် ဟိုတယ်လုပ်ငန်းတစ်ခု လုပ်ဖို့ရန်အတွက်
 နှစ်(၂၀) စာချုပ် ချုပ်ဆိုလိုက်သောအခါ ဇေယျာ၏ စွန့်စားမှုကြီး
 အဖြစ် အားလုံးက တအံ့တဩဖြစ်ကြရလေသည်။ ဤသို့ဖြင့် စွန့်စား
 တတ်သော ဇေယျာသည် မကြောက်မရွံ့ 'စွန့်'ခဲ့သဖြင့် 'စား'ခဲ့
 လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဇေယျာက စွန့်၍ စားခဲ့ရသော်လည်း မစွန့်
 သဖြင့် မစားရသော သူတို့သည် နောက်မှာကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ ဤသို့ဖြင့်
 ဇေယျာသည် ထိပ်တန်းသို့ ခြေတစ်လှမ်းတက်ခဲ့လေသည်။

သာသနာပြု ဇောကမ္ဘာ

စီးပွားတက်လာသောအခါ အချို့တို့သည် မာန်တက်လာ
ဘတ်သည်။ ငါ ငါ ဟူ၍ ဖြစ်လာတတ်သည်။ လက်မတစ်ထောင်
ထောင် ရှိလာတတ်သည်။ သို့သော်လည်း ဒေါက်တာခင်ရွှေကား
အမြင့်သို့တက်လာသော စပါးပင်သည် မိမိ၏ပြည့်ဝသော အသီး
အနှံများဖြင့် မြေသို့ ဦးညွတ်၍နေသကဲ့သို့ ငွေရေးကြေးရေး ပြည့်ဝ
လာသော်လည်း ဘဝကိုမေ့သူမဟုတ်ချေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်
အလုပ်လုပ်ရင်း လှူ၊ လှူရင်း အလုပ်လုပ်၊ ဤသို့ဖြင့် ခြေလှမ်း
တစ်လှမ်းပြီး တစ်လှမ်းတက်ခဲ့သူဖြစ်ရာ သူ၏ ငွေများသည် နိုင်ငံတော်
က ပေးအပ်သော အခွင့်အရေးများကြောင့် ရလာသောငွေများဖြစ်
သဖြင့် နိုင်ငံတော်သို့ ပြန်လည်လှူဒါန်းရန် သူသည် သတိမေ့သူ
မဟုတ်ချေ။

သူသည် အလုပ်တစ်ဘက် ဘုရားတစ်ဘက်နှင့် အရှေ့သို့
တက်ခဲ့သူဖြစ်သည်။ ၂၀၀၁ခုနှစ်တွင် သူ၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ အကျဉ်းချုပ်ကို
ရေးသားမည်ကြံသောအခါ ဘာကစကိုင်ရမှန်း မစဉ်းစားတတ်ပါ။

ဤတွင် သူသည် ကျွန်ထံဆောင်းဆရာတော် သာသနာပြုရာတွင် ထူးထူးခြားခြား ပါရမီဖြည့်နေသူတစ်ဦးအဖြစ် သိမြင်ခဲ့သဖြင့် သူ၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ရေးသားရန် ပုံကြမ်းထုတ်နိုင်ခဲ့သည်။ ။

ဘွဲ့တွေ ဘွဲ့တွေ

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ၁၉၉၄ ခုနှစ်က လူမှုထူးချွန် ဒုတိယ အဆင့် ချီးမြှင့်ခံရ၏။ ၁၉၉၅ ခုနှစ်တွင် လူမှုထူးချွန် ပထမဆုချီးမြှင့်ခံရ ၏။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်တွင် သီရိသုဓမ္မမင်္ဂလာတရားဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခြင်းခံရ၏။ ၁၉၉၈ ခုနှစ်က ဝါရှင်တန်တက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပါရဂူဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရ သူလည်း ဖြစ်၏။ ထို ၁၉၉၈ ခုထဲမှာပင် ကယ်လီဖိုးနီးယားပြည်နယ် တောင်ပိုင်း၊ ကယ်လီဖိုးနီးယားတက္ကသိုလ်မှ စီးပွားရေးပါရဂူဘွဲ့ ချီးမြှင့်ခံရသူလည်း ဖြစ်၏။

သာသနာရေးအတွက်

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သာသနာရေးဆိုင်ရာ လှူဒါန်းမှုများမှာ အံ့ဖွယ်ဖြစ်၏။ ရှင်သာမဏေ ၁၂၂၈ပါးနှင့် သီလရှင် ၂၃၄ပါးတို့ကို တစ်ဦးတည်း ဒါယကာခံ၍ ရှင်ပြုပေးခဲ့၏။ စာသင်သား သာမဏေ အပါး(၃၀)ကိုသာမက ရှင် (၁၀၀၀)၊ ရှင် (၁၆၅၀)၊ ရှင် (၂၀၀၀)၊ ရှင် (၄၅၀၀) တို့ကိုလည်း တစ်ဦးတည်း ဒါယကာခံ၍ ရဟန်းဘောင်သို့ သွတ်သွင်းချီးမြှင့်ပြီးလျှင် ပစ္စည်းလေးပါး ထာဝရလှူဒါန်းကြောင်း သိရပါသည်။

တစ်ကျော့ပြန်

သာသနာတော် ၂၅၀၀မှ သာသနာ ၅၀၀၀တည်တံ့အောင် ရည်ရွယ်၍ သထုံဒဂုံ တိုင်းနှစ်စုံကို သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင် သာသနာ တော်ကြီး တစ်ကျော့ပြန် ပြန်လည်ထွန်းလားအောင် သာသနာပြုနေ သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးလည်းဖြစ်သည်။

ဒါန တရားစီရင်ဆိုင်ရေး

ဗုဒ္ဓသာသနာတော် အရှည်တည်တံ့ထွန်းကားစေရန် ရည်သန် သက် ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊ ဇရပ်၊ တန်ဆောင်း စသည့် သာသနိက အဆောက်အအုံများ မွမ်းမံ တည်ဆောက်ခြင်းအပါအဝင် ဗုဒ္ဓ သာသနာတော်ထွန်းကားမှုကို အထောက်အကူဖြစ်စေမည့် သာသနာ ဝေးဆိုင်ရာ လှူဒါန်းမှုများကို ကျပ်ငွေသိန်းပေါင်း (၆၉၄၇၀) ကျော် ခံကံထုတ်အကုန် အကျခံ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။

ဖောင်းတော်ချုပ်

ပေါ်လွင်ထင်ရှားသော လှူဒါန်းမှုများအဖြစ် တုံတေးမြို့နယ် ဘွင် ဖောင်းတော်ချုပ်စေတီတော်အား အသစ်တည်ထားခဲ့သည်။

အလွမ်းဆွတ်ရွာ

သန်လျင်မြို့နယ်၊ အလွမ်းဆွတ်ကျေးရွာ၊ ရှေးဟောင်း ဖောင်းတော်ဦးစေတီအား ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံ၍ ထီးတော်အသစ် တင်လှူခဲ့သည်။

ပုဂံမျှော်

ရှေးဟောင်းပုဂံဘုရားပုထိုးများဖြစ်သည့် မဟာစေတီနှင့် ပုဂံမျှော်စေတီတော်များအား မူလပုံစံမပျက် အသစ်ပြန်လည် ပြုပြင် မွမ်းမံခဲ့သည်။

ရွှေဘုံသာမုနိ

ပြည်ခရိုင်၊ ပန်းတောင်းမြို့နယ်ရှိ ပြုပြင်စောင့်ရှောက်သူ ကင်းမဲ့နေသဖြင့် ပျက်စီးယိုယွင်းလျက်ရှိသော ရှေးဟောင်း မုနိလေးဆူ ဝင် ရွှေဘုံသာမုနိစေတီတော်အား ကျပ်ငွေသိန်း(၁၀၀)ကျော် တေည်

၍ တင့်တယ်ကြည်ညိုဖွယ်ဖြစ်အောင် ပြန်လည်ပြုပြင်မွမ်းမံခဲ့ပြီး ရွှေထီးအသစ် တင်လှူခဲ့သည်။

ပေါင်းကူးတံတား

သာသနာတော် သုဝဏ္ဏဘူမိ သထုံမှ ပုဂံသို့ပြန်ပွားလာပြီးနောက် သထုံ-ဒဂုံ တိုင်းနှစ်စုံတွင်း ဆံတော်ရှင် သာသနာ တစ်ကျော့ ပြန် ပြန်လည်ထွန်းကားရန် ရည်ရွယ်၍ သာသနာ့ပေါင်းကူးအဖြစ် ပုဂံနှင့်ပဲခူးကို ပေါင်းစပ်၍ မဟာအာနန္ဒာဗောဓိစေတီတော်တို့ တည်တော် မူခဲ့၏။

ပုဂံနှင့် ပဲခူး

ပုဂံက အာနန္ဒာမှာ အရှင်အရဟံလက်ထက် ကျန်စစ်သား မင်းကောင်းမှုဖြစ်၏။ ပဲခူးက မဟာစေတီကြီးမှာ ဟံသာဝတီ ပဲခူးတဘုရင့်နောင်မင်းတရားကြီး၏ ကောင်းမှုဖြစ်၏။

ဇေတုမာမိသားစု

ထို့ကြောင့် ပုဂံနှင့် ပဲခူးကို ပေါင်းစပ်လိုက်၏။ အာနန္ဒာနှင့် မဟာစေတီကို ပေါင်းကူးလိုက်၏။ သို့နှင့် မဟာအာနန္ဒာစေတီကြီးဖြစ် ပေါ်လာ၏။ ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်က ညွှန်ကြား၏။ ဒေါက်တာ ခင်ရွှေနှင့်ဇနီး ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်၊ သား ကိုဇေသီဟ၊ သမီး ဇေဇင်လတ် တို့က ဒါကာပြု၏။ သိန်း (၇၀၀၀) ကုန်ကျ၏။

မင်္ဂလာဒုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်

မင်္ဂလာဒုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်တွင် မြို့ဦးစေတီများ ပေါ်ပေါက် လာအောင် ကြိုးစားခဲ့၏။ သို့ဖြင့် ရွှေတိဂုံ ပုံတော်ပွားစေတီ၊ မဟာ မြတ်မုနိပုံတော်ပွားစေတီ၊ ကေလာသပုံတော်ပွားစေတီ၊ ဓမ္မရာဇ

ပုံတော်ပွား စေတီ၊ ကျိုက်ထီးရိုး ပုံတော်ပွားစေတီ၊ ကျိုက်ထီးဆောင်း
ပုံတော်ပွား စေတီ စသည်တို့ ဖြစ်ထွန်းလာ၏။ မြေတန်ဖိုး အပါအဝင်
သိန်းပေါင်း (၂၇၀၀၀) ကျော် ယခုအထိ ကုန်ကျလျက်ရှိသည်။

ရှိုသမျှလှူ

သာသနာတော် ၂၅၀၀ မှ သာသနာတော် ၅၀၀၀တည်တံ့
အောင် ဆံတော်ရှင်သာသနာကို ဦးဆောင် သာသနာပြုနေသော
ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ သာသနာ ၅၀၀၀ ရောင်တော်ဖွင့်
လုပ်ငန်းများအတွက် (၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်အထိ ငွေသား သိန်းပေါင်း
၉၀၀၀)ကျော် ပါဝင်ထား၏။

၎င်းပြင် မြေတူးစက် (၂)စီး၊ မြေသယ်စက် (၁)စီးတို့အပြင်
သိုအပ်သမျှ ဘိုလပ်မြေလှူ၏။ အုတ် ကျောက် လှူ၏။ သံချောင်း
လှူ၏။ ငွေလှူ၏။

ကေလာသမှာ ရွှေတိဂုံ

ကေလာသ တောင်ထိပ်ပေါ်တွင်လည်း ရွှေတိဂုံပုံတော်ပွား
စေတီတော်တစ်ဆူတည်လျက်ရှိ၏။

ဘဝဇာတ်လမ်းစုံ

ဤကား (၂၀၀၀) ပြည့်နှစ်အထိ သာသာနာရေးဆိုင်ရာ
ဆောင်ရွက်ချက်များဖြစ်၏။ အခြား အခြားသော လူမှုရေးနှင့်
အထွေထွေလုပ်ငန်းများပါ အများအပြားပင်ဖြစ်၏။ အလွန်အံ့ဖွယ်
ကောင်း၏။ သဒ္ဓါ၊ သီလ၊ လုံ့လ၊ ဝီရိယနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်၏။
မော်လမြိုင်မှလာခဲ့၏။ မော်လမြိုင်သား ဇာတိဖြစ်၏။ အဖေ
ဦးစောညွန့်ဖြစ်၏။ အမိ ဒေါ်ဒေါင်း ဖြစ်၏။ ဇေယျာကုမ္ပဏီလီမိတက်
၏ အုပ်ချုပ်မှု ဒါရိုက်တာဖြစ်၏ဟု သိရပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဇေယျာသည် သာသနာပြု ဇေယျာဟု အသေအချာ လူသိလာခဲ့ပါတော့သည်။ ဤသို့သိအောင်လည်း ဇေယျာသည် နေရာတကာတွင် ဘယ်နေရာမှာ ဘာလိုအပ်သလဲ။ ဘာလျှင်မလဲ စသည်အားဖြင့် ဒါနခန်းဖွင့်ရန် အမြဲရှာကြံလျက်ရှိကြောင်း သတိထားမိ ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သာသနာရေးနှင့် ဇေယျာ၊ ဇေယျာနှင့် သာသနာရေးသည် ဘယ်လိုနည်းနှင့်မှ ခွဲခြား၍ မရနိုင်တော့ချေ။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ လာလျှင် ပုန်းနေရင် ကောင်းမလား

ထိုစကားမှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ နှုတ်ထွက်
ကေား ဖြစ်ပါသည်။ “ဒေါက်တာခင်ရွှေလာလျှင် ငါ့ကိုတော့ တစ်ခုခု
လျှောက်တော့မှာပဲ။ စောစောက လျှောက်ထားလို့ လုပ်ဆောင်ချက်
တွေတောင် မပြီးသေးဘူး။ နောက်ထပ် ဘာများ ထပ်လျှောက်ဦးမည်
သိ။ လျှောက်ထားသမျှတွေကလည်း သာသနာ့အကျိုးဖြစ်လေတော့
ဘုန်းကြီးတို့မှာ ရှောင်နေလို့လည်းမရ။ ဒီတော့ နေ့မအား ညမအား
သုပ်ရလွန်းလို့ ဝိဇ္ဇာတောင် ရေထဲနှာခေါင်းပိတ်ပြီး ငုပ်ပြီး ရှောင်နေရ
ရင် ကောင်းမလားလို့တောင် တွေးမိတယ်” ဟု ကျိုက်ထီးဆောင်း
ဆရာတော်က မိန့်တော်မူပါသည်။ ထိုမိန့်တော်မူချက်ထဲတွင် ဝမ်းသာ
ကြည်နူးခြင်းနှင့်တကွ ဓမ္မရသတို့ပါ ရောပြွမ်းလျက် ဒကာဖြစ်သူအား
ရေကူးညာတင် ချီးမွမ်းဂုဏ်မြှောက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော်
ဦးစားမိပါသည်။

ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် စေတီတော်မြတ်ကြီး ရွှေထီးတော်
ဘင် မင်္ဂလာအခမ်းအနားကြီး ပြီးသည်၏ နောက်ပိုင်းတွင်တား

ဆံတော်ရှင်များ သာသနာသည် ပို၍ ပို၍ ပွင့်လင်းလာကြောင်း သိသာလှပါသည်။

ယခုအခါ ဘုရားဖူးတို့သည် ဆံတော်ရှင်များကို အလွယ်တကူ သွားရောက်ဖူးမြော်နိုင်ပါသည်။ ဤသို့ဖူးမြော်နိုင်အောင် ဦးဆောင်သူ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်နှင့် ဘုရားဒါယကာ ဇေယျာမိသားစု တို့၏ အရိပ်သည်လည်း အစဉ်အမြဲ အရိပ်ထင်လျက်ရှိလေသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ ကေလာသဆံတော်ရှင်သို့လည်းကောင်း မြသပိတ်ဆံတော်ရှင်သို့ လည်းကောင်း ကတ္တရာခင်းလမ်းကြီးသည် (၈) မိုင်ခန့် ရှည်လျားလေသည်။ ထိုလမ်းမကြီးကို ရွှေဝါရောင် လမ်းမကြီး အပိုင်း(၂)ဟု ခေါ်ဆိုကြပါသည်။

ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး အပိုင်း(၁)ဆိုသည်မှာ ဘီးလင်းမြို့ ကျိုက်ထီးဆောင်းရွာအထိ တည်နေသော လမ်းသစ်ကြီးကို ဆိုလိုပါ သည်။ ထိုလမ်းမှ တောက်လျှောက်ဝင်လာလျှင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံ တော်ရှင်ဘုရားသို့ ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက်ရောက်ပါသည်။ ထိုသို့ရောက် အောင် လမ်းဖောက်ရန် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ကြံစည်ခဲ့လေသည်။

ဘီးလင်းမှ တောင်စွန်းအထိ လမ်းသည်လည်း ယခင် ယခင် က ကောင်းသင့်သလောက် ကောင်းခဲ့ပါသည်။ ကာလကြာသောအခါ ပျက်စီး၍ လာခဲ့ပါသည်။ သို့သော် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်သည် ဦးဆောင်ပြီးလျှင် ဒေသခံ ပြည်သူပြည်သားတို့၏ လုပ်အားဒါနဖြင့် နိုင်ငံတော်က ကူညီ၍ ဖောက်လုပ်ခဲ့သောကြောင့် ထိုကတ္တရာလမ်း သစ်ကြီးကိုလည်း ၄-၄-၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ထိုလမ်းမကြီးကိုပင် ရွှေဝါရောင်လမ်းမကြီး အပိုင်း(၁)ဟု ခေါ်ခဲ့ကြပါ သည်။

တစ်ပြိုင်တည်းမှာပင် ယခင် ယခင်က မရှိခဲ့သေးဘူးသော

သမ်းသစ်ကြီးတစ်ခု ပေါ်ပေါက်လာပါသေးသည်။ ထိုလမ်းကြီးမှာ ခိုင်ခံ့ ၃၈ လှိုင်းသော လမ်းကြီးဖြစ်ပါသည်။ ထိုလမ်းသည် အရက်သမား မှ ကျိုက်ထိုအထိ ရောက်ပါသည်။ ထိုလမ်းသည် ရွှေဝါရောင် သမ်းမကြီး အပိုင်း(၃)ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေဝါရောင်လမ်းမအသစ်ကြီးမှာ အပိုင်း(၁)သည် (၈)မိုင်ရှည် ခါး။ ၁၂ ပေကျယ်၏။ ကတ္တရာလမ်းဖြစ်၏။ ၄-၁၂-၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်တွင် တင်ဖောက်လုပ်ခဲ့၏။ ၁၅-၃-၂၀၀၁ တွင် ပြီးစီးခဲ့၏။ (၃)လမျှသာ ကြာခဲ့၏။ ထိုလမ်းမကြီးကို ဖဲကြိုးဖြတ်ကာ ၁၉-၃-၂၀၀၁ ရက်နေ့ တွင် ဖွင့်လှစ်ပေးခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ကျောက်စာတိုင်ကို အမွှေးနံ့သာများ ပက်ဖြန်း၍ နိုင်ငံအတွက် ဆုတောင်းခဲ့ကြပါသည်။

ထိုသို့သော လမ်းကြီးလမ်းငယ် အသွယ်သွယ်တို့ ဖွင့်ပွဲတို့တွင် နိုင်ငံတော်က အစစအရာရာ ကူညီပါသည်။ ဒေသခံပြည်သူများကို ပဋ္ဌာန်းဆက် ဖော်၍ သာသနာပြုရာတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာ တော်ဘုရား၏ မေတ္တာကြောင့် ရွာလုံးကျွတ် လုပ်အားဒါန လှူသည် များလည်း ရှိပါသည်။ ဆရာတော် လုပ်သမျှကို နှစ်သိမ့်ကြည်နူး လျက် ပီတိကိုစားကာ ပင်ပင်ပန်းပန်း၊ ကြီးကြီးစားစား ရှာထားသော ငွေကိုနှုတ်မြောခြင်းမရှိ၊ မတွန့်မတို တွင်တွင်ထုတ်လျက် ရက်ရက် ရောရောကြီး ဒါနပြုနေသူမှာ ဆရာတော်၏ တပည့်ကြီးဖြစ်သော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်များ တစ်ကျော့ပြန် ဘုရားဒကာကြီး ဒေါက်တာခင်ရွှေပင် ဖြစ်ကြောင်း မျက်ဝါးထင်ထင် တွေ့မြင်ခဲ့ရပါ သည်။

ပင်လယ်ဝတွင် ရွှေမိုးငွေမိုးရွာသွန်းခြင်း

ဘယ့်နှယ်ဗျာ။ ပင်လယ်ဝမှာ ရွှေမိုး ငွေမိုး ထူးထူးဆန်းဆန်း ရွာသွန်းပြီးရသနည်းဟု မေးကောင်း မေးပါလိမ့်မည်။ အဖြေမှာ ပြီးသား ဖြစ်ပါသည်။ ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ပင်လယ်ဝအထိ ထွက်၍ လှေကလေးနှင့်သွားပြီး ထူးထူးခြားခြား ကန်တော့ကြရာတွင် ရေလမ်းတစ်လျှောက်မှာ ပင်လယ်ဝအထိ ငွေပဒေသာ ရွှေပဒေသာ ဝေဝေဖြာသော မင်္ဂလာဖြင့် ရွှေမိုး ငွေမိုး အကြိမ်ကြိမ် ရွာသွန်းပြီးခဲ့ပါသည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

ထုံးစံအတိုင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဘုရားကြီးက လောင်းလှေကလေး၏ ရှေ့ဆုံးမှထိုင်ပါသည်။ သို့မဟုတ် မတ်တပ်ရပ်လျက် လိုက်ပါလာပါသည်။ နောက်ဘက်နားက ဒေါက်တာခင်ရွှေက ထိုင်ပါသည်။ သူ့အနီးတွင် ငှက်ပျောတုံးကလေးများဖြင့် ငွေပဒေသာပင် ချက်ချင်း ချက်ချင်း ပြုလုပ်ပေးသူများက ထိုင်ပါ သည်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော် ထိုင်ပါသည်။ ပြီးတော့ နောက်ဆုံးနားမှာ စက်လှေ သမားထိုင်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ပင်လယ်ဝသို့ လှေကလေးဖြင့် ထွက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဤတွင် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်

ခင်ကြီး သာသနာကို ဖွင့်ဖော်ရာတွင် အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ဆရာ
တော်နှင့်တကွ အံ့ဖွယ်ကောင်းသော ပါရမီရှင်များနှင့်အတူ အံ့ဖွယ်
ကောင်းသော ဒကာများအကြောင်းက မပါမဖြစ် ပါလာပါတော့
သည်။

“ပင်လယ်ထဲမှာ ရှင်ဥပဂုတ္တကို သွားကန်တော့ကြမလို့တဲ့။
သိုက်မလား”ဟု ဒေါက်တာခင်ရွှေက မေးပါသည်။ အလွန်ထူးဆန်း
သဖြင့် လိုက်ပါမည်ဟုပင် ချက်ချင်းဖြေမိလိုက်ပါသည်။ ကျွန်တို့အဆောင်
ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင်ဦးဆောင်၍ ပင်လယ်ဝသို့ လှေကလေးနှင့်
ညွှက်ကာ ပင်လယ်ထဲအထိ သွားကန်တော့မည်ဟုဆိုတော့ ပို၍လိုက်
ခင်လာပါသည်။

ပင်လယ်ထဲသို့ လှေကလေးများနှင့် ထွက်လာကြရာ မိုးက
အဆက်မပြတ်ရွာနေသဖြင့် လှေကလေးမှာ ရေတွေဝင်ပြီး လှေ မြုပ်
လုနီးပါးဖြစ်ရာ လှေထဲကရေတွေကို လက်မောင်းပြုတ် မတတ်
ဘက်ထုတ်နေစဉ်မှာ ဆရာတော်က လှေဦးမှာ မတ်တတ်ရပ်လျက်
ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကြီးရှိရာအရပ်သို့ မျက်နှာမူကာ ရှိခိုးနေကြောင်း
ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောပြနေပါသည်။ ဟိုးတစ်နှစ်က အံ့ဖွယ်အတွေ့
အကြုံကြောင့် ယခုနှစ်လည်း ‘သွားကြစို့’ဟု၊ ‘မြင်ဖူးအောင်’ ဟု
ဒေါက်တာခင်ရွှေက သတင်းပေးခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တောင်သမုဒ္ဒရာတွင်
ကြေးပြာသာဒ်နှင့် စံစားနေတော်မူသော ရှင်ဥပဂုတ္တ ရဟန္တာမြတ်ကြီး
ရှိရာ ပင်လယ်ထဲထိ လှေနှင့်ထွက်မည်ဖြစ်သဖြင့် အထူးစိတ်ဝင်စား
သော်လည်း ကျွန်တော့်မှာ ရေမကူးတတ်သဖြင့် ခပ်လန့်လန့်ပင်။

‘ကုသိုလ်ဆန်းဆန်းယူကြရအောင်’ ဟု ဆရာတော်က
ခန့်တော်မူပါသည်။ ‘ငရဲဆန်းဆန်းမယူကြဖို့ သတိပြု’ ဟုလည်း
ခန့်တော်မူပါသည်။

စူဠဗုဒ္ဓဂုဏ်ကိုရသော ‘ဘိုးရဟန်း’ဟု ဆရာတော်က ပြောပါ

သည်။ ရှင်ဥပဂုတ္တရဟန္တာမြတ်ကြီးအကြောင်း သိသင့်သလောက် သိသော်လည်း ရှင်ဥပဂုတ္တကိုယ်တော်ကြီးကို 'ဘိုးရဟန်း'ဟု ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲသော အသုံးအနှုန်းကို မြန်မာပြည်မှာ ဘယ်မှာမှ (ကျွန်တော်) မကြားခဲ့ဖူးပါ။

ဆရာတော်ကမူကား 'ဘိုးရဟန်း'ကို သွားကန်တော့တာ ထူး နှစ်ပါဆိုလျှင် (၁၄)ကြိမ်၊ (၁၄)နှစ်ရှိပြီဟု မိန့်ကြားပါသည်။ ဆံတော် ရှင်များသာသနာဖွင့်ဖော်ရာတွင် ပထမဦးစွာ 'ကျိုက်ထီးဆောင်း' ထဲ ထီးတော်ကို တည့်ရ မတ်ရသည်။ ဤတွင် 'ဘိုးရဟန်း'ကို ပင့်ရသည်။ 'ဘိုးရဟန်း' သည် သင်္ဂါယနာတင်တာကိုလည်း ကာကွယ်စောင့်ရှောက် ပေးခဲ့သည်။ မည်သူမျှ မကာကွယ်နိုင်တာကို 'ဘိုးရဟန်း'ထဲ ကာကွယ် နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် 'ဘိုးရဟန်း'ကို ပင့်ရသည်။ ယခုသွား၍ ကန်တော့ကြမည်ဟု ဆရာတော် မိန့်ကြား ပါသည်။

စက်တပ်ထားသော လှေကလေးတွေနှင့် လူအပြည့်အထွဲ တင်ကာ 'ဇုတ်သုတ်ရွာ' မှ တစ်ဆင့် အောင်လံတွေ လွင့်ထူပြီး အောင်စည်အောင်မောင်းတွေတီးကာ ရွာလုံးကျွတ်ထွက်၍ ပင်လယ်ဝ သို့ ထွက်ကြ သည်။

'ဇုတ္တလိမြသိန်းတန်' ဆံတော်ရှင်မှာ ရေတစ်ဝက် ကုန် တစ်ဝက်တည်နေသည်မှာ ဆန်းကြယ်လှ၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် တော် တော်ကြီးဝေးသော တောင်သမုဒ္ဒရာသို့ 'ဘိုးရဟန်း'ကို ကန်တော့ မည့်ရက်သို့ ရောက်သောအခါ ပင်လယ်စပ်မှာ သောင်ကလေး၊ ကွန်း ကလေး အလိုလို ထွန်းလာသည်။ ထိုသောင်ကလေး၊ ကွန်းကလေး မှာ အုန်းပွဲ၊ ငှက်ပျောပွဲ အစုံအလင်ဖြင့် ရေမတက်လာခင် လူပေါင်း ရာထောင်သွား၍ ကန်တော့ ကြသည်။ ရေတွေတက်လာသောအခါ ရေထဲမှာ၊ လေထဲမှာ၊ မိုးသည်းသည်းမှာပင် ပင်လယ်ဝမှ ပြန်လာခဲ့ကြ ပါသည်။

ဘိုးရဟန်းထံ အသွားမှာလည်းကောင်း၊ အပြန်မှာလည်း
ကောင်း၊ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ငါးရာတန်၊ တစ်ထောင်တန်ငွေစက္ကူများ
ကို ငှက်ပျောတုံးလှေကလေးတွေပေါ်မှာ အောင်လံစိုက်ထူ၍ လှူကာ
ရေမှာ မျှောခဲ့ရာ အနည်းဆုံး သိန်း (၃၀) ကျော်ပါသည်။

‘အံ့ဖွယ်ဘိုးရဟန်း’ နှင့် ‘အံ့ဖွယ်ဆရာတော်’ ‘အံ့ဖွယ်ဒကာ
များပါလား’ ဟု တွေးမိပါသည်။

ညညတွင် ခြင်္သေ့ဟိန်းသိ ကြားရသည်ဆိုသော စေတီညီနောင်

သူကပဲ ကံကောင်းတာလား။ သို့တည်းမဟုတ် သမိုင်း
ကြောင်းကပဲ ကံကောင်းတာလား မသိ။ အိပ်မက်အရ ဒေါက်တာ
ခင်ရွှေသည် စေတီညီနောင်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိ၍ တည်ထားကိုးကွယ်
ခြင်းနှင့်အတူ သုဝဏ္ဏဘူမိ ရွှေမြေကိုလည်း ပြန်လည်တူးဖော်ခြင်းဖြင့်
အမျိုးသား ဇာတိမာန်စိတ်ကို နှိုးဆွပေးလိုက်လေသည်ဟု ဆိုလျှင်
ဆိုနိုင်ပါသည်။

သမိုင်းကြောင်း အထောက်အထားများကို ပြန်လည်တူးဖော်
ခြင်းသည် မျိုးချစ်စိတ် ရှင်သန်ထက်သန်ရေးအတွက် ကြီးစွာသော
အထောက်အပံ့ကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ကြောင်း အများသိပြီး ဖြစ်ပါသည်။

သမိုင်းကြောင်းကို ပြန်၍ မဖော်ဘဲနှင့် ဇာတိမာန်ဂုဏ်ရည်
သည် ဘယ်ကမှ လာလိမ့်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ကြောင့် အမျိုးဂုဏ်၊
ဘာသာဂုဏ်၊ သာသနာဂုဏ်သည် ရာဇဝင်သမိုင်းကြောင်းတို့နှင့်
နီးနွယ်၍ နေလေသည်။

၂၀၀၁ခုနှစ်၊ ဇွန်လ (၅)ရက်၊ အင်္ဂါနေ့ထုတ်၊ မြန်မာ့အလင်း

သတင်းစာ၊ ကြေးမုံသတင်းစာများတွင် ပါရှိလာသည့် သောနုတ္တရ စေတီညီနောင် ထီးတော်တင်ပွဲ သတင်းများနှင့် ပတ်သက်၍ အလွန် ဘူးဆန်းသော မိုးပျံပေါင်းကူးတံတားကြီးပေါ်မှနေ၍ စေတီညီနောင် နှစ်ဆူကို ထီးတော်တင်လှူပုံ ဓာတ်ပုံများ ပါရှိပါသည်။

ရှေးအခါက မမြင်ဘူးသေးသော မိုးပျံပေါင်းကူး တံတားကြီး များ ဖြစ်သဖြင့် အလွန်ထူးဆန်းနေ လေသည်။ ထီးတော်၊ ငြိမ်းတော် နှင့်တကွ ပေါင်းကူးတံတားများတို့ကို အလှူလည်းကြိုက်၍ စိတ်ကူး လည်းကောင်းပြီး ငွေလည်း မနုမြောသော ဒေါက်တာခင်ရွှေကပင် ဘိထွင်ခဲ့လေသည်။

သောနုတ္တရစေတီညီနောင်၏ ဆွဲဆောင်မှုသတင်းကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ အဆိုပိုင်သော မန္တလေးသိန်းဇော်၏ ဓမ္မသီချင်း ကျွိုက်ထီးဆောင်း တေးသံများကြောင့် တစ်ကြောင်း၊ မြန်မာပြည် အနှံ့အပြား တောင်ပေါ် မြေပြန့်မကျန် ကျွိုက်ထီးဆောင်း ကျွိုက်ထီး ဆောင်းဟူသော အသံများနှင့်အတူ သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်ကြီး တစ်ကျော့ပြန် ဖွင့်ဖော်မှု ကြီးကျယ်သလောက် ဒါနသူဌေးကြီးတို့၏ ထောက်ပံ့မှုကလည်း အလွန်ကြီးကျယ်လှပါ သည်။

သောနုတ္တရစေတီရှေ့မှာ ရှေးဟောင်း ခြင်္သေ့ကြီးတစ်ကောင် နို့ရာ ထိုဂဝံကျောက်တုံးကြီးမှာလည်း ခေါင်းမပါ အမြီးမပါပဲ တုံးတိတိ ကြီးကို ဆရာတော်က ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ အလွန် အလွန် နေရာကျသော ထိုဂဝံခြင်္သေ့ကြီးကို ဆရာတော်၏ တပည့် ပါရမီရှင်များ က ပြန်လည်ထုတ်ဖော် အသက်သွင်းကာ သောနုတ္တရ စေတီညီနောင် ၏ရှေ့တွင် ဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားချက်အရ တည်ထားခဲ့လေသည်။

ဆီမီးထွန်းနိုင်သည်။ ပန်းလှူနိုင်သည်။ သို့သော် ခြင်္သေ့ကြီး ပေါ် မတက်ရဟူသော စာသားကလေးကလည်း အထူးအဆန်းပင်။

တစ်ချို့ကလည်း တက်တော့တာဖြစ်သလဲဟု ဆိုကြပြန်သည်။ တာဖြစ်
 သည် တော့ အသေအချာမသိပါ။ ညညကျလျှင် ရွာထဲကလူတွေ
 မအိပ်ရ။ အိပ်ရေးပျက်လှသည်ဟု ဆိုပါသည်။ ဘာကြောင့်လဲ
 . . . မေးသောအခါ ညညမှာ ဒီနေရာမှာ ခြင်္သေ့ဟိန်းသံတွေ
 ကျယ်ကျယ်လောင်လောင်ကြီး ကြားကြားနေရတယ်ဗျာဟု ဆိုကြ
 သည်။

တကယ်က ထိုနေရာမှာ ရွာလယ်ခေါင်ဖြစ်သဖြင့် ဘာခြင်္သေ့
 မှ ရှိပုံမရ။ ရှိခဲ့လျှင်လည်း ထိုရှေးဟောင်းရုပ်ကြွင်း ခြင်္သေ့ကြီးသာ
 ဖြစ်နိုင်ပါသည်ဟု ထင်ကြေးပေးကြပြန်သည်။ ဤသို့ဖြင့် ညညရောက်
 လျှင် ထ၍ ထ၍ ဟိန်းသည်ဆိုသော ခြင်္သေ့ကြီးမှာ လူသိများခဲ့သ
 သည်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သောနုတ္တရစေတီညီနောင် ပရိဝုဏ်ကြီး တစ်
 လုံးသည် အားလုံးက ဂရုတစိုက် ပြုကြရသော သာသနာပြုစခန်း
 တစ်ခုအဖြစ် လူသိများခဲ့လေသည်။ ဒါယကာပြုခဲ့သော ဒေါက်တာ
 ခင်ရွှေကား ခေါင်းမော်၍ မဆုံးနိုင်တော့ပေ။

ရဟန္တာသမုတ်ခဲ့သော ရှေးဟောင်း ကဗျာဏိသိမ်ကြီးကို ဒေါက်တာခင်ရွှေပင် ဒါယကာဖြစ်ပြန်သည်

အစဉ်အလာကြီးမားလှသော အရှင်သောဏနှင့် အရှင်
ဥတ္တရမထေရ်မြတ်ကြီးတို့သည် ကောင်းကင်ခရီးမှ ကြွကာ တစ်နေ့
ဘည်းမှာပင် နေ့ချင်းပြီး သိမ်ကြီး(၃)သိမ် သမုတ်ခဲ့ကြောင်း သိရပါ
သည်။

ယခုအခါ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်၏ ညွှန်ကြားချက်
အရ ရှေးဟောင်းသိမ်တိုင်ကြီးများကို သောနုတ္တရညီနောင် စေတီအနီး
တွင် ကံကောင်းစွာ ရှာဖွေတွေ့ရှိထားခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း
ပြုပြင်မည့် ဒါယကာရောက်လာသည်အထိ စောင့်နေရသည်ဟု သိရ
ပါသည်။ ရှေးရှေးက အလှူရက်ရောသော သူဌေးတွေ ဝင်လာမစဲ
ဘဲသဲသဲရှိခဲ့သော်လည်း ဆရာတော်က ဘယ်သူ့ကိုမှ ပြုပြင်ခွင့် မပြု။
နေပလေ့စေဟု မိုးထဲ ရေထဲ ပစ်၍ထားခဲ့လေသည်။ ပြုပြင်မည့်သူ
ဘာလိမ့်မည်ဟု ဆိုပါသည်။ ထိုစကားသည် ရှေးစကားဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေက အိပ်မက်အရဟု လိုက်၍ ရှာရာ တွေ့ရှိ

သော သောနုတ္တရ စေတီညီနောင်ကို ပြန်လည်ပြုပြင် ပူဇော်ရင်းမှာပင် မူလ ကလျာဏီသိမ်တော်ကြီးကိုလည်း ပြန်လည်ပြုပြင်ခဲ့လေသည်။ ဆရာတော်ကလည်း ခွင့်ပြုခဲ့သည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ မိသားစုတို့က သိန်းပေါင်း(၁၁၀) မတည့်ခဲ့သည်။ ACE ဆောက်လုပ်ရေးမှ မန်နေဂျင်းဒါရိုက်တာ ဦးတင့်ဆန်းဇနီး ဒေါက်တာ ဒေါ်ဌေးဌေးမြိုင်တို့က သိန်း(၃၀)လျှုဒါန်းခဲ့လေသည်။ ဤသို့ဖြင့် ဇုတ်သုတ်ရွာ စသော ရှေးဟောင်း သုဝဏ္ဏဘူမိ နေရာဟောင်းတွင် ကလျာဏီသိမ်ကြီး ထည်ထည်ဝါဝါ ပေါ်ထွန်းလာခဲ့လေသည်။ ယခုအခါတွင်ကား ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် တူးဖော်လိုက်သော သမိုင်းဟောင်း လမ်းကြောင်းကိုလိုက်၍ ဇုတ်သုတ်ရွာကြီးသည် စံပြရွာကြီးဖြစ်လာ၍ လမ်းသစ်နှင့်တန်ဆောင်းသစ်နှင့် သိမ်သစ်နှင့် အလွန်ခုံညားနေလေသည်။ မြို့ဟောင်း ရွာဟောင်းတို့ တစ်ခေတ်ပြောင်း၍ မြို့သစ် ရွာသစ်တို့ ဖြစ်လာသည်နှင့်အမျှ ပြည်နယ်တို့သည်လည်း မြို့ကြီးနှင့်မခြား ဖွံ့ဖြိုးမှု တိုးတက်မှုဆီသို့ ရှေးရှုနေလေသည်။ ဤသို့ နိုင်ငံသစ် တည်ဆောက်ရာတွင်လည်း ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တို့၏ ကူညီပံ့ပိုးမှုသည် နိုင်ငံသစ် အတွက် အရေးကြီးကြောင်း အားလုံးက သဘောပေါက်လျက် ရှိကြပါသည်။

ဆင်တပ်၊ မြင်းတပ်ရှိသော ဘိုးရဟန်းရွာတွင် တပ်တော်ဦးစေတီတည်ပြန်ခြင်း

ဘိုးရဟန်းဆိုသည်မှာ အများသိပြီးဖြစ်သော အရှင်ဥပဂုတ္တ
ဟန္တာမထေရ်မြတ်ကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီးက ကြည်ညို ရိုသေစွာဖြင့်
ဘိုးရဟန်းဟု ပြောလေ့ရှိရာ ပထမတော့ ဘာမှန်းမသိ။ နောက်တော့
ရှင်ဥပဂုတ္တ ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ဘိုးရဟန်းဟု ကြည်ညိုစွာ
ခေါ်တော်မူကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုအခါ အားလုံးကပင် ဘိုးရဟန်း
ဟု လိုက်၍ခေါ်ကြသဖြင့် ရန်ကုန်သားတွေအဖို့ အတော်ကလေး
သူးဆန်းသော စကားလုံးကလေးတစ်လုံး ဖြစ်နေပါသည်။

နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဘိုးရဟန်းကိုယ်တော်မြတ်ကြီးကို ပင်လယ်ဝ
အထိ သွား၍ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကန်တော့လေ့ရှိရာ ယခုအချိန်ပါ
ဆိုလျှင် (၁၆)ကြိမ် ရှိပြီဟု ဆိုပါသည်။ ဤစာရေးသည့်အချိန်တွင်
ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဘိုးရဟန်းကန်တော့ပွဲသို့ လေးကြိမ်တိတိရောက်

ဖူးခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်တော်ကား ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ ကောင်းကြောင့် သုံးကြိမ် ရောက်ခဲ့ဖူးပြီး ဖြစ်ပါသည်။

ဘိုးရဟန်းကန်တော့ရန် အသွား လှေထွက်သော ဆိပ်ကမ်းရွာကလေးကို ဘိုးရဟန်းရွာဟု အားလုံးက ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ ဤဘိုးရဟန်းရွာတွင် ဆံတော်ကြို တပ်တော်ဦးစေတီဟောင်းတစ်ဆူ ရှေးကတည်းက ရှိခဲ့ပါသည်။ ထိုဆံတော်ကြို တပ်တော်ဦးစေတီ အနီးအနားတွင် အလွန်ရှေးကျသော ဆင်တပ် မြင်းတပ်များ ရှိပါ သည်။ ဆင်တပ် မြင်းတပ်ဆိုသည်မှာလည်း ဂဝံကျောက်တုံးကြီးတွေပေါ် ဆင်ရုပ်ကြီးတွေ မြင်းရုပ်ကြီးတွေ ထုလုပ်ထားပြီး ထိုကျောက်တုံးကြီးများကို ဆင့်ကာဆင့်ကာ စီကာ စီကာ ဂဝံအုတ်တံတိုင်းကြီး လုပ်ထားကြောင်း တွေ့ရရာ ဆင်တပ် မြင်းတပ်ဆိုသည်မှာ ထို ရှေးဟောင်း ဂဝံအုတ်တံတိုင်းကြီးကိုပင် ဆိုလိုကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရှေးကျသော ဆင်တပ် မြင်းတပ် ဂဝံအုတ်တံတိုင်း မြို့ရိုးကြီးများကို အလွန်ရှေးကျသော နေရာများတွင် တွေ့ရကြောင်း သုတေသီတို့ထံမှ သိရပါသည်။ ထို ဆင်တပ် မြင်းတပ်များကို ရှေးဟောင်း သိရိခေတ္တရာ မြို့ဟောင်းတွင်လည်း တွေ့ရကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အလွန်ရှေးကျသော ဂဝံလက်ရာများကို သန်လျင် ကျောက်တန်းမြို့နှင့် ကျိုက်ပါဒဲကြီးဆံတော်ရှင် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်လည်း တွေ့ရကြောင်း သိရပါသည်။

ထို ဘိုးရဟန်းရွာ ဆံတော်ကြို တပ်တော်ဦးစေတီကိုလည်း ပြုပြင်ရန် အချိန်ရောက်ပြီထင်ပါရဲ့ဟု တွေးမိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဒကာတော်မှာလည်း အခြားမဟုတ်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေပင် ဖြစ်၍နေပြန်လေသည်။

အံ့စရာကောင်းသည်မှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် မိသားစုနှင့် တစ်ခွန်းတစ်ပါဒဲမျှ ငွေရေးကြေးရေးမှစ၍ အလှူဒါန ဟူသမျှထို

မတိုင်ပင်ပဲ မိမိသစ္စာပေါက်သောနေရာတွင် မိမိသစ္စာရှိသလောက် လှူ၍ လှူ၍ နေသည်ကို တွေ့၍ တွေ့၍ နေရသော်လည်း မိသားစု အားလုံးက ပြန်၍ ပြောတိုင်း ပြောတိုင်း ဝမ်းသာအားရ ရှိကြကြောင်း သိရရာ အလွန်လိုက်ဖက်ညီသော “နတ်ဖက်တဲ့ မိသားစု” ဟူ၍ပင် တွေးမိပါတော့သည်။

ပြည်နယ် ဖွံ့ဖြိုးမှုအတွက် ဒါနသန်းများ

ကျွန်တို့ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် လောကလူသားအပေါင်းတို့၏ အကျိုးစီးပွားအတွက် လမ်းသစ်များ ဖောက်ခဲ့ကြောင်း၊ လမ်းဟောင်းများကို ပြုပြင်မွမ်းမံပေးခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် ပတ်ဝန်းကျင် ကျေးရွာလူထု အကျိုးစီးပွားအတွက် သောက်ရေ သုံးရေ များ ရရှိအောင် ဆောင်ရွက်ပေးခြင်းတို့ ရှိခဲ့ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ပတ်ဝန်းကျင်ကျေးရွာရှိ ကလေးသူငယ်များ ပညာတတ်မြောက်ရေးအတွက် လိုအပ်သော စာသင်ကျောင်းများ ဆောက်လုပ်ပေးခြင်း အခါအားလျော်စွာ လိုအပ်သော ကျောင်းသုံးပစ္စည်းများ ထောက်ပံ့ခြင်း ဆရာ ဆရာမများအားလည်း လိုအပ်သော ထောက်ပံ့ကူညီမှုများ ပြုပေးခြင်းစသော လောကတ္တစရိယာနှင့် ဉာဏတ္တစရိယာတို့ကို ဖြင့်ကျင့်လျက်ရှိကြောင်း သိရသဖြင့် အလွန် ကြည်ညိုမိပါသည်။

ဆရာတော်ပြုသမျှတို့ကို “နောင်တ မရစတမ်း” ဟူသော အဓိဋ္ဌာန်ဖြင့် လိုအပ်သမျှ ငွေရေးကြေးမှစ၍ ဒါနကြီးပြုလျက်ရှိသော အလှူဒကာကြီးမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဖြစ်နေကြောင်း တွေ့ရသော အခါ သာဓုမခေါ်ဘဲ မနေနိုင်တော့ပါ။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် မွန်ပြည်နယ် အတွင်းရှိ ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် ဆံတော်ရှင် စေတီတော်များကို ပြုပြင်မွမ်းမံ ပြန်လည်တည်ဆောက်သောအခါများတွင် လည်းကောင်း၊ ရွှေထီးတော်မြတ် စသည်တို့ တင်လှူသောအခါများတွင် လည်းကောင်း၊ ရွှေသင်္ကန်းတော်များကပ်လှူခြင်း၊ လမ်းဖောက်ခြင်း စသော ကိစ္စများတွင် လည်းကောင်း၊ အာရုံခံတန်ဆောင်းများ ပြုပြင်မွမ်းမံတည်ဆောက်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ လိုအပ်သည့်နေရာများတွင် ရှေးဟောင်း စေတီပုထိုးများ ပြုပြင်မွမ်းမံရာတွင် လည်းကောင်း၊ စေတီတော် အသစ်များ တည်ထားကိုးကွယ်ရာတွင် လည်းကောင်း၊ သာသနာပြု လုပ်ငန်းများ အစဉ်တစိုက် ပြုလုပ်နေကြောင်း လေ့လာတွေ့ရှိရပါသည်။

ထိုလေ့လာချက်နှင့်အတူ ကုန်ကျသမျှ ဘိလပ်မြေ၊ အုတ်၊ သဲမှစ၍ ငွေရေး ကြေးရေး အပါအဝင် လမ်းကြိုတ်စက်ကြီးများ မြေဖို့စက်ကြီးများ စသည်တို့ကို ဒကာပြုနေသူတစ်ယောက်သည် ရှိကို ရှိရမည်ဟု တွေးမိခဲ့ပါသည်။

ထိုဒကာသည် အမည်မဖော်ဘဲ နေခဲ့သော်လည်း နောင်အခါမှ ဒေါက်တာခင်ရွှေ မိသားစုမှန်း သိလိုက်ရပါသည်။ အံ့ဖွယ်ကောင်းလေစွဟု ပြောရုံမှတစ်ပါး အခြားစကား ရှာ၍ မရနိုင်တော့ပါ။

ဘာသာရေးကြောင့် လောကီရေးရာ
စီးပွားရေးရာ လုပ်ဆောင်မှုများ
အားနည်းသွားနိုင်ပါသလား

“တပည့်တော် ဘာသာရေးတွေ့ဘက်မှာ အချိန်တွေ သိပ်သုံးထားတော့ လောကီဘက်မှာ အတော်ကလေး အားလျော့သွားပါတယ် ဘုရား။ စီးပွားရေးလောကမှာ လောဘကလေးတော့ မပါလို့ က မရပါဘူး ဘုရား။ ဒီလို တပည့်တော် တစ်ခါတစ်ခါ တွေးမိပါတယ် ဘုရား” ဟူ၍ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျွန်ုပ်တို့အား ဆရာတော် ဘုရားဆီသို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။ တစ်ရံရောအခါက ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအခါ ဆရာတော်က ပြုံးပါသည်။ ပြီးတော့မှ -

“ဒကာရယ် လောကမှာ လောဘမရှိရင် ဆရာတော်တောင် ဘုရားတွေ တစ်ဆူပြီး တစ်ဆူ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး တည်မှာလဲ” ဟူ၍ ပြန်လည်ဖြေကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုအခါ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ကျေနပ်နှစ်သိမ့်စွာဖြင့် တပည့်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ ဘုရားဟု ပြန်လည်လျှောက်ထားခဲ့ပါသည်။

ကျွန်တော်သည် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ

→ မြင်တိုင်း မြင်တိုင်း ထိုစကားကလေးကို ပြန်၍ ပြန်၍ သတိရမိပါသည်။ ဒေါက်တာခင်ရွှေအနေဖြင့် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ အဘယ်ကြောင့် အောင်မြင်နေကြောင်း၊ အဘယ်သို့သော အတွေးအခေါ်များနှင့် လုပ်ကိုင်သောကြောင့် အောင်မြင်လျက်ရှိပါသနည်းဟု ကျွန်တော်ကြာ မကြာ တွေးမိပါသည်။

အဖြေမှာ ရှင်းပါသည်။

“ဗုဒ္ဓရဲ့ တရားတော်ကို သက်ဝင်ယုံကြည်ပြီး ဗုဒ္ဓရဲ့ အဆုံးအမနဲ့အညီ နေထိုင် ကျင့်ကြံ လုပ်ကိုင်လို့ အောင်မြင် ခြင်းဖြစ်ပါတယ်။”

ဟု ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြန်၍ ဖြေခဲ့ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ လောကီရေးသည် ဘာသာရေးကြောင့် ဘာမှမထိခိုက်ပါ။ ထို့အတူ သူ၏ လောကုတ္တရာ အရေးသည်လည်း လောကီအရေးကြောင့် သဒ္ဓါတရား တွန့်ဆုတ်သွားသည်ဟူ၍ မရှိခဲ့ကြောင်း အကဲခတ်မိပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူသည် ဘက်ထရီ အိုးများကဲ့သို့ သူ့အကန့်နှင့်သူ အကန့်ကလေးတွေလုပ်၍ လောကကြီးကို ကန့်သတ်နေထိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်ဟု ဆွေးမိပါသည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများအပေါ် ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဘယ်လိုမြင်ပါသလဲဟု အမေးရှိခဲ့ရာ သူက ရိုးရိုးကလေးပင် ပြန်၍ ဖြေပါသည်။

“စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတွေဆိုတာက ပျဉ်းကတိုးတို့ ကျွန်းတို့ဆိုတဲ့ သစ်တွေထဲက ကျွန်းရဲ့အရောင်နဲ့ တူတယ်လို့ ကျွန်တော် ပြောချင်ပါတယ်။ ကျွန်းရဲ့ အရောင်ဟာ အဝါလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အညိုရောင်လို့လည်း မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ပြီးတော့ အစိမ်းရောင်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပြောရအလွန်ခက်ပါတယ်။ ရွှေရောင်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ အရောင်မျိုးစုံ ရောယှက်နေတယ်လို့ထင်ပါတယ်”

“ဒီသဘောအတိုင်းပါပဲ။ စီးပွားရေးဆိုတာကလည်း ကျွန်
အရောင်ပြောဖို့ခက်သလို ခက်လှပါတယ်။ နက်နဲပါတယ်။
ပြီးတော့ သိမ်မွေ့ပါတယ်”

ဤသို့ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ဥပမာ ဥပမေယျတွေနှင့် ပြန်၍
ပြောသောအခါ ကျွန်တော်လည်း နဂိုကမှ သူ့အကြောင်းစဉ်းစားခင်
မျက်စိလည်နေခဲ့ရာ ယခုကဲ့သို့ သူ့ပြောလိုက်သောအခါ ပို၍ မျက်စိ
လည်သွားပါတော့သည်။ သို့သော်လည်း သူ့မှာ ဖြေဆေးရှိပါသည်။
ထို ဖြေဆေးမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်ပါသည်။

“ဘာမဆို ကိုယ်တွေ့ကြုံမှ သိရတာတွေ အများကြီးပဲ။
ဥပမာပြောရရင် ကျွန်တော် ငယ်ငယ်တုန်းကအကြောင်း
ပြန်ပြောရမှာပဲ။ လူတိုင်းသိတဲ့ ဥပမာပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့
ငယ်ငယ်တုန်းက ဘာလဲလို့ စပ်စုတတ်တဲ့အရွယ်တုန်းက
ပေါ့။ မီးဆိုတာ ဘာမှန်း မသိခဲ့ပါဘူး။ အဲဒီ အရွယ်က သုံးနှစ်
သားအရွယ်လို့ ဆိုပါစို့။ အဲဒီတုန်းကပေါ့ ရာဘာစသေး
တစ်စကို မီးနဲ့ရှို့ပြီး လက်ပေါ်တင်ကြည့်တယ်။ တစ်ခါ နှစ်ခါ
သုံးခါလောက် တင်ကြည့်ခဲ့ပါတယ်။ လက်ဖမိုးပေါ် တင်လို့
တဲ့အခါ ပူသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ မီးလောင်ရာ အမာရွတ်
ထင်ပြီး ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ အဲသည်လို မီးဆိုတာ ပူတယ်ဆို
သိပြီးတဲ့နောက်မှာ ဒီလိုထပ်ပြီး ကျွန်တော်တို့ဟာ မလုပ်တော့
ပါဘူး”

“အဲဒီ ဥပမာအတိုင်းပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးသမားတွေ
ဟာ စီးပွားရေးလုပ်တဲ့အခါမျိုးမှာလည်း အဲဒီသဘော
သဘာဝတွေကို တွေ့တွေ့နေရပါတယ်။ ကျွန်တော်တို့
တစ်ကိုယ်လုံး မှာ အမာရွတ်တွေ ပေါ့နော်။ စီးပွားရေး
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေ လို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အဲဒီ စီးပွားရေး
ဒဏ်ရာဒဏ်ချက်တွေကို ကျွန်တော်တို့က သင်ခန်းစာ ယူရမယ်”

မယ်။ သင်ခန်းစာယူ တယ်ဆိုတာကလည်း စောစောက ပြောသလိုပေါ့။ မီးနဲ့ကစားသလိုပါပဲ။ နောက်ထပ် အမာရွတ် ထပ်ပြီး မဖြစ်ရအောင် ကြိုးစား ရမှာပါပဲ”

ဤသို့ဖြင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ငယ်ဘဝ၏ သင်ခန်းစာ နားကို ကြိုးဘဝ၏ ဒဿနများအဖြစ် ပြုပြင်ယူနိုင်ခဲ့လေသည်။ ဤသို့ ဘဝအထွေထွေမှ ကြုံလေသမျှ ဆုံလေသမျှတို့ကို သင်ခန်းစာယူတတ် သောကြောင့်လည်း သူသည် လောကီ လောကုတ် နှစ်ဖြာသော နေရာတို့တွင် အောင်မြင်မှုရခြင်းဖြစ်သည်ဟု မှတ်ချက်ချနိုင်ပါသည်။

သူ၏ ဒဿနများသည် အလွန် အဖိုးတန်လေသည်။ ဥပမာ အားဖြင့် ပြောရလျှင် အချိန်ဟူသော စကားကလေးမှာ လူတိုင်းသိပြီး သား ဖြစ်ပါသည်။ သူ၏ “အချိန်” အပေါ် ထင်မြင်ချက်မှာ တစ်မူ ဆူးခြားလှပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ကွက်တီအောင်မြင်ဖို့ရန် အတွက် အချိန်ကို ကွက်တီ ဆုံးဖြတ်နိုင်သောစွမ်းရည်ထူးကို ပိုင်ဆိုင် မှိုင်အောင် ကြိုးစားခဲ့သူဖြစ်ကြောင်း ကောက်ချက်ချနိုင်ပါသည်။ သို့ကြောင့်လည်း သူသည် အောင်မြင်ခဲ့သည်ဟု ထပ်ဆင့်၍ တွေးတော မှိုင်ပါသည်။

ဤသည် ဤသည်တို့မှာ ဘာသာရေးဘက်ကို သိပ်ပြီး ကိုင်းရှိုင်းသည်ဟူ၍ လောကအရေးဘက်ကို မပေါ့မဆ နေတတ် သိုင်တတ်သောကြောင့် လောကီ၏ အောင်မြင်မှုများနှင့်အတူ လောကုတ္တရာ ရတနာပန်းကိုလည်း ဒါနသူဌေးကြီးအဖြစ် ရယူခဲ့သော သူတစ်ယောက်၏ စကားများဖြစ်သဖြင့် မျိုးဆက်သစ်တို့ သင်ခန်းစာ သူထိုက်သည်ဟု ဆိုလျှင် မှားလိမ့်မည်မထင်ပါ။

မြန်မာနိုင်ငံ စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့သို့ အစုရှယ်ယာများလျှော့ဒါန်းခြင်း

ဒီလောက် အလုပ်များသည့်ကြားထဲက သူသည် စာနယ်ဇင်းဆရာများနှင့် တွေ့ဆုံရန် စိတ်ကူးပေါက်သေးသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းပညာရှင်များနှင့် တွေ့ဆုံဆွေးနွေး၍ အကြံဉာဏ်များ တောင်းခံရလျှင် အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီလီမိတက် အနေဖြင့် ကောင်းမည်ဖြစ်ကြောင်း သူစိတ်ကူးရခဲ့ပါသည်။

ဘာသာရေးကိစ္စများနှင့် မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်တွင် မြို့တော်ဦးစေတီများ သတင်းကျွတ်အမိ ဌာပနာသွင်းပွဲတော်များ ကျင်းပရာ စိုင်းပြင်းနေသည့်ကြားထဲက စာနယ်ဇင်းဆရာများကို သူသတိရသေးသည်မှာ မဆန်းပါ။ သူသည် တစ်ရံရောအခါက မြရိပ်ညိုမဂ္ဂဇင်းဟူ၍ မဂ္ဂဇင်းတစ်စောင်ကို ထုတ်ဝေသူအဖြစ် ထုတ်ဝေခဲ့သေးကြောင်း ကျွန်တော် အမှတ်ရလာပါသည်။

သို့နှင့် ၂၃-၇-၂၀၀၂ခုနှစ်တွင် မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်လေ့ကမ္ဘာခန်းမ၌ အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီမှ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေ လေ့ကမ္ဘာနှင့် အမှုဆောင်အဖွဲ့သည် စာနယ်ဇင်းပညာရှင်များ

နှင့် တွေ့ဆုံနိုင်ခဲ့လေသည်။ သည်နေရာမှာလည်း ကျွန်တော်ပြောလိုသည့် အချက်တစ်ချက်က ခေါင်းထဲဝင်လာပါသည်။ ထိုအချက်သည် အခြား မဟုတ်ပါ။ ဆံတော်ရှင်များ ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိသော ဒါယကာကြီးတစ်ဦး၏ ခေါင်းထဲတွင် အစဉ်အမြဲရှိနေသော ဒါနပါရမီအကြောင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မူလကတည်းက သူလေးစားပြီးဖြစ်သော စာပေပညာရှင်များနှင့်တွေ့ဆုံသောအခါ မူရင်းရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်သော အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီအတွက် အကြံဉာဏ်တွေ့ဘာတွေ မတောင်းခံမိကတည်းကပင် သူ၏စေတနာအလျောက် သူတို့ ဦးပိုင်လိမိတက်မှ ငွေ (၁၀)သိန်းကို အလှူအဖြစ် ဦးစွာလှူဒါန်းခဲ့လေသည်။ ထိုအချက်မှာ သူ့စေတနာ စရိုက်ပင်ဖြစ်နိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အကြံများ ရသည် မရသည်ဟု အပထား သူက ဒါနခန်းကို ဦးစွာ ပြုခဲ့သောကြောင့် ကျွန်တော်ကလည်း သူ့ကို ရောက်ရာအရပ်မှာ ဒါနသူဌေးကြီးအဖြစ် မြင်၍ မြင်၍ နေကြောင်း ပြောခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီအနေဖြင့် အမျိုးသားဦးပွားရေးလုပ်ငန်းကြီးတွင် အများပြည်သူတို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ ပါဝင်၍ အကျိုးခံစားနိုင်ရန်အတွက် အစုရှယ်ယာများကို အများပြည်သူများသို့ ရောင်းချနေကြောင်း စာပေရှင်များသို့ သူက တင်ပြပါသည်။ ဤတွင် ရှယ်ယာတစ်စုသည် ပရိမီယမ်ကြေးအပါအဝင် တစ်သောင်းလေးထောင်ဖြစ်ကြောင်းပြောရင်း စာပေပညာရှင်များအဖွဲ့သို့ ငွေကျပ် (၁၀) သိန်း လှူခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ စာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ကြီး ငွေအင်အားတောင့်တင်း အမြဲတမ်း ရိုးသားစွာ ကြံစည်ကြိုးစားလျက်ရှိသော ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်က သမိုင်းပါမောက္ခဟောင်း ပညာရှင်ဒေါက်တာ ခင်မောင်ညွန့်နှင့် အမျိုးသားစာပေပညာရှင် မောင်ဆုရှင်တို့က ပေးသင့် ပေးထိုက်

သော အကြံဉာဏ်များကို ပညာရှင်ပီပီ အသုံးချနိုင်အောင် ပေးနေခဲ့
မှာပင် မောင်ဆုရှင်က အကြံပေါက်၍ -

“အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီကို အားပေးရာလည်း
ရောက်အောင် ပွဲဦးထွက်အနေအားဖြင့် ကျွန်တော်တို့
ပြန်မာနိုင်ငံစာပေနှင့် စာနယ်ဇင်းအဖွဲ့ကြီးလည်း အစုရှယ်ယာ
လုပ်ငန်းတွင် ရှေ့ရေးအတွက် ပါဝင်နိုင်အောင်ဟူ၍ ဥက္ကဋ္ဌ
ဒေါက်တာခင်ရွှေအမှူး ပြုသော အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များ
သဘောတူညီချက်ဖြင့် လှူဒါန်းသော ထိုငွေ (၁၀)သိန်းကို
အစုရှယ်ယာများ ဝယ်၍ စုဆောင်းထားရလျှင် ကောင်းမည်
လား”

ဟု အကြံပေးလိုက်ပါသည်။

ထိုအခါ ဒါနအရာမှာဖြင့် ချက်ဆို နားခွက်က မီးတောင်
လျက် ရှိသော ဒေါက်တာခင်ရွှေက -

ကောင်းလှပါပြီဗျာ။ ငွေမလောက်ငှ ဖြစ်နေရင် အစုရှယ်ယာ
တစ်ရာတိတိ ဝင်ဖို့အတွက် လိုတဲ့ငွေကို ကျွန်တော်ကပဲ အမှုဆောင်
အဖွဲ့ကို တင်ပြပါမယ်။ သူတို့ကလည်း သဘောတူမှာပါပဲ။ စေတနာ
ကောင်းသူတွေပါပဲဗျာ။ စာပေကောင်းကျိုးအတွက် လှူဒါန်းရတာ
စာပေပညာရှင်တွေ အဆင်ပြေလေလေ စာကောင်း ပေကောင်းတွေ
ပြုစုနိုင်လေ လေမို့လို့ တကယ်လို့များ အမှုဆောင်အဖွဲ့က ငွေကျပ်
(၁၀) သိန်းပဲ အရင်က ဆုံးဖြတ်ထားတဲ့အတိုင်း လှူပါမယ်လို့ ဆိုရင်
တော့ ကျွန်တော်ကပဲ တာဝန်ယူပြီးတော့ လိုနေတဲ့ ငွေကျပ် (၄)
သိန်းကို ကျွန်တော်အိတ်ထဲက စိုက်ပြီး လှူပါမယ်ဗျာ”

ဟူ၍ ဟောဟောခိုင်းခိုင်းကြီး ပြောချလိုက်သောအခါ အားလုံး
ကပင် အံ့အားလည်း သင့်သွား၏။ ဝမ်းလည်း မြောက်သွားကြ၏။
သောသောညံ့သွားသော ခန်းလုံးပြည့် လက်ခုပ်သံများက သက်သေခံ

အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက်တွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေဥက္ကဋ္ဌဖြစ်ခြင်း

အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီ ဆိုသည်မှာ အခြားမဟုတ်ပါ။ မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းကြီးမှူးပြီး အလုပ်အမှုဆောင် အသစ်များရွေးချယ်လျက် ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့သော ကုမ္ပဏီတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု သာမန်ဆိုရပါမည်။ သို့သော်လည်း အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီသည် သာမန်ရိုးရိုးကုမ္ပဏီအနေအထားမှာ မရှိပါ။ ပို၍ အဆင့်မြင့်ပါသည်။ ပို၍ ခိုင်မာပါသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များအသင်းက ကြီးမှူးပြီးလျှင် ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးကဏ္ဍ တိုးတက်မြှင့်မားရေးကို ဦးတည်လျက် အများပိုင်ကုမ္ပဏီတစ်ခုအဖြစ် ဖွဲ့လိုက်သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့သည် ၂၉-၆-၂၀၀၂ ဖြစ်ကြောင်း ကျွန်တော် မှတ်မှတ်သားသားရှိပါသည်။

ထိုအဖွဲ့ကိုဦးဆောင်ပြုနေသူများမှာ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ထိပ်တန်းကျကျ အောင်မြင်နေသည့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။

သူတို့သည် တစ်ဦးချင်း တစ်ဦးချင်း စီးပွားရေးလုပ်ငန်းကို အထက်တန်းကျကျ အောင်မြင်နေသူများဖြစ်ပါသည်။

“ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးကဏ္ဍကို နိုင်ငံတကာ နှင့် ရင်ဘောင်တန်းကာ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ထိထိ ရောက်ရောက် အရှိန်အဟုန် ပြင်းပြင်းထန်ထန် လုပ်ကိုင်နိုင်ရန်အတွက် တစ်ဦးတစ်ယောက် အင်အား ဖြင့်မရနိုင်။ အများလက်တွဲ ညီညီ ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှ မြန်မာသည် ကမ္ဘာမှာ ထိပ်ရောက်မည်ဟု မျိုးချစ်စိတ်အရင်းခံ၍ လက်တွဲပူးပေါင်းခြင်း ဖြစ်ကြောင်း”

အမျိုးသားဦးပိုင် ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားပါသည်။

အမှုဆောင်အဖွဲ့တွင် ပါဝင်သောသူများမှာ စိတ်တူ ကိုယ်တူ ဖြစ်ကြသူများဖြစ်ပါသည်။ အဖွဲ့၏ အလုပ်အမှုဆောင် ကော်မတီတွင် ဥက္ကဋ္ဌမှာ ဒေါက်တာ ခင်ရွှေ ဖြစ်လာပါသည်။ အစည်းအဝေးတွင် ခဲဖြင့်တင်မြောက်ရာ ၂၂ မဲမှာ ၂၁ မဲဆွတ်ခူးရရှိလျက် ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ် သူးထူးခြားခြား ရွေးကောက်ခံခဲ့ရပါသည်။ သူ၏ တစ်သက်တာ ဘဝ ခိုးသားမှုအခြေခံသော ကြိုးစားမှုနှင့် ဘာသာတရား၏ ဆိုဆုံးမမှု တို့သည် အများ၏ စိတ်ကို သံလိုက်ပမာ ဆွဲဆောင်လျက်ရှိကြောင်း သိသာပါသည်။

အလုပ်အမှုဆောင်အဖွဲ့ဝင်များသည် သူနှင့် စိတ်တူကိုယ်တူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးဌေးမြင့် (ယုဇနကုမ္ပဏီ)၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌ ဦးအိုက်ထွန်း (အိုလံပစ်ကုမ္ပဏီ)၊ အထွေထွေအတွင်းရေးမှူး ဦးသန်းမြင့် (အေးရိပ်မွန်ဆောက်လုပ်ရေးကုမ္ပဏီ)၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးဇော်ဝင်း

(အရုဏ်ဦးဆောက်လုပ်ရေး)၊ အတွင်းရေးမှူး ဦးစိန်သစ် (Tosta Gropu Co., Ltd)၊ ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးတင့်ဆန်း (ACE Construction)၊ တွဲဖက်ဘဏ္ဍာရေးမှူး ဦးသန်းမြင့် (High Rise Construction)၊ စာရင်းစစ်မှူး ဦးကိုကိုထွေး (တော်ဝင်မိသားစုကုမ္ပဏီ)၊ စာရင်းစစ် ဒေါက်တာဇော်ထွန်း (Universal Group)၊ စာရင်းစစ် ဦးကျော်ဝင်း (ရွှေသံလွင်ကုမ္ပဏီ)တို့ ဖြစ်ပါသည်။

သူတို့သည် တစ်ဦးချင်းအနေထားအားဖြင့် စီးပွားရေး လုပ်ငန်း အောင်မြင်နေသည့် ထိပ်တန်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါသည်။

“မြန်မာတို့သည် စီးပွားရေး ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ရာတွင် စိတ်ဝမ်းကွဲကြသော အလေ့အထ ရှိသည်ဟု ရှေးကဆိုကြသော်လည်း ယခုအခါ ထိုသို့ မဟုတ်ဘဲ စိတ်ဝမ်းညီညီ တက်ညီလက်ညီ ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်ခြင်းအားဖြင့် ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးကဏ္ဍသည် နိုင်ငံ တကာနှင့် ရင်ဘောင်တန်းလာမည်ဖြစ်သောကြောင့် ခေတ်မီတိုးတက်သော နိုင်ငံကြီးအတွက် အမျိုးသားတို့က နိုးနိုးကြားကြားဖြင့် ယခုကဲ့သို့ စိတ်ဝမ်းမကွဲဘဲ လက်တွဲခဲ့ရခြင်းဖြစ်ကြောင်း”

ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

အာရှဒေသတွင် စီးပွားရေးနဂါးများ အမောက်ထောင်လျက်ရှိစဉ် မြန်မာ့စီးပွားရေးလောက၏ ဆင်ကြီးများ

ဤသို့ဖြင့် မြို့တော်သတင်းစာက ရေးလိုက်သောအခါ ကျွန်တော်လည်း သဘောကျသွားပါသည်။ အများပြည်သူတို့၏ အစုရှယ်ယာဖြင့် အောင်မြင်အောင်လုပ်မည့် ဒေါက်တာ ခင်ရွှေသည် သည်း မြန်မာနိုင်ငံ၏ အောင်မြင်နေသည့် စီးပွားရေး လောက၏ ဆင်ကြီးပင်ဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံရမည်ဖြစ်ပါသည်။

အစုရှယ်ယာလုပ်ငန်း ခေါင်းဆောင် ဒေါက်တာ ခင်ရွှေမှာ စီးပွားရေးဂုဏ်ထူးဆောင် ပါရဂူဘွဲ့ကို နှစ်ကြိမ်တိတိ ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ် ကြီးများက ဆီးမြင့်ခြင်းခံရသူဖြစ်သောကြောင့် နိုင်ငံတကာ စီးပွားရေး လောကတွင် သူသည် မြန်မာ့ကျော်သာမက ကမ္ဘာကျော် ဖြစ်စပြုလာ ပြီ ဖြစ်ပါ သည်။

သံသရာဒါနအဖြစ် သူလှူခဲ့သမျှသော ငွေပေါင်းမှာ အကြမ်း ချင်းအားဖြင့် သိန်းပေါင်း (၁၀၀၀၀၀) ကျော်ပြီဖြစ်သကဲ့သို့ စီးပွားရေး လောကတွင်လည်း သူသည် များစွာ အောင်မြင်နေသူဖြစ်ပါသည်။ ဗြိတိန်ညိုဟိုတယ်၊ ကရဝိက်နန်းတော်၊ ဇေယျာဆောက်လုပ်

ရေးလုပ်ငန်း၊ စက်မှုလုပ်ငန်း၊ မင်္ဂလာဒုံဥယျာမြို့တော်လုပ်ငန်း၊ ရန်ကုန်စက်မှုဇုန်လုပ်ငန်း၊ ကုန်သွယ်ရေးလုပ်ငန်း၊ ဂေါက်တွင်းလုပ်ငန်း၊ စီးကရက်လုပ်ငန်း စသော လုပ်ငန်းတို့အပြင် မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေးအသင်းတွင်လည်း သူသည် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူလျက်ရှိသည်။ ၎င်းပြင် ဟိုတယ်နှင့် ခရီးသွားလာရေးလုပ်ငန်းတို့တွင်လည်း သူသည်ပင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူလျက်ရှိပါသည်။ ၎င်းပြင် ယခုလည်း အမျိုးသားဦးပိုင်လီမိတက်တွင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် တာဝန်ယူလာပြန်သဖြင့် ၂၄နာရီသည် သူ့အတွက် မလုံလောက်နာရီ ၃၀ လောက်မှ လုံလောက်မည်ဖြစ်ပါသည်။

ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းဥက္ကဋ္ဌ

မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရှင်များအသင်း၏ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် သူတာဝန်ယူလျက်ရှိသော သူ၏သက်တမ်းကာလတွင် အသင်းကြီးသည် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်တိုးတက်လာကြောင်း သက်ဆိုင်သူတို့က ပြောကြားကြပါသည်။

သူ၏လက်ထက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များအသင်း အဆောက်အဦးကြီးသည်လည်း နိုင်ငံတကာအဆင့်ခမ်းခမ်းနားနားကြီး ထည်ထည်ဝါဝါကြီး ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါသည်။ နောင်သောအခါ အသင်းကြီး၏ အဆောက်အဦးကြီးသည် ဒေါက်တာခင်ရွှေလက်ထက်တွင် စတင်ဖြစ်ထွန်းခဲ့သည်ဟု ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းသမိုင်းတွင် မှတ်တိုင်တစ်တိုင်ဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

အမြင်ကျယ်သူပီပီ သူသည် သူ့လက်ထက်တွင် မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်များအသင်းကြီး၏ နှစ်ပတ်လည် အထူးမဂ္ဂဇင်းကြီးကိုလည်း ထုတ်လုပ်စေခဲ့အောင် လှုံ့ဆော်ခဲ့သည်။ ဤသည်မှာလည်း စာနယ်ဇင်းတို့၏ မိဒီယာအကူအညီသည် လုပ်ငန်းရှင်

များအတွက် အရေးပါကြောင်း သူသဘောပေါက်သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အသစ်ဖွဲ့ခြင်း

အသစ်ဖွဲ့စဉ်က အမျိုးသား စီးပွားရေးဦးပိုင်လိမိတက် ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ပါသည်။ နောင်သောအခါ အမျိုးသားဦးပိုင်ဟု ခေါ်ဆိုခဲ့ ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။ ၎င်းနောက် အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက်ဟု ပြောင်းလဲခေါ်ဝေါ်ကြပါသည်။ ရေရှည် ရည်မှန်း ချက်များမှာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများကို တိုးတက်ဆောင်ရွက်လိုခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ ၎င်းအပြင် အများပြည်သူတို့သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ တွင် ပိုမို ပါဝင်လာအောင် နှိုးဆော်လိုခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် ပြည်တွင်း ပြည်ပ ကုမ္ပဏီများနှင့် ဖက်စပ်လုပ်ငန်းများ ဆောင်ရွက် လိုခြင်းဖြစ် ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီ၏ အကျိုးစီးပွားများကို အများပြည်သူများ မျှဝေခံစားနိုင်စေရန် ကြိုးပမ်း လိုခြင်းတို့ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း၊ အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီ ကို ပြန်လည်အသစ်ဖွဲ့ရကြောင်း သိရပါသည်။ ရည်ရွယ်ချက်ကောင်း သလောက် စေတနာကောင်းသော သူများတို့သည် အမျိုးသားတို့ တိုးပွားဖို့ရန်အတွက် အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီတွင် အင်အားစုစည်းကြခြင်း ဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

ပြည့်အင်အားသည်ပြည့်တွင်းမှာသာ
 ရှိသည်ဟု သက်သေပြလိုက်သော
**အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး
 ကုမ္ပဏီလီမိတက်**

အမျိုးသား ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက်သည် တိုင်းပြည်၏လိုအပ်ချက်အရ ပေါ်ပေါက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားပါသည်။

“ပုဂ္ဂလိကစီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ တိုးတက်လာစေချင်ကြောင်း၊ ၎င်းပြင် တိုင်းပြည်၏ စီးပွားရေး သိသိသာသာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်လာစေချင်ကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် ဤကဲ့သို့ကောင်းမြတ်သော လုပ်ငန်းများတွင် အများပြည်သူတို့ တစ်ဦးချင်းစီ ပါဝင်စေလိုကြောင်း၊ အကျိုးအမြတ်ကိုလည်း အများပြည်သူတို့ မျှဝေခံစားစေလိုကြောင်း”

ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားခဲ့ပါသည်။
 ဤတွင် ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး၏ အဆိုအဆုံးမ

အောက်တွင် ဘဝရှင်သန်လျက် ကြီးပွားတိုးတက်ခဲ့သော ဒေါက်တာ ခင်ရွှေက . . .

“ကျွန်တော်တို့အတွက်တော့ ငွေကြေး ဥစ္စာက မလိုတော့ပါဘူး။ လူ့ဘဝ သက်တမ်းအရ လည်း သိပ်ပြီး ကြာကြာနေရမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားစဉ်မြေးဆက်တွေကို မွန်မြတ်တဲ့အမွေ လက်ဆောင်ပေးခဲ့ချင်ပါတယ်။ အဲဒါက စီးပွားရေးလုပ်ငန်း အတွေ့အကြုံများ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီတော့မှပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ သားစဉ် မြေးဆက်တွေအတွက် စီးပွားရေး အနာဂတ်ဟာ ထွန်းပြောင်လာမှာပါ။ နိုင်ငံတကာမှာ ဝင်ဆံ့လာမှာ ပါ။ နိုင်ငံတကာမှာ ရင်ဘောင်တန်း ယှဉ်ပြိုင် ထိုးဖောက် နိုင်အောင် ကျွန်တော်တို့ အုတ်မြစ်ချ ကြိုးပမ်းနေတာပါ”

ဟု ပြောကြားခဲ့ပါသည်။

မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ
 လုပ်ငန်းရှင်များအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ
ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏
သဘောထားအမြင်

မြန်မာနိုင်ငံသား ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေး လုပ်ငန်းရှင်များ ပါဝင်ဖွဲ့စည်းထားသော မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရှင်များအသင်း၏ အခန်းကဏ္ဍသည် မြန်မာ့သမိုင်းတွင် အရေးပါသည်ဟု ဆိုနိုင်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော အသင်းကြီးသည် ဆဌမအကြိမ်မြောက် အသင်းသားစုံညီ အစည်းအဝေးကို ၃-၈-၂၀၀၂ စနေနေ့က ရန်ကုန်မြို့၊ ကရဝိက်နန်းတော်၌ ကျင်းပရာ အိမ်ရာစီမံကိန်းဆိုင်ရာ ကော်မတီဥက္ကဋ္ဌ နိုင်ငံတော်အေးချမ်းသာယာရေးနှင့် ဖွံ့ဖြိုးရေးကောင်စီ အတွင်းရေးမှူး(၁) တက်ရောက်၍ အမှာစကားပြောကြားခဲ့ပါသည်။

ရှေးဦးစွာ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားကို အသင်းကြီး၏ ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေက ပြောကြားခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ပြောကြားရာတွင် ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ သဘောထားတို့မှာ အသင်းကြီး၏ သဘောထား ဖြစ်သည်သာမက နိုင်ငံသစ်တစ်ခု၏ တည်ဆောက်နေ

သော ကာလအတွင်း ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တို့၏ နိုင်ငံတော် အပေါ် ထားအပ်သော မေတ္တာ စေတနာကိုလည်း တစေတစောင်း ရှုမြင်နိုင်သဖြင့် ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ နှုတ်ခွန်းဆက်စကားကို ဖော်ပြမှ သင့်လျော်လိမ့်မည် ထင်ပါသည်။ အောက်တွင် တဆိတ်လောက် ဖတ်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

“အတွင်းရေးမှူး (၁) ကိုယ်တိုင် ဂရုတစိုက် စေတနာထားလျက် အနီးကပ် ကြီးကြပ်ပေးခြင်း ကြောင့် အသင်း၏ ကျစ်လစ်သော ဖွဲ့စည်းမှု ခိုင်မာ သော စည်းလုံးမှုနှင့် စွမ်းဆောင်မှုများမှာ တစ်နေ့ တခြား တိုးတက် မြင့်မားလာကြောင်း”

“ယခုဆိုလျှင် အသင်းကြီး၏ စည်းရုံးမှု အောက်တွင် အသင်းသား (၉၀၀) ကျော်အထိ စုစည်းစည်းရုံးလာနိုင်သဖြင့် အသင်း၏စွမ်းဆောင် မှုအား ပိုမိုထက်မြက် မြင့်မားလာသည်သာမက နိုင်ငံတော်က ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်လျက်ရှိသည့် ဘာသာ၊ သာသနာရေး၊ လူမှုရေး၊ အားကစား၊ ပညာရေးနှင့် စီးပွားရေး စသည့် နိုင်ငံတော် ဖွံ့ဖြိုးရေး ကဏ္ဍအသီးသီးတွင် နိုင်ငံတော်နှင့်အတူ လက်တွဲလျက် အသင်းကြီးသည် အင်ပြည့် အားပြည့် ပူးပေါင်း ဆောင်ရွက်လျက်ရှိနေပါကြောင်း”

“နိုင်ငံတော်၏ ဘာသာရေး သာသနာရေး ဆိုင်ရာ ချီးမြှင့် ထောက်ပံ့ခြင်းများ၊ သာသနာ ၂၅၀၀မှ ၅၀၀၀တိုင်တိုင် အရှည်တည်တံ့စေရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်မှုများတွင် မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်များက အများဆုံး

ပါဝင် လှူဒါန်းခဲ့ပြီး တည်ဆောက်ပြုပြင်မှုများတွင် နိုင်ငံ တော်အပိုင်းက လမ်းညွှန်မှုပြုသည့်အတိုင်း ပါဝင် ကောင်းမှုပြုခဲ့ကြောင်း”

“အားကစားကဏ္ဍ အပိုင်းတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ အိုလံပစ်ကောင်စီဥက္ကဋ္ဌက အနီးကပ် ကြီးကြပ်မှု ပေးလျက်ရှိသဖြင့် အားကစား ကဏ္ဍ အသီးသီးတွင် အထိုက်အလျောက် တိုးတက်မှုရရှိ လာပြီး အလားအလာကောင်းများ တွေ့မြင်နေရပြီ ဖြစ်ကြောင်း”

“မည်သည့်ခေတ်ကာလနှင့်မျှ မတူဘဲ အားကစားနည်းများနှင့် အားကစားသမားများအား ထောက်ခံအားပေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရမည်ဖြစ် ကြောင်း။ မြန်မာနိုင်ငံ ဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင် များအနေဖြင့် အားကစားအဖွဲ့ချုပ်အသီးသီးတွင် ဥက္ကဋ္ဌ၊ ဒုတိယဥက္ကဋ္ဌများအဖြစ် တာဝန်ယူလျက်ရှိပြီး လူအား ငွေအားဖြင့် ပူးပေါင်းပါဝင်ဆောင်ရွက် လျက်ရှိကြောင်း”

“ပညာရေးကဏ္ဍအနေဖြင့် နိုင်ငံတော် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် ဆောင်ရွက်ရာတွင် အရည်အသွေးမြင့်မားသည့် လူ့စွမ်းအား အရင်း အမြစ် (Human Resources) များ ဖြစ်ထွန်းစေရန် အဓိက လိုအပ်သော နိုင်ငံတော်ကိုအကျိုးပြုမည့် အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင် ပညာတတ်များ ပေါ်ထွန်းစေရန် အခြေခံမှအစ အဆင့်မြင့်ပညာ ရေး နယ်ပယ်အထိ အချိုးကျကျ တိုးတက်လာစေ

ရန် ကြိုးပမ်း ဆောင်ရွက်နေမှုများတွင်လည်း မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များအနေဖြင့် စာသင်ကျောင်းများ တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ ပညာရေးရန်ပုံငွေများ ထည့်ဝင် လှူဒါန်းခြင်း၊ အပါအဝင် တစ်တပ်တစ်အား ပံ့ပိုးဆောင်ရွက်မှုများစွာကို နိုင်ငံတော်နှင့်အတူ လက်တွဲဆောင်ရွက်လျက်ရှိပါကြောင်း”

“မြို့ပြဖွံ့ဖြိုးရေးကဏ္ဍ၌ အခြေခံတည်ဆောက်မှု (Infrastructure) ကဏ္ဍတွင်လည်း ၁၉၈၉ခုနှစ်မှ ယနေ့အထိ ပြည်သူအများ အိုးပိုင် အိမ်ပိုင်ဖြင့် နေနိုင်ရေး၊ နယ်စပ်ဒေသ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေးနှင့် သမ်းပန်းဆက်သွယ်မှု အဆင်ပြေလွယ်ကူစေရေးအတွက် လူနေအိမ်ရာများ တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ သမ်းတံတားများ တိုးချဲ့တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ ဆည်မြောင်းတာဝန်များ တည်ဆောက်ပေးခြင်း၊ အပါအဝင် အခြေခံ တည်ဆောက်မှုများကို ပမာဏကြီးကြီးမားမားဖြင့် နိုင်ငံတော်က ဆောင်ရွက်ပေးလျက် ရှိသည်ကို အားလုံးအသိပင်ဖြစ်ကြောင်း”

“စီးပွားရေးကဏ္ဍတွင် ပုဂ္ဂလိက စီးပွားရေးကဏ္ဍ တိုးတက်လာသဖြင့် လူနေမှုအဆင့်အတန်းများလည်း တိုးတက်မြင့်မားလာကြောင်း ယနေ့ဆိုလျှင် ပုဂ္ဂလိကတစ်ဦးချင်း၏ လူမှုဘဝနှင့် ဝင်ငွေအချိုးအစားမှာ ရှေးကထက် များစွာကွာခြားလျက် တိုးတက်မြင့်မားလာသည်ကို တွေ့ရကြောင်း”

“ယင်းအနက် ၁၉၉၈ခုနှစ်တွင် အမျိုးသား

ဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်ရေးကုမ္ပဏီလီမိတက်ကို အများပိုင် ကုမ္ပဏီသို့ ဖွဲ့စည်းပေးခဲ့ကြောင်း”

အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက်ကို နိုင်ငံတကာတွင် ထင်ပေါ်လျက်ရှိသော ကုမ္ပဏီစုကြီးများကဲ့သို့ ကုမ္ပဏီကြီးဖြစ်အောင် ဆောက်လုပ်ရေး လုပ်ငန်းရှင်များအား အင်အားဖြည့် ဖွဲ့စည်း၍ ပြန်လည်ဖွဲ့စည်းခဲ့ကြောင်း”

“ယင်းအဖွဲ့ကို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်များသာမက အများပြည်သူ စုပေါင်းပါဝင်ခွင့်ရှိသည့် အများပိုင်အဖြစ် ထူးခြားသော ဝိသေသများဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားကြောင်း”

“တစ်ဦး တစ်ယောက် တစ်ဖွဲ့ တစ်သင်း အတွက်သာ အကျိုးရရှိမှုမျိုး မဟုတ်ဘဲ အများအကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်သဖြင့် အစုရှယ်ယာများ ခေါ်ယူစုဆောင်း၍ အမြတ်ငွေများ ခွဲဝေခံစားသွားမည်ဖြစ်ကြောင်း”

“အများပိုင် အနေဖြင့် ပုဂ္ဂလိက ကုမ္ပဏီများ ဖြစ်သော National Holding Services Company. National Holding Industrial Company. National Holding Development Company နှင့် National Holding Trading Company စသည့် ကုမ္ပဏီများကို တိုင်းရင်းသား လုပ်ငန်းရှင်များက တစ်ဖက်၊ National Industrial Holding Limited မှ တစ်ဖက်ဖြင့် ဖွဲ့စည်းပြီး နိုင်ငံတော်အကျိုး၊ အမျိုးသားအကျိုးကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့်

ဆောင်ရွက်သွားမည်ဖြစ်ကြောင်းကို ကတိပြုအပ်
ပါကြောင်း”

ဖြင့် ရှင်းလင်းတင်ပြပါသည်။

အသင်းကြီး၏အလှူတော်ငွေ

ဒေါက်တာခင်ရွှေ ဥက္ကဋ္ဌပြုလုပ်သော အမျိုးသားဖွံ့ဖြိုး
တိုးတက်ရေး ကုမ္ပဏီလီမိတက် ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် နိုင်ငံတော်၏
လိုအပ်ချက်ဖြစ်ကြောင်းနှင့် တကွ အင်အားအပြည့်ရှိသော ပုဂ္ဂလိက
လုပ်ငန်းရှင်တို့၏ မေတ္တာနှင့် စွမ်းအားကို ခေတ်မီနိုင်ငံတော်
တည်ဆောက်ရာတွင် မှတ်တမ်းတင်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာတော်ကြီး အဆုံးအမဖြင့် ရပ်တည်
လာ ခဲ့သော အသင်းကြီးဖြစ်သဖြင့် ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော
နိုင်ငံတော်သစ်ကြီး ပေါ်ပေါက်ထွန်းကားရေးအတွက် အကောင်
အထည်ဖော် ဆောင်ရွက်လျက်ရှိသော ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်ရေး
လုပ်ငန်းများဖြစ်သည့် သာသနာရေး၊ ပညာရေး၊ ကျမ်းမာရေးနှင့်
လူမှုရေး လုပ်ငန်းများတွင် အသုံးပြုနိုင်ရန် မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်
ရေးဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းရှင်များအသင်းက လှူဒါန်းသော ငွေသိန်း
(၂၀၀)ကို အသင်း ဥက္ကဋ္ဌ ဒေါက်တာ ခင်ရွှေနှင့် အလုပ်အမှုဆောင်
အဖွဲ့ဝင်များက အတွင်းရေးမှူး (၁) ထံသို့ ပေးအပ်လှူဒါန်းပြီး ထိုနေ့
က အစည်းအဝေး ပထမပိုင်း အစီအစဉ် ရပ်နားခဲ့ပါသည်။

အစီအစဉ် ရပ်နားခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော်၏အတွေးများ
သည်ကား မရပ်နားနိုင်ခဲ့ပါ။

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် သူ့ရောက်ရာအရပ်တွင် ဘာသာ
ရေး၊ သာသနာရေးအလှူတော်ငွေများကို သူလှူလျှင်လှူ သူမလှူလျှင်

လည်း တစ်ပါးသူတို့လှူချင်အောင်ပြုကြောင်း အကဲခတ်မိပါသည်။

အခါများစွာပင်လျှင် သူသည် အများကိုပါဝင်နိုင်အောင်တူသူကပင်လျှင် အလှူတော်ငွေများကို စတင် လှူဒါန်းလိုက်သဖြင့် သူ့နောက်က တစ်ပြုကြီးပါလာကြောင်း အမြဲတမ်းလိုလို တွေ့မြင်ရပါသည်။ ဤသည်မှာလည်း ခုနစ်ရက်သားသမီးတို့ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့အရေး တိုင်းရေးပြည်ရေး စိတ်ဝင်စားအောင် သူကပင်လျှင် လက်တို့လိုက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရသည်နှင့်အတူ သူ၏အတွင်းစိတ်ကိုလည်း လက်တို့စရာမလိုတော့ဘဲ ကျွန်တော်ကောင်းစွာ အကဲခတ်နိုင်ပါတော့သည်။

ရတနာဆင်ဖြူတော်နှင့် လေးပြင်လေးရပ်မှ ဒါယကာရနီးမောင်နံ့များ

ရှေးရှေးတုန်းက စာများတွင် လေးပြင်လေးရပ်မှ သူဌေးကြီး (၄) ဦးဟူသော စကားကို ဖတ်ရှုဖူးပါသည်။ ထိုစကားလုံးသည် ရတနာ ဆင်ဖြူတော်များနှင့်အတူ ပြန်လည်ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြောင်း သတိထားမိပါသည်။ မြန်မာစကား သမိုင်းကြောင်း စိတ်ဝင်စားသူ တစ်ယောက် အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဆင်ဖြူတော်များသမိုင်းကြောင်း စိတ်ဝင်စားသူ အနေဖြင့်လည်းကောင်း၊ လေးပြင်လေးရပ် သူဌေးများ ဟူသော စကားလုံးကို စိတ်ဝင်စားခြင်းလည်း ပါဝင်သည် ဟု ဆိုချင်ပါသည်။

၂၁-၇-၂၀၀၂ တနင်္ဂနွေနေ့သည်ကား ထူးခြားသော နေ့တစ်နေ့ ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ရတနာဆင်ဖြူတော် ဘွဲ့အမည် နာမံတော်ပေးအပ်ခြင်း နာမကရဏမင်္ဂလာအခမ်းအနား ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့သောကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

အစီအစဉ်အရ အခမ်းအနားမျှော်က ရတနာဆင်ဖြူတော်၏ သိက္ခိမာလာဘွဲ့အမည် နာမံတော်ကို ဖတ်ကြားကြေငြာပါသည်။ ထို့နောက် အောင်သိက္ခိဂါထာတော်များကိုရွတ်ဆို၍ ရတနာဆင်ဖြူတော်ကို သိက္ခိတင်ပေးပါသည်။ မင်္ဂလာငွေခရု သုံးကြိမ်သံပြိုင်မှုတ်ပါသည်။ ထို့နောက် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲတို့က ရတနာဆင်ဖြူတော်အား သိက္ခိမာလာဟူသော ဘွဲ့အမည်စာတန်းကို ဖွဲ့ချည်ပေးကြပါသည်။

ဆက်လက်၍ လေးပြင်လေးရပ်မှ သူဌေးသူကြွယ် ဇနီးမောင်နှံတို့က ရတနာဆင်ဖြူတော် ရိက္ခာတော်အတွက် အသပြာငွေများ လက်ဖွဲ့ကြရာတွင်

(၁) မြန်မာနိုင်ငံဆောက်လုပ်ရေးလုပ်ငန်းရှင်များအသင်း ဥက္ကဋ္ဌ အဂ္ဂမဟာသီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ဇေတုမ္ဘာ ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် ဇနီး သီရိသုဓမ္မသီရိ ဒေါ်စန်းစန်းကြွယ်တို့ကလည်းကောင်း၊

(၂) သီဟသူဓမ္မ မဏိဇောတဓရ လူမှုထူးချွန် ပထမဆင့်ရွှေသံလွင် ဦးသိန်းဝင်းနှင့် ဇနီး သီရိသုဓမ္မသီရိတို့ကလည်းကောင်း

(၃) သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ ရွှေပင်ငွေပင် ဦးသန်းထွန်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်အေးမြင့်တို့က လည်းကောင်း၊

(၄) သီရိသုဓမ္မမဏိဇောတဓရ စိန်နှင့်စန်း ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင် ဦးစိန်လှဝင်းနှင့် ဇနီး ဒေါ်ဖြူဖြူခင်တို့က လည်းကောင်း လက်ဖွဲ့ငွေများ ပေးအပ်ကြပြီး ရတနာဆင်ဖြူတော် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်နေတာဝန်ခံက လက်ခံပါသည်။

ထို့နောက် နဝရတ်ကိုးပါး၊ နံ့သာရေငါးပါး၊ ပရိတ်ရည်တို့ဖြင့် “သိက္ခိမာလာ” ရတနာဆင်ဖြူတော်အား မင်္ဂလာရေစင် သွန်းဖြန်းပေးပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန အနုပညာဦးစီးဌာနမှ “သိက္ခိမာလာ” ရတနာဆင်ဖြူတော် ဂုဏ်ရည်ပြ မင်္ဂလာဩဘာရတုကို ဖတ်ကြားပါသည်။ “သိက္ခိမာလာ” ရတနာဆင်ဖြူတော်အား အစာ

အဟာရများ ကျွေးမွေးပါသည်။

ထို့နောက် ရတနာ ဆင်ဖြူတော် ရှာဖွေရေးအဖွဲ့၊ ရတနာ ဆင်ဖြူတော် သယ်ဆောင်ရေးအဖွဲ့၊ ရတနာဆင်ဖြူတော် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့၊ ရတနာဆင်ဖြူတော် ကျန်းမာရေး စောင့်ရှောက်ရေးအဖွဲ့နှင့် ရတနာဆင်ဖြူတော်ဆောင် ဆောက်လုပ်ရေးအဖွဲ့တို့အား ဆုငွေများ ချီးမြှင့်ပေးအပ်ပါသည်။

ထို့နောက် ရတနာဆင်ဖြူတော် ဘွဲ့အမည် နာမံတော် ပေးအပ်ခြင်း၊ နာမကရဏ မင်္ဂလာ အခမ်းအနား အောင်မြင်ခြင်း အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရတနာ ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွှာသွန်းပြီးပါသည်။

ရတနာဆင်ဖြူတော်သည် အဆင်တန်ဆာများဖြင့် ဝတ်ဆင်ထားသဖြင့် အလွန်ပင် ကျက်သရေရှိကြောင်း အများကပြောကြားကြပါသည်။ ထို့အတူပင်လျှင် လေးပြင်လေးရပ်မှ ဒါယကာကြီး လေးဦးတို့မှာလည်း အလွန်ပင် ထည်ထည်ဝါဝါရှိလှပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့၏ ဒါယကာကြီးများသည် လေးပြင်လေးရပ် ဒါယကာကြီးများစာရင်းတွင် ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်လျက် သာသနာ့အကျိုးဆောင်အဖြစ် ရပ်တည်လျက်ရှိပါတော့သည်။

ဤသည်မှာလည်း ခိုးသား၍ ကြီးစားခဲ့သော သူတစ်ယောက် ဖြစ်သောကြောင့် လူငယ်မျိုးဆက်သစ်များအတွက် အတုယူစရာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခုဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်၏ ဦးခေါင်းပိုင်းမှ ထူးခြားသောကုသိုလ်များ

မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်သည် ရန်ကုန်မြို့တော်ကြီး၏ ဦးခေါင်းပိုင်းမှာ တည်ရှိသဖြင့် ရန်ကုန်မြို့တော် ဦးခေါင်းပိုင်းကုသိုလ်များဟု တင်စားခြင်းဖြစ်ပါသည်။

ရန်ကုန်မြို့တော်၏ ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် စေတီဆင်းတုတော်များ ထူးထူးခြားခြားကြီး ပေါ်ပေါက်လာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းသည် မထူးခြားဟု ဘယ်သူမှ မပြောရဲပါ။ အလွန်ထူးသည်ဟု မြင်ရသူ အပေါင်းတို့က အံ့သြဝမ်းသာ ပြောဆိုသည်ကိုသာ ကြား၍ ကြား၍နေ ရပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် သူဦးဆောင်၍ တည်ထားကိုးကွယ် အပ်သော စေတီတော်များ ဆင်းတုတော်များကို မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ် မြို့တော်သို့ လာရောက်သူတိုင်းအား ကုသိုလ်ဆင့်ပွားရအောင်ထု မမောနိုင် မပန်းနိုင် ကုသိုလ်ဝေငှနေလေ့ရှိသည်မှာ သူ၏ ထူးခြားပင်ဖြစ်ပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေနှင့် တွေ့ဆုံတိုင်းပင်လျှင် သူသည် ဘယ်

လောက်ပင် နေပူစေကာမူ ထီးဆောင်းရန် သတိမရ။ တည်ထား
ကိုးကွယ်အပ်သော စေတီတော်များ အနေအထားကို လှည့်လည်
ကြည့်ရှု ပြသလေ့ရှိပါသည်။ အားလုံးကုန်ကျငွေပေါင်း စုစုပေါင်း
သိန်း(၃၀၀၀)ကျော် ရှိမည်ဖြစ်ကြောင်း ထပ်ဆင့်၍ သိရပါသည်။

၁၇-၁၀-၂၀၀၂ ခုနှစ်နေ့တွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေသည်
လုပ်ငန်းခွင်များ အားလုံးလိုလို လက်စသိမ်းပြုဖြစ်သဖြင့် လုပ်အားဒါန
ပြုသူအပေါင်းတို့ကို သူ၏ ဇေယျာရုံခန်းအတွင်းသို့ ခေါ်ဆောင်ကာ
ဆုငွေများ ပေးကမ်းပါသည်။ ဤတွင် ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏လက်ရင်းတပည့်များနှင့်တကွ ယောဂီများ အများအပြား
ပါကြပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် သူပြောကြားသော စကားအချို့မှာ
မှတ်သားဖွယ်ရာဖြစ်ပါသည်။ အောက်တွင် ကောက်နုတ်ဖော်ပြပါ
သည်။

“ဘုရားစေတီ တည်ထားခြင်းကိစ္စမှာ
ငွေချမ်းသာတိုင်း လုပ်နိုင်သော ကိစ္စမဟုတ်ပါ။
ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပါရမီအဆက်ဆက် ပဋ္ဌာန်းဆက်
ရှိမှသာ ဆုံဆည်း ကြိုကြိုက်ခြင်းဖြစ်သည်”

“ဘုရားစေတီ တည်ထားကိုးကွယ်ရန်
အခွင့်အရေး ရရှိရန်မှာ မလွယ်ကူပါ။ အလွန်
ကုသိုလ်ထူးမှ သာ ပြုခွင့်ရပါသည်။ မြန်မာနိုင်ငံတွင်
ထူးခြားမွန်မြတ်သည့် ဆရာတော်ကြီးများနှင့်
သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများ ပေါ်ထွန်းခဲ့၍ တတ်စွမ်း
သမျှ သာသနာပြုခဲ့ကြပါသည်”

“ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး
မှာကား အတိတ်ဘဝ ပါရမီအဆက်ဆက်နှင့် ယခု
ပစ္စုပ္ပန်မျက်မှောက်ဘဝတွင် ကျင့်ကြံအားထုတ်မှု

၃

တို့ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓသာသနာ တော်ကြီး စတင်အခြေချရာ ပွင့်လန်းရာ သထုံ ဒဂုံ သုဝဏ္ဏဘူမိ သာသနာ့အမွေအနှစ်များကို ဖွင့်ဖော် လျက် ယခု တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် ဆောင်ရွက်နေ သည်ကို ကျွန်တော်တို့သည် ကံကောင်း၍ ကြံကြိုက် ခဲ့ ရပါသည်”

“မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်၏ မြို့ဦးဖြစ် သော မြို့၏ဦးခေါင်းပိုင်းတွင် ယခု တည်ထားကိုးကွယ် လျက်ရှိသော ပုံတော်ပွားဘုရားစေတီ ခြောက်ဆူတို့မှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး၏ လမ်းညွှန်မှု ဩဝါဒများနှင့်အညီ ပြုလုပ်ရခြင်းဖြစ်ပါသည်”

“ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာပြု ကုသိုလ် ကောင်းမှု အစုစုတို့တွင် ခင်ဗျားတို့ ကျွန်တော်တို့ အားလုံး ငွေဒါန၊ လုပ်အားဒါန၊ ပညာဒါန၊ ဝေယျာဝစ္စ ဒါန စသည်အားဖြင့် မိမိကျရာ နေရာမှ ပါဝင် ဆောင်ရွက်ခွင့်ရခြင်းမှာ နည်းနည်းနောနော ကုသိုလ်ကံများ မဟုတ်ကြပါဟု သဘောပေါက်စေ လိုပါသည်။ အတိတ်ပါရမီကလည်းရှိမှ ပဋ္ဌာန်းဆက် ကလည်းရှိမှ ပြုလုပ်နိုင်သော ကိစ္စဖြစ်ပါသည်”

“ကျွန်တော်တို့သည် ရှေးဘဝက ကုသိုလ် ကောင်းမှုများရှိခဲ့၍ ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်နိုင်ကြပါသည်။ နောင်ဘဝအဆက်ဆက်တွင်လည်း ယခုထက်ပို၍ ပို၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုများလုပ်နိုင်အောင် မမေ့ မလျော့ကြဘဲ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်ကြီး သုဝဏ္ဏဘူမိမှာ တစ်ကျော့ပြန် ပြန်လည် ဖွင့်ဖော်

ပေးလိုက်ပြီဖြစ်သော ကျွန်ထီးဆောင်းဆရာတော်
ဘုရားကြီး၏ မေတ္တာ စေတနာ အရိပ်အာဝါသကို
ခိုလှုံကြပြီးလျှင် လုပ်ခွင့်ရတုန်း အချိန်အခါလေး
မှာ လုပ်ခွင့်ဟူသော စကားကလေးကို စဉ်းစားကြ
ပြီးလျှင် နောင်သောအခါ မလုပ်လိုက်ရလေခြင်း၊
မလှူလိုက် ရလေခြင်း၊ ငါတို့ မပါလိုက်ရလေခြင်း
စသည်ဖြင့် နောင်တမရကြလေအောင် နောင်တ
မရကြစတမ်း ကျွန်တော်တို့ ကြိုးပမ်းကြပါစို့။”

အစဉ်အလာကောင်းသော မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်

သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် ဂဝံယဉ်ကျေးမှုကြီး တခန်းတနား ထွန်းကား ခဲ့ကြောင်း ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် ဂဝံလက်ရာများသည် သက်သေကောင်းဖြစ်လေသည်။ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရား ကို အကြောင်းပြု၍ ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ ဂဝံရုပ်တု ဆင်းတုတော်များ ရန်ကုန်မြေသို့ ပထမဦးစွာ ပင့်ဆောင်လာခဲ့သူမှာလည်း မင်္ဂလာခုံ ဥယျာဉ်မြို့တော်ကြီး တည်ဆောက်နေသည့် ဒေါက်တာခင်ရွှေပင် ဖြစ်ပါသည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ခင်မှ တရားမင်သည်ဟူသော စကားသည် အတော် ကလေး ထိရောက်လေသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ကျိုက်ထီး ဆောင်း ဆရာတော်၏ အန္တေဝါသိကာ တပည့်ကြီးဖြစ်သော ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ဆရာတော်ကြီး၏ ဆံတော်ရှင် သာသနာ များ ဖွင့်ဖော်ရာတွင် ကိုယ်ရော စိတ်ပါ ပုံ၍ ပါဝင်ခဲ့ကြောင်း သက်သေ ကောင်းများရှိခဲ့ပါသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ကျိုက်ထီးဆောင်းက ဂဝံ လက်ရာများကို ရန်ကုန်သို့ ရန်ကုန်သားတွေမြင်ဖူးအောင် ပထမဆုံး ငွေကုန် ခံ၍ ပင့်လာသူမှာ ဒေါက်တာခင်ရွှေပင်ဖြစ်ပါသည်။

၁၃၂၆ခု၊ ဝါဆိုလဆန်း (၉)ရက်၊ ၉-၇-၂၀၀၀ပြည့်နှစ်တွင် ဂဝံရုပ်တုတော်များ၊ ဆင်းတုတော်များသည် မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော် သို့ ဦးစွာပထမ ကြွတော်မူလာပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ မြောက်ဘက်စောင်းတန်းအနီး တနင်္ဂနွေထောင့်ရှိ ဦးဘရီတန်ဆောင်းတွင် တည်ထားလျက် ထာဝရအပူဇော်ခံမည် ဖြစ်ပါသည်။

၉-၇-၂၀၀၀၊ တနင်္လာနေ့တွင် ကျင်းပသော ကေလူသဆံတော်ရှင် သာသနာ ၅၀၀၀ ရောင်တော်ဖွင့် စီမံချက် အခမ်းအနားတွင် ဒေါက်တာခင်ရွှေမိသားစုတို့သည် မတည်ငွေ သိန်း(၃၀၀) လှူဒါန်းခဲ့ပြီးနောက် ဂဝံဆင်းတုတော်များသည် ရွှေတိဂုံကုန်းတော်ပေါ်တွင် ထာဝရ တည်ထားကိုးကွယ်ရန်အတွက်လည်း ဦးဘရီတန်ဆောင်းကြီးကို ရရှိအောင်လည်းကောင်း၊ ရရှိပြီးနောက် ပြုပြင်မွမ်းမံရန်အတွက်လည်းကောင်း၊ ပြုပြင်မွမ်းမံပြီးနောက် ဂဝံဆင်းတုတော်များ ထာဝရအပူဇော် ခံတော်မူရန်အထိ ဒေါက်တာခင်ရွှေက တာဝန်ယူခဲ့ပါသည်။

ဤသို့ဖြင့် ၁၆-၁၀-၂၀၀၀ပြည့်နှစ် တနင်္လာနေ့ ညနေ ၆နာရီ ၂၅မိနစ်အချိန်တွင် မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်တွင် ယာယီစံတော်မူနေသော ဂဝံရုပ်ပွားတော်များနှင့် ဆင်းတုတော်များသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ တနင်္ဂနွေထောင့်သို့ ပင့်ဆောင်တော်မူလာခဲ့ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် တနင်္ဂနွေထောင့်က ဦးဘရီတန်ဆောင်းကြီးသည်လည်း ထီးဒိပံတန်ဆောင်ကြီးအဖြစ် လူသိများခဲ့လေသည်။

ထိုတန်ဆောင်းကြီး၏ ရှေ့တစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းမှ ပါရမီရှင်များ ထုလုပ်သော ဂဝံကျားရုပ်ကြီးနှင့် ဂဝံခြင်္သေ့ကြီးကလည်း ဘုရားဖူးများကို ဆွဲဆောင်လျက်ရှိပါသည်။ တန်ဆောင်းထဲတွင်လည်း မဟာအထုလရာဇသုခ ဘွဲ့တံဆိပ် သတော်မူသော

ဂဝံဆင်းတုရုပ်ပွားတော်ကြီးနှင့်တကွ ရဟန္တာဂဝံဆင်းတုတော်များ
 (၉)ဆူတိတိ အဖူးမြော်ခံ စံတော်မူလျက်ရှိ၏။ သွားရောက်၍ ဖူးမြော်
 နိုင်ကြပါသည်။ ဖူးတိုင်း ဖူးတိုင်းလည်း ကုသိုလ်ရတိုင်း ရတိုင်း
 အလှူရှင် ဒေါက်တာခင်ရွှေတို့ မိသားစုလည်း ကုသိုလ်ရနေမည်ဟု
 မစဉ်းစားဘဲ သိနိုင်ပါသည်။

စေတနာမှန်၍ ကံကောင်းသူ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ကြီး ရန်ကုန်သို့ကြွလာစဉ်မှာ နှစ်ရက် သုံးရက် ကြာသွားလေသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးနှင့် စပ်လျဉ်းသမျှ ဒကာတော်ဖြစ်သော ဒေါက်တာခင်ရွှေမှာ ပါရမီဖြည့်ရန် အပါးတွင် အစဉ်အသင့် နေစမြဲဖြစ်ပါသည်။ ထိုနေ့က ညတော်တော်နက်သောအခါ သူ့ခမျာ ညောင်းသည်ထင်ပါရဲ့။ ဝလွန်းသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးကို တစောင်းကလေးစောင်းကာ နံရံကိုမှီလျက် ဆရာတော်ကြီးကိုအရိုအသေပြုလျက် မနီးလွန်း မဝေးလွန်းနေရာမှာ နေပါသည်။ ထိုအခါ ဆရာတော်က ဒကာလည်း ပင်ပန်းရောပေါ့ မိန့်တော်မူပါသည်။ ထိုအခါမှ ပင်ပန်းသောကြောင့်မဟုတ်။ တင်ပါးတွင် သွေးစုနာကြီးပေါက်နေရာ ပေါက်လျက် ပြည်တစို့စို့ ထွက်နေသောကြောင့်ဟု သိလိုက်ရသောအခါ သူ၏ သည်းခံနိုင်မှုနှင့် ငွေကို အံ့ဩမိပါတော့သည်။

ထိုအခါမှ သူလည်း မခံလွန်းနိုင်တော့သဖြင့် ဆေးရုံသို့ တက်၍ ကုရပါသည်။ ဧည့်သည်တွေလာလွန်းလို့ နေကောင်းပါ

သည်။ မလာကြပါနှင့်။ သွေးစုနာကြောင့် သိပ်ပြီးညှိမခံနိုင်ကြောင်း ရင်းနှီးသူများကို ခပ်ရှက်ရှက်နှင့် ဖွင့်ဟပြောရပါသည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဟု သတင်းမေးရအောင် ကျွန်တော်တို့ရောက်သွားပါသည်။

ထိုအခါ သူက ဝမ်းသာအားရဖြင့် နေပါဦး နေပါဦးဟု အတော်ကြီးမိုးချုပ်သည်အထိ ဆွဲထားပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့် ဆိုသော် သူသည် ဆေးရုံမှာနားနေရင်း ဆရာတော်ကြီးနှင့် ယခင် အပတ်က တွေ့ဆုံခဲ့စဉ်က အသံဖမ်းသွင်းယူခဲ့သော ကက်ဆက်ခွေ (၂) ခွေကို သူကိုယ်တိုင်လည်း အကြိမ်ကြိမ်နားထောင်ပြီးဖြစ်ကြောင်း ယခုလည်း ကျွန်တော့်အား နားထောင်စေချင်သဖြင့် သူက အကြိမ်ကြိမ်ဖွင့်၍ ပြပါသည်။

အခွေ(၂)ခွေတွင် တစ်ခုသောအခွေမှာ ဆရာတော်ကြီး၏ ငယ်စဉ်ကအကြောင်းများ၊ ဆရာတော်ကြီး၏ ကျင့်စဉ်များအကြောင်း ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ပြောကြားချက်များပါရှိပါသည်။ သိဒ္ဓိ မတိဒ္ဓိ အကြောင်းတို့သာမက မြတ်စွာဘုရားအလိုတော်ကျ အားထုတ်ချစ် များတို့ကိုလည်း သိကောင်းစရာ ဟောကြားထားသော အခွေဖြစ်ပါသည်။ အမှန်မှာ တကူးတကဟောသည်မဟုတ်ပါ။ ဆရာတော်ပြောသည်ကို ကိုကျော်အောင်က အသံသွင်းစက်ကလေး ချထား၍ အသံဖမ်းယူထားခြင်းသာဖြစ်ပါသည်။ ထိုအခွေသည်လည်း ဆရာတော်၏ ထေရုပ္ပတ္တိနှင့်ကျင့်စဉ်များပါဝင်နေသဖြင့် အားလုံးအတွက် အထောက်အကူဖြစ်လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း သူ၏ သွေးစုနာကလေးကို ခပ်စွဲထိုင်ရင်း ကျွန်တော့်အား ပြောကြားသည်ကို ကျွန်တော်ကောင်းစွာ မှတ်မိပါသည်။

နောက်တစ်ခွေမှာ ပို၍ထူးဆန်းပါသည်ဟု သူကပြောပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုအခွေမှာ ကျွန်တော့်မှာ အသံဖမ်း

စက်မပါသွားသဖြင့် မဖမ်းယူနိုင်ခဲ့ပါ။ ကိုကျော်အောင်၏ တောင်းမှုကြောင့် အသံဖမ်းထားသော အခွေဖြစ်ရကား ကျွန်တော့်အား လက်ဆောင်ပေးမည်ဟု သူက သွေးစုနာကို ဂရုမထားနိုင်ဘဲ ပြောနေပါသည်။ ကျွန်တော်ကား လူမမာကို အားနာလှပါပြီ။ သို့သော်လည်း သူက အားမနာပါနှင့်ဟု ပြောနေသဖြင့် အားနာ၍ မရတော့ပါ။ အတော်ကလေး ညနက်လာပြီ ဖြစ်သဖြင့် နာရီကလေးကို မသိမသာ ကြည့်ရင်း နားထောင်ရပါသည်။

ဒုတိယအခွေမှာ ကျွန်တော့်အတွက် သီးသန့်ဖြစ်ပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် “ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်းချည်းပဲ မောင်ပန်းမွှေးရေ” ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် ဓမ္မပလ္လင်တွင် ဟောကြားတော်မူသော တရားတော်ကြီးဖြစ်ကြောင်း သူက မမောနိုင် မပန်းနိုင် ပြန်၍ ပြောနေပါသည်။ ပြီးတော့လည်း ထိုအခွေ နှစ်ခွေကို ကျွန်တော့်အား အပြီးအပိုင် လက်ဆောင်ပေးလိုက် ပါသည်။

ဪ . . . သွေးစုနာပေါက်လို့ ဆေးရုံတက်ပြီးနေရတဲ့ လူမမာတစ်ယောက်ဆီ လူမမာသွားမေးလိုက်သောအခါ လူမမာက လူမမာ လာမေးသူကို ဘုရားအကြောင်း တရားအကြောင်း ပြောရ၍ မမောနိုင်မပန်းနိုင် စိတ်ပျော်ရွှင်နေသည်ကို တွေ့ရသောကြောင့် . .

ဪ . . . လောကကြီးမှာ ဒီလိုသဒ္ဓါထက်သန်တဲ့ လူတွေလည်း ရှိသေးတာကိုးဟု တွေးတောရင်း စေတနာမှန်လျှင် ကံကောင်းမည် ဟူသော စကားကလေးကို အဓိပ္ပါယ်ဖော်၍ နေမိပါတော့သည်။

ဆေးရုံပေါ်က လူမမာနှင့် ရွှေတီဂုံစနေထောင့်က ဗောဓိပင်

ဒေါက်တာခင်ရွှေမှာ ဆေးရုံတက်သော်လည်း စိတ်က
မဖြောင့်။

“မနက်စောစောမှာ ဆရာတော်ကြီး စနေ
ထောင့်မှာ ကြွလာလိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ အတွင်း
ရေးမှူး(၁)က ဗောဓိပင်(၉)ပင် စိုက်လိမ့်မယ်။ သိပ်
ထူးဆန်းတယ်။ သိပ်ပြီးတိုက်ဆိုင်တယ်။ ကျွန်တော်
တော့ မသွားနိုင်ဘူးဗျာ။ ဒီသွေးစုနာကြီးက”

ဟုပြောရင်း ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ကျွန်တော့်အား စာရွက်
တစ်ရွက် ပေးပါသည်။

ထိုစာရွက်မှာ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏
ပြောကြားချက်ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးပြောသမျှကို ကျွန်တော်
က နောက်ကလိုက်၍ ရေးရပါသည်။ ထိုရေးသားချက်မှာ ရွှေတီဂုံ
စနေထောင့်က ဗောဓိပင်(၉)ပင်နှင့်စပ်လျဉ်းသော နောက်ကြောင်း
များ ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအကြောင်းများကို သိရအောင်ဟု စာစိပြီးလျှင် မနက်
စောစောရောက်အောင်သွားပြီး ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။ ပြီးတော့ လိုအပ်

လျှင် မိတ္တူစောင်ရေ တစ်ရာ နှစ်ရာလောက်ပွားထားပြီး လိုအပ်လျှင် အများသိအောင် ဝေငှရန်ဖြစ်ပါသည်။ ထူးခြားရှားပါးသော ဗောဓိပင် ကိုးမျိုးကို ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာကြီးသည် မည်သို့ စုဆောင်းထားရကြောင်း၊ မည်သို့ရရှိကြောင်း၊ နောင်လာနောင်သားများ သိရှိစေရန် ဖြစ်ကြောင်း၊ ဆရာတော်ကြီးက အထပ်ထပ်မှာကြောင်း ကျွန်တော့် အား မှာကြားနေပါသည်။

“ကျွန်တော့်ကိုယ်စားသွားပြီးတော့ ဗောဓိပင် အခမ်းအနားကို ကြည့်စမ်းပါဗျာ။ ပြီးတော့ ဗောဓိပင်ရဲ့ ထူးခြားပုံတွေကို လူတွေသိအောင် ပြောစမ်းပါဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ သွေးစုနာက မကျက်သေးတော့ မလိုက်နိုင်ဘူးဗျာ။ ကျွန်တော့်ကိုယ်စား သွားပါဗျာ”

ဟု အထပ်ထပ် မှာကြားနေပါသည်။

ဤတွင် ကျွန်တော်သည် သူ့ကိုယ်စား လွတ်သဖြင့် သူသည် ဒို့လောက်ကြီး သွေးစုနာကြီး ကိုက်ခဲနေလို့ ဆေးရုံတက်ခွဲနေရတာ တောင် လူမမာသွားမေးတာ သွေးစုနာအကြောင်း မပြောဘဲ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ကြီး ရွှေတိဂုံ စနေထောင့်မှာ ဗောဓိပင် (၉) ပင် စိုက်ပျိုးသည့် အခမ်းအနား အဆင်ပြေအောင် စိတ်ပူနေကြောင်း သိရသဖြင့် သူ့အစား ကိုယ့်ကိုကိုယ် အားမလို အားမရ ဖြစ်မိပါသည်။

အကယ်၍သာ ကျွန်တော်သည် သူ့ကဲ့သို့ မြန်မာကျော် သူဌေးကြီးတစ်ယောက် ဖြစ်နေခဲ့ပါလျှင် သူ့ကဲ့သို့များ စိတ်ထား ဘာသာ သာသနာအပေါ် ထားမှထားနိုင်ပါ့မလားဟု ကြံကြံဖန်ဖန် တွေးတောနေမိပါတော့သည်။

သဒ္ဓါတရားကို တိုင်းတာနိုင်သော ပြဒါးတိုင် သိပ္ပံဆရာတို့မထွင်နိုင်

အများသိသည့်အတိုင်းပါပဲ။ ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် သူလုပ်သမျှ အလုပ်များကို အကောင်းဆုံးလုပ်သည်။ ဒုတိယအကောင်းဆုံးမလုပ်။ ပထမအကောင်းဆုံးကိုသာ သူလုပ်သည်။

“ဇေယျာသည် သေချာသည်။ ဇေယျာသည် မသေချာလျှင်မလုပ်။ သေချာမှလုပ်သည်”

ဟု ကျွန်ုပ်တို့အဆုံးအရာတော်ကြီးက ခဏခဏ မိန့်တတ်ပါသည်။

ယခုလည်း ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်တွင် ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွား၊ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင် ပုံတော်ပွား၊ ကျိုက်ထီး ဆောင်းဆံတော်ရှင် ပုံတော်ပွား၊ ကေလာသဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွား၊ ပုဂံဓမ္မရာဇာပုံတော်ပွားနှင့် မန္တလေး မဟာမြတ်မုနိရှုပ်ရှင်တော်မြတ် ပုံတော်ပွားများ တည်ထားကိုးကွယ်ခြင်းကို အများပြည်သူတို့အတွက် ဖြစ်သဖြင့် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများကပင် အကူအညီပေး ခြင်း ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်တော်သဘောပေါက်ပါသည်။

၂၂-၉-၂၀၀၂ ခုနှစ် တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လယ် ၁နာရီအချိန် လောက်တွင် အတွင်းရေးမှူး(၁)သည် နိုင်ငံတော်အကြီးအကဲများနှင့် အတူတကွ ကြွရောက်လျက် မင်္ဂလာဒုံမြို့တော်ဦးစေတီတော်များကို ကြွရောက် ကြည်ညိုပြီးလျှင် လိုအပ်သောညွှန်ကြားမှုများကို ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ကံကောင်းထောက်မသဖြင့် ကျွန်တော်လည်း ထိုမြို့တော်ဦးစေတီများကို ဖူးမြော်ရင်း ရောက်ရှိနေခဲ့ပါသည်။

မင်္ဂလာဒုံမြို့တော်ဦးစေတီများမှာ အဝေးကပင် လှမ်း၍ မြင်နိုင်ပါသည်။

အရင်က ကွင်းပြင်ကြီးသည် ယခုအခါ ရွှေဝါရောင် စေတီတော်တွေ နေရောင်အောက်တွင် တောက်ပနေသည်ကို မြင်ရတိုင်း မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်က လူအပေါင်းတို့မှာ မနက်စောစော ဘွားကနဲ တွေ့လိုက်ရလျှင် ရုတ်တရက်ပင် အံ့ဩ၍ သွားကြောင်း ပြောဆိုကြပါသည်။

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွားကို ထုထည်ကြီးမားစွာ တည်ဆောက်ထားခဲ့ပါသည်။ သူ၏ဆန္ဒမှာ တတ်နိုင်သမျှ ပုံတူ ပုံတော်ပွားဖြစ်အောင် ကြိုးစားထားပါသည်။

“ငွေဘယ်လောက် ကုန်ကုန် အရေးမကြီးပါ။ ငွေဆိုတာ ရှာလျှင်ရပါသည်။ ဘုရားတည်သည်ဆိုသည်မှာ ကံကောင်းလွန်းမှ လုပ်ခွင့်ရတာပါ”

ဟု သူကပြောတိုင်း ကျွန်တော်သည် သူ၏သဒ္ဓါကို လေးစားမိပါသည်။

သူသည် သုဝဏ္ဏဘူမိသို့ မြတ်စွာဘုရား ကြွတော်မူလာပုံမှစ၍ ဆံတော်ရှင်များ သမိုင်းနှင့်အတူ သုဝဏ္ဏဘူမိတွင် စတင်အခြေချခဲ့

သော ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီး၏ ဇာတ်ကြောင်းများကို ထူးထူးခြားခြားဖြစ်အောင်ဟု ပန်းချီဆေးရေးများကို ရုပ်တု ရုပ်ကြွများနှင့် ရောကာ ရွှေတိဂုံစေတီတော်ကြီး၏ လိုက်ခေါင်းအပေါ် ပိုင်းတွင် အာကာသကြီးသဖွယ်ဖြစ်အောင် ဖန်ဆင်းပြီးလျှင် ဘုရားဖူး တွေ ပို၍ ပို၍ ကြည်ညိုနိုင်အောင်ဟု ကြိုးစားနေကြောင်း တွေ့ရပါ သည်။

သူနားလည်ထားသော တစ်ကျော့ပြန် ဖွင့်ဖော်လာသည့် သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင်ကြီး၏ သမိုင်းလမ်းကြောင်းကို ယခုခေတ်တွင် ပြန်လည် ဖွင့်ဖော်လာခြင်းကို အလကားနေရင်း ဖွင့်ဖော်ခြင်း မဟုတ်ကြောင်း၊ ဘုရားရှင်အလိုတော်ကျ သာသနာ ၂၅၀၀တစ်ဝက် ၅၀၀၀သို့ ဆက်ရာတွင် သာသနာတစ်ဝက် ဘုန်းသမ္ဘာရှင်တစ်ဆက် ဖြစ်ကြောင်း လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်၍ မရကြောင်း၊ စွဲစွဲလန်းလန်းကြီး သည်းသည်းမည်းမည်းကြီး ဝိရိယစိုက်ကာ ပြောဆို၍ ပြောဆို၍သာ နေပါတော့သည်။

“ဘုရားဖူးတို့ကလည်း ယခုခေတ်သည် သာသနာတော်ကြီး ရွှေခေတ်မဟုတ်။ စိန်ခေတ်ကြီး ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်စေလိုပါသည်”

ဟု သူက ခဏခဏ ပြောပါသည်။

“ဆံတော်ရှင် စေတီတော်များသည် သာသနာ ၂၅၀၀ မတိုင်မီက ချဲ့နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ကြားတွင် ညှိုးငယ်စွာစံစားနေရမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ သာသနာတစ်ဝက်ကျော်မှသာ ဖွင့်ဖော်နိုင်ခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် ကိုယ်တော်တိုင် သက်တော် ထင်ရှားရှိစဉ်က ဗျာဒိတ်တော်ထားခဲ့ကြောင်း”

ခဏခဏပြောလေ့ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ထိုအကြောင်းကို မမ္မသိချင်း စပ်ဆိုသီကုံးသော မန္တလေးသိန်းဇော်ကိုလည်း သူများစွာ အလေးထားပါသည်။

မြို့တော်ဦးစေတီတော်များကို ၁၉-၁-၂၀၀၀ပြည့် ၁၃၆၁ခုနှစ် ပြာသိုလဆန်း(၄)ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ပန္နက်တော်တင်အခမ်းအနား ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။ ယခု ၁၀-၁၁-၂၀၀၂ခုနှစ်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ဌာပနာတော်သွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနား ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

အကယ်၍ မင်္ဂလာခုံဥယျာဉ်မြို့တော်ဦး စေတီတော်များကို သွားရောက်၍ မဖူးမြော်ဖူးပါလျှင် ဤ၍ ဤမျှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော ပုံတော်ပွားစေတီတော်(၆)ဆူကို နေ့ချင်း ညချင်းဆိုသလို ပြီးမြောက်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်သော သူ၏ သဒ္ဓါတရား၊ သူ၏ လုံ့လ၊ သူ၏ ဇွဲတို့ကို ချီးမွမ်းစရာ အကြောင်းမရှိပါ။

မကြုံစဖူးပါ။ မြင်မှသာ ယုံနိုင်ဖွယ်ရာရှိပါသည်။ လူတစ်ယောက်၏ သဒ္ဓါတရားကို တိုင်းတာနိုင်သော ပြဒါးတိုင်ကို သိပ္ပံဆရာတို့ မတီထွင်နိုင်ကြပါ။

သာသနာ (၂၅၀၀) တစ်ဝက် (၅၀၀၀)
 သို့ ဆက်နိုင်ရန် ရည်စိတ်သန်၍
ရွှေမိုးငွေမိုးရွာသွန်းဖြူးခြင်း

ဖိတ်ကြားလွှာကိုမြင်လိုက်ကတည်းက အလွန်ကြီးကျယ်မှန်း သိသာပါသည်။ ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာဒုံဥယျာဉ်မြို့တော်ဦး ဇေယျာဉ်သေချာင် မြတ်ဘုန်းခေါင် ဓာတ်ပေါင်းစုံဌာပနာသွင်း အလှူတော်မင်္ဂလာ အခမ်း အနားဖိတ်ကြားလွှာဖြစ်ပါသည်။

ဖိတ်စာမှာ အလွန်ကြီးကျယ်လှပသေသပ်စွာ ပြုလုပ်ထား၍ အထူးစိတ်ဝင်စားမိပါသည်။ အလှူမင်္ဂလာနေရာမှာ ရန်ကုန် မင်္ဂလာဒုံ ဥယျာဉ်မြို့တော် ဇေယျာဉ်ရုံးချုပ်ဖြစ်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာအချိန် နံနက် ၁၀နာရီဖြစ်ကြောင်း၊ မင်္ဂလာနေ့မှာ ၂၀၀၂ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ (၁၀) ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့ဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ အဘယ့်ကြောင့်ဆို သော် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပ ကျိုက်ထီးဆောင်း ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဩဝါဒကိုခံယူပြီး ရန်ကုန်မြို့ မင်္ဂလာဒုံမြို့ တော်ဦး လေးဆူဓာတ်ပုံ ရွှေတိဂုံဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွား၊ မန္တလေး မဟာ မြတ်မုနိပုံတော်ပွား၊ လေလာသဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွား ပုဂံဓမ္မရာဇက ပုံတော်ပွား၊ ကျိုက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွားနှင့်

ထီးမျှော် နတ်မျှော် တံခွန်တိုင်စေတီတော်တို့ကို ဌာပနာသွင်း အလှူတော်မင်္ဂလာကို ကျင်းပမည်ဖြစ်ကြောင်း သတင်းကောင်းသိရှိရ သောကြောင့်ဖြစ်ပါသည်။

သို့ဖြင့် အခမ်းအနားမတိုင်ခင်ကတည်းက အကြိမ်ကြိမ်သွား ရောက်လေ့လာပါသည်။ ရောက်တိုင်း ရောက်တိုင်း ထူးထူးခြားခြား သဒ္ဓါစိတ်များ ပွား၍ ပွား၍လာစမြဲ ဖြစ်ပါသည်။

ဂဝံမုခ်ဦးကြီး

မုခ်ဝမှာ ဂဝံထုထည်ကြီးဖြစ်၏။ ဤမျှကြီးသော ဂဝံမုခ်ကြီး ကို ရန်ကုန်မြို့တွင် အလွန်တွေ့ရခဲသည်။ အုတ်တံတိုင်းမှာလည်း အုတ်ရိုးရိုးမဟုတ်ဘဲ ဂဝံကျောက်များဖြစ်နေသည်။ ၎င်းပြင် ကျွန်ထီး ဆောင်း ဆံတော်ရှင် ပုံတော်ပွားကလည်း ဂဝံများထုထည် ကြီးမားစွာ ဖြင့် တည်ဆောက်ထားကြောင်း တအံ့တဩတွေ့ရသည်။ ဒီလို လက်ရာမျိုး ရန်ကုန်တွင်တွေ့ရန် သိပ်ခက်လှပါသည်။

မဟာမြတ်မုနိရုပ်ရှင်တော်ပုံတော်ပွား စံတော်မူသည့်ဌာနမှာ လည်း မန္တလေးပုံစံအတိုင်းပင် တအံ့တဩဖူးတွေ့ရပါသည်။

လူလှုပ်သည့် ထန်းပင်များ

အခမ်းအနားပြင်ဆင်နေကြသော လူတို့မှာလည်း ပျားပန်း ခတ်မျှ လူးလာပျံသန်းနေကြပါသည်။ ယခင်က မြေပြင်နေရာတွင် ထန်းပင် ကြီးများ နေ့ချင်း ညချင်းတွေ့ရပါသည်။ ထိုထန်းပင်ကြီးများ မှာ အပင်လိုက် စက်အင်အားဖြင့် ရွှေယူစိုက်ပျိုးကြောင်း တအံ့တဩ သိရပါသည်။

နေ့ချင်းစိုက်သည့် မြက်ခင်း

၎င်းပြင် ဘယ်နေရာမှာမှ ဘုရားရင်ပြင်ပုရဂုဏ်တွင် မတွေ့နိုင်သော ဂျပန်မြက်ခင်းစိမ်းများနှင့်တကွ ပန်းပင်များ နေ့ချင်းညချင်း အပြီး စိုက်ပျိုးထားကြောင်း တွေ့ရပါသည်။ စေတနာနှင့် သဒ္ဓါနှင့် ငွေဒါနနှင့် အင်အားကြီးစွာ ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ ဤ၍ ဤမျှ ကြီးကျယ်ခမ်းနားသော စေတီတော်ပုထိုးတော်ကြီးများ နေ့ချင်းညချင်း ပေါ်လာရခြင်းဖြစ်သည်ဟု စဉ်းစားမိပါသည်။

ဓာတ်ပေါင်းစုံ

အခမ်းအနားပြုလုပ်သော နေ့တွင် ထင်သည်ထက်ပင်ပို၍ ကြီးကျယ်ခမ်းနားကြောင်း တွေ့ရသည်။ 'ဇမ္ဗူပုသေျာင်မြတ်ဘုန်းခေါင် ဓာတ်ပေါင်းစုံ' ဟူသော ဘွဲ့တော်မှာ စေတီတော်များနှင့် ရုပ်ပွားတော်များကို ခြုံငုံ၍ ဘွဲ့တံဆိပ်တော်ခတ်နှိပ်ထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု သိရပါသည်။

နမောတဿ သုံးကြိမ် ရွတ်ဆို ဘုရားကန်တော့၍ အခမ်းအနား ဖွင့်ပြီးသည့်နောက် နိုင်ငံတော် သံဃမဟာနာယကအဖွဲ့ တွဲဖက်အကျိုးတော်ဆောင် ဒွိပိဋကဓရ ဒွိပိဋကကောဝိဒ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ကလေးဝဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဇာဂရာဘိဝံသထံမှ ပရိသတ်များက ကိုးပါးသီလဆောက်တည်ကြပါသည်။

၎င်းနောက် ဌာပနာတော်များ ဆက်လပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ၎င်းနောက် အဂ္ဂမဟာသဒ္ဓမ္မဇောတိကဇေ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တပညာဒီပထံမှ အနုမောဒနာနှင့် ရေစက်ချတရားခိုးမြင့်သည်ကို နာယူမှတ်သားကြပါသည်။

စံပွယ်

ဌာပနာသွင်းအခမ်းအနားမှာ အများနှင့်မတူ အလွန်ထူးခြားပါသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဌာပနာသွင်းရသော စေတီတော်မြတ်မှာ တစ်ဆူတည်းမဟုတ်ဘဲ (၇)ဆူတိတိ တစ်နေ့တည်း ဌာပနာခြင်း ဖြစ်သောကြောင့် အလွန်ထူးခြားသည်ဟု ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ တစ်နေရာတည်းတွင် စေတီတော်ကြီး (၇)ဆူကို တစ်နေ့တည်းမှာ ဌာပနာသွင်း အလှူတော်ကြီး ကျင်းပနိုင်သည်မှာ အံ့ဖွယ်ဖြစ်ပါသည်။

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားမှ ဦးဆောင်ပြီးလျှင် ဌာပနာတော်များအား ရွှေတိဂုံစေတီအား လက်ယာရစ်တစ်ပတ် လှည့်လည် ပူဇော်ကြပါသည်။

ရွှေတိဂုံ ပထမ

ဌာပနာသွင်း မင်္ဂလာအခမ်းအနားကျင်းပရာတွင် ဦးစွာပထမ ရွှေတိဂုံ ပုံတော်ပွားဌာပနာတိုက်သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဌာပနာကြပါသည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်း အမှတ်အဖြစ် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

မဟာမုနိ ဒုတိယ

၎င်းနောက် မန္တလေးမဟာမြတ်မုနိပုံတော်ပွားစေတီတော် ဌာပနာတိုက်သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဌာပနာသွင်း ပူဇော်ကြပါသည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ရွှေမိုး ငွေမိုး ဒုတိယအကြိမ် ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

ကေလာသ တတိယ

၎င်းနောက် ကေလာသပုံတော်ပွားစေတီတော် ဌာပနာတိုက် သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော် မွေတော်များ ဌာပနာသွင်း ပူဇော်ကြပါ သည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် တတိယ အကြိမ်မြောက် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

ကျိက်ထီးဆောင်း စတုတ္ထ

၎င်းနောက် ကျိက်ထီးဆောင်းပုံတော်ပွား ဌာပနာတိုက်သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော် မွေတော်များဌာပနာသွင်း ပူဇော်ကြပါ သည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စတုတ္ထ အကြိမ်မြောက် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

ကျိက်ထီးရိုး ပဉ္စမ

၎င်းနောက် ကျိက်ထီးရိုးဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွား ဌာပနာတိုက် သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဌာပနာသွင်းပူဇော်ကြပါ သည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ပဉ္စမအကြိမ် မြောက် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

ဓမ္မရာဇက ဆဋ္ဌမ

၎င်းနောက် ပုဂံဓမ္မရာဇကပုံတော်ပွားစေတီတော် ဌာပနာ တိုက်သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဌာပနာသွင်းပူဇော် ကြပါသည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ဆဋ္ဌမ အကြိမ်မြောက် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

တံခွန်တိုင် သတ္တမ

၎င်းနောက် ထီးမျှော် နတ်မျှော် တံခွန်တိုင်စေတီတော်
ဌာပနာတိုက်သို့ သတ္တဌာနနှင့် ဓာတ်တော်မွေတော်များ ဌာပနာသွင်း
ပူဇော်ကြပါသည်။ ၎င်းနောက် အောင်မြင်ခြင်းအထိမ်းအမှတ်အဖြစ်
သတ္တမအကြိမ်မြောက် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးပါသည်။

ရွှေမိုး (၇)ကြိမ်ရွာ

ရွှေမိုး ငွေမိုး တစ်ကြိမ်ရွာသည်ကိုတွေ့ဖူးပါသည်။ ယခုကဲ့သို့
(၇)ကြိမ်တိုင်တိုင် ရွာသွန်းဖြိုးသည်ကိုကား တွေ့ရခဲ့လှပါသည်။
တစ်ထောင်တန်များ၊ ငါးရာတန်များ စသည်များ အလွန်များပြားလှပါ
သဖြင့် ရွှေမိုး ငွေမိုး ရွာသွန်းဖြိုးသော ပရိသတ်တွေမှာ အချို့အချို့မှာ
ငွေငါးသောင်း ခြောက်သောင်းအထိ ရသည်ကိုပင် အံ့စဖွယ်တွေ့ရှိ၍
ဝမ်းသာရပါသည်။

ခွဲရှိမှ အောင်မည်

အလွန်ခြစ်ခြစ်တောက်ပူသော နေပူထဲတွင် အောင်ပြီ
အောင်ပြီဟု မင်္ဂလာကြွေးကြော်ခြင်းများတို့ကို မိုးမြေသိမ့်သိမ့်ကြား
နာရသည်မှာ အလွန်အံ့စဖွယ်ဖြစ်သည်။ နေပူသည်ကိုလည်း မမူဘဲ
ခွဲနပဲဖြင့် ကြည်ညို ဖူးမြော်ကြသော ပရိသတ်ကြီးမှာ အလွန်များပြား
လှပါသည်။

မိုးပျံတံတားများ

အထူးခြား ဆုံးအဖြစ် မှတ်တမ်းတင်ရမည်မှာ မိုးပျံပေါင်းကူး
တံတားကြီးဖြစ်ပါသည်။ ရွှေတိဂုံပုံတော်ပွား စေတီတော်မြတ်ကြီးသည်
မြေပြင်မှ ထီးတော်အထိ (၁၀၈)ပေမြင့်ပါသည်။ ၎င်းအပြင် အခြား

သော စေတီတော်များမှာလည်း ဉာဏ်တော်အတော်ကလေးမြင့်ကြပါသည်။

သဒ္ဓါအဓိက

ထိုထိုသော စေတီတော်၊ ပုထိုးတော်များ (၇)ဆူကို တစ်ဆက်တည်း ပေါင်းကူးတံတားထိုးထားသည်မှာ ဇေယျာကုမ္မဏီ ဖြစ်သောကြောင့်သာ လူ့အား၊ ဉာဏ်အား၊ ငွေနေအား တတ်စွမ်းသောကြောင့်သာ ပြုလုပ်နိုင်ခြင်းဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ ထိုအချက်တို့ကို ဖြစ်မြောက်အောင် လှုံ့ဆော်မှုသည်လည်း အလွန်အလွန် ထူးခြားသော သဒ္ဓါတရားဦးဆောင်မှုကြောင့်သာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု အားလုံးက တွက်ဆကြပါသည်။

မော့ကြည့်လိုက်လျှင်

မိုးတိမ်များကြားတွင် မြင့်မားလှသော ပေါင်းကူးတံတားကြီးများသည် ရွှေတိပုံပုံတော်ပွား ဌာပနာတိုက်မှတစ်ဆင့် မဟာမြတ်မုနိပုံတော် ပွားဆီသို့ ထိုးထားသည်။ တစ်ဖန် တစ်ဆက်တည်းမှာပင် ကေလာသ ဆံတော်ရှင်ပုံတော်ပွားသို့ ပေါင်းကူးတံတားကြီး ထိုးထားပြန်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပေါင်းကူးတံတားကြီးသည် ကျိုက်ထီးဆောင်းပုံတော်ပွားသို့ ထပ်ဆင့်၍ ထိုးထားပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပေါင်းကူးတံတားသည် ကျိုက်ထီးရိုးပုံတော်ပွားသို့ ထပ်ဆင့်၍ ထိုးထားပါသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် ပေါင်းကူးတံတားသည် ဓမ္မရာဇကပုံတော်ပွားသို့ ထပ်ဆင့်၍ ထိုးထားပါသည်။

ထူးခြားသော မြင်ကွင်း

မော့ကြည့်လိုက်လျှင် တအံ့တဩမြင်တွေ့ရမည်ဖြစ်သော

ပေါင်းကူးတံတားပေါ်တွင် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်က ဦးဆောင်
၍ ဘုရားဒကာ အပေါင်းတို့က စေတနာရှင်များခြံရံလျက် ထိုမြင့်မြင့်
မားမား ပေါင်းကူး တံတားပေါ်မှပင် တစ်ထောင်တန်တွေ၊ ငါးရာတန်
တွေ ပလူပျံ့နေအောင် ရွှေမိုး ငွေမိုးရွာနေသော မြင်ကွင်းကြီးကိုမြင်ရ
သည်ကပင်လျှင် အံ့ဩစရာဖြစ်လောက်ပါသည်။

မိုးတိမ်ကြားမှာ

မိုးတိမ်များကြားတွင် ငှက်ကလေးများကဲ့သို့ ပျံသန်းနေကြ
သော ငွေပဒေသာတို့သည် ထေရဝါဒဗုဒ္ဓဘာသာ သာသနာတော်ကြီး
ထွန်းကားလျက်ရှိသော မြန်မာနိုင်ငံတော်ကြီးတွင် တစ်ကျော့ပြန်
ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိသော သုဝဏ္ဏဘူမိဆံတော်ရှင်များ သာသနာတော်ကြီး
နှင့် တကွ သာသနာ ၂၅၀၀မှ ၅၀၀၀သို့ ဆက်လျက်ရှိသော ယခုခေတ်
သာသနာတော် စိန်ခေတ်ကြီးတွင် သာသနာရောင်ဝါ ကမ္ဘာပျံ့နှံ့မည့်
အတိတ်ဆောင်သည့်နိမိတ်ဖြစ်ကြောင်း စဉ်းစားရင်း တွေးတော
ကြည်ညိုမိပါသည်။

အမျှဝေသံ သာဓုခေါ်သံ

အမျှဝေသံများတို့နှင့်တကွ သာဓုခေါ်သံတို့ အကြိမ်ကြိမ်
အဖန်ဖန် ကြားနာနေရသည်ကပင်လျှင် ခြစ်ခြစ်တောက်ပူလျက်ရှိ
သော နေမင်းကိုပင် အာခံလျက် သာသနာတော်ကြီးအတွက် သဒ္ဓါ
ယိုဖိတ် ကြည်ညိုစိတ်ရှိကြသော ပါရမီရှင်အပေါင်းတို့အတွက် နှစ်ထောင်း
အားရ ဂုဏ်ယူမိပါသည်။

အမျှဝေသံ သာဓုခေါ်သံနှင့် တကွ နိဂုံးအမှာစကား

ယခုအထိ ရေးခဲ့သမျှတို့သည် အမှန်ပင်ဖြစ်ပါသည်။ ဤစာကိုရေးရာတွင် သူဌေးတစ်ယောက်၏ အပေါ်ယံကြောကိုကြည့်၍ ရေးခြင်း မျိုးမဟုတ်ပါ။ အတွင်းသဘောကို အရင်းကျကျ သိပြီးမှသာလျှင် ရေးသင့်ရေးထိုက်သောကြောင့် ရေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မသိသည်ကို မရေးပါ။ သိသည်ကိုသာ ရေးပါသည်။ မဟုတ်သည်ကို မရေးပါ။ ဟုတ်သည်ကိုသာ ရေးပါသည်။ အတုယူစရာကိုသာ ရေးပါသည်။ အတုမယူစရာကို မရေးပါ။ ကောင်းမှုမြတ်နိုး ကောင်းအောင်ကျိုးဖို့အတွက် ဖြစ်ပါသည်။

မျိုးဆက်သစ်တို့အတွက်

ဤစာကို ဖတ်၍ မျိုးဆက်သစ် လူငယ်များတို့သည် အဓိဋ္ဌာန်ဘာသာ၊ သာသနာအပေါ် မိမိတို့ စွမ်းအားရှိသမျှ ထောက်ပံ့ကြမည် ဆိုလျှင် ယနေ့တည်ဆောက်နေသော နိုင်ငံသစ်ကြီးလည်း မှုခအောင်မြင် ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

ရေးစွန့်ကြဲ

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ အနီးကပ်လေ့လာချက်များမှာ တော်ရုံကန်ရုံ သိဖို့မလွယ်ပါ။ ထို့အတူ အကဲခတ်ဖို့လည်း မလွယ်ပါ။ ကျွန်တော်ကား ကံကောင်းထောက်မစွာ ကျွိုက်ထီးဆောင်းသာသနာတော်ကြီးတွင် ပါဝင်ခွင့်ရသဖြင့် သိခွင့်ရခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

သာသနာအတွက်

ဒေါက်တာခင်ရွှေသည် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး ဖွင့်ဖော်လျက်ရှိသော သုဝဏ္ဏဘူမိ ဆံတော်ရှင် သာသနာတော်ကြီး အရှိန်အဟုန်ဖြင့် သာသနာ ၂၅၀၀တစ်ဝက် ၅၀၀၀ သို့ ဆက်ရန် ရည်စူးလျက်ရှိသမျှ လူအင်အား ငွေအင်အားဖြင့် သာသနာပြုသည်ကို လူသိသောအခါလည်း ရှိ၏။ လူမသိသောအခါလည်းရှိ၏။

မှတ်တမ်း

မှတ်တမ်းတင်ထားသော ကိစ္စများလည်းရှိ၏။ မှတ်တမ်းမဝင်လိုက်သော ကိစ္စများလည်းရှိ၏။ လူသိ သူသိ အားလုံးသိ လှူသော အလှူများလည်း ရှိ၏။ လူမသိ သူမသိဘဲ နတ်တွေသာသိသော အလှူ တွေလည်း အများ ကြီးရှိ၏။

ပါရမီ လူမသိ

သူသည် မိမိလှူသမျှကို လိုက်၍ ကြွားနေသူတစ်ယောက် မဟုတ်ပါ။ အလှူငွေထုပ်ကြီး ဘုတ်ကနဲလှူလိုက်မှသာလျှင် ထိုငွေထုပ်သည် သူလှူလိုက်သော ငွေထုပ်ကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရပါတော့သည်။ ကြို၍လည်း မသိရပါ။

သဒ္ဓါရှေ့ဆောင်

လှူမည်ဟုလည်း ပြောလေ့မရှိပါ။ သဒ္ဓါပေါက်သောအချိန်တွင် သဒ္ဓါပေါက်သလောက် လှူလိုက်ပါသည်။ ပြီးတော့ လှူရန် နောက်တစ်ခု ရှာပြန်ပါသည်။ ဤသို့ဖြင့် ပညာရေးလောကတွင်လည်းကောင်း၊ အားကစားလောကတွင်လည်းကောင်း၊ စီးပွားရေးလောကတွင်လည်းကောင်း၊ ကြီးပွားရေးလောကတွင်လည်းကောင်း သူမလှူဘူးသော အလှူ မရှိသလောက် ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် ဘာသာရေးလောကတွင်ကား သူသည် အလွန်အကြူး အထူးခြားဆုံး

လှူဒါန်းနေသူတစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

သူတာကြောင့် ဈမ်းသာသလဲ

သူရရှိသော ငွေများသည် နိုင်ငံတော်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ရရှိ ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းမှာ သူ၏ ဇွဲ၊ လုံ့လနှင့် ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှုတို့သာဖြစ်ပါသည်။

ခိုးခိုးကြီး

သူသည် အလှူအတန်းဆိုင်ရာ ဂုဏ်ထူး ဘွဲ့ထူးများလည်း အများကြီး အများကြီး ရထားပါသည်။ လူမှုရေးဆိုင်ရာ ထူးချွန်ဆု များလည်း အများကြီး အများကြီး ရထားပါသည်။ စီးပွားရေး ထူးချွန်မှုတွင်လည်း ကမ္ဘာ့တက္ကသိုလ်များက ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးတွေ အကြိမ်ကြိမ် ခိုးမြင့်ထားခံရသူ ဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း သူသည် အနေရိုး၏။ စိတ်ကလည်း ရိုး၏။ သို့သော် ရိုးလျက် ခေတ်ရှေ့ပြေး သူ ဖြစ်၏။

နောင်တမရကြေး

သူတွင် မေတ္တာရှိ၏။ ပြီးတော့ သစ္စာလည်းရှိ၏။ ပြီးတော့ သူ တွင် သီလရှိ၏။ သမာဓိရှိ၏။ ပညာရှိ၏။ ထိုသုံးပါးကိုအခြေခံ၍ သူသည် နိုင်ငံတော်၏ကောင်းမှုကြောင့် ရရှိလာသော ငွေများကို နိုင်ငံတော်၏အကျိုးအတွက် လည်းကောင်း၊ ဘာသာ သာသနာ၏ အကျိုးအတွက် လည်းကောင်း ကုန်သွားပါစေ နောင်တမရကြေးဟု ခံယူထားသောသူလည်းဖြစ်ပါသည်။

နွဲ့ထဲကကြာ

သူသည် ငယ်စဉ်က ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ မိဘကိုလုပ်ကျွေးရင်း ကျောင်းနေခဲ့ရ၏။ သို့သော်လည်း သူသည် နွဲ့ထဲက ကြာတစ်ပွင့်ဖြစ် လာခဲ့၏။

ခဏ္ဍ (၁၀၀၀) နှင့် ကျေးဇောသား

ဤသို့ဖြင့် ရန်ကုန်လာစဉ်က သူ့တွင် ငွေ (၁၀၀၀)သာ ပါလာခဲ့၏။ ယခုသူချမ်းသာသမျှတို့သည် နိုင်ငံတော်၏ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း သူက အမြဲဝန်ခံလေ့ရှိသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် နိုင်ငံတော်တဦးဆောင်လျက်ရှိသော အမျိုးဘာသာ သာသနာကိစ္စတို့အတွက် သူသည် နောက်မဆုတ်တမ်း ဦးဆောင်လှူဒါန်းနေသူလည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းမှုဖြတ်နိုး

မျိုးဆက်သစ်များသည် သူ့ထံမှ နာခံမှတ်သားစရာ မြောက်မြား စွာရှိပါသည်။ ခေတ်ပြိုင် လူကြီးလူငယ်များတို့သည်လည်း သူ့ထံမှ နည်းယူစရာတွေ မြောက်မြားစွာရှိပါသည်။ ထိုအချက်တို့ကို ဤစာကို ဖတ်၍ ကောင်းသောအတုကို ယူစေချင်ပါသည်။

အကောင်းအဆိုး

ဒေါက်တာခင်ရွှေ၏ အကောင်းဟူသမျှကိုသာ ရေးထားသည်။ သူ့တွင် အဆိုးများကော မရှိတော့ဘူးလားဟု စောဒကတက် ကောင်းတက်ပါလိမ့်မည်။

ကျွန်တော်သဘောထား

ကျွန်တော်သည် အများ ပရိသတ်အတုယူစရာကောင်းသော အချက်များကိုသာ ထုတ်နှုတ်၍ သာသနာပြု ရေးသားပါသည်။ ကျွန်တော်သည် သန်းခေါင်စာရင်းကောက်သူလည်း မဟုတ်ပါ။ ၎င်းပြင် သူ၏ အကောင်းအဆိုးကို ဆုံးဖြတ်မည့် ယမမင်းကြီးလည်း မဟုတ်ပါ။

ခါနုသူဓဋ္ဌကြီး

ကျွန်တော်သည် ခေတ်ပြိုင်ကာလတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော

ဒါနသုဋ္ဌေးကြီးတစ်ဦး၏ ဒါနခန်းများကိုသာ နောင်လာ နောင်သားတို့ သိအောင် မှတ်တမ်းတင်သူဖြစ်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် စာရင်းစစ် တစ်ယောက်ကဲ့သို့ အသေးစိတ် မတင်ပြနိုင်ပါ။

အတုခိုးစရာ ရုပ်ပုံလွှာ

သူ၏ ရုပ်ပုံလွှာထဲတွင် သူ၏ ဇွဲ၊ လုံ့လတို့ကို အတုခိုးရပါမည်။ သူ၏ ရိုးသားမှု၊ ကြိုးစားမှုကို အတုယူရပါမည်။ သူ၏ အမျိုးဘာသာ သာသနာအတွက် စွမ်းဆောင်ပုံတို့ကို အတုယူရပါမည်။ သာသနာ တော်ကြီး ဖွံ့ဖြိုးရန်အတွက် အသက်အိုးအိမ် စည်းစိမ်ပုံ၍ ယုံထားပုံ တို့ကို အတုခိုးရပါမည်။

နိုင်ငံတော်ကျေးဇူး

သူ၏ နိုင်ငံတော်အပေါ် ကျေးဇူးဆပ်ပုံတို့ကို အတုခိုး ရပါ မည်။ သူ၏ မိဘဆွေမျိုးအပေါင်းအသင်းများပေါ်တွင် ကျေးဇူး သိတတ်ပုံတို့ကို အတုယူရပါမည်။

မေတ္တာ သစ္စာ

သူ၏ အလုပ်အကိုင်၊ အပေါင်း အသင်းများအပေါ် မေတ္တာ ထားပုံ၊ စေတနာထားပုံ၊ ခွင့်လွှတ်တတ်ပုံ၊ ကရုဏာထားပုံ၊ မုဒိတာ ထားပုံတို့ကို အတုယူရပါမည်။

သူ့ဘယ်လိုလူလဲ

ဤသို့ ဤသို့ဖြင့် သူ့တွင် အတုယူစရာတွေ ရှိပါသည်။ ထို အတုယူစရာများပေါ်လွင်အောင် သူ၏ စိတ်နေစိတ်ထား ရုပ်ပုံလွှာ ကိုပေါ်အောင်ကိုသာ ကျွန်တော် ကြိုးစားအားထုတ်ပါသည်။

မိဘလုပ်ကျွေးသူ

ဤသို့ဖြင့် သူသည် ဖခင်က စွန့်ပစ်သွားသော်လည်း ကံဉာဏ် ဝီရိယကိုအားကိုးခဲ့သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်၏။ သူသည် ငွေ(၁၀၀၀) တည်းနှင့် ရန်ကုန်သို့ တက်လာခဲ့ပြီးလျှင် ယခုအခါ ရွှေရတနာ ငွေရတနာ ကုဋေကုဋာတို့ဖြင့် ဝေဝေဖြာနေသူဖြစ်၏။

ရိုးသား ကြီးစား

သူသည် ဆင်းရဲမွဲတေသောဘဝမှ ရိုးသားမှုဖြင့် ကြီးစားခဲ့သူ ဖြစ်၏။ သူသည် မိဘကိုလုပ်ကျွေးခဲ့သူဖြစ်၏။

ချစ်တတ်သူ

သူသည် ဆရာသမားများကို ရိုသေသူဖြစ်၏။ သူသည် အမျိုးဘာသာ သာသနာကို ချစ်ပါသည်ဟုမပြောဘဲ ချစ်နေသူဖြစ်၏။

ကျေးဇူးသိသူ

သူသည် နိုင်ငံတော်ကို ကျေးဇူးဆပ်သောအားဖြင့် ယခု (၂၀၀၀) ခုနှစ်အထိ ငွေသိန်းပေါင်း (၁၅၀၀၀)ကျော်ကို အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာအတွက် လှူဒါန်းခဲ့သူဖြစ်၏။ သူသည် အလုပ် သမားပေါင်း (၅၀၀၀) ကျော်ကို နေ့စဉ် ထမင်းကျွေးနေသူဖြစ်၏။

စာတွေ့ မဟုတ်

သို့သော်လည်း သူသည် ကြားကြားဝါဝါမနေ။ ရိုးရိုးကလေး နေ၏။ သူဌေးဆိုတော့လည်း မမြင် ဘူးလျှင်မသိ။ မြင်ဘူးသူမှသိ၏။

သူ၏ စိတ်၏ ရိုးသားဖြောင့်မတ်မှုကို လည်းကောင်း၊ လူ၏ မေတ္တာ ကရုဏာ မုဒိတာ ရှိမှုကိုလည်းကောင်း အခြေခံ၍ မျိုးဆက် သစ်များသည် သူကဲ့သို့ ကြီးစားရန် (သို့မဟုတ်) သူ့ကို အခြေခံ၍

သူ့ထက်ပို၍တော်သော မျိုးဆက်သစ်များ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် (သို့မဟုတ်) သူ့ထက်ပို၍ နိုင်ငံတော်ကိုကျေးဇူးဆပ်နိုင်သော သူများ ပေါ်ပေါက်လာစေရန် (သို့မဟုတ်) သူ့ကို အားကျ၍ အမျိုးဘာသာ သာသနာ၏အကျိုးကို သူ့ထက်ပို၍ သယ်ပိုးနိုင်စေရန် မျိုးဆက်သစ် များအား စာတွေ့ ငါတွေ့အသိများကို ပေးလိုသဖြင့် ဤစာကို ရေးရ ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ မျိုးဆက်သစ်များတို့သည် ဤစာကို ဖတ်၍ ဒါန သူဌေး၊ သီလသူဌေး၊ ပညာသူဌေး၊ စေတနာသူဌေးများ ဖြစ်နိုင်ကြ ပါ စေသတည်း။ နိုင်ငံတော်၏ အကျိုးကို သယ်ပိုး ဆောင်ရွက် ကျေးဇူး ဆပ်နိုင်ကြပါစေသတည်း။ အမျိုး၊ ဘာသာ၊ သာသနာကို ပလ္လင်ဆောက်၍ ဂုဏ်မြှောက်နိုင်ကြပါစေသတည်းဟု ရည်ရွယ်ရင်း သစ္စာမှန်ပါသည်။ ဤမှန်သော သစ္စာစကားကြောင့်၊ ဤမှန်သော သစ္စာစကား၏ တန်ခိုး တေဇော်အာနုဘော်ကြောင့်

.

မောင်ပန်းမွှေး

